

Prezes Rady Ministrów

Donald Tusk

Warszawa, dnia /elektroniczny znacznik czasu/

RM-0610-89-25

UD176

deregulacja

Pan Szymon HOŁOWNIA
Marszałek Sejmu

Szanowny Panie Marszałku,

na podstawie art. 118 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej przedstawiam Sejmowi
projekt ustawy o zmianie ustawy o przeciwdziałaniu zagrożeniom przestępczością
na tle seksualnym i ochronie małoletnich, ustawy o Krajowym Rejestrze Karnym
oraz ustawy – Prawo oświatowe.

Projekt ma charakter deregulacyjny.

Do prezentowania stanowiska Rządu w tej sprawie w toku prac parlamentarnych został
upoważniony Minister Sprawiedliwości.

Z poważaniem

Donald Tusk

/podpisano kwalifikowanym podpisem elektronicznym/

Do wiadomości:
wnioskodawca

U S T A W A

z dnia

o zmianie ustawy o przeciwdziałaniu zagrożeniom przestępczością na tle seksualnym i ochronie małoletnich, ustawy o Krajowym Rejestrze Karnym oraz ustawy – Prawo oświatowe

Art. 1. W ustawie z dnia 13 maja 2016 r. o przeciwdziałaniu zagrożeniom przestępczością na tle seksualnym i ochronie małoletnich (Dz. U. z 2024 r. poz. 1802) wprowadza się następujące zmiany:

1) po art. 2 dodaje się art. 2a w brzmieniu:

„Art. 2a. Określenia użyte w ustawie oznaczają:

- 1) dopuszczenie do innej działalności – powierzenie danej osobie wykonywania zadań lub obowiązków mających charakter powtarzalny lub jednokrotny, ale trwający przez określony czas, za wynagrodzeniem albo bez wynagrodzenia, na innej podstawie niż stosunek pracy w rozumieniu art. 22 § 1 ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. – Kodeks pracy (Dz. U. z 2025 r. poz. 277);
- 2) inny organizator – jednostkę organizacyjną, choćby nie posiadała osobowości prawnej, albo osobę fizyczną, która dopuszcza do innej działalności daną osobę;
- 3) opieka – czynność mającą na celu zapewnienie bezpiecznych warunków małoletniemu w miejscu jego aktualnego pobytu oraz zaspokajanie jego bieżących potrzeb, podejmowaną w związku z faktycznym lub potencjalnym zagrożeniem dobra małoletniego;
- 4) realizacja innych zainteresowań – czynność ukierunkowaną na rozwój umiejętności społecznych, emocjonalnych, sportowych i artystycznych małoletnich, realizowaną w szczególności przez domy kultury, świetlice, ogniska artystyczne, biblioteki, fundacje lub stowarzyszenia;
- 5) standardy ochrony małoletnich – akt prawa wewnętrznego zawierający zbiór zasad lub wytycznych zapewniających bezpieczne środowisko małoletniemu w podmiotach lub jednostkach zobowiązanych do ich wprowadzenia, a także określający sposób podejmowania interwencji odbywającej się na podstawie odrębnych przepisów, w przypadku podejrzenia krzywdzenia małoletniego lub posiadania informacji o krzywdzeniu małoletniego;

- 6) wychowanie – całościowy proces oddziaływań osób i środowiska w kierunku wspierania rozwoju, w szczególności rozwoju osobowego i społecznego małoletniego;
 - 7) wypoczynek – czynność ukierunkowaną na organizowanie aktywności dla małoletnich w celach rekreacyjnych lub regeneracji sił fizycznych i psychicznych, w szczególności w formie kolonii, półkolonii, zimowiska, obozu lub biwaku.”;
- 2) w art. 3:
- a) w ust. 1 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) obowiązki pracodawców i innych organizatorów dotyczące uzyskiwania informacji z Rejestru Sprawców Przepływów na Tle Seksualnym związane ze stosunkiem pracy lub dopuszczeniem do innej działalności polegającej na wychowaniu, edukacji, wypoczynku, leczeniu, udzielaniu pomocy psychologicznej, rozwoju duchowym, uprawianiu sportu lub realizacji innych zainteresowań przez małoletnich, lub opiece nad nimi, jeżeli czynności te są wykonywane bezpośrednio z udziałem małoletnich;”
 - b) w ust. 2:
 - po pkt 1 dodaje się pkt 1a w brzmieniu:

„1a) obowiązki dotyczące weryfikacji karalności na podstawie rejestrów karnych oraz oświadczeń związane ze stosunkiem pracy lub dopuszczeniem do innej działalności polegającej na wychowaniu, edukacji, wypoczynku, leczeniu, udzielaniu pomocy psychologicznej, rozwoju duchowym, uprawianiu sportu lub realizacji innych zainteresowań przez małoletnich, lub opiece nad nimi, jeżeli czynności te są wykonywane bezpośrednio z udziałem małoletnich;”
 - pkt 5 otrzymuje brzmienie:

„5) kontrola wykonywania obowiązków, o których mowa w ust. 1 pkt 2 oraz w ust. 2 pkt 1a i art. 22b.”;
- 3) w art. 12 pkt 6 i 7 otrzymują brzmienie:
- „6) pracodawcom, z wyłączeniem pracodawców, o których mowa w art. 21b ust. 1, przed nawiązaniem z daną osobą stosunku pracy, a także w trakcie stosunku pracy, o którym mowa w art. 21c, polegającego na wychowaniu, edukacji, wypoczynku, leczeniu, udzielaniu pomocy psychologicznej, rozwoju duchowym, uprawianiu sportu lub realizacji innych zainteresowań przez małoletnich, lub opiece nad nimi,

w zakresie uzyskania informacji, czy dane tej osoby są zgromadzone w tym Rejestrze;

- 7) innym organizatorom, z wyłączeniem innych organizatorów, o których mowa w art. 21b ust. 1, przed dopuszczeniem danej osoby do innej działalności, a także w trakcie trwania dopuszczenia do innej działalności, o której mowa w art. 21c, polegającej na wychowaniu, edukacji, wypoczynku, leczeniu, udzielaniu pomocy psychologicznej, rozwoju duchowym, uprawianiu sportu lub realizacji innych zainteresowań przez małoletnich, lub opiece nad nimi, w zakresie uzyskania informacji, czy dane tej osoby są zgromadzone w tym Rejestrze;”;
- 4) rozdział 3 otrzymuje brzmienie:

„Rozdział 3

Obowiązki dotyczące weryfikacji danych o karalności związane ze stosunkiem pracy lub inną działalnością

Art. 21. Przed nawiązaniem z daną osobą stosunku pracy lub przed dopuszczeniem danej osoby do innej działalności polegającej na wychowaniu, edukacji, wypoczynku, leczeniu, udzielaniu pomocy psychologicznej, rozwoju duchowym, uprawianiu sportu lub realizacji innych zainteresowań przez małoletnich, lub opiece nad nimi, jeżeli czynności te wykonywane są bezpośrednio z udziałem małoletnich, pracodawca lub inny organizator takiej działalności oraz osoba, z którą ma być nawiązany stosunek pracy lub która ma być dopuszczona do takiej działalności, są zobowiązani do wykonania obowiązków, o których mowa w art. 21a, art. 21b ust. 1 i art. 21d–21g.

Art. 21a. 1. Pracodawca lub inny organizator, z wyjątkiem pracodawcy lub innego organizatora będącego osobą fizyczną nieprowadzącą działalności gospodarczej, określonego w art. 21b ust. 1, uzyskuje informacje, czy dane osoby, z którą ma być nawiązany stosunek pracy lub która ma być dopuszczona do innej działalności, są zamieszczone w Rejestrze z dostępem ograniczonym lub w Rejestrze osób, w stosunku do których Państwowa Komisja do spraw przeciwdziałania wykorzystaniu seksualnemu małoletnich poniżej lat 15 wydała postanowienie o wpisie w Rejestrze.

2. Pracodawca lub inny organizator, o którym mowa w ust. 1, informuje osobę z którą ma nawiązany stosunek pracy lub która ma być dopuszczona do innej działalności, o ciąży na nim obowiązku uzyskania informacji z Rejestru z dostępem ograniczonym oraz z Rejestru osób, w stosunku do których Państwowa Komisja do spraw

przeciwdziałania wykorzystaniu seksualnemu małoletnich poniżej lat 15 wydała postanowienie o wpisie w Rejestrze.

3. W celu wykonania obowiązku, o którym mowa w ust. 2, pracodawca lub inny organizator zobowiązuje osobę, z którą ma być nawiązany stosunek pracy lub która ma być dopuszczona do innej działalności, do wskazania numeru PESEL, jeżeli go posiada, pierwszego imienia, nazwiska, nazwiska rodowego, imion rodziców oraz daty urodzenia. Dane, o których mowa w zdaniu pierwszym, pracodawca lub inny organizator weryfikuje na podstawie dowodu osobistego lub innego dokumentu potwierdzającego tożsamość.

Art. 21b. 1. W przypadku gdy pracodawcą lub innym organizatorem jest osoba fizyczna nieprowadząca działalności gospodarczej, informację z Rejestru z dostępem ograniczonym oraz z Rejestru osób, w stosunku do których Państwowa Komisja do spraw przeciwdziałania wykorzystaniu seksualnemu małoletnich poniżej lat 15 wydała postanowienie o wpisie w Rejestrze, przedkłada temu pracodawcy lub innemu organizatorowi osoba, z którą ma być nawiązany stosunek pracy lub która ma być dopuszczona do innej działalności.

2. Przepisu ust. 1 nie stosuje się do osób fizycznych nieprowadzących działalności gospodarczej prowadzących przedszkola i inne formy wychowania przedszkolnego, szkoły i placówki systemu oświaty oraz osób fizycznych nieprowadzących działalności gospodarczej będących organizatorami wypoczynku w rozumieniu ustawy z dnia 7 września 1991 r. o systemie oświaty (Dz. U. z 2024 r. poz. 750, 854, 1473 i 1933 oraz z 2025 r. poz. 620 i 622). W przypadku tych osób stosuje się art. 21a.

Art. 21c. Przepisy art. 21a ust. 1 i 2 i art. 21b ust. 1 stosuje się także w przypadku stosunku pracy lub dopuszczenia do innej działalności trwających dłużej niż 2 lata, przy czym pracodawca lub inny organizator ma prawo uzyskać lub otrzymać informacje wskazane w tych przepisach nie częściej niż 1 raz na 2 lata.

Art. 21d. 1. Osoba, z którą ma być nawiązany stosunek pracy lub która ma być dopuszczona do innej działalności, przedkłada pracodawcy lub innemu organizatorowi informacje z Krajowego Rejestru Karnego w zakresie prawomocnych skazań, w tym skazań sądów państw obcych oraz prawomocnych orzeczeń o zastosowaniu środka poprawczego za popełnienie czynu karalnego na podstawie ustawy z dnia 9 czerwca 2022 r. o wspieraniu i resocjalizacji nieletnich (Dz. U. z 2024 r. poz. 978 i 1228) dotyczących:

1) umyślnych przestępstw przeciwko życiu i zdrowiu;

- 2) przestępstw przeciwko wolności, z wyłączeniem przestępstw określonych w art. 192 i art. 193 Kodeksu karnego;
- 3) przestępstw przeciwko wolności seksualnej i obyczajności;
- 4) przestępstw przeciwko rodzinie i opiece, z wyłączeniem przestępstw określonych w art. 206 i art. 209 Kodeksu karnego;
- 5) przestępstw określonych w rozdziale 7 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii (Dz. U. z 2023 r. poz. 1939).

2. Osoba, z którą ma być nawiązany stosunek pracy lub która ma być dopuszczona do innej działalności, składa pracodawcy lub innemu organizatorowi oświadczenie o państwie lub państwach, w których miała miejsce pobytu nieprzerwanie co najmniej 12 miesięcy w ciągu ostatnich 20 lat, innych niż Rzeczpospolita Polska oraz jednocześnie przedkłada pracodawcy lub innemu organizatorowi informację z rejestrów karnych tych państw. Obowiązek ten nie dotyczy osób, które miały miejsce zamieszkania lub przebywały w innym państwie niż Rzeczpospolita Polska przed ukończeniem przez nie 13. roku życia.

3. Przepisu ust. 2 nie stosuje się do obywateli Unii Europejskiej i Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej, którzy mają lub mieli miejsce pobytu nieprzerwanie co najmniej 12 miesięcy w państwie członkowskim Unii Europejskiej lub w Zjednoczonym Królestwie Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej, w odniesieniu do wymogu przedłożenia informacji z rejestrów karnych tych państw.

Art. 21e. 1. Jeżeli osoba, z którą ma być nawiązany stosunek pracy lub która ma być dopuszczona do innej działalności, nie ma możliwości przedłożenia informacji, o których mowa w art. 21d ust. 2, z uwagi na to, że:

- 1) przepisy danego państwa nie przewidują jej sporządzenia lub
- 2) przepisy danego państwa uzależniają jej wydanie od spełnienia określonych w przepisach warunków, których osoba ta nie może spełnić, lub
- 3) w danym państwie nie prowadzi się rejestru karnego, lub
- 4) osoba ta uzyskała w Rzeczypospolitej Polskiej status uchodźcy, ochronę uzupełniającą, azyl lub korzysta na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej z ochrony czasowej na podstawie ustawy z dnia 13 czerwca 2003 r. o udzielaniu

cudzoziemcom ochrony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. z 2025 r. poz. 223, 389, 619 i 621) i z tego względu nie może uzyskać takiej informacji – składa ona pracodawcy lub innemu organizatorowi oświadczenie o tym fakcie wraz z oświadczeniem, o którym mowa w ust. 2.

2. Osoba, o której mowa w ust. 1, składa oświadczenie, że:

- 1) nie była prawomocnie skazana w tym państwie za przestępstwa określone w art. 21d ust. 1;
- 2) nie ma obowiązku wynikającego z orzeczenia sądu, innego uprawnionego organu lub przepisu prawa stosowania się do zakazu zajmowania wszelkich lub określonych stanowisk, wykonywania wszelkich lub określonych zawodów albo działalności polegających na wychowaniu, edukacji, wypoczynku, leczeniu, udzielaniu pomocy psychologicznej, rozwoju duchowym, uprawianiu sportu lub realizacji innych zainteresowań przez małoletnich, lub opiece nad nimi.

Art. 21f. Przepisów art. 21a, art. 21b ust. 1, art. 21d i art. 21e nie stosuje się do rodzica lub opiekuna dopuszczanych do innej działalności organizowanej przez jednostkę lub podmiot, do którego uczęszcza dziecko pozostające pod jego władzą rodzicielską lub opieką. Rodzic lub opiekun przed dopuszczeniem do innej działalności składa oświadczenie, że:

- 1) jego dane nie są zamieszczone w Rejestrze z dostępem ograniczonym oraz w Rejestrze osób, w stosunku do których Państwowa Komisja do spraw przeciwdziałania wykorzystaniu seksualnemu małoletnich poniżej lat 15 wydała postanowienie o wpisie w Rejestrze;
- 2) nie był prawomocnie skazany w Rzeczypospolitej Polskiej ani w innym państwie za przestępstwa określone w art. 21d ust. 1;
- 3) nie ma obowiązku wynikającego z orzeczenia sądu, innego uprawnionego organu lub przepisu prawa stosowania się do zakazu zajmowania wszelkich lub określonych stanowisk, wykonywania wszelkich lub określonych zawodów albo działalności związanych z wychowaniem, edukacją, wypoczynkiem, leczeniem, udzielaniem pomocy psychologicznej, rozwojem duchowym, uprawianiem sportu lub realizacją innych zainteresowań przez małoletnich, lub z opieką nad nimi.

Art. 21g. 1. Przepisów art. 21d i art. 21e nie stosuje się do osoby, z którą ma być nawiązany stosunek pracy lub która ma być dopuszczona do innej działalności przez uczelnię w zakresie jej zadań określonych w art. 11 ust. 1 pkt 1–3 ustawy z dnia 20 lipca

2018 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (Dz. U. z 2024 r. poz. 1571, z późn. zm.¹⁾).

2. Osoba, o której mowa w ust. 1, składa oświadczenie, że:

- 1) nie była prawomocnie skazana w Rzeczypospolitej Polskiej ani w innym państwie za przestępstwa określone w art. 21d ust. 1;
- 2) nie ma obowiązku wynikającego z orzeczenia sądu, innego uprawnionego organu lub przepisu prawa stosowania się do zakazu zajmowania wszelkich lub określonych stanowisk, wykonywania wszelkich lub określonych zawodów albo działalności polegających na wychowaniu, edukacji, wypoczynku, leczeniu, udzielaniu pomocy psychologicznej, rozwoju duchowym, uprawianiu sportu lub realizacji innych zainteresowań przez małoletnich, lub opiece nad nimi.

3. Przepisy ust. 1 i 2 nie mają zastosowania do studentów odbywających praktyki zawodowe w ramach studiów na określonym kierunku, poziomie i profilu. Innym organizatorem, w stosunku do którego student realizuje obowiązki wynikające z art. 21d i art. 21e, jest jednostka lub podmiot, w którym ma on odbywać praktykę.

Art. 21h. 1. Oświadczenia, o których mowa w art. 21d ust. 2, art. 21e ust. 1 i 2, art. 21f, art. 21g ust. 2, są składane pod rygorem odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia. Składający oświadczenie jest obowiązany do zawarcia w nim klauzuli następującej treści: „Jestem świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia.”. Klauzula ta zastępuje pouczenie organu o odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia.

2. Informacje, o których mowa w art. 21a ust. 1, pracodawca lub inny organizator utrzuła w formie wydruku i załącza do akt osobowych pracownika albo dokumentacji dotyczącej osoby dopuszczonej do innej działalności. Informacje te mogą być przechowywane także w formie elektronicznej.

3. Informacje oraz oświadczenia, o których mowa w art. 21b ust. 1, art. 21d ust. 1 i 2, art. 21e ust. 1 i 2, art. 21f i art. 21g, pracodawca lub inny organizator załącza do akt osobowych pracownika albo dokumentacji dotyczącej osoby dopuszczonej do innej działalności. Informacje mogą być przechowywane także w formie elektronicznej.

¹⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2024 r. poz. 1871 i 1897 oraz z 2025 r. poz. 619, 620, 621 i 622.

Art. 21i. 1. Przepisów art. 21a, art. 21b ust. 1, art. 21d i art. 21e nie stosuje się:

- 1) gdy pracodawcą lub innym organizatorem jest rodzic lub opiekun małoletniego, wobec którego mają być wykonywane czynności określone w art. 21;
- 2) wobec osoby pozostającej w stosunku pracy lub dopuszczonej do innej działalności, po wykonaniu obowiązków określonych w art. 21a, art. 21b ust. 1, art. 21d, art. 21e i art. 21g ust. 2, przed dopuszczeniem tej osoby do innej działalności przez kolejnego innego organizatora, na podstawie umowy zawartej między nim a pracodawcą tej osoby lub innym organizatorem, który jako pierwszy dopuścił tę osobę do innej działalności, jeżeli osoba ta zażądała przekazania kolejnemu organizatorowi informacji o wykonaniu wobec niej obowiązków, o których mowa w art. 21a, art. 21b ust. 1, art. 21d, art. 21e i art. 21g ust. 2, oraz dokonanych w następstwie realizacji tych obowiązków ustaleniach co do okoliczności określonych w art. 21a–21e. Przepis ten nie dotyczy podmiotów kierujących na praktyki studentów i uczestników studiów podyplomowych odbywających obowiązkowe praktyki zawodowe wynikające z programu tych studiów oraz uczniów lub słuchaczy odbywających obowiązkowe praktyki zawodowe w ramach programu nauczania zawodu;
- 3) gdy inna działalność jest wykonywana w bezpośredniej obecności osoby obowiązanej na podstawie ustawy lub umowy do sprawowania nadzoru nad małoletnim. Przepis ten nie dotyczy studentów i uczestników studiów podyplomowych odbywających obowiązkowe praktyki zawodowe wynikające z programu tych studiów oraz uczniów lub słuchaczy odbywających obowiązkowe praktyki zawodowe w ramach programu nauczania zawodu;
- 4) gdy bezpośrednio po zakończeniu stosunku pracy lub dopuszczenia do innej działalności z daną osobą ten sam pracodawca ponownie nawiązuje z tą osobą stosunek pracy lub ten sam organizator ponownie dopuszcza tę osobę do innej działalności, a łączny czas trwania wszystkich stosunków pracy lub dopuszczenia do innej działalności nie przekracza 2 lat;
- 5) do osób poniżej 13. roku życia.

2. Przepisu art. 21a ust. 1 nie stosuje się w zakresie, w jakim odrębne przepisy przewidują uzyskanie lub przedłożenie informacji o osobie ujętej w Rejestrze z dostępem ograniczonym oraz w Rejestrze osób, w stosunku do których Państwowa Komisja do

spraw przeciwdziałania wykorzystaniu seksualnemu małoletnich poniżej lat 15 wydała postanowienie o wpisie w Rejestrze.

3. Przepisów art. 21d i art. 21e nie stosuje się w stosunku do osób, co do których odrębne przepisy przewidują uzyskanie lub przedłożenie informacji o osobie z Krajowego Rejestru Karnego z zakresu co najmniej przestępstw, o których mowa w art. 21d ust. 1.

4. Przepisów art. 21d i art. 21e nie stosuje się do osób prowadzących praktyczną naukę zawodu, o której mowa w art. 120 ustawy z dnia 14 grudnia 2016 r. – Prawo oświatowe (Dz. U. z 2024 r. poz. 737, z późn. zm.²⁾), oraz do opiekunów stażu uczniowskiego, o których mowa w art. 121a ust. 21 tej ustawy.

5. Osoby wymienione w ust. 4 składają oświadczenie, którego zakres został określony w art. 120 ust. 3b ustawy z dnia 14 grudnia 2016 r. – Prawo oświatowe.”;

5) art. 22b i art. 22c otrzymują brzmienie:

„Art. 22b. 1. Obowiązek wprowadzenia standardów ochrony małoletnich, zwanych dalej „standardami”, ma:

- 1) osoba kierująca jednostką systemu oświaty, o której mowa w art. 2 pkt 1–8 ustawy z dnia 14 grudnia 2016 r. – Prawo oświatowe;
- 2) osoba kierująca inną jednostką organizacyjną, która jest przeznaczona dla małoletnich lub w której mogą przebywać małoletni, choćby nie posiadała osobowości prawnej, prowadząca działalność polegającą na wychowaniu, edukacji, resocjalizacji, wypoczynku, leczeniu, udzielaniu pomocy psychologicznej, rozwoju duchowym, uprawianiu sportu lub realizacji innych zainteresowań przez małoletnich, lub opiece nad nimi;
- 3) osoba pełniąca funkcję rodziny zastępczej lub prowadząca rodzinny dom dziecka w rozumieniu ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. o wspieraniu rodziny i systemie pieczy zastępczej (Dz. U. z 2025 r. poz. 49).

2. Obowiązek wprowadzenia standardów mają także, w zakresie niezbędnym do zapewnienia ochrony małoletnim, podmioty prowadzące miejsca zakwaterowania zbiorowego, w tym podmioty świadczące usługi hotelarskie lub turystyczne.

Art. 22c. 1. Standardy opracowuje się w sposób dostosowany do charakteru i rodzaju danej jednostki lub danego podmiotu.

²⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2024 r. poz. 854, 1562, 1635 i 1933 oraz z 2025 r. poz. 619, 620 i 622.

2. W standardach dla jednostek, o których mowa w art. 22b ust. 1, jeżeli jest to uzasadnione charakterem lub rodzajem danej jednostki, w zakresie niezbędnym dla zapewniania ochrony małoletnich, należy określić w szczególności:

- 1) zasady zapewniające bezpieczne relacje między małoletnim i personelem jednostki, a w szczególności zachowania niedozwolone wobec małoletnich;
- 2) zasady przetwarzania danych osobowych i wizerunku małoletnich;
- 3) sposób podejmowania interwencji w sytuacji podejrzenia krzywdzenia lub posiadania informacji o krzywdzeniu małoletniego;
- 4) osoby odpowiedzialne za przyjmowanie w danej jednostce zgłoszeń o zdarzeniach zagrażających małoletniemu i udzielenie mu wsparcia;
- 5) osoby odpowiedzialne za składanie zawiadomień o podejrzeniu popełnienia przestępstwa na szkodę małoletniego, za zawiadamianie sądu opiekuńczego oraz w przypadku instytucji, które posiadają takie uprawnienia, osoby odpowiedzialne za wszczynanie procedury „Niebieskie Karty”;
- 6) sposób dokumentowania i zasady przechowywania ujawnionych lub zgłoszonych incydentów lub zdarzeń zagrażających dobru małoletniego;
- 7) zasady przeglądu i aktualizacji standardów;
- 8) zakres kompetencji osoby odpowiedzialnej za przygotowanie personelu jednostki do stosowania standardów, zasady przygotowania tego personelu do ich stosowania oraz sposób dokumentowania tej czynności;
- 9) sposób udostępniania rodzicom albo opiekunom oraz małoletnim standardów w celu zaznajomienia się z nimi i ich stosowania.

3. W standardach dla podmiotów prowadzących miejsca zakwaterowania zbiorowego, w tym podmiotów świadczących usługi hotelarskie lub turystyczne, o których mowa w art. 22b ust. 2, w zakresie w jakim jest to uzasadnione charakterem lub rodzajem tego podmiotu, należy określić w szczególności:

- 1) zasady zapewniające bezpieczne relacje między personelem podmiotu a małoletnim, a w szczególności zachowania niedozwolone wobec małoletnich;
- 2) sposób podejmowania interwencji w przypadku podejrzenia krzywdzenia lub posiadania informacji o krzywdzeniu małoletniego znajdującego się na terenie miejsca zakwaterowania zbiorowego lub korzystającego z usług turystycznych;
- 3) osoby odpowiedzialne za składanie zawiadomień o podejrzeniu popełnienia przestępstwa na szkodę małoletniego lub za zawiadamianie sądu opiekuńczego;

- 4) zakres kompetencji osoby odpowiedzialnej za przygotowanie personelu podmiotu do stosowania standardów, zasady przygotowania tego personelu do ich stosowania oraz sposób dokumentowania tej czynności;
- 5) sposób identyfikacji małoletniego przebywającego w tym miejscu i sposób ustalenia charakteru jego relacji z osobą dorosłą, z którą przebywa.

4. W standardach dla jednostek lub podmiotów określonych w art. 22b ust. 1 i 2, w których dochodzi do regularnych kontaktów między małoletnimi lub przeznaczonych na regularny pobyt małoletnich, należy określić także:

- 1) wymogi dotyczące bezpiecznych relacji między małoletnimi, a w szczególności zachowania niedozwolone wobec małoletnich;
- 2) zasady korzystania z urządzeń elektronicznych z dostępem do sieci Internet;
- 3) procedury ochrony dzieci przed treściami szkodliwymi i zagrożeniami w sieci Internet oraz utrwalonymi w innej formie;
- 4) sposób ustalania planu wsparcia małoletniego po ujawnieniu krzywdzenia go.

5. W celu identyfikacji małoletniego i ustalenia jego relacji w stosunku do osoby dorosłej, z którą przebywa w miejscu zakwaterowania zbiorowego, w tym w podmiocie świadczącym usługi hotelarskie lub turystyczne, osoba zatrudniona w tym miejscu zakwaterowania zbiorowego ma prawo zażądać od osoby dorosłej, z którą małoletni przebywa, przedstawienia dowodu osobistego albo przedstawienia innego dokumentu potwierdzającego tożsamość małoletniego, a w przypadku jego braku – przedstawienia dokumentu publicznego zawierającego dane i wizerunek dziecka, albo wskazania imienia i nazwiska małoletniego, numeru PESEL małoletniego oraz relacji do małoletniego. Jeżeli pracownik uzna to za konieczne, ma prawo odebrać od osoby dorosłej pisemne oświadczenie, w którym osoba ta wskazuje imię i nazwisko małoletniego, datę urodzenia lub numer PESEL małoletniego oraz relację do małoletniego. Dane osobowe małoletniego oraz sposób ich ustalenia osoba zatrudniona odnotowuje w sposób przyjęty dla rejestracji lub meldunku w danym miejscu zakwaterowania zbiorowego obok danych osoby dorosłej, z którą małoletni przebywa. W przypadku podejrzenia krzywdzenia lub posiadania informacji o krzywdzeniu małoletniego pracownik miejsca zakwaterowania zbiorowego podejmuje interwencję.

6. Standardy sporządza się, o ile jest to uzasadnione rodzajem i charakterem jednostki lub podmiotu, przy udziale rodziców lub opiekunów, a jeżeli jest to możliwe także małoletnich.

7. W standardach uwzględnia się sytuację dzieci z niepełnosprawnością oraz dzieci ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi.

8. Co najmniej raz na 2 lata dokonuje się oceny standardów w celu zapewnienia ich dostosowania do aktualnych potrzeb jednostki lub miejsca zakwaterowania zbiorowego oraz zgodności z obowiązującymi przepisami. Wnioski z przeprowadzonej oceny dokumentuje się w formie pisemnej.

9. Standardy udostępnia się na stronie internetowej, jeżeli dana jednostka lub miejsce zakwaterowania zbiorowego ją posiada, oraz w lokalu lub miejscu prowadzenia działalności w sposób zapewniający możliwość zapoznania się z nimi. Standardy udostępnia się w wersji pełnej oraz skróconej, przeznaczonej dla małoletnich, która zawiera informacje istotne dla nich i jest sporządzona z uwzględnieniem konieczności ich zrozumienia przez osoby małoletnie.”;

6) w art. 22d:

a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Analiza określonego zdarzenia jest prowadzona niezależnie i odrębnie od postępowania karnego, w którym następuje ustalenie winy i odpowiedzialności za popełnienie czynu zabronionego, o którym mowa w ust. 1.”,

b) po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:

„2a. Celem analizy określonego zdarzenia nie jest ustalenie winy i odpowiedzialności osób za popełnienie innego czynu zabronionego niż wskazany w ust. 1, lub przewinienia dyscyplinarnego związanego z okolicznościami analizowanego zdarzenia, ani odpowiedzialności instytucji lub innych organów.”;

7) w art. 22e:

a) po ust. 4 dodaje się ust. 4a w brzmieniu:

„4a. W razie nieobecności przewodniczącego lub po uzyskaniu upoważnienia od przewodniczącego, w zakresie wskazanym w tym upoważnieniu, czynności przewodniczącego wykonuje jego zastępca, wybierany w taki sam sposób.”,

b) ust. 7 i 8 otrzymują brzmienie:

„7. Minister Sprawiedliwości, na wniosek przewodniczącego Zespołu do spraw analizy zdarzeń, może powołać w skład grupy ekspertów eksperta z dziedziny wskazanej w ust. 4 lub innej dziedziny, w tym w szczególności wykonującego zawód policjanta, ratownika medycznego, pielęgniarstwa, położnej, o ile jest to niezbędne do przeprowadzenia analizy określonego zdarzenia. Ekspert wchodzi

w skład grupy ekspertów od dnia powołania do dnia przyjęcia raportu z analizy określonego zdarzenia, do przeprowadzenia której został powołany.

8. Ekspertom, o których mowa w ust. 4, 6 i 7, przysługuje wynagrodzenie za pracę związaną z prowadzeniem analizy określonego zdarzenia i przygotowaniem raportu oraz zwrot kosztów podróży i noclegów na zasadach określonych w przepisach w sprawie wysokości oraz warunków ustalania należności przysługujących pracownikowi, który jest zatrudniony w państwowej lub samorządowej jednostce sfery budżetowej.”,

c) po ust. 8 dodaje się ust. 8a w brzmieniu:

„8a. Eksperci, o których mowa w ust. 4, 6 i 7, korzystają ze zwolnień w pracy na potrzeby wykonywania czynności związanych z pracą nad analizą określonego zdarzenia lub z posiedzeniami Zespołu do spraw analizy zdarzeń w wymiarze nie większym niż 1 dzień w miesiącu z zachowaniem prawa do wynagrodzenia.”;

8) art. 22i otrzymuje brzmienie:

„Art. 22i. 1. Komendant Główny Policji, Komendant Główny Żandarmerii Wojskowej lub właściwy miejscowo prokurator niezwłocznie po ujawnieniu lub uzyskaniu informacji o zdarzeniu, o którym mowa w art. 22d ust. 1, zawiadamia o nim przewodniczącego Zespołu do spraw analizy zdarzeń.

2. Instytucje państwowe i samorządowe, które w związku ze swoją działalnością dowiedziały się o zdarzeniu, o którym mowa w art. 22d ust. 1, mają obowiązek niezwłocznie zawiadomić o tym przewodniczącego Zespołu do spraw analizy zdarzeń.

3. Decyzję o przeprowadzeniu analizy określonego zdarzenia Zespół do spraw analizy zdarzeń podejmuje, w drodze uchwały, z własnej inicjatywy lub po zawiadomieniu, o którym mowa w ust. 1 lub ust. 2.

4. Minister Sprawiedliwości określi, w drodze rozporządzenia, sposób i tryb przekazywania informacji, o których mowa w ust. 1, oraz wzór zawiadomienia, o którym mowa w ust. 1 lub 2, mając na uwadze konieczność sprawnego przekazywania informacji oraz przedstawiania przez organy zgłaszające okoliczności wystarczających do podjęcia przez ekspertów decyzji w przedmiocie przyjęcia sprawy do analizy.”;

9) w art. 22j w ust. 2 w pkt 9 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 10 w brzmieniu:

„10) wojewody w celu ustalenia, czy on kontrolował lub nadzorował jednostkę lub podmiot przeprowadzający czynności w stosunku do małoletniego lub jego rodziny, oraz w celu ustalenia zakresu i wyników prowadzonej kontroli lub nadzoru.”;

10) w art. 22k ust. 1–5 otrzymują brzmienie:

„1. W wysłuchaniu mogą brać udział wyłącznie członkowie grupy ekspertów wyznaczeni przez tę grupę do przeprowadzenia wysłuchania. Jeżeli jest to konieczne dla porozumienia się z osobą wysłuchiwaną, w wysłuchaniu, o którym mowa w zdaniu pierwszym, może brać udział tłumacz języka obcego, tłumacz polskiego języka migowego (PJM), systemu językowo-migowego (SJM), sposobu komunikowania się osób głuchoniewidomych (SKOGN) albo specjalista innej metody komunikacji wspomagającej lub alternatywnej, którą posługuje się osoba wysłuchiwana. Z wysłuchania sporządza się notatkę, którą podpisują członkowie grupy ekspertów biorący udział w wysłuchaniu.

2. Każda osoba biorąca udział w wysłuchaniu jest obowiązana do zachowania w tajemnicy wszystkich informacji lub okoliczności ujawnionych podczas wysłuchania.

3. Wezwania w celu wysłuchania dokonuje się telefonicznie albo za pośrednictwem poczty elektronicznej. Dokonanie wezwania należy udokumentować, dołączając do dokumentacji z analizy określonego zdarzenia notatkę lub potwierdzenie wysłania wiadomości pocztą elektroniczną.

4. Wysłuchanie odbywa się w siedzibie urzędu obsługującego Ministra Sprawiedliwości albo przy użyciu urządzeń technicznych umożliwiających przeprowadzenie tej czynności na odległość z jednoczesnym bezpośrednim przekazem obrazu i dźwięku.

5. Jeżeli osoba wezwana do siedziby urzędu obsługującego Ministra Sprawiedliwości nie może stawić się z powodu choroby lub innej niedającej się usunąć przeszkody, członkowie grupy ekspertów mogą wysłuchać tę osobę także w miejscu jej pobytu.”;

11) w art. 22l w ust. 1 wyrazy „protokoły z wysłuchań” zastępuje się wyrazami „notatki z wysłuchań”;

12) art. 22m otrzymuje brzmienie:

„Art. 22m. 1. Raport z analizy określonego zdarzenia Zespół do spraw analizy zdarzeń przedstawia Ministrowi Sprawiedliwości w terminie czterech miesięcy od dnia ukończenia analizy określonego zdarzenia. W terminie dwóch miesięcy od dnia

ukończenia analizy określonego zdarzenia grupa ekspertów powołana do przeprowadzenia analizy określonego zdarzenia sporządza projekt raportu z analizy określonego zdarzenia i niezwłocznie przedkłada go przewodniczącemu Zespołu do spraw analizy zdarzeń.

2. Raport z analizy określonego zdarzenia zawiera elementy, o których mowa w art. 22d ust. 3, wskazania organizacyjne i systemowe w zakresie ochrony małoletnich przed krzywdzeniem, a także, w miarę potrzeby, propozycje wydania lub zmiany określonych aktów normatywnych.

3. Zespół do spraw analizy zdarzeń, w wyznaczonym przez Przewodniczącego Zespołu terminie nie krótszym niż 7 dni, może zgłosić uwagi do przedstawionego projektu raportu z analizy określonego zdarzenia. Grupa ekspertów w terminie 7 dni od dnia otrzymania uwag zajmuje stanowisko, w którym uwzględnia każdą ze zgłoszonych uwag bądź odmawia uwzględnienia każdej ze zgłoszonych uwag i przedkłada je wraz z uzasadnieniem przewodniczącemu Zespołu do spraw analizy zdarzeń.

4. W przypadku gdy grupa ekspertów zajmuje stanowisko o nieuwzględnieniu uwag, o których mowa w ust. 3, Zespół do spraw analizy zdarzeń na posiedzeniu podejmuje uchwałę w przedmiocie przyjęcia bądź odmowy przyjęcia stanowiska grupy ekspertów odrębnie do każdej uwagi. Uchwała w tym przedmiocie jest podejmowana zwykłą większością głosów w obecności co najmniej pięciu stałych ekspertów. W przypadku równej liczby głosów decyduje głos przewodniczącego Zespołu do spraw analizy zdarzeń. Ostateczna treść projektu raportu z analizy określonego zdarzenia uwzględnia uchwałę Zespołu do spraw analizy zdarzeń, o której mowa w zdaniu pierwszym.

5. Zespół do spraw analizy zdarzeń przyjmuje projekt raportu z analizy określonego zdarzenia na posiedzeniu, w drodze uchwały podjętej zwykłą większością głosów w obecności co najmniej pięciu stałych ekspertów. W przypadku równej liczby głosów decyduje głos przewodniczącego Zespołu do spraw analizy zdarzeń.

6. Przewodniczący Zespołu do spraw analizy zdarzeń doręcza projekt raportu z analizy określonego zdarzenia w zakresie wniosków końcowych oraz zaleceń właściwym organom lub instytucjom, które w terminie 30 dni od dnia doręczenia tego projektu mogą zgłosić zastrzeżenia.

7. W przypadku nieuwzględnienia zastrzeżeń zamieszcza się je w raporcie z analizy określonego zdarzenia wraz z wyjaśnieniem grupy ekspertów co do przyczyn ich

niewuwzględnienia. Do przyjęcia raportu z analizy określonego zdarzenia stosuje się odpowiednio przepisy ust. 3–5.

8. Przewodniczący Zespołu do spraw analizy zdarzeń doręcza raport z analizy określonego zdarzenia w zakresie wniosków końcowych oraz zaleceń właściwym organom lub instytucjom. Właściwe organy lub instytucje w terminie 3 miesięcy od dnia doręczenia raportu z analizy określonego zdarzenia informują przewodniczącego Zespołu do spraw analizy zdarzeń o sposobie realizacji zaleceń.

9. Na stronie internetowej urzędu obsługującego Ministra Sprawiedliwości umieszcza się informację o przeprowadzonej analizie określonego zdarzenia, która zawiera zwięzły opis stanu faktycznego analizowanego zdarzenia oraz wnioski końcowe i zalecenia dla właściwych organów lub instytucji, z wyłączeniem danych osobowych małoletniego lub innych osób mających związek ze zdarzeniem, o którym mowa w art. 22d ust. 1, umożliwiającą identyfikację tych osób, miejsce zdarzenia lub siedziby właściwych organów lub instytucji.”;

13) w art. 22n ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Administratorem danych osobowych w zakresie zgłoszenia spraw do podjęcia analizy określonego zdarzenia oraz prowadzonych analiz określonego zdarzenia i sporządzanych raportów z analizy określonego zdarzenia jest Minister Sprawiedliwości.”;

14) w art. 22x:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Wójt, burmistrz, prezydent miasta, starosta, wojewoda oraz marszałek województwa sprawują kontrolę wykonywania obowiązków, o których mowa w art. 21a–21e i art. 22b, w zakresie objętym właściwością rzeczową i miejscową tych organów.”;

b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Uprawnionym do kontroli wykonywania obowiązków, o których mowa w art. 21a–21e i art. 22b, w zakresie swojej właściwości rzeczowej i miejscowej, jest także:

1) organ prowadzący jednostkę systemu oświaty, o której mowa w art. 2 pkt 1–8 ustawy z dnia 14 grudnia 2016 r. – Prawo oświatowe, lub organ sprawujący nadzór pedagogiczny nad taką jednostką;

- 2) organ zarządzający lub nadzorujący jednostkę organizacyjną prowadzącą działalność polegającą na wychowaniu, edukacji, wypoczynku, leczeniu, udzielaniu pomocy psychologicznej, rozwoju duchowym, uprawianiu sportu lub realizacji innych zainteresowań przez małoletnich, lub opiece nad nimi;
 - 3) organ nadzorujący podmiot prowadzący miejsce zakwaterowania zbiorowego.”;
- 15) w art. 22y:
- a) w ust. 1 wyrazy „w art. 21 ust. 2” zastępuje się wyrazami „w art. 21a ust. 1”;
 - b) w ust. 2 wyrazy „w art. 21 ust. 2” zastępuje się wyrazami „w art. 21a ust. 1”;
- 16) po rozdziale 4e dodaje się rozdział 4f w brzmieniu:
- „Rozdział 4f

Ochrona przetwarzanych danych osobowych

„Art. 22za. 1. Administratorem, o którym mowa w art. 4 pkt 7 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (ogólne rozporządzenie o ochronie danych) (Dz. Urz. UE L 119 z 04.05.2016, str. 1, z późn. zm.³⁾) w związku z realizacją obowiązków, o których mowa:

- 1) w rozdziale 3, jest pracodawca lub inny organizator, o którym mowa w art. 21;
 - 2) w rozdziale 4b, jest jednostka lub podmiot zobowiązany do wprowadzenia standardów ochrony małoletnich, o których mowa w art. 22b.
2. Celem przetwarzania danych osobowych na podstawie niniejszej ustawy jest:
- 1) ochrona małoletnich, przeciwdziałanie ich skrzywdzeniu, w tym przez uzyskanie danych, o których mowa w art. 22c ust. 5, dokumentowanie informacji o zdarzeniach stwarzających zagrożenie dla życia lub zdrowia małoletniego na potrzeby oceny, czy zachodzi podstawa do podjęcia interwencji, w tym zawiadomienia Policji, sądu, prokuratury lub organu pomocy społecznej;
 - 2) zapobieganie nawiązaniu lub utrzymaniu stosunku pracy oraz dopuszczeniu do innej działalności i jej utrzymaniu polegającej na wychowaniu, edukacji, wypoczynku, leczeniu, udzielaniu pomocy psychologicznej, rozwoju duchowym, uprawianiu

³⁾ Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 127 z 23.05.2018, str. 2 oraz Dz. Urz. UE L 74 z 04.03.2021, str. 35.

sportu lub realizacji innych zainteresowań przez małoletnich, lub opiece nad nimi osoby, która:

- a) figuruje w Rejestrze z dostępem ograniczonym lub w Rejestrze osób, w stosunku do których Państwowa Komisja do spraw przeciwdziałania wykorzystaniu seksualnemu małoletnich poniżej lat 15 wydała postanowienie o wpisie w Rejestrze,
- b) została prawomocnie skazana w Rzeczypospolitej Polskiej lub w innym państwie za przestępstwo określone w art. 21d ust. 1,
- c) ma obowiązek wynikający z orzeczenia sądu, innego uprawnionego organu lub przepisu prawa stosowania się do zakazu zajmowania wszelkich lub określonych stanowisk, wykonywania wszelkich lub określonych zawodów albo działalności polegających na wychowaniu, edukacji, wypoczynku, leczeniu, udzielaniu pomocy psychologicznej, rozwoju duchowym, uprawianiu sportu lub realizacji innych zainteresowań przez małoletnich, lub opiece nad nimi.

3. Do przetwarzania danych osobowych, o których mowa w art. 9 i art. 10 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (ogólne rozporządzenie o ochronie danych), mogą być dopuszczone wyłącznie osoby posiadające wyraźne upoważnienie do przetwarzania takich danych wydane przez administratora.

4. Osoby upoważnione do przetwarzania danych, o których mowa w ust. 3, są zobowiązane do zachowania w tajemnicy zarówno tych danych, jak i sposobów ich zabezpieczania – zarówno w trakcie współpracy z administratorem, jak i po jej zakończeniu.

5. Administrator, o którym mowa w ust. 1, przechowuje dane osobowe związane z:

- 1) podejrzeniem krzywdzenia lub krzywdzeniem małoletniego przez okres nie dłuższy niż 1 rok od dnia dokonania zgłoszenia o podejrzeniu krzywdzenia lub krzywdzeniu małoletniego, chyba że zgłoszenie okaże się niezasadne, w takim przypadku dane podlegają niezwłocznemu usunięciu;
- 2) weryfikacją pracowników, współpracowników lub kandydatów do pracy przez okres nie dłuższy niż 5 lat od zakończenia współpracy lub zakończenia procesu

rekrutacyjnego, chyba że dłuższy okres przechowywania wynika z przepisów odrębnych.

6. Administrator, o którym mowa w ust. 1, dokonuje przeglądu danych osobowych nie rzadziej niż raz w roku kalendarzowym w celu ustalenia konieczności ich dalszego przechowywania. Dane osobowe, których dalsze przetwarzanie jest zbędne do realizacji celu określonego w ust. 2, podlegają usunięciu.

7. Administrator, o którym mowa w ust. 1, w zwięzłej, zrozumiałej i łatwo dostępnej formie, jasnym i prostym językiem – w szczególności gdy informacje są kierowane do małoletniego – udziela osobie, której dane dotyczą, wszelkich informacji, o których mowa w art. 13 i art. 14 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (ogólne rozporządzenie o ochronie danych). Administrator nie realizuje obowiązku, o którym mowa w zdaniu pierwszym, wobec osoby, co do której zachodzi co najmniej podejrzenie krzywdzenia małoletniego.

8. Administrator, o którym mowa w ust. 1, ułatwia osobie, której dane dotyczą, wykonanie praw przysługujących jej na mocy art. 15–22 i art. 34 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (ogólne rozporządzenie o ochronie danych).

9. W sprawach nieuregulowanych w niniejszym rozdziale mają zastosowanie ogólne przepisy o ochronie danych osobowych.”;

17) w art. 23 ust. 2 i 3 otrzymują brzmienie:

„2. Kto dopuszcza inną osobę do pracy lub do innej działalności polegającej na wychowaniu, edukacji, wypoczynku, leczeniu, udzielaniu pomocy psychologicznej, rozwoju duchowym, uprawianiu sportu lub realizacji innych zainteresowań przez małoletnich, lub opiece nad nimi, bez uzyskania informacji, o których mowa w art. 21a ust. 1,

podlega karze aresztu, ograniczenia wolności albo grzywny nie niższej niż 1000 zł.

3. Kto przed nawiązaniem stosunku pracy lub dopuszczeniem do działalności polegającej na wychowaniu, edukacji, wypoczynku, leczeniu, udzielaniu pomocy psychologicznej, rozwoju duchowym, uprawianiu sportu lub realizacji innych

zainteresowań przez małoletnich, lub opiece nad nimi, nie wykonuje obowiązku przedłożenia informacji lub oświadczenia, o których mowa w art. 21b ust. 1, art. 21d ust. 1 i 2, art. 21e ust. 1 i 2, art. 21f lub art. 21g ust. 2,

podlega karze aresztu, ograniczenia wolności albo grzywny nie niższej niż 1000 zł.”;

18) art. 23a otrzymuje brzmienie:

„Art. 23a. Kto dopuszcza inną osobę do pracy lub do innej działalności polegającej na wychowaniu, edukacji, wypoczynku, leczeniu, udzielaniu pomocy psychologicznej, rozwoju duchowym, uprawianiu sportu lub realizacji innych zainteresowań przez małoletnich, lub opiece nad nimi, wiedząc, że dane tej osoby są zamieszczone w Rejestrze, albo wiedząc, że:

- 1) została prawomocnie skazana za umyślne przestępstwo przeciwko życiu i zdrowiu, przestępstwo przeciwko wolności, z wyłączeniem przestępstw określonych w art. 192 i art. 193 Kodeksu karnego, przestępstwo przeciwko wolności seksualnej i obyczajności, przestępstwo przeciwko rodzinie i opiece, z wyłączeniem przestępstw określonych w art. 206 i art. 209 Kodeksu karnego, przestępstwo określone w rozdziale 7 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii, lub odpowiadające tym przestępstwom czyny zabronione określone w przepisach prawa obcego,
 - 2) orzeczono wobec niej środek poprawczy na podstawie ustawy z dnia 9 czerwca 2022 r. o wspieraniu i resocjalizacji nieletnich w sprawach o czyn karalny odpowiadający przestępstwu, o którym mowa w art. 21d ust. 1,
- podlega karze aresztu, ograniczenia wolności albo grzywny nie niższej niż 1000 zł.”;

19) po art. 23b dodaje się art. 23ba w brzmieniu:

„Art. 23ba. Kto wbrew żądaniu określonemu w art. 22c ust. 5 nie przedstawia dokumentu potwierdzającego tożsamość małoletniego, nie wskazuje imienia i nazwiska małoletniego, jego numeru PESEL oraz relacji do małoletniego lub nie składa pisemnego oświadczenia,

podlega karze grzywny nie niższej niż 1000 zł.”.

Art. 2. W ustawie z dnia 24 maja 2000 r. o Krajowym Rejestrze Karnym (Dz. U. z 2024 r. poz. 276):

- 1) w art. 4 w ust. 1 w pkt 9 wyrazy „(Dz. U. z 2023 r. poz. 1304 i 1606),” zastępuje się wyrazami „i ochronie małoletnich (Dz. U. z 2024 r. poz. 1802),”;

- 2) w art. 12 w ust. 1 pkt 5b i 5c oraz w ust. 2 pkt 37–39 po wyrazach „na tle seksualnym” dodaje się wyrazy „i ochronie małoletnich”;
- 3) w art. 24 po ust. 1a dodaje się ust. 1b w brzmieniu:

„1b. Od uiszczenia opłaty za wydanie z Rejestru informacji o osobie zwolnieni są także:

- 1) wolontariusze, na zasadach określonych w ustawie z dnia 24 kwietnia 2003 r. o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie (Dz. U. z 2024 r. poz. 1491, 1761 i 1940),
- 2) uczniowie lub słuchacze odbywający obowiązkowe praktyki zawodowe w ramach programu nauczania zawodu,
- 3) studenci odbywający obowiązkowe praktyki zawodowe w ramach studiów na określonym kierunku, poziomie i profilu

– obowiązani do przedstawienia organizatorowi działalności, o którym mowa w art. 2a pkt 2 ustawy z dnia 13 maja 2016 r. o przeciwdziałaniu zagrożeniom przestępczością na tle seksualnym i ochronie małoletnich, informacji o osobie, o której mowa w art. 21d ust. 1 ustawy z dnia 13 maja 2016 r. o przeciwdziałaniu zagrożeniom przestępczością na tle seksualnym i ochronie małoletnich. Warunkiem zwolnienia od opłaty jest przedłożenie wraz z wnioskiem o wydanie informacji z Rejestru oświadczenia organizatora działalności. Oświadczenie określa w szczególności: dane organizatora, rodzaj działalności prowadzonej przez organizatora, dane osoby dopuszczanej do tej działalności oraz dane o charakterze działalności osoby dopuszczanej.”.

Art. 3. W ustawie z dnia 14 grudnia 2016 r. – Prawo oświatowe (Dz. U. z 2024 r. poz. 737, z późn. zm.⁴⁾) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 120:

- a) ust. 3a otrzymuje brzmienie:

„3a. Praktyczną naukę zawodu może prowadzić osoba, która nie była skazana w Rzeczypospolitej Polskiej lub w innym państwie za umyślne przestępstwo przeciwko życiu i zdrowiu, przestępstwo przeciwko wolności, z wyłączeniem przestępstw określonych w art. 192 i art. 193 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny (Dz. U. z 2025 r. poz. 383), przestępstwo przeciwko wolności

⁴⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2024 r. poz. 854, 1562, 1635 i 1933 oraz z 2025 r. poz. 619, 620 i 622.

seksualnej i obyczajności, przestępstwo przeciwko rodzinie i opiece, z wyłączeniem przestępstw określonych w art. 206 i art. 209 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny, przestępstwo określone w rozdziale 7 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii (Dz. U. z 2023 r. poz. 1939), nie ma obowiązku wynikającego z orzeczenia sądu, innego uprawnionego organu lub przepisu prawa stosowania się do zakazu zajmowania wszelkich lub określonych stanowisk, wykonywania wszelkich lub określonych zawodów albo działalności polegających na wychowaniu, edukacji, wypoczynku, leczeniu, udzielaniu pomocy psychologicznej, rozwoju duchowym, uprawianiu sportu, realizacji innych zainteresowań przez małoletnich lub opiece nad nimi, lub zakazu przebywania w określonych środowiskach lub miejscach, kontaktowania się z określonymi osobami, zbliżania się do określonych osób lub opuszczania określonego miejsca pobytu bez zgody sądu.”,

b) po ust. 3a dodaje się ust. 3b i 3c w brzmieniu:

„3b. Osoba prowadząca praktyczną naukę zawodu, przed jej rozpoczęciem, składa oświadczenie, że:

- 1) nie była prawomocnie skazana w Rzeczypospolitej Polskiej ani w innym państwie za:
 - a) umyślne przestępstwo przeciwko życiu i zdrowiu,
 - b) przestępstwo przeciwko wolności, z wyłączeniem przestępstw określonych w art. 192 i art. 193 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny,
 - c) przestępstwo przeciwko wolności seksualnej i obyczajności,
 - d) przestępstwo przeciwko rodzinie i opiece, z wyłączeniem przestępstw określonych w art. 206 i art. 209 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny,
 - e) przestępstwo określone w rozdziale 7 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii;
- 2) nie ma obowiązku wynikającego z orzeczenia sądu, innego uprawnionego organu lub przepisu prawa stosowania się do zakazu zajmowania wszelkich lub określonych stanowisk, wykonywania wszelkich lub określonych zawodów albo działalności polegających na wychowaniu, edukacji, wypoczynku, leczeniu, udzielaniu pomocy psychologicznej, rozwoju duchowym, uprawianiu

sportu, realizacji innych zainteresowań przez małoletnich lub opiece nad nimi, lub zakazu przebywania w określonych środowiskach lub miejscach, kontaktowania się z określonymi osobami, zbliżania się do określonych osób lub opuszczania określonego miejsca pobytu bez zgody sądu.

3c. Oświadczenia, o których mowa w ust. 3b, składane są pod rygorem odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia. Składający oświadczenie jest obowiązany do zawarcia w nim klauzuli następującej treści: „Jestem świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia.”. Klauzula ta zastępuje pouczenie organu o odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia.”.

c) ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Przepisy ust. 1–2 i 3a–4 stosuje się odpowiednio do młodocianych pracowników odbywających praktyczną naukę zawodu w ramach odbywania przygotowywania zawodowego. W przypadku młodocianego pracownika umowę z podmiotem, o którym mowa w ust. 1, zawiera pracodawca, który zatrudnia tego młodocianego.”;

2) w art. 121a ust. 22 otrzymuje brzmienie:

„22. Opiekunem stażu uczniowskiego może być osoba spełniająca warunki określone w art. 120 ust. 3a, która złożyła oświadczenie określone w art. 120 ust. 3b.”.

Art. 4. Do stosunków pracy lub innej działalności rozpoczętych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, których czas trwania w chwili jej wejścia w życie wynosi co najmniej 2 lata, ma zastosowanie przepis art. 21c ustawy zmienianej w art. 1

Art. 5. Do wniosków i zapytań o udzielenie informacji z Krajowego Rejestru Karnego, o których mowa w art. 21d ustawy zmienianej w art. 1, złożonych i nierozpoznanych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy stosuje się przepisy ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

Art. 6. Podmioty, które przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy były zobowiązane do wprowadzenia standardów ochrony małoletnich, o których mowa w art. 22b ustawy zmienianej w art. 1, mają obowiązek dokonać ich aktualizacji w terminie do dnia 15 sierpnia 2026 r.

Art. 7. Wybór zastępcy przewodniczącego, o którym mowa w art. 22e ust. 4a ustawy zmienianej w art. 1, odbywa się w terminie 6 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 8. Dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 14 ust. 2 ustawy zmienianej w art. 1 zachowują moc do dnia wejścia w życie nowych przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 14 ust. 2 ustawy zmienianej w art. 1, jednak nie dłużej niż przez 12 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 9. Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia, z wyjątkiem art. 2, który wchodzi w życie po upływie 4 miesięcy od dnia ogłoszenia.

UZASADNIENIE

Projektowana ustawa wprowadza zmiany w ustawie z dnia 13 maja 2016 r. o przeciwdziałaniu zagrożeniom przestępczością na tle seksualnym i ochronie małoletnich (Dz. U. z 2024 r. poz. 1802), zwanej dalej „ustawą”, ustawie z dnia 24 maja 2000 r. o Krajowym Rejestrze Karnym (Dz. U. z 2024 r. poz. 276) oraz w ustawie z dnia 14 grudnia 2016 r. – Prawo oświatowe (Dz. U. z 2024 r. poz. 737, z późn. zm.).

Zmiany w ustawie dotyczą przede wszystkim przepisów regulujących obowiązki w zakresie weryfikacji karalności pracodawców lub innych organizatorów działalności oraz osób, z którymi ma być nawiązany stosunek pracy lub które mają być dopuszczone do innej działalności przed nawiązaniem stosunku pracy lub przed dopuszczeniem do takiej działalności. Ponadto, bazując na ustaleniach będących wynikiem oceny stosowania przepisów ustawy, doprecyzowano przepisy dotyczące standardów ochrony małoletnich oraz Zespołu do spraw analizy zdarzeń, na skutek których małoletni poniósł śmierć lub doznał uszczerbku na zdrowiu. Zaproponowano również w projekcie uzupełnienie ustawy o przepisy dotyczące ochrony danych osobowych, co zapewni jej zgodność z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (ogólne rozporządzenie o ochronie danych) (Dz. Urz. UE L 119 z 04.05.2016, str. 1, z późn. zm.).

W obecnym stanie prawnym obowiązki pracodawców lub innych organizatorów są uregulowane w art. 21 ustawy, a zasady sprawdzania przyszłego pracownika bądź osoby dopuszczanej do działalności odbywają się w oparciu o mechanizm obowiązujący od dnia 1 października 2017 r., kiedy to wszedł w życie art. 21 ustawy. Przepis ten w pierwotnym brzmieniu stanowił, że przed nawiązaniem z osobą stosunku pracy lub przed dopuszczeniem osoby do innej działalności związanej z wychowaniem, edukacją, wypoczynkiem, leczeniem małoletnich lub z opieką nad nimi pracodawcy albo inni organizatorzy w zakresie takiej działalności są obowiązani do uzyskania informacji, czy dane tej osoby są zamieszczone w Rejestrze z dostępem ograniczonym. Od 26 września 2019 r. obowiązek uzyskiwania tych informacji objął także Rejestr osób, w stosunku do których Państwowa Komisja do spraw wyjaśniania przypadków czynności skierowanych przeciwko wolności seksualnej i obyczajności wobec małoletniego poniżej lat 15 wydała postanowienie o wpisie w Rejestrze.

Ustawą z dnia 28 lipca 2023 r. o zmianie ustawy – Kodeks rodzinny i opiekuńczy oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 1606) dokonano zmian polegających m.in. na tym, że tytuł ustawy z dnia 13 maja 2016 r. o przeciwdziałaniu zagrożeniom przestępczością na tle seksualnym otrzymał brzmienie „o przeciwdziałaniu zagrożeniom przestępczością na tle seksualnym i ochronie małoletnich” oraz znowelizowano art. 21 ustawy. Rozszerzono również katalog aktywności, które wymagają przed nawiązaniem stosunku pracy lub przed dopuszczeniem do innej działalności sprawdzenia czy dane osoby, z którą ma być nawiązany stosunek pracy lub która ma być dopuszczona do działalności, są zamieszczone w Rejestrze z dostępem ograniczonym lub w Rejestrze osób, w stosunku do których Państwowa Komisja do spraw przeciwdziałania wykorzystaniu seksualnemu małoletnich poniżej lat 15 wydała postanowienie o wpisie w Rejestrze.

Obowiązujący katalog określony w art. 21 ust. 1 ustawy wskazuje, że chodzi o takie aktywności jak wychowanie, edukacja, wypoczynek, leczenie, świadczenie porad psychologicznych, rozwój duchowy, uprawianie sportu lub realizacja innych zainteresowań przez małoletnich, lub opieka nad nimi. Oznacza to zmianę w stosunku do pierwotnego przepisu polegającą na dodaniu: świadczenia porad psychologicznych, rozwoju duchowego, uprawiania sportu lub realizacji innych zainteresowań przez małoletnich.

Na mocy przywołanej nowelizacji w art. 21 ustawy nałożono obowiązki także na osobę, z którą ma być nawiązany stosunek pracy lub która ma być dopuszczona do innej działalności takiej jak wychowanie, edukacja, wypoczynek, leczenie, świadczenie porad psychologicznych, rozwój duchowy, uprawianie sportu lub realizacja innych zainteresowań przez małoletnich, lub opieka nad nimi. Osoba ta ma obowiązek przedłożenia pracodawcy lub innemu organizatorowi informacji z Krajowego Rejestru Karnego w zakresie przestępstw określonych w rozdziale XIX i XXV Kodeksu karnego, w art. 189a i art. 207 Kodeksu karnego oraz w ustawie z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii (Dz. U. z 2023 r. poz. 1939), lub za odpowiadające tym przestępstwom czyny zabronione określone w przepisach prawa obcego. W ustawie nowelizującej przewidziano także procedurę sprawdzania karalności w stosunku do cudzoziemców.

Weryfikacja danych o karalności oraz weryfikacja w Rejestrze z dostępem ograniczonym oraz w Rejestrze osób, w stosunku do których Państwowa Komisja do spraw przeciwdziałania wykorzystaniu seksualnemu małoletnich poniżej lat 15, zwane dalej „Rejestrem”, zgodnie z brzmieniem art. 21 ust. 1 ustawy, powinny się odbywać w tych samych sytuacjach, jak do

15 lutego 2024 r. oraz przed nawiązaniem z osobą stosunku pracy lub przed dopuszczeniem osoby do innej działalności.

Fakt, że wspomniany wyżej sposób weryfikacji w Rejestrze sprawców na tle seksualnym pozostaje niezmienny od 7 lat sugerował, że przepisy są właściwie rozumiane, a ich stosowanie nie sprawia problemów. Tymczasem zanim wszedł w życie art. 21 ustawy w zmienionym brzmieniu do Ministerstwa Sprawiedliwości zaczęły wpływać wystąpienia, z których wyłaniały się liczne trudności interpretacyjne dotyczące tego przepisu. Liczba wystąpień wzrosła od 15 lutego 2024 r., co pokazało, że nie były to trudności przejściowe. Analogiczne zgłoszenia były kierowane przez dziennikarzy, Rzecznika Praw Obywatelskich, Prezesa Urzędu Danych Osobowych, którzy czynili je na bazie informacji o trudnościach z wykładnią ww. przepisu. Okoliczność, że wystąpienia/zgłoszenia pojawiły się w pokażnej skali w 2024 r. dobitnie świadczy o tym, że społeczeństwo miało niewystarczającą świadomość, co do obowiązków wynikających z art. 21 ustawy od 1 października 2017 r. Zmiana w tym zakresie zadziała się dopiero po uchwaleniu ustawy nowelizującej, nazwanej przez społeczeństwo „ustawą Kamilka”. Znalazła ona wyraz w dogłębnej analizie przepisu i jego szerokiego kręgu podmiotów, a co za tym idzie zidentyfikowaniu problemów związanych z jego stosowaniem.

Prowadzony przez Ministerstwo Sprawiedliwości monitoring funkcjonowania art. 21 ustawy ujawnił, że największą trudność sprawia ustalenie, kiedy aktualizują się obowiązki wynikające z art. 21 ustawy. Chodziło tutaj o ustalenie kiedy pracodawca lub inny organizator powinien uzyskiwać dane z Rejestru Sprawców Przestępstw na Tle Seksualnym z dostępem ograniczonym oraz z Rejestru osób, w stosunku do których Państwowa Komisja do spraw przeciwdziałania wykorzystaniu seksualnemu małoletnich poniżej lat 15 wydała postanowienie o wpisie w Rejestrze, kiedy zaś osoba, z którą ma być nawiązany stosunek pracy lub która ma być dopuszczona do innej działalności ma przedstawić informacje z zakresu karalności.

Na podstawie analizy wystąpień/zgłoszeń do Ministerstwa Sprawiedliwości, sformułowano wniosek, że największy problem sprawia odkodowanie znaczenia użytych w art. 21 pojęć: „dopuszczenie do innej działalności”, czy też „inny organizator”. Występujący w tym zwrocie termin „inna działalność” jest wykładany dwojako: jako ogólny przedmiot działalności danej jednostki/podmiotu albo, jako zadania i obowiązki powierzone danej osobie na innej podstawie niż stosunek pracy. Wybór wykładni przekłada się na sposób weryfikacji pod kątem karalności osób dopuszczanych do innej działalności. Pierwszy wariant skutkuje sprawdzaniem wszystkich zatrudnionych w jednostce/podmiocie, którego przedmiotem działalności jest np. świadczenie usług edukacyjnych, opiekuńczych, wychowawczych. Drugi wariant prowadzi do

sprawdzania jedynie osób, których zadania/obowiązki w ramach „innej działalności” czyli innej niż stosunek pracy, są związane z prowadzeniem edukacji małoletnich, opieką nad nimi, wychowaniem małoletnich. Problematycznym jest również, czy termin „działalność”, dotyczy aktywności jednorazowych, czy też powtarzających się. Wreszcie, trudności dotyczą rozumienia terminu „inny organizator”, co ma związek z faktem, że gdy dana jednostka powierza obowiązki na innej podstawie niż stosunek pracy, powszechnie określana jest mianem pracodawcy (termin pracodawca odnoszony jest do wszelkich form zatrudnienia).

Kolejne komplikacje powoduje brak jednoznacznego wskazania w ustawie jak powinna przebiegać weryfikacja w sytuacji, gdy dana osoba, sprawdzona pod kątem karalności przez swojego pracodawcę lub innego organizatora działalności, wykonuje następnie działalność u kolejnego innego organizatora. Wreszcie brak jest określenia wprost, czy wspomniane sprawdzanie pod kątem karalności jest wymagane w stosunku do osób, które podlegają tego rodzaju sprawdzeniu na podstawie odrębnych przepisów, lub które wykonują zadania pod bezpośrednim nadzorem osoby, która jest do tego obowiązana na mocy umowy lub ustawy, w tym nauczyciela lub wychowawcy. Skutkuje to postrzeganiem sprawdzania karalności jako obowiązku nieprecyzyjnego, nadmiarowego, nieproporcjonalnego dla uzyskania oczekiwanego efektu – ochrony dzieci, a w rezultacie niepotrzebnego.

Należy jednak z całą stanowczością podkreślić, że weryfikacja, czy dana osoba posiada historię związaną z popełnieniem określonego przestępstwa na szkodę dziecka jest jedną z podstawowych metod w profilaktyce krzywdzenia. Przykładowo na Malcie, aby uzyskać pozwolenie na pracę z dziećmi należy przedstawić informację z dwóch rejestrów. Pierwszym jest Krajowy Rejestr Karny, z którego zaświadczenie otrzymać można poprzez Policję. Drugim dokumentem jest zaświadczenie z Protection of Minors Application – odpowiednik rejestru przestępców seksualnych wobec dzieci. Natomiast w Szwecji aplikujący na stanowisko związane z pracą z dziećmi i młodzieżą we wszystkich placówkach edukacyjnych oraz na zajęciach edukacyjnych są objęte obowiązkiem okazania zaświadczenia o niekaralności. Zaświadczenia o niekaralności zawierają wszystkie przestępstwa kwalifikowane. Do przyjęcia do pracy dyskwalifikujące są przestępstwa na tle seksualnym, przemoc, rozbój, zabójstwo, pobicie, groźby karalne wobec innej osoby, uprowadzenie, posiadanie pornografii, w tym treści pornograficznych z udziałem dzieci. Obowiązkiem okazania zaświadczenia o niekaralności objęte są także osoby z innych krajów, w tym Unii Europejskiej. Z kolei w przypadku osób, które zamierzają podjąć pracę wymagającą kontaktu z dziećmi w Australii wymagane jest posiadanie karty Work with Vulnerable People. Postępowanie w celu uzyskania tej karty

wymaga, poza sprawdzeniem historii kryminalnej, również sprawdzenia historii dotychczasowego zatrudnienia i opinii u poprzednich pracodawców. Dopuszczenie do pracy z dziećmi nie jest jednak wydawane w formie pisemnego zaświadczenia, tylko w postaci karty.

Mając na uwadze powyższe okoliczności projektodawca uznał za niezbędne dokonanie zmiany w przepisach, która usunie pojawiające się wątpliwości oraz jednoznacznie określi, kiedy art. 21 ustawy nie będzie miał zastosowania.

W pierwszej kolejności, projektodawca wprowadził do ustawy słownik, w którym wyjaśniono znaczenie występujących w ustawie a budzących wątpliwości terminów. Katalog tych terminów został określony przy uwzględnieniu posiadanych przez projektodawcę informacji na temat wątpliwości, co do ich znaczenia. I tak w omawianym słowniku zamieszczono definicje m. in. „innego organizatora” „dopuszczenia do innej działalności”. Ponadto w słowniku wprost wskazano, jak należy rozumieć opiekę, wychowanie, realizację innego zainteresowania oraz wypoczynek, jest to przydatne także z punktu widzenia standardów ochrony małoletnich. Pozwoli to na właściwą identyfikację adresatów obowiązków określonych w ustawie, a także na eliminację zjawiska ustalania przez obywateli znaczenia poszczególnych terminów samodzielnie, co niekiedy prowadzi do powstania interpretacji niezgodnych z przepisami. Z informacji przekazanych do Ministerstwa Sprawiedliwości wynika, że sytuacje takie miały miejsce.

Trzeba wspomnieć, że w słowniku zamieszczono także wyjaśnienie pojęcia „standardy ochrony małoletnich”, Celem tego było klarowne wytłumaczenie statusu i charakteru tego dokumentu oraz wyjaśnienie jego relacji do innych obowiązujących przepisów.

Standardy ochrony małoletnich są przede wszystkim dokumentem porządkującym i muszą być zgodne z obowiązującymi przepisami prawa. Co istotne, nie tworzą one nowych zasad interwencji, ani nie nakazują samodzielnego ich tworzenia adresatom obowiązku ich wprowadzenia. W tym zakresie standardy, *de facto* określają jedynie, że wskazane w ustawie jednostki/podmioty mają przygotować się, opracować schemat działania na wypadek wystąpienia okoliczności uzasadniających udzielenie pomocy małoletniemu. Podjęcie określonych działań przewiduje np. art. 572 Kodeksu postępowania cywilnego, ustawa z dnia 29 lipca 2025 r. o przeciwdziałaniu przemocy domowej (Dz. U. z 2024 r. poz. 1673), w szczególności procedura Niebieskie Karty, zawiadomienie na podstawie art. 12 tej ustawy, czy też art. 304 Kodeksu postępowania karnego. W kontekście prawa karnego nie można też zapomnieć o art. 240 Kodeksu karnego, który penalizuje posiadanie wiarygodnych wiadomości

o przygotowaniu, usiłowaniu lub dokonaniu określonych czynów zabronionych oraz przestępstw i niezawiadomieniu o tym organów powołanych do ścigania przestępstw. O ile bowiem art. 304 § 1 Kodeks postępowania karnego, nakłada społeczny obowiązek zawiadomienia o popełnieniu przestępstwa ściganego z urzędu i jego naruszenie nie jest obłożone żadnymi sankcjami (może jedynie podlegać ocenie na płaszczyźnie moralnej), art. 240 § 1 k.k. sankcjonuje tego rodzaju zaniechanie w odniesieniu do zachowań w nim wymienionych (I. Zgoliński [w:] Kodeks karny. Komentarz, wyd. IV, red. V. Konarska-Wrzesek, Warszawa 2023, art. 240.) Przepis ten obejmuje m. in. art. 148 Kodeksu karnego, art. 156 Kodeksu karnego, art. 189 Kodeksu karnego, art. 197 § 3–5, art. 198, art. 200 Kodeksu karnego. Bez wątpienia, wymóg ustalenia zawczasu jak należy się zachować w sytuacji podejrzenia krzywdzenia lub stwierdzenia skrzywdzenia dziecka, pociągający za sobą konieczność zapoznania się z przepisami, ma walor edukacyjny i wzmacnia świadomość prawną w społeczeństwie, szczególnie ważną u osób pracujących z małoletnimi.

Warto też zauważyć, co często jest pomijane przy komentowaniu regulacji o standardach ochrony małoletnich, że przytoczone w poprzednim akapicie przepisy wyznaczające imperatyw działania w określonych sytuacjach, kierowane są do wszystkich podmiotów, także tych, które nie są zobowiązane do wprowadzenia standardów ochrony małoletnich.

Kolejna modyfikacja dotyczy art. 3 ustawy. Przy obecnym brzmieniu ustawy, szeroko pojmowana weryfikacja z zakresu karalności odbywa się w oparciu o dwojaki rodzaj źródeł – Rejestr Sprawców na Tle Seksualnym oraz rejestry karne lub oświadczenia. Uwzględniając zakres przestępstw ujętych w art. 21 ust. 3 ustawy oraz projektowanym art. 21d ust. 3, należy jednoznacznie stwierdzić, że cel tego środka jest szerszy niż przeciwdziałanie przestępczości na tle seksualnym w rozumieniu art. 2 ustawy. Bazujący przedmiotowo na definicji z art. 2 ustawy, Rejestr Sprawców na Tle Seksualnym z dostępem ograniczonym nie gromadzi danych odnoszących się do wszystkich przestępstw z rozdziału XXV Kodeksu karnego a tylko tych wymienionych w tym przepisie, definiującym, jak już wspomniano, co w rozumieniu ustawy oznacza przestępczość na tle seksualnym. W opinii projektodawcy, uwzględniając zakres dokonywanej weryfikacji karalności, nie jest poprawnym zakwalifikowanie weryfikacji w rejestrach karnych oraz odbywającej się na podstawie oświadczeń wyłącznie jako szczególnego środka ochrony przeciwdziałającemu przestępczości na tle seksualnym. Jest to środek służący ogólnie ochronie małoletnich, dlatego też przeniesiono go do ust. 2 oznaczając go mianem „obowiązków dotyczące weryfikacji karalności na podstawie rejestrów karnych oraz oświadczeń związane ze stosunkiem pracy lub

dopuszczeniem do innej działalności polegającej na wychowaniu, edukacji, wypoczynku, leczeniu, udzielaniu pomocy psychologicznej, rozwoju duchowym, uprawianiu sportu, lub realizacji innych zainteresowań przez małoletnich, lub opiece nad nimi jeżeli czynności są wykonywane bezpośrednio z udziałem małoletnich”. W art. 3 ust. 1 pkt 2, jako szczególnie środek przeciwdziałający zagrożeniom przestępczością na tle seksualnym, pozostawiono obowiązki pracodawców i innych organizatorów dotyczące uzyskiwania informacji z Rejestru Sprawców Przepęstw na Tle Seksualnym.

Wobec zmiany brzmienia art. 3 ust. 1 pkt 2, oraz dalszymi zmianami w rozdziale III i rozdziale 4b, modyfikacji uległ także art. 3 ust. 2 pkt 5, w którym wskazano, że przewidziana w ustawie kontrola wykonywania obowiązków odnosi się do ust. 1 pkt 2 oraz pkt 1a i 2.

Pozostając przy konstrukcji obowiązków uzyskiwania/weryfikacji danych z zakresu karalności, trzeba podkreślić, że dokonano zmiany, która ułatwi rozumienie, a przez to stosowanie przepisu. I tak, funkcjonujący dotychczas zwrot „związanej z” zastąpiono zwrotem „polegającej na”. Dzięki takiemu zabiegowi w powiązaniu z dodaną definicją „dopuszczenia do innej działalności” będzie jednoznacznym, że wykonywane zadania i obowiązki mają polegać na opiece, to ma być ich przedmiot. Ponadto, art. 21 ustawy uzupełniono o wyjaśnienie, że chodzi o czynności wykonywane bezpośrednio z udziałem małoletnich. Uwypuklić również wypada, że dotychczas funkcjonujący zwrot „udzielenie porad psychologicznych” zastąpiono „udzielaniem pomocy psychologicznej”. Zapewni to kompatybilność z pojęciem zawartym w art. 4 ust. 1 pkt 5 ustawy z dnia 8 czerwca 2001 r. o zawodzie psychologa i samorządzie zawodowym psychologów (Dz. U. z 2019 r. poz. 1026).

Przechodząc do omówienia obowiązków, projektodawca uwzględnił istnienie Rejestru z dostępem ograniczonym oraz Rejestru osób, w stosunku do których Państwowa Komisja do spraw przeciwdziałania wykorzystaniu seksualnemu małoletnich poniżej lat 15, wydała postanowienie o wpisie w Rejestrze. Zgodnie z art. 6 ustawy, w Rejestrze z dostępem ograniczonym gromadzi się dane o osobach w związku z przestępcstwami zaliczanymi zgodnie z ustawą do przestępczości na tle seksualnym. Chodzi o osoby:

- 1) prawomocnie skazane za popełnienie takich przestępcstw;
- 2) przeciwko którym prawomocnie warunkowo umorzono postępowanie karne w sprawach o takie przestępcstwa;
- 3) wobec których prawomocnie orzeczono środki zabezpieczające w sprawach o takie przestępcstwa;

- 4) nieletnich, wobec których prawomocnie orzeczono środki wychowawcze, środek poprawczy lub środek leczniczy na podstawie ustawy z dnia 9 czerwca 2022 r. o wspieraniu i resocjalizacji nieletnich (Dz. U. z 2024 r. poz. 978 i 1228) w sprawach o czyny karalne odpowiadające takim przestępstwom, z wyłączeniem art. 200 § 1 Kodeksu karnego.

W związku z powyższym projektodawca przyjął, tak jak dotychczas, że obowiązek sprawdzenia w Rejestrze z dostępem ograniczonym lub w Rejestrze osób, w stosunku do których Państwowa Komisja do spraw przeciwdziałania wykorzystaniu seksualnemu małoletnich poniżej lat 15 wydała postanowienie o wpisie w Rejestrze, będzie spoczywał na pracodawcy lub innym organizatorze. Tutaj z uwagi na uwarunkowania dostępu do Rejestru z dostępem ograniczonym przewidziano wyjątek, opierający się na wyróżnieniu dwóch grup pracodawców i innych organizatorów.

Wspomniane rozróżnienie na dwie grupy pracodawców i innych organizatorów jest niezbędne z uwagi na procedurę zakładania konta umożliwiającego uzyskiwanie informacji z Rejestru z dostępem ograniczonym, która to obwarowana jest rygorami chroniącymi przez dostępem do niego osób nieuprawnionych. Należy przy tym wskazać, że istnieją dwa typy kont:

- 1) konto osoby fizycznej, które umożliwia odpytywanie tylko o siebie (to konto można założyć samodzielnie);
- 2) konto użytkownika instytucjonalnego, które umożliwia odpytywanie o osoby trzecie.

Wniosek o aktywowanie konta złożony przez pracodawcę lub innego organizatora podlega kontroli w trybie Kodeksu postępowania administracyjnego, m. in. w zakresie spełniania ustawowego warunku aktywowania, tj. posiadania statusu pracodawcy lub innego organizatora (art. 12 pkt 6 i 7 ustawy). Jeżeli pracodawca lub inny organizator nie posiadają jakiegokolwiek struktury organizacyjnej, nie istnieje możliwość stwierdzenia, że taki status posiadają, co wyklucza aktywację konta użytkownika instytucjonalnego.

Mając na uwadze te ograniczenia projektodawca przewidział, że w sytuacji gdy pracodawca lub inny organizator będący osobami fizycznymi nie mogą uzyskać uprawnień do korzystania z Rejestru z dostępem ograniczonym, to osoba, z którą ma być nawiązany stosunek pracy, lub która ma być dopuszczona do działalności będzie zobligowana do dostarczenia informacji z Rejestru. I o tym stanowi projektowany art. 21b ust. 1. Przepis ten nie będzie miał jednak zastosowania do osób fizycznych prowadzących przedszkola i inne formy wychowania przedszkolnego, szkoły i placówki systemu oświaty oraz osób fizycznych będących

organizatorami wypoczynku w rozumieniu ustawy o systemie oświaty, które posiadają możliwość do weryfikacji strukturę organizacyjną (art. 21b ust. 2 nowelizowany).

Dążąc do zapewnienia skutecznej ochrony przed przestępczością na tle seksualnym – w rozumieniu art. 2 ustawy, zdając sobie sprawę, że dane mogą ulec zmianie, w art. 21c projektu przewidziano rozwiązanie dające pracodawcy lub innemu organizatorowi uprawnienie do powtórzenia procedury uzyskiwania/otrzymywania informacji z Rejestrów. Jednocześnie zaznaczono, że dotyczy on stosunków prawnych trwających dłużej niż 2 lata a można z niego skorzystać nie częściej niż 1 raz na dwa lata. Dwuletni okres koreluje z tym proponowanym w art. 21i ust. 1 pkt 4 a zawierającym wyjątek od powtarzania sprawdzania danych z zakresu karalności w przypadku umów zawieranych między tymi samymi osobami, jedna po drugiej (bez przerw w umowach). Trzeba pamiętać, że te regulacje są w określonym zakresie dopełniane przez art. 21 Kodeksu postępowania karnego, który nakazuje bezzwłocznie zawiadomić przełożonych o wszczęciu i ukończeniu postępowania toczącego się z urzędu przeciw funkcjonariuszom publicznym, osobom zatrudnionym w instytucjach państwowych, samorządowych i społecznych, uczniom i słuchaczom szkół, żołnierzom, a także duchownym i członkom zakonów oraz diakonatów.

Skutkiem rozwiązań przyjętych w art. 21a i art. 21b ust. 1, jest zmiana w art. 12 pkt 6 i 7. Stosownie do pierwszej z nich jednoznacznie określono, że pracodawca lub inny organizator będący osobą fizyczną nieprowadzącą działalności gospodarczej, nie ma uprawnienia do uzyskiwania informacji z systemu teleinformatycznego w zakresie Rejestru z dostępem ograniczonym. Rozwiązanie to pozostaje bez wpływu na stopień ochrony małoletnich, bo jak już wyjaśniono, w takiej sytuacji, informację z tego Rejestru będzie przedstawiać osoba, z którą ma być nawiązany stosunek pracy lub która ma być dopuszczona do działalności albo też podlegająca ponownej weryfikacji, zgodnie z projektowanym art. 21c.

Kolejna zmiana w brzmieniu art. 12 pkt 6 i 7 ma związek ze wspomnianym już wyżej rozwiązaniem przewidzianym w art. 21c pozwalającym, w określonych okolicznościach, na powtórzenie sprawdzenia pracownika lub innej osoby dopuszczonej do działalności w zakresie danych z Rejestru Sprawców na Tle Seksualnym. Aktualnie art. 12 pkt 6 i 7 ustawy dopuszczają uzyskanie informacji z Rejestru z dostępem ograniczonym, wyłącznie przed nawiązaniem stosunku pracy lub dopuszczeniem do innej działalności. Warunkiem rozszerzenia tego uprawnienia na sytuację określoną w art. 21c, było ujęcie tego wprost w omawianym przepisie.

Możliwość sprawdzenia ponownie danych z Rejestru Sprawców Na Tle Seksualnym pracownika lub osoby dopuszczonej do innej działalności jest niezwykle istotna dla profilaktyki krzywdzenia i uwzględnia, że sytuacja danej osoby pod tym względem może się zmieniać, a nie zawsze pracodawca lub inny organizator zostaną o tym powiadomieni przez zainteresowanego czy też organy ścigania bądź sądy.

Wobec wymogów wynikających z przepisów o ochronie danych osobowych, projektodawca nałożył na pracodawcę lub innego organizatora (z wyjątkiem tych określonych w art. 21b ust. 1 i 21b ust. 2 proponowanym) obowiązek informowania osoby, z którą ma być nawiązany stosunek pracy lub która ma być dopuszczona do działalności, o konieczności dokonania jej sprawdzenia w Rejestrach. Jednocześnie przyznano pracodawcy lub innemu organizatorowi uprawnienie do żądania przedłożenia określonych danych osobowych. Chodzi tutaj o numer PESEL, jeżeli osoba zobowiązana go posiada, pierwsze imię, nazwisko, nazwisko rodowe, imiona rodziców oraz datę urodzenia. Określenie w taki sposób danych uwzględnia, że zapytania w Rejestrze z dostępem ograniczonym mogą dotyczyć obywateli polskich oraz cudzoziemców, którzy nie mają numeru PESEL a ich sprawdzenie odbywa się w oparciu o inne dane. Prawdziwość tych danych pracodawca lub inny organizator będzie mógł zweryfikować na podstawie dowodu osobistego lub innego dokumentu potwierdzającego tożsamość.

W projekcie dokonano zmiany dotyczącej katalogu przestępstw, za których prawomocne skazanie powinno wykluczać od pracy z dziećmi. Warto tutaj nadmienić, że weryfikacja karalności osób, które pracują/prowadzą działalności wobec małoletnich nie jest novum w polskim porządku prawnym, choć jak wskazuje przeprowadzona analiza, nie ma w tym obszarze jednolitości a poszczególne akty prawne przewidują odmienne wymogi w tym zakresie. Przykładowo, zgodnie z:

- 1) art. 92p ust. 1 i 2 ustawy z dnia 7 września 1991 r. o systemie oświaty kierownikiem wypoczynku oraz wychowawcą wypoczynku może być osoba, która nie była karana za umyślne przestępstwo przeciwko życiu i zdrowiu, przestępstwo przeciwko wolności seksualnej i obyczajności, przestępstwo przeciwko rodzinie i opiece, z wyjątkiem przestępstwa określonego w art. 209 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny (Dz. U. z 2025 r. poz. 383), przestępstwo określone w rozdziale 7 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii albo wobec której nie orzeczono zakazu prowadzenia działalności związanej z wychowywaniem, leczeniem, edukacją małoletnich lub opieką nad nimi lub zakazu przebywania w określonych środowiskach lub miejscach,

kontaktowania się z określonymi osobami, zbliżania się do określonych osób lub opuszczania określonego miejsca pobytu bez zgody sądu;

- 2) art. 41 ustawy z dnia 25 czerwca 2010 r. o sporcie (Dz. U. z 2024 r. poz. 1488, z późn. zm.) trenerem lub instruktorem sportu w sportach, w których działają polskie związki sportowe, może być osoba, która nie była skazana prawomocnym wyrokiem za umyślne przestępstwo, o którym mowa w art. 46–50, lub określone w rozdziale XIX, XXIII, z wyjątkiem art. 192 i art. 193, rozdziale XXV i XXVI ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny.

Surowsze wymogi przewidziano m. in. w:

- 1) art. 5 ustawy z dnia 26 stycznia 1982 r. – Karta Nauczyciela (Dz. U. z 2024 r. poz. 986, z późn. zm.), który stanowi, że stosunek pracy z nauczycielem mianowanym i z nauczycielem dyplomowanym nawiązuje się na podstawie mianowania, jeżeli nie był on skazany prawomocnym wyrokiem za umyślne przestępstwo lub umyślne przestępstwo skarbowe;
- 2) art. 18 ustawy z dnia 4 lutego 2011 r. o opiece nad dziećmi w wieku do lat 3 (Dz. U. z 2024 r. poz. 338, z późn. zm.), zgodnie z którym dyrektorem żłobka, osobą kierującą pracą klubu dziecięcego oraz osobą, o której mowa w art. 8 ust. 1 pkt 2, opiekunem, pielęgniarką, położną oraz wolontariuszem w żłobku lub klubie dziecięcym może być osoba, która nie została skazana prawomocnym wyrokiem za przestępstwo umyślne.

Na podstawie analizy poszczególnych aktów prawnych zawierających regulacje dotyczące wykonywania działań z małoletnimi, uwzględniając, że wymogi kwalifikacyjne są zawarte w ustawach branżowych, a jednocześnie kierując się zasadą proporcjonalności oraz dbałości o bezpieczeństwo małoletnich, ustalono katalog przestępstw, za których prawomocne skazanie powinno wykluczać od pracy z małoletnimi. Są to przestępstwa umyślne przeciwko życiu i zdrowiu, przestępstwa przeciwko wolności z wyłączeniem art. 192 i art. 193 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny, przestępstwa przeciwko wolności seksualnej i obyczajności, przestępstwa przeciwko rodzinie i opiece, z wyjątkiem czynu zabronionych określonych w art. 206 i art. 209 Kodeksu karnego oraz przestępstwa określone w rozdziale 7 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii. Wymaga przy tym podkreślenia, że ustalony w ten sposób katalog wyeliminuje dotychczas istniejące rozbieżności. Trzeba jednak z całą stanowczością podnieść, że dyrektywą przy opracowaniu katalogu przestępstw na potrzeby ustawy, nie był pragmatyzm, a ochrona dobrostanu małoletnich.

Kierując się tym celem ochrony małoletnich, w projekcie wyraźnie przewidziano, że przedstawiana na podstawie art. 21d ust. 1 informacja, ma uwzględniać także daną odnoszącą się do zastosowania środka poprawczego za popełnienie czynu karalnego odpowiadającego przestępstwu wymienionym w tym przepisie, na podstawie ustawy z dnia 9 czerwca 2022 r. o wspieraniu i resocjalizacji nieletnich (Dz. U. z 2024 r. poz. 978 i 1228). Projektodawca uznał, że w tym wypadku okoliczność, że czyn karalny został popełniony przez ukończeniem przez osobę, z którą ma być nawiązany stosunek pracy lub która ma być dopuszczona do działalności wieku wynikającego z art. 10 Kodeksu karnego, nie może wpływać na pozytywną rekomendację co do aktywności z małoletnimi.

Weryfikacja danych o karalności może odbyć się poprzez pozyskanie informacji z Krajowego Rejestru Karnego bądź co do zasady, za pośrednictwem rejestrów bądź innych narzędzi służących do gromadzenia danych o karalności w innych państwach. Natomiast obowiązek przedstawienia tego rodzaju informacji będzie ciążył na pracowniku lub osobie, dopuszczanej do działalności. Ta osoba będzie więc dysponentem swoich danych dotyczących karalności.

Opisane wyżej obowiązki dotyczą obywateli polskich oraz cudzoziemców. W proponowanym art. 21d i art. 21e zawarto rozwiązania dotyczące zasad przedstawiania danych dotyczących karalności, które to zasady są związane ze statusem obywatelstwa, miejscem pobytu. Wreszcie na zasady ich przedstawiania ma wpływ system gromadzenia i wydawania informacji o karalności w danym państwie.

W art. 21f ustawodawca przewidział szczególną regulację dla rodziców lub opiekunów dopuszczanych do innej działalności organizowanej przez podmiot, do którego uczęszcza dziecko pozostające pod władzą rodzicielską tego rodzica lub pozostające pod opieką danego opiekuna. I tak projektodawca proponuje odstąpić w tej sytuacji od wykonywania obowiązków określonych w art. 21a, art. 21b i art. 21d, na rzecz zobligowania rodzica lub opiekuna do złożenia oświadczenia o tym, że jego dane nie są zamieszczone w Rejestrze z dostępem ograniczonym oraz w Rejestrze osób, w stosunku do których Państwowa Komisja do spraw przeciwdziałania wykorzystaniu seksualnemu małoletnich poniżej lat 15, a nadto, że nie był prawomocnie skazany za przestępstwa wymienione w art. 21d ust. 1 lub odpowiadające im czyny zabronione w przepisach prawa obcego. W opinii projektodawcy odbędzie się to bez uszczerbku dla bezpieczeństwa dzieci, tym bardziej, że złożenie nieprawdziwego oświadczenia będzie obwarowane sankcją karną.

W kolejnym art. 21g przewidziano regulacje dotyczące osoby, z którą ma być nawiązany stosunek pracy lub która ma być dopuszczona do działalności przez uczelnię w zakresie jej zadań określonych w art. 11 ust. 1 pkt 1–3 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce – z wyłączeniem praktykantów. Aktualnym pozostanie obowiązek uzyskiwania informacji z Rejestru. Natomiast w miejsce informacji z rejestrów karnych osoba taka będzie składać oświadczenia, o treści wskazanej w art. 21g ust. 2.

W projektowanym art. 21g ust. 3 jednoznacznie rozstrzygnięto, że innym organizatorem dla studenta (dopuszczającym do innej działalności studenta) odbywającego praktyki zawodowe w ramach studiów na określonym kierunku, poziomie i profilu, jeśli chodzi o obowiązek przedstawienia informacji określonych w proponowanym art. 21d i art. 21e, jest jednostka lub podmiot, w którym ma on odbywać praktykę. Wyeliminuje to pojawiające się na tym tle problemy interpretacyjne, i zlikwiduje zagrożenie, że nie zostanie wobec praktykanta zrealizowane obowiązki wynikające z przytoczonego przepisu.

Wymaga wskazania, że pominięcie w art. 21g ust. 3 przepisu art. 21a oznacza, że uzyskiwanie informacji z Rejestrów będzie odbywać się na dotychczasowych zasadach. Status innego organizatora w tym przypadku, będzie więc posiadać uczelnia oraz podmiot gdzie odbywa się praktyka. Takie rozwiązanie jest odpowiedzią na konieczność wzmożonej czujności jeśli chodzi o przeciwdziałanie przestępczości seksualnej, w rozumieniu art. 2 projektu, oraz uwzględnia, iż pozyskanie informacji z Rejestru jest prostą, w pełni zautomatyzowaną i szybką operacją. Nie może więc być uznane za nieproporcjonalne obciążenie do celu jakiemu służy.

Oświadczenia, o których mowa w art. 21d ust. 2, art. 21e ust. 1 i 2, art. 21f, art. 21g ust. 2 proponowane w projekcie, składane będą pod rygorem odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia. Składający oświadczenie będzie obowiązany do zawarcia w nim klauzuli potwierdzającej jego świadomość odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia. Klauzula ta zastąpi pouczenie organu o odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia. Takie ukształtowanie przepisy oznacza, że złożenie nieprawdziwego oświadczenia będzie skutkowało odpowiedzialnością za przestępstwo z art. 233 § 6 Kodeksu karnego zagrożonego karą pozbawienia wolności od 6 miesięcy do lat 8.

W opinii projektodawcy przewidziana odpowiedzialność jest adekwatna do sytuacji w jakich oświadczenia mają być odbierane i stanowi wyważoną odpowiedź na ewentualne nieprawidłowości.

Wracając do wyjątków, to projektodawca przewidział także inne sytuacje dające podstawę do odstąpienia od realizacji obowiązków weryfikacji karalności. Zdefiniowano je opierając się na kryterium występowania ryzyka skrzywdzenia dziecka a więc bacząc, aby nie zniweczyć celu ustawy, jakim jest dbałość o ochronę i bezpieczeństwo dziecka. Sytuacje te wymieniono w art. 21i. W tym samym przepisie określono także relacje art. 21a, art. 21b, art. 21d i art. 21e do innych, odrębnych przepisów, które przewidują obowiązek sprawdzenia zatrudnianych lub dopuszczanych do działalności osób pod kątem karalności. Chodzi tutaj o pozyskanie informacji z Rejestru z dostępem ograniczonym oraz z Rejestru osób, w stosunku do których Państwowa Komisja do spraw przeciwdziałania wykorzystaniu seksualnemu małoletnich poniżej lat 15 a także informacji z Krajowego Rejestru Karnego oraz oświadczeń.

Omówienia wymaga art. 21i ust. 1 pkt 2, który umożliwi odstąpienie od stosowania art. 21a, art. 21b, art. 21d i art. 21e, ale pod określonymi, łącznymi warunkami. Chodzi o:

- a) osobę pozostającą w stosunku pracy lub dopuszczoną do innej działalności, w przypadku której wykonano obowiązki określone w art. 21a, art. 21b, art. 21d, art. 21e i art. 21g ust. 2,
- b) przed dopuszczeniem tej osoby do innej działalności przez kolejnego innego organizatora (tzw. wtórnego),
- c) na podstawie umowy zawartej między tym kolejnym organizatorem a macierzystym pracodawcą tej osoby lub innym organizatorem: tym, u którego zrealizowano obowiązki opisane w pkt a,
- d) jeżeli osoba ta zażądała przekazania informacji o wykonaniu wobec niej obowiązków, o których w art. 21a, art. 21b, art. 21d i art. 21e i dokonanych ustaleniach (tzn. czy figuruje w Rejestrach, czy była prawomocnie skazana z przestępstwa wymienione w art. 21d ust. 1 itp.).

Jeżeli osoba wymieniona w art. 21i ust. 1 pkt 2 nie zgłosi żądania przekazania wskazanych wyżej informacji, zajdzie konieczność wykonania obowiązków wskazanych w art. 21a, art. 21b, art. 21d i art. 21e u kolejnego innego organizatora (tzw. wtórnego). Rozwiązanie to jest podyktowane wymogiem zapewnienia zgodności z przepisami o ochronie danych osobowych i uwzględnieniem woli ich właściciela co do sposobu ich przetwarzania.

Przepis ten nie będzie dotyczyć podmiotów kierujących na praktyki studentów i uczestników studiów podyplomowych odbywających obowiązkowe praktyki zawodowe wynikające z programu tych studiów oraz uczniów lub słuchaczy odbywających obowiązkowe praktyki

zawodowe w ramach programu nauczania szkoły, wobec których obowiązki będą realizowane na ogólnych zasadach.

Odstępstwo od stosowania art. 21a, art. 21b, art. 21d i art. 21e będzie możliwe gdy inna działalność jest wykonywana w bezpośredniej obecności osoby obowiązanej na podstawie ustawy lub umowy do sprawowania nadzoru nad małoletnim. W takiej sytuacji małoletni nie pozostaje na osobności z osobą z zewnątrz. Skoro zaś małoletni znajduje się cały czas pod nadzorem, w zasięgu wzroku, osoby lub osób zwykle za niego odpowiedzialnych, zwykle zapewniających mu bezpieczeństwo, to nie ma podstaw do ustalenia, że występuje zagrożenie jego skrzywdzenia. Nie sposób bowiem uznać, że ww. osoba traci swoją kompetencję do zapewnienia małoletniemu bezpieczeństwa w momencie gdy pojawia się osoba z zewnątrz. Jeśli osoba sprawująca nadzór wykonuje właściwie swoje obowiązki, to małoletni nie jest zagrożony.

Przepis ten nie będzie jednak stosowany do studentów i uczestników studiów podyplomowych odbywających obowiązkowe praktyki zawodowe wynikające z programu tych studiów oraz uczniów lub słuchaczy odbywających obowiązkowe praktyki zawodowe w ramach programu nauczania szkoły. Praktyka, co do zasady, zakłada jej odbywanie pod nadzorem opiekuna praktyk, jednak patrząc realnie nie można zagwarantować, że ów opiekun praktyk będzie stale i nieprzerwanie obecny w miejscu jej odbywania. To zaś mogłoby podważyć skuteczność realizowania celów ustawy w odniesieniu do realizujących praktyki. Dlatego też wprowadzono omawiane wyłączenie.

Kolejny wyjątek dotyczy sytuacji gdy ten sam pracodawca lub inny organizator zawiera z daną osobą umowę „jedna po drugiej” (bezpośrednio po zakończeniu stosunku pracy lub dopuszczenia do innej działalności, a więc bez jakichkolwiek przerw) a łączny czas trwania wszystkich stosunków pracy lub dopuszczenia do innej działalności nie przekracza 2 lat. Projektodawca uznał, że w takim przypadku wielokrotna realizacja obowiązków przewidzianych w art. 21a, art. 21b, art. 21d i art. 21e byłaby nadmiarowa i powodowała dysproporcje w stosunku do obowiązków realizowanych w przypadku osób, których umowa lub inna działalność mają charakter długotrwały. Przyjęty okres dwa lata jest identyczny z tym przewidzianym w art. 21c projektu stanowiącym podstawę do ponownego uzyskania informacji z Rejestrów o pracowniku lub osobie dopuszczonej do innej działalności.

W art. 21i ust. 1 pkt 5 wskazano, że przepisy art. 21a, art. 21b, art. 21d i art. 21e nie mają zastosowania do osób poniżej 13. roku życia. Przyjęta tutaj granica wieku koreluje z tym

wynikającym z art. 1 ust. 1 pkt 2 ustawy o wspieraniu i resocjalizacji nieletnich. Zgodnie z jego treścią postępowaniu w sprawach o czyny karalne podlegają osoby, które dopuściły się takiego czynu po ukończeniu 13 lat, ale przed ukończeniem 17 lat. Wspomnianym tutaj czyn karalny należy rozumieć jako czyn zabroniony, czyli zachowanie o znamionach przewidzianych w ustawie karnej. Tylko w stosunku do osoby, która ukończyła 13 lat może zostać orzeczony środek poprawczy, do którego odwołuje się art. 21d ust. 1 projektu jeżeli przemawiają za tym wysoki stopień demoralizacji nieletniego oraz rodzaj czynu karalnego, sposób i okoliczności jego popełnienia, zwłaszcza gdy środki wychowawcze okazały się nieskuteczne lub nie rokują resocjalizacji nieletniego).

Natomiast w art. 21i ust. 4 zawarto regulację, która wyłącza osoby prowadzące praktyczną naukę zawodu (instruktor praktycznej nauki zawodu lub opiekun praktyk zawodowych) oraz opiekunów stażu uczniowskiego spod art. 21d i art. 21e nowelizowanej ustawy. Osoby te będą podlegać rygorom ustawy o systemie oświaty i będą składać oświadczenie, którego zakres został określony w art. 120 ust. 3b ustawy 14 grudnia 2016 r. – Prawo oświatowe. Wymaga podkreślenia, że pozyskiwanie informacji z Rejestru Sprawców Na Tle Seksualnym z dostępem ograniczonym będzie odbywać się na obecnych zasadach. Jak już wspomniano w uzasadnieniu, pozyskanie informacji z Rejestru jest prostą, w pełni zautomatyzowaną i szybką operacją, przez co nie może więc być uznane za nieproporcjonalne obciążenie do celu jakiemu służy, a jakim jest przeciwdziałanie przestępczości seksualnej.

Następne zmiany zostały wprowadzone przepisach dotyczących standardów ochrony małoletnich, w przepisie art. 22b. W pierwszej kolejności, w sposób odmienny od aktualnego, określono krąg podmiotów zobowiązanych do posiadania standardów ochrony małoletnich. Było to przede wszystkim skutkiem nieporozumień na tle terminu „organ zarządzający”. Uwzględniono tutaj wnioski zgłaszane przez dyrektorów szkół oraz gminy i określenie „organ zarządzający” zamieniono na „osoba kierująca” co usunie wszelkie niejasności co do tego, czy ma to być dyrektor, kierownik placówki, czy też organ prowadzący. Projektodawca ujednolicił katalog aktywności wymienionych w tym przepisie z art. 21, doprowadziło do zastąpienia wyrazu „medyczne” wyrazem „lecnicze”, przy czym ujęto w nim także działalność resocjalizacyjną uznając, że wykracza ona poza definicję wychowania (jest szerszym pojęciem z uwagi na zakres podmiotowy, odnosi się do wszystkich, podczas gdy resocjalizacja do określonego kręgu osób). Przepis uległ modyfikacji także na skutek wprowadzenia do ustawy definicji „innego organizatora”. Nie jest bowiem intencją projektodawcy, aby standardy ochrony małoletnich posiadała osoba fizyczna organizująca jednorazowe wydarzenie. Wreszcie

dążąc do uporządkowania struktury przepisów, do art. 22b przesunięto dotychczas umiejscowiony w art. 22c przepis traktujący o obowiązku posiadania standardów przez miejsca zakwaterowania zbiorowego.

W dalszej kolejności projektodawca wprowadził zmiany doprecyzowujące w art. 22c nowelizowanej ustawy. Mają one na celu jednoznaczne wskazanie, że standardy ochrony małoletnich winny być dostosowane do charakteru i rodzaju danej placówki czy jednostki i zawierać takie składowe, które są potrzebne. Nowe brzmienie wyraźnie stanowi, że katalog owych części składowych jest przykładowy i zawsze należy ocenić czy i w jakim zakresie winny one zostać uwzględnione w konkretnych standardach.

Nowością jest przyznanie wprost pracownikowi miejsca zakwaterowania zbiorowego, prawa zażądania od osoby, z którą przebywa małoletni, przedstawienia dowodu osobistego albo innego dokumentu potwierdzającego tożsamość małoletniego, a w przypadku jego braku przedstawienia dokumentu publicznego zawierającego dane i wizerunek dziecka albo wskazania imienia i nazwiska małoletniego, numeru PESEL małoletniego oraz relacji w stosunku do małoletniego, który z nią przebywa. W sytuacjach, gdy pracownik hotelu uzna to za konieczne, będzie miał uprawnienie do odebrania oświadczenia zawierającego te dane. Zgodnie z propozycją projektodawcy, dane osobowe małoletniego oraz sposób ich ustalenia mają być odnotowane w sposób przyjęty dla rejestracji lub meldunku w danym miejscu zakwaterowania zbiorowego obok danych osoby dorosłej, z którą małoletni przebywa. Tym samym nastąpi rejestracja lub meldunek małoletniego w danym miejscu zakwaterowania zbiorowego, tak jak czyni się to w odniesieniu do osoby dorosłej, która jest głównym gościem/mieszkańcem. Tym samym uniknie się też słyszanych niekiedy zastrzeżeń co do tego, czy pracownik hotelu, innego obiektu ma prawo sprawdzać tożsamość małoletniego i to czy przebywa z osobą uprawnioną, innymi słowy czy jest bezpieczne.

Wymienionymi w cytowanym przepisie dokumentami publicznymi (obok dowodu osobistego, paszportu ujętymi jako dokumenty tożsamości), są także należące do kategorii trzeciej legitymacje szkolne oraz dokumenty uprawniające do różnego rodzaju ulg (art. 5 ust. 3 ustawy z dnia 22 listopada 2018 r. o dokumentach publicznych (Dz. U. z 2024 r. poz. 1669, z późn. zm.). W maju 2024 r. Zespół do spraw analizy zdarzeń, na skutek których małoletni poniósł śmierć lub doznał ciężkiego uszczerbku na zdrowiu przyjął do analizy pierwszą sprawę. Od tego momentu przepisy dotyczące tego organu, nowatorskie w polskim systemie, prawa zaczęły „żyć”. Na bieżąco ujawniane też były obszary wymagające doprecyzowania, uzupełnienia bądź zmiany. Jako że celem omawianej regulacji jest istnienie narzędzia, które pozwala na

identyfikację luk systemowych, istotnym jest, aby zapewnić warunki do sprawnego działania Zespołu. W rezultacie, wprowadzono funkcję zastępcy przewodniczącego Zespołu, przyznano ekspertom uprawnienie do korzystania ze zwolnienia w pracy na potrzeby wykonywanych czynności związanych z pracą nad analizą określonego zdarzenia lub posiedzeniami Zespołu do spraw analizy w wymiarze nie większym niż 1 dzień w miesiącu.

Ważną i konieczną dla przepływu informacji zmianą jest zobowiązanie wprost określonych podmiotów: Komendanta Głównego Policji, Komendanta Głównego Żandarmerii Wojskowej oraz właściwego miejscowo prokuratora niezwłocznie po ujawnieniu lub uzyskaniu informacji o śmierci lub ciężkim uszczerbku na zdrowiu małoletniego do zawiadomienia o nim przewodniczącego Zespołu do spraw analizy zdarzeń, ze wskazaniem danych jednostki policji, która przekazała informacje. Dzięki temu uzyskamy pewność, że eksperci będą otrzymywać informacje o wszystkich zdarzeniach wchodzących w zakres kompetencji Zespołu. Nowością jest zobligowanie Ministra Sprawiedliwości do określenia w drodze rozporządzenia sposobu i trybu przekazywania ww. informacji, oraz wzoru zawiadomienia. Czyniąc to Minister Sprawiedliwości będzie uwzględniał konieczność zapewnienia sprawności przekazywania informacji oraz zamieszczenia we wzorze dyspozycje, które sprawią, że eksperci będą otrzymywać informacje pozwalające im na podjęcie pozytywnej bądź negatywnej decyzji w podmiocie przyjęcia sprawy do analizy.

Pozostałe zmiany mają charakter doprecyzowujący lub ulepszający obecne rozwiązania (*vide* art. 22j w ust. 2 pkt 10, art. 22k, art. 22m, 22n ust. 1). Ich głównym celem jest usprawnienie prowadzenia analizy i przygotowania raportu.

Jeśli chodzi o zmianę w art. 22e ust. 7 to usuwa ona omyłkę legislacyjną, która występuje obecnie w ustawie. Analiza przepisu prowadzi zaś do jednoznacznego wniosku, że w art. 22e ust. 7 nie chodzi o ust. 2 a o ust. 4.

W celu zapewnienia skutecznego stosowania przepisów ustawy w praktyce, nadano wojewodom szczególne uprawnienia kontrolne w zakresie weryfikacji realizacji obowiązków wynikających z ustawy. Chodziło tutaj przede wszystkim o podmioty prowadzące działalność z udziałem małoletnich w obszarze pieczy zastępczej. Wojewoda, jako organ nadzoru nad pieczą zastępczą i instytucjami wsparcia rodziny musi mieć możliwość kontroli prawidłowości wykonywania tych obowiązków oraz egzekwowania ich realizacji. Stąd zmiana w art. 22x ust. 1. Pozostałe zmiany w tym przepisie mają charakter wynikowy.

Projekt ustawy zakłada ustanowienie odrębnego rozdziału regulującego kwestie przetwarzania danych osobowych, co znajduje umocowanie w przepisach Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej. Zgodnie z art. 7 Konstytucji RP, organy władzy publicznej zobowiązane są do działania na podstawie i w granicach prawa. Ponadto, w świetle art. 51 ust. 1 i 5 Konstytucji RP, jedynie ustawa może określać zasady i tryb pozyskiwania oraz udostępniania informacji dotyczących osoby fizycznej, jak również obowiązek ich ujawnienia. Biorąc pod uwagę, że przetwarzanie danych osobowych stanowi ingerencję w konstytucyjnie chronione prawo do prywatności (art. 47 Konstytucji RP), jego legalność wymaga jednoznacznej podstawy ustawowej.

Zamieszczenie zagadnień z zakresu przetwarzania danych osobowych w odrębnym rozdziale ustawy ma na celu:

- 1) usystematyzowanie i skonsolidowanie regulacji dotyczących administrowania danymi oraz innych istotnych kwestii związanych z ochroną danych osobowych,
- 2) zapewnienie szczególnej ochrony danych wrażliwych przetwarzanych w związku z przeciwdziałaniem przestępczości seksualnej oraz ochroną małoletnich, przy uwzględnieniu zasady minimalizacji danych oraz zasad rzetelności i przejrzystości przetwarzania,
- 3) wskazanie obowiązków i odpowiedzialności administratorów danych, w tym obowiązku wdrożenia środków technicznych i organizacyjnych zapewniających bezpieczeństwo danych,
- 4) zwiększenie transparentności i społecznej kontroli nad przetwarzaniem danych osobowych, co sprzyja budowaniu zaufania publicznego wobec instytucji zaangażowanych w realizację zadań ustawowych,
- 5) zapewnienie spójności nowych regulacji z przepisami ustawy o Krajowym Rejestrze Karnym, co przyczyni się do poprawy współpracy między instytucjami publicznymi i zwiększy efektywność realizacji celów ustawy.

Zasadność ujęcia kompleksowej regulacji w ustawie znajduje również potwierdzenie w stanowisku Prezesa Urzędu Ochrony Danych Osobowych, przedstawionym w rozdziale 5 ust. 2 sprawozdania pt. „Hierarchia aktów prawnych – zasada praworządności”¹⁾. Prezes Urzędu Ochrony Danych Osobowych wskazuje, że wszelkie istotne elementy dotyczące przetwarzania

1) Sprawozdanie z działalności Prezesa Urzędu Ochrony Danych Osobowych z roku 2023. Sprawozdanie stanowi wykonanie art. 59 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy.

danych osobowych – takie jak cel, zakres, kategorie danych, sposoby przetwarzania, podmioty uprawnione, okresy retencji i inne istotne elementy – powinny zostać jednoznacznie określone w przepisach rangi ustawowej, a nie w aktach niższej rangi.

W świetle powyższego, ujęcie przepisów dotyczących przetwarzania danych osobowych w ustawie jest niezbędne dla zapewnienia zgodności projektu z Konstytucją RP oraz zasadą praworządności, a także dla zagwarantowania wysokiego poziomu ochrony danych osobowych w szczególnie wrażliwych obszarach, jakimi są przeciwdziałanie przestępczości seksualnej oraz ochrona małoletnich. Proponowana regulacja wzmacnia również bezpieczeństwo prawne i organizacyjne podmiotów realizujących zadania publiczne oraz sprzyja przejrzystości działania podmiotów zobowiązanych do stosowania niniejszej ustawy.

Zmiana art. 23a ustawy ma związek z decyzją projektodawcy o konieczności uzupełnienia znamienia tego występku w celu penalizacji zachowania polegającego na nawiązaniu stosunku pracy lub dopuszczeniu do innej działalności osoby skazanej za czyny zabronione określone w przepisach prawa obcego odpowiadające przestępstwom wymienionym w art. 21d ust. 1 ustawy. W przeciwnym razie art. 23a nie będzie korelował z art. 21d i 21e, i pozostawi jako bezkarne zachowania polegające na zatrudnianiu lub dopuszczaniu do działalności osób skazanych za granicą.

Kolejna zmiana w tym przepisie jest konsekwencją zmiany art. 21d ust. 1, polegającej na wprowadzeniu obowiązku przedłożenia informacji o prawomocnych orzeczeniach o zastosowaniu środka poprawczego za popełnienie czynu karalnego na podstawie ustawy o wspieraniu i resocjalizacji nieletnich. I tak dokonano modyfikacji w znamionach wykroczenia z art. 23 ust. 3 ustawy. Wskazano, że karze za nie podlega ten, kto dopuszcza do pracy lub do innej działalności wymienionej w art. 21 projektu, inną osobę wiedząc, że orzeczono wobec niej środek poprawczy na podstawie ustawy o wspieraniu i resocjalizacji nieletnich w sprawach o czyn karalny odpowiadający przestępstwu, o którym mowa w art. 21d ust. 1.

Proponuje się dokonanie zmiany w ustawie z dnia 24 maja 2000 r. o Krajowym Rejestrze Karnym. Polega ona na zmianie w art. 24 poprzez dodanie w nim przepisu § 1b, na mocy którego określone osoby zostaną zwolnione od obowiązku uiszczenia opłaty za wydanie z Rejestru informacji. Chodzi tutaj o:

- 1) wolontariuszy, którzy wykonują świadczenia na zasadach określonych w ustawie z dnia 24 kwietnia 2003 r. o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie;

- 2) uczniów lub słuchaczy odbywających obowiązkowe praktyki zawodowe w ramach programu nauczania zawodu;
- 3) studentów odbywających obowiązkowe praktyki zawodowe w ramach studiów na określonym kierunku, poziomie i profilu.

Jeśli chodzi o wolontariuszy, to bezinteresownie świadczą oni pomoc na rzecz innych. Nie uzyskują za to żadnego wynagrodzenia. W tej sytuacji pobieranie od tych osób opłat za wydanie informacji z Krajowego Rejestru Karnego, po to by mogły spełnić warunek dopuszczenia ich do działań, jest nadmiarowe i stanowi nieuzasadnione obciążenie, przy braku ekwiwalentu finansowego.

Podobnie za zbyt obciążający uznał projektodawca obowiązek uiszczania takich opłat przez uczniów i słuchaczy odbywających obowiązkowe praktyki zawodowe w ramach programu nauczania zawodu oraz studentów odbywających obowiązkowe praktyki zawodowe w ramach studiów na określonym kierunku, poziomie i profilu, którzy także muszą legitymować się informacją z Krajowego Rejestru Karnego.

Wreszcie projektodawca proponuje zmianę ustawy z dnia 14 grudnia 2016 r. – Prawo oświatowe, która jest powiązana ze zmianą w art. 21d ust. 1 oraz art. 21i ust. 4 projektu ustawy. I tak, w pierwszej kolejności projektodawca ujednolicił katalog przestępstw znajdujący się w art. 120 ust. 3a ustawy 14 grudnia 2016 r. – Prawo oświatowe z tym zdefiniowanym w art. 21d ust. 1 ustawy.

Kolejnym krokiem było określenie obowiązków, jakim podlega osoba prowadząca praktyczną naukę zawodu. I tak przed rozpoczęciem praktycznej nauki zawodu, osoba ta składa oświadczenie dotyczące danych z zakresu karalności wskazane w art. 120 ust. 3b pkt 1 i pkt 2. Przestępstwa wymienione w pkt 3 są identyczne z tymi w art. 21d ust. 1 ustawy.

Dążąc do zachowania spójności w obrębie ustawy 14 grudnia 2016 r. – Prawo oświatowe, analogiczne rozwiązanie przewidziano dla instruktorów praktycznej nauki zawodu – opiekunów młodocianych pracowników oraz opiekunów stażu uczniowskiego, do których zastosowanie znajduje obecnie obowiązujący art. 120 ust. 3a ustawy 14 grudnia 2016 r. – Prawo oświatowe.

Wskazane wyżej oświadczenia będą składane pod rygorem odpowiedzialności karnej. W konsekwencji, złożenie nieprawdziwego oświadczenia będzie skutkować odpowiedzialnością za przestępstwo z art. 233 § 6 Kodeksu karnego.

W art. 4–7 ustawy nowelizującej, projektodawca zamieścił przepisy przejściowe.

Przepis przejściowy zamieszczony w art. 4 projektu odnosi się do regulacji wprowadzonej w art. 21c projektu. Przewiduje on uprawnienie pracodawcy lub innego organizatora do uzyskania/otrzymania informacji dotyczącej pracownika lub osoby dopuszczonej do innej działalności odnośnie zamieszczenia jej danych w Rejestrze z dostępem ograniczonym lub w Rejestrze osób, w stosunku do których Państwowa Komisja do spraw przeciwdziałania wykorzystaniu seksualnemu małoletnich poniżej lat 15, wydała postanowienie o wpisie w Rejestrze. W opinii projektodawcy, w tym wypadku, koniecznym jest określenie do jakich zdarzeń przepis ten ma zastosowanie: czy stosuje się go wyłącznie do tych stosunków pracy lub innej działalności, które rozpoczną swój byt od daty wejścia w życie ustawy, czy także wcześniejszych. Kierując się celem tego szczególnego środka ochrony przed przestępczością seksualną, projektodawca uznał za zasadne, umożliwienie pracodawcy lub innemu organizatorowi uzyskanie/otrzymania informacji z Rejestrów także, gdy danych stosunek pracy lub inna a działalność rozpoczęły się przed datą wejścia w życie tej ustawy. W konsekwencji, oparte na art. 21c projektu działanie obejmie także osoby zatrudnione lub dopuszczone do innej działalności przed 1 października 2017 r. (datą wejścia w życie art. 21 w pierwotnym brzmieniu), które dotychczas były wyłączone spod mocy art. 21. Ustawa z dnia 13 maja 2016 r. o przeciwdziałaniu zagrożeniom przestępczością na tle seksualnym i ochronie małoletnich w brzmieniu z daty jej wejścia w życie, dotyczyła bowiem wyłącznie zdarzeń po 1 października 2017 r. Taki stan rzeczy był uznawany za ograniczający skuteczność ochrony małoletnich.

Istotnym w tym aspekcie jest, że podmioty, które przed dniem wejścia w życie ustawy nowelizowanej były zobowiązane do wprowadzenia standardów ochrony małoletnich będą miały obowiązek dokonać ich aktualizacji w terminie do dnia 15 sierpnia 2026 r. Tym samym „przejście” na przepisy znowelizowane odbędzie się płynnie, w czasie, na który przypadał obowiązek uaktualnienia standardów ochrony małoletnich funkcjonujących na podstawie dotychczasowych przepisów.

Natomiast jeśli chodzi o wybór zastępcy przewodniczącego Zespołu do spraw analizy zdarzeń, to odbędzie się ono w trakcie trwania aktualnej kadencji Zespołu, w terminie 6 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

Przewiduje się, że ustawa wejdzie w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia, z wyjątkiem art. 2, co do którego przewidziano czteromiesięczne *vacatio legis*.

Projekt ustawy nie jest sprzeczny z prawem Unii Europejskiej.

Projekt nie zawiera przepisów technicznych w rozumieniu rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. poz. 2039 oraz z 2004 r. poz. 597) i nie podlega notyfikacji w trybie przewidzianym w tym rozporządzeniu.

Zawarte w projekcie regulacje nie będą miały wpływu na działalność mikroprzedsiębiorców, małych i średnich przedsiębiorców, o których mowa w ustawie z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców (Dz. U. z 2024 r. poz. 236, 1222 i 1871 oraz z 2025 r. poz. 222, 621 i 622).

Projekt nie dotyczy warunków określonych w uchwale nr 20 Rady Ministrów z dnia 18 lutego 2014 r. w sprawie zaleceń ujednolicenia terminów wejścia w życie niektórych aktów normatywnych (M.P. poz. 205).

Projekt nie wymaga przedstawienia właściwym organom i instytucjom Unii Europejskiej, w tym Europejskiemu Bankowi Centralnemu, w celu uzyskania opinii, dokonania powiadomienia, konsultacji albo uzgodnienia.

Projekt ustawy, zgodnie z art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2025 r. poz. 677) oraz § 52 ust. 1 uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów (M.P. z 2024 r. poz. 806 oraz z 2025 r. poz. 408), został udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej Rządowego Centrum Legislacji.

W celu spełnienia wymogu, o którym mowa w § 42 ust. 1 uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów projekt został skierowany do Koordynatora OSR.

Nazwa projektu Ustawa o zmianie ustawy o przeciwdziałaniu zagrożeniom przestępczością na tle seksualnym i ochronie małoletnich, ustawy o Krajowym Rejestrze Karnym oraz ustawy – Prawo oświatowe Ministerstwo wiodące i ministerstwa współpracujące Ministerstwo Sprawiedliwości Osoba odpowiedzialna za projekt w randze Ministra, Sekretarza Stanu lub Podsekretarza Stanu <u>Pod względem legislacyjnym:</u> Arkadiusz Myrcha, Sekretarz Stanu w Ministerstwie Sprawiedliwości <u>Pod względem merytorycznym:</u> Zuzanna Rudzińska-Bluszcz, Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Sprawiedliwości Kontakt do opiekuna merytorycznego projektu <u>Opiekun legislacyjny:</u> Monika Walewska, Zastępca Dyrektora Departamentu Legislacyjnego e-mail: sekretariat.dl@ms.gov.pl; tel. 22 52 12 764 Agata Langner, główny specjalista ds. legislacji, Departament Legislacyjny e-mail: agata.langner@ms.gov.pl; 783 941 625 <u>Opiekun merytoryczny:</u> Dorota Łopalewska, Dyrektor Departamentu Spraw Rodzinnych i Nieletnich e-mail: sekretariat.dsrin@ms.gov.pl; tel. 22 23 90 740	Data sporządzenia 5 czerwca 2025 r. Źródło: Inicjatywa własna/ Deregulacja Nr w wykazie prac UD176
---	--

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Jaki problem jest rozwiązywany?

Przepis art. 21 ustawy z dnia 13 maja 2016 r. o przeciwdziałaniu zagrożeniom przestępczością na tle seksualnym i ochronie małoletnich¹⁾ (dalej „ustawa”), reguluje obowiązki pracodawców lub innych organizatorów działalności oraz osób, z którymi ma być nawiązany stosunek pracy lub które mają być dopuszczone do innej działalności przed nawiązaniem stosunku pracy lub przed dopuszczeniem do takiej działalności.

Zasady sprawdzania przyszłego pracownika bądź osoby dopuszczanej do działalności odbywają się w oparciu o mechanizm obowiązujący od 1 października 2017 r. W tej dacie wszedł w życie art. 21, który w pierwotnym brzmieniu stanowił, że przed nawiązaniem z osobą stosunku pracy lub przed dopuszczeniem osoby do innej działalności związanej z wychowaniem, edukacją, wypoczynkiem, leczeniem małoletnich lub z opieką nad nimi pracodawcy lub inni organizatorzy w zakresie takiej działalności byli obowiązani do uzyskania informacji, czy dane tej osoby są zamieszczone w Rejestrze Sprawców Przestępstw na Tle Seksualnym z dostępem ograniczonym (RSPTS) lub w Rejestrze osób, w stosunku do których Państwowa Komisja do spraw przeciwdziałania wykorzystaniu seksualnemu małoletnich poniżej lat 15 wydała postanowienie o wpisie w Rejestrze.

Ustawą z dnia 28 lipca 2023 r. o zmianie ustawy – Kodeks rodzinny i opiekuńczy oraz niektórych innych ustaw²⁾, zmieniono m.in. przepisy art. 21 ustawy, a także rozszerzono katalog aktywności, które wymagają przed nawiązaniem stosunku pracy lub przed dopuszczeniem do innej działalności sprawdzenia czy dane osoby, z którą ma być nawiązany stosunek pracy lub która ma być dopuszczona do działalności, są zamieszczone w dwóch ww. rejestrach.

Obecnie katalog określony w art. 21 ust. 1 ustawy wskazuje następujące aktywności: wychowanie, edukacja, wypoczynek, leczenie, świadczenie porad psychologicznych, rozwój duchowy, uprawianie sportu lub realizacja innych zainteresowań przez małoletnich, lub opieka nad nimi.

Na mocy przedmiotowej nowelizacji (art. 21 ustawy) nałożono obowiązki także na osobę, z którą ma być nawiązany stosunek pracy lub która ma być dopuszczona do działalności związanej z ww. aktywnościami. Obecnie osoba ta ma obowiązek przedłożenia pracodawcy lub innemu organizatorowi informacji z Krajowego Rejestru Karnego w zakresie przestępstw określonych w rozdziale XIX i XXV Kodeksu karnego, w art. 189a i art. 207 Kodeksu karnego³⁾ oraz w ustawie

¹⁾ (Dz. U. z 2024 r. poz. 1802)
²⁾ (Dz. U. poz. 1606)
³⁾ (Dz. U. z 2025 r. poz. 383)

z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii⁴⁾, lub za odpowiadające tym przestępstwom czyny zabronione określone w przepisach prawa obcego. W ustawie nowelizującej przewidziano także procedurę sprawdzania karalności w stosunku do cudzoziemców.

Jeszcze przed wejściem w życie art. 21 ustawy w zmienionym brzmieniu, do Ministerstwa Sprawiedliwości zaczęły wpływać wystąpienia, z których wyłaniały się liczne trudności interpretacyjne dotyczące tego przepisu. Liczba wystąpień wzrosła od 15 lutego 2024 r. co pokazało, że nie były to trudności przejściowe. Zgłoszenia były kierowane przez dziennikarzy, Rzecznika Praw Obywatelskich, Prezesa Urzędu Ochrony Danych Osobowych, którzy podejmowali działania na bazie informacji o trudnościach z wykładnią ww. przepisu. Niewiele pomogło zamieszczenie na stronie Ministerstwa Sprawiedliwości wyjaśnień – odpowiedzi na najczęściej zadawane pytania⁵⁾. Pokazuje to, że społeczeństwo miało niewystarczającą świadomość co do obowiązków wynikających z art. 21 ustawy, co skutkowało pomijaniem wykonania obowiązków w nim określonych. Zmiana w tym zakresie zadziała się dopiero po uchwaleniu ustawy nowelizującej, nazwanej przez społeczeństwo „ustawą Kamilka”.

Prowadzony przez Ministerstwo Sprawiedliwości **monitoring funkcjonowania art. 21 ustawy ujawnił**, że największą trudność sprawia ustalenie kiedy aktualizują się obowiązki wynikające z art. 21 ustawy. Chodziło tutaj o ustalenie kiedy pracodawca lub inny organizator powinien uzyskiwać dane z w Rejestru Sprawców Przestępstw na Tle Seksualnym z dostępem ograniczonym oraz z Rejestru osób, w stosunku do których Państwowa Komisja do spraw przeciwdziałania wykorzystaniu seksualnemu małoletnich poniżej lat 15 wydała postanowienie o wpisie w Rejestrze, kiedy zaś osoba, z którą ma być nawiązany stosunek pracy lub która ma być dopuszczona do innej działalności ma przedstawić informacje z zakresu karalności.

Na podstawie analizy wystąpień wpływających do Ministerstwa Sprawiedliwości, sformułowano wnioski, że przyczyną takiego stanu rzeczy są:

- **brak jasnej definicji pojęcia „inna działalność lub dopuszczenie do innej działalności związanej z...”**. Już tylko pojęcie „inna działalność” było wykładane dwojako: jako ogólny przedmiot działalności danej jednostki/placówki albo, jako zadania i obowiązki powierzone danej osobie na innej podstawie niż stosunek pracy, który to jest także działalnością, ale potraktowaną przez ustawodawcę odrębnie. Każda z interpretacji wywoływała inne skutki dla określenia kręgu osób podlegających obowiązkowi wynikającym z art. 21 ustawy. W pierwszym przypadku byłoby to wszyscy pracownicy/osoby dopuszczone do innej działalności np. szkoły językowe (prowadzące działalność edukacyjną), w drugim tylko te, które wykonują zadania lub obowiązki związane z aktywnościami wymienionymi w art. 21 ustawy. Tymczasem określenie precyzyjnie, kto podlega omawianym obowiązkowi, ma znaczenie dla ochrony danych osobowych osoby, co do której odbywa się sprawdzenie pod kątem karalności. Jeśli zaś chodzi o „dopuszczenie do innej działalności”, to problematycznym było to, czy kryje się w nim także jednorazowe wykonanie obowiązków, czy też wymagana jest wielokrotność.
- **brak definicji „innego organizatora”**, co utrudniało odkodowanie tego terminu, zwłaszcza że jednostkę zatrudniającą na innej podstawie niż stosunek pracy również określa się mianem pracodawcy. W przypadku tego terminu istotnym jest, że ta sama jednostka może być dla tej samej osoby pracodawcą oraz innym organizatorem, w sytuacji gdy powierza jej obowiązki w oparciu o odmienne podstawy prawne.
- **brak jednoznacznego wskazania wyjątków, tj. określenia kiedy art. 21 nie ma zastosowania**. Skutkowało to zapytaniami:
 - jak powinna przebiegać weryfikacja w sytuacji, gdy dana osoba sprawdzona pod kątem karalności przez swojego pracodawcę lub innego organizatora działalności wykonuje następnie działalność u kolejnego innego organizatora, do którego została oddelegowana (czy daną osobę należy dwukrotnie poddać obowiązkowi wynikającemu z ww. przepisu),
 - czy obowiązek sprawdzenia pod kątem karalności jest wymagany w stosunku do osób, które pełnią funkcje publiczne, lub które wykonują zadania pod stałym nadzorem osoby, która sprawuje opiekę nad dzieckiem, w tym nauczyciela lub wychowawcy.

Skutkuje to postrzeganiem sprawdzania karalności jako obowiązku nieprecyzyjnego, nadmiarowego, nieproporcjonalnego dla uzyskania oczekiwanego efektu – ochrony dzieci, a w rezultacie niepotrzebnego.

Należy jednak podkreślić, że weryfikacja czy dana osoba posiada historię związaną z popełnieniem określonego przestępstwa na szkodę dziecka jest jedną z podstawowych metod w profilaktyce krzywdzenia.

Wystąpienia do Ministerstwa odnosiły się także do **katalogu przestępstw ujętych w art. 21 ust. 3 ustawy**. Podnoszono, że **obejmuje on także przestępstwa umyślne, co wydaje się nadmiarowe**, zwłaszcza jeżeli uwzględni się uregulowania innych ustaw, np.:

⁴⁾ (Dz. U. z 2023 r. poz. 1939)

⁵⁾ <https://www.gov.pl/web/sprawiedliwosc/zespol-do-spraw-ochrony-maloletnich>

- ustawy z dnia 4 lutego 2011 r. o opiece nad dziećmi w wieku do lat 3⁶⁾
„Dyrektorem żłobka, osobą kierującą pracą klubu dziecięcego oraz osobą, o której mowa w art. 8 ust. 1 pkt 2, opiekunem, pielęgniarką, położną oraz wolontariuszem w żłobku lub klubie dziecięcym może być osoba, która:
 - nie została skazana prawomocnym wyrokiem za przestępstwo umyślne”.
- ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. o wspieraniu rodziny i systemie pieczy zastępczej⁷⁾
„Asystentem rodziny może być osoba, która:
 - nie była skazana prawomocnym wyrokiem za umyślne przestępstwo lub umyślne przestępstwo skarbowe”.
- ustawy z dnia 25 czerwca 2010 r. o sporcie⁸⁾
„Trenerem lub instruktorem sportu w sportach, w których działają polskie związki sportowe, może być osoba, która:
 - nie była skazana prawomocnym wyrokiem za umyślne przestępstwo, o którym mowa w art. 46–50, lub określone w rozdziale XIX, XXIII, z wyjątkiem art. 192 i art. 193, rozdziale XXV i XXVI ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny”.
- ustawy z dnia 26 stycznia 1982 r. – Karta Nauczyciela⁹⁾
„Stosunek pracy z nauczycielem mianowanym i z nauczycielem dyplomowanym nawiązuje się na podstawie mianowania, jeżeli:
 - nie był skazany prawomocnym wyrokiem za umyślne przestępstwo lub umyślne przestępstwo skarbowe”.

Omawiana rozbieżność, nieuzasadniona merytorycznie, powodowała także utrudnienia formalne związane z pozyskiwaniem informacji z Krajowego Rejestru Karnego (wymagane było złożenie wniosku i poproszenie o wydanie informacji np. w oparciu o Kartę Nauczyciela oraz art. 21 ust. 3 ustawy).

2. Rekomendowane rozwiązanie, w tym planowane narzędzia interwencji, i oczekiwany efekt

Mając na uwadze powyższe okoliczności, konieczne jest wprowadzenie zmian w przepisach ustawy z dnia 13 maja 2016 r. o przeciwdziałaniu zagrożeniom przestępczością na tle seksualnym i ochronie małoletnich, które usuną pojawiające się wątpliwości oraz jednoznacznie określą kiedy art. 21 nie ma zastosowania.

W pierwszej kolejności, projektodawca **wprowadził do ustawy słownik**, w którym wyjaśniono znaczenie pojawiających się w ustawie pojęć, w tym te, które dotychczas budziły największe wątpliwości, tj. **„dopuszczenie do innej działalności”** oraz **„inny organizator”**. Pozwoli to na właściwą identyfikację adresatów obowiązków określonych w ustawie. Ponadto w słowniku wprost wskazano, jak należy rozumieć: **opiekę, realizację innych zainteresowań, standardy ochrony małoletnich, wychowanie oraz wypoczynek**.

Projektodawca przyjął, tak jak dotychczas, że obowiązek sprawdzenia w Rejestrze z dostępem ograniczonym lub w Rejestrze osób, w stosunku do których Państwowa Komisja do spraw przeciwdziałania wykorzystaniu seksualnemu małoletnich poniżej lat 15 wydała postanowienie o wpisie w Rejestrze, będzie spoczywał na pracodawcy lub innym organizatorze. Z uwagi na uwarunkowania dostępu do Rejestru z dostępem ograniczonym przewidziano wyjątek, opierający się na wyróżnieniu dwóch grup pracodawców i innych organizatorów, znajdujący się w projektowanym art. 21b ust. 1.

Przepis art. 21b ust. 1 nie będzie miał zastosowania do osób fizycznych prowadzących przedszkola i inne formy wychowania przedszkolnego, szkoły i placówki systemu oświaty oraz osób fizycznych będących organizatorami wypoczynku w rozumieniu ustawy o systemie oświaty, które posiadają możliwą do weryfikacji strukturę organizacyjną (art. 21b ust. 2).

Wspomniane rozróżnienie na dwie grupy pracodawców i innych organizatorów jest niezbędne z uwagi na procedurę zakładania konta umożliwiającego uzyskiwanie informacji z Rejestru z dostępem ograniczonym, która to obwarowana jest rygorami chroniącymi przez dostępem do niego osób nieuprawnionych. Należy przy tym wskazać, że istnieją dwa typy kont:

- 1) konto osoby fizycznej, które umożliwia odpytywanie tylko o siebie (to konto można założyć samodzielnie),
- 2) konto użytkownika instytucjonalnego, które umożliwia odpytywanie o osoby trzecie.

Dążąc do zapewnienia skutecznej ochrony przed przestępczością na tle seksualnym – w rozumieniu art. 2 ustawy, zdając sobie sprawę, że dane mogą ulec zmianie, w art. 21c projektu **przewidziano rozwiązanie dające pracodawcy lub innemu**

⁶⁾ (Dz. U. z 2024 r. poz. 338, z późn. zm.)

⁷⁾ (Dz. U. z 2025 r. poz. 49)

⁸⁾ (Dz. U. z 2024 r. poz. 1488, z późn. zm.)

⁹⁾ (Dz. U. z 2024 r. poz. 986, z późn. zm.)

organizatorowi uprawnienie do powtórzenia procedury uzyskiwania/otrzymywania informacji z Rejestrów. Jednocześnie zaznaczono, że dotyczy on stosunków prawnych trwających dłużej niż 2 lata, a można z niego skorzystać nie częściej niż 1 raz na dwa lata.

Wobec wymogów wynikających z przepisów o ochronie danych osobowych, projektodawca nałożył na **pracodawcę lub innego organizatora obowiązek informowania osoby, z którą ma być nawiązany stosunek pracy lub która ma być dopuszczona do działalności, o konieczności dokonania jej sprawdzenia w Rejestrach.** Jednocześnie przyznano pracodawcy lub innemu organizatorowi uprawnienie do żądania przedłożenia określonych danych osobowych.

Na podstawie analiz poszczególnych aktów prawnych zawierających regulacje dotyczące wykonywania działań z dziećmi¹⁰⁾, oraz uwzględniając uwarunkowania psychologiczne i emocjonalne dzieci, projektodawca **zmodyfikował katalog przestępstw, za których skazanie powinno wykluczać od pracy z dziećmi** (art. 21d ust. 1). Dotyczy to również skazań sądów państw obcych. Są to:

- przestępstwa umyślne przeciwko życiu i zdrowiu,
- przestępstwa przeciwko wolności z wyłączeniem przestępstw określonych w art. 192 i 193 Kodeksu karnego,
- przestępstwa przeciwko wolności seksualnej i obyczajności,
- przestępstwa przeciwko rodzinie i opiece, z wyłączeniem przestępstw określonych w art. 206 i 209 Kodeksu karnego,
- przestępstwa określone w rozdziale 7 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii.

W art. 21f projektu ustawodawca przewidział szczególną regulację dla **rodziców lub opiekunów dopuszczanych do innej działalności organizowanej przez podmiot, do którego uczęszcza dziecko pozostające pod jego władzą rodzicielską lub opieką.** W tej sytuacji **proponuje się odstąpić od wykonywania obowiązków określonych w art. 21a, art. 21b, art. 21d i art. 21e projektu,** na rzecz zobligowania rodzica lub opiekuna do **złożenia stosownego oświadczenia** o tym, że:

- jego dane nie są zamieszczone w Rejestrze z dostępem ograniczonym oraz w Rejestrze osób, w stosunku do których Państwowa Komisja do spraw przeciwdziałania wykorzystaniu seksualnemu małoletnich poniżej lat 15 wydała postanowienie o wpisie w Rejestrze,
- nie był prawomocnie skazany w Rzeczypospolitej Polskiej ani w innym państwie za przestępstwa określone w art. 21d ust. 1,
- nie ma obowiązku wynikającego z orzeczenia sądu, innego uprawnionego organu lub przepisu prawa stosowania się do zakazu zajmowania wszelkich lub określonych stanowisk, wykonywania wszelkich lub określonych zawodów albo działalności związanych z wychowaniem, edukacją, wypoczynkiem, leczeniem, udzielaniem pomocy psychologicznej, rozwojem duchowym, uprawianiem sportu lub realizacją innych zainteresowań przez małoletnich, lub z opieką nad nimi.

W art. 21g przewidziano regulacje dotyczące **osoby, z którą ma być nawiązany stosunek pracy lub która ma być dopuszczona do działalności przez uczelnię** w zakresie jej zadań określonych w art. 11 ust. 1 pkt 1–3 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce¹¹⁾ – z wyłączeniem praktykantów. Aktualnym pozostanie obowiązek uzyskiwania informacji z Rejestru. Natomiast w miejsce informacji z rejestrów karnych osoba taka będzie składać stosowane oświadczenia.

W projektowanym przepisie jednoznacznie rozstrzygnięto, że innym organizatorem dla studenta (dopuszczającym do innej działalności studenta) odbywającego praktyki zawodowe w ramach studiów na określonym kierunku, poziomie i profilu, jeśli chodzi o obowiązek przedstawienia informacji określonych w proponowanym art. 21d ust. 1, jest jednostka lub podmiot, w którym ma on odbywać praktykę. Wyeliminuje to pojawiające się na tym tle problemy interpretacyjne.

Wymaga wskazania, że pominięcie w art. 21g ust. 3 przepisu art. 21a oznacza, że uzyskiwanie informacji z Rejestrów będzie odbywać się na dotychczasowych zasadach. Status innego organizatora w tym przypadku, będzie więc posiadać uczelnia oraz podmiot gdzie odbywa się praktyka. Takie rozwiązanie jest odpowiedzią na konieczność wzmożonej czujności jeśli chodzi o przeciwdziałanie przestępczości seksualnej oraz uwzględnia, iż pozyskanie informacji z Rejestru jest prostą, w pełni zautomatyzowaną i szybką operacją. Nie może więc być uznane za nieproporcjonalne obciążenie do celu jakiego służy.

¹⁰⁾ w tym ustawy z dnia 14 grudnia 2016 r. – Prawo oświatowe, ustawy z dnia 4 lutego 2011 r. o opiece nad dziećmi w wieku do lat 3, ustawy z dnia 26 stycznia 1982 r. – Karta Nauczyciela, ustawy z dnia 7 września 1991 r. o systemie oświaty (Dz. U. z 2024 r. poz. 750, z późn. zm.), ustawy z dnia 25 czerwca 2010 r. o sporcie.

¹¹⁾ (Dz. U. z 2024 r. poz. 1571, z późn. zm.)

Projektodawca przewidział także **inne wyjątki od obowiązków weryfikacji karalności**, które są oparte na ocenie występowania ryzyka skrzywdzenia dziecka. Znajdują się one w projektowanym art. 21i ust. 1 i nie są wymagane w następujących sytuacjach:

- 1) gdy pracodawcą lub innym organizatorem jest rodzic lub opiekun małoletniego,
- 2) wobec osoby pozostającej w stosunku pracy lub dopuszczonej do innej działalności, po wykonaniu obowiązków określonych w art. 21a, art. 21b, art. 21d, art. 21e i art. 21g ust. 2, przed dopuszczeniem tej osoby do innej działalności przez kolejnego innego organizatora, na podstawie umowy zawartej między nim a pracodawcą tej osoby lub innym organizatorem, który jako pierwszy dopuścił tę osobę do innej działalności, jeżeli osoba ta zażądała przekazania informacji o wykonaniu obowiązków, o których w art. 21a, art. 21b, art. 21d i art. 21e i braku przeszkód do wykonywania przez daną osobę wobec małoletnich czynności określonych w art. 21. Przepis ten nie dotyczy podmiotów kierujących na praktyki studentów i uczestników studiów podyplomowych odbywających obowiązkowe praktyki zawodowe wynikające z programu tych studiów oraz uczniów lub słuchaczy odbywających obowiązkowe praktyki zawodowe w ramach programu nauczania szkoły,
- 3) gdy inna działalność jest wykonywana w bezpośredniej obecności osoby obowiązanej na podstawie ustawy lub umowy do sprawowania nadzoru nad małoletnim. Przepis ten nie dotyczy studentów i uczestników studiów podyplomowych odbywających obowiązkowe praktyki zawodowe wynikające z programu tych studiów oraz uczniów lub słuchaczy odbywających obowiązkowe praktyki zawodowe w ramach programu nauczania szkoły,
- 4) gdy bezpośrednio po zakończeniu stosunku pracy lub dopuszczenia do innej działalności z daną osobą, ten sam pracodawca ponownie nawiązuje z tą osobą stosunek pracy lub ten sam organizator ponownie dopuszcza tę osobę do innej działalności a łączny czas trwania wszystkich stosunków pracy lub dopuszczenia do innej działalności nie przekracza 2 lat,
- 5) do osób poniżej 13. roku życia.

Omówienia wymaga art. 21i ust. 1 pkt 2, który umożliwi odstąpienie od stosowania art. 21a, art. 21b, art. 21d i art. 21e, ale pod określonymi, łącznymi warunkami. Chodzi o:

- a) osobę pozostającą w stosunku pracy lub dopuszczoną do innej działalności, w przypadku której wykonano obowiązki określone w art. 21a, art. 21b, art. 21d, art. 21e i art. 21g ust. 2,
- b) przed dopuszczeniem tej osoby do innej działalności przez kolejnego innego organizatora (tzw. wtórnego),
- c) na podstawie umowy zawartej między tym kolejnym organizatorem a macierzystym pracodawcą tej osoby lub innym organizatorem: tym, u którego zrealizowano obowiązki opisane w pkt a,
- d) jeżeli osoba ta zażądała przekazania informacji o wykonaniu wobec niej obowiązków, o których w art. 21a, art. 21b, art. 21d i art. 21e i dokonanych ustaleniach (tzn. czy figuruje w Rejestrach, czy była prawomocnie skazana za przestępstwa wymienione w art. 21d ust. 1 itp.).

Jeżeli osoba wymieniona w art. 21i ust. 1 pkt 2 nie zgłosi żądania przekazania wskazanych wyżej informacji, zajdzie konieczność wykonania obowiązków wskazanych w art. 21a, art. 21b, art. 21d i art. 21e u kolejnego innego organizatora (tzw. wtórnego). Rozwiązanie to jest podyktowane wymogiem zapewnienia zgodności z przepisami o ochronie danych osobowych i uwzględnieniem woli ich właściciela co do sposobu ich przetwarzania.

Przepis ten nie będzie dotyczyć podmiotów kierujących na praktyki studentów i uczestników studiów podyplomowych odbywających obowiązkowe praktyki zawodowe wynikające z programu tych studiów oraz uczniów lub słuchaczy odbywających obowiązkowe praktyki zawodowe w ramach programu nauczania szkoły, wobec których obowiązki będą realizowane na ogólnych zasadach.

Odstępstwo od stosowania art. 21a, art. 21b, art. 21d i art. 21e będzie możliwe gdy inna działalność jest wykonywana w bezpośredniej obecności osoby obowiązanej na podstawie ustawy lub umowy do sprawowania nadzoru nad małoletnim. W takiej sytuacji małoletni nie pozostaje na osobności z osobą z zewnątrz. Skoro zaś małoletni znajduje się cały czas pod nadzorem, w zasięgu wzroku, osoby lub osób zwykle za niego odpowiedzialnych, zwykle zapewniających mu bezpieczeństwo, to nie ma podstaw do ustalenia, że występuje zagrożenie jego skrzywdzenia. Nie sposób bowiem uznać, że ww. osoba traci swoją kompetencję do zapewnienia małoletniemu bezpieczeństwa w momencie gdy pojawia się osoba z zewnątrz. Jeśli osoba sprawująca nadzór wykonuje właściwie swoje obowiązki, to małoletni nie jest zagrożony.

Przepis ten nie będzie jednak stosowany do studentów i uczestników studiów podyplomowych odbywających obowiązkowe praktyki zawodowe wynikające z programu tych studiów oraz uczniów lub słuchaczy odbywających obowiązkowe praktyki zawodowe w ramach programu nauczania szkoły. Praktyka, co do zasady, zakłada jej odbywanie pod nadzorem opiekuna praktyk, jednak patrząc realnie nie można zagwarantować, że ów opiekun praktyk będzie stale i nieprzerwanie obecny w miejscu jej odbywania. To zaś mogłoby podważyć skuteczność realizowania celów ustawy w odniesieniu do realizujących praktyki. Dlatego też wprowadzano omawiane wyłączenie.

Kolejny wyjątek dotyczy sytuacji gdy ten sam pracodawca lub inny organizator zawiera z daną osobą umowę „jedna po drugiej” (bezpośrednio po zakończeniu stosunku pracy lub dopuszczenia do innej działalności, a więc bez jakichkolwiek przerw) a łączny czas trwania wszystkich stosunków pracy lub dopuszczenia do innej działalności nie przekracza 2 lat. Projektodawca uznał, że w takim przypadku wielokrotna realizacja obowiązków przewidzianych w art. 21a, art. 21b, art. 21d i art. 21e byłaby nadmiarowa i powodowała dysproporcje w stosunku do obowiązków realizowanych w przypadku osób, których umowa lub inna działalność mają charakter długotrwały. Przyjęty okres dwa lata jest identyczny z tym przewidzianym w art. 21c projektu stanowiącym podstawę do ponownego uzyskania informacji z Rejestrów o pracowniku lub osobie dopuszczonej do innej działalności.

W art. 21i ust 1 pkt 5 wskazano, że przepisy art. 21a, art. 21b, art. 21d i art. 21e nie mają zastosowania do osób poniżej 13. roku życia. Przyjęta tutaj granica wieku koreluje z tym wynikającym z art. 1 ust. 1 pkt 2 ustawy o wspieraniu i resocjalizacji nieletnich. Zgodnie z jego treścią postępowaniu w sprawach o czyny karalne podlegają osoby, które dopuściły się takiego czynu po ukończeniu 13 lat, ale przed ukończeniem 17 lat. Wspomniany tutaj czyn karalny należy rozumieć jako czyn zabroniony, czyli zachowanie o znamionach przewidzianych w ustawie karnej. Tylko w stosunku do osoby, która ukończyła 13 lat może zostać orzeczony środek poprawczy, do którego odwołuje się art. 21d ust. 1 projektu jeżeli przemawiają za tym wysoki stopień demoralizacji nieletniego oraz rodzaj czynu karalnego, sposób i okoliczności jego popełnienia, zwłaszcza gdy środki wychowawcze okazały się nieskuteczne lub nie rokują resocjalizacji nieletniego.

Natomiast w art. 21i ust. 4 zawarto regulację, która **wyłącza osoby prowadzące praktyczną naukę zawodu oraz opiekunów stażu uczniowskiego spod art. 21d i art. 21e ustawy**. Osoby te będą podlegać rygorom ustawy o systemie oświaty i będą składać oświadczenie, którego zakres został określony w art. 120 ust. 3b ustawy – Prawo oświatowe.

Projektodawca wprowadził zmianę do art. 22c ust. 5, w którym **przyznano upoważnionemu pracownikowi obiektu zakwaterowania zbiorowego prawo domagania się od osoby dorosłej (gościa) przedstawienia dokumentu potwierdzającego tożsamość małoletniego, który z nią przebywa, a w razie jego braku – ustnego oświadczenia**, w którym osoba ta wskaże imię i nazwisko małoletniego, jego PESEL oraz określi relację do małoletniego. Jeżeli pracownik uzna to za konieczne, oświadczenie takie może być sporządzone w formie pisemnej. Tym samym usunięta zostanie wątpliwość co do uprawnień pracownika do podejmowania takiego działania.

Zmiany wprowadzone w rozdziale dotyczącym **standardów ochrony małoletnich** mają charakter doprecyzowujący. Projektowany art. 22b określa podmioty zobowiązane do wprowadzenia standardów ochrony małoletnich. Określenie „organ zarządzający” zamieniono na „osoba kierująca” co usunie wszelkie niejasności co do tego, czy ma to być dyrektor, kierownik placówki, czy też organ prowadzący.

Zmiany wprowadzone w art. 22c ustawy mają na celu jednoznaczne wskazanie, że standardy ochrony małoletnich powinny być dostosowane do charakteru i rodzaju danej placówki czy jednostki. Nowe brzmienie wyraźnie stanowi, że katalog zasad i procedur zapewniających ochronę i bezpieczeństwo małoletnich jest przykładowy i zawsze należy ocenić, czy i w jakim zakresie powinny one zostać uwzględnione w konkretnych standardach, biorąc pod uwagę charakter i rodzaj danej jednostki.

Zgodnie z projektem, podmioty zobowiązane do wprowadzenia standardów ochrony małoletnich, mają obowiązek dokonać ich aktualizacji w terminie do 15 sierpnia 2026 r.

Zmiany w zakresie funkcjonowania Zespołu do spraw analizy zdarzeń, na skutek których małoletni poniósł śmierć lub doznał ciężkiego uszczerbku na zdrowiu:

- 1) wprowadzono funkcję zastępcy przewodniczącego Zespołu,
- 2) przyznano ekspertom uprawnienie do korzystania ze zwolnienia w pracy na potrzeby wykonywania czynności związanych z pracą nad analizą określonego zdarzenia lub posiedzeniami Zespołu do spraw analizy, w wymiarze nie większym niż 1 dzień w miesiącu.

Ważną i konieczną dla przepływu informacji zmianą jest **zobowiązanie Komendanta Głównego Policji, Komendanta Głównego Żandarmerii Wojskowej lub właściwego miejscowo prokuratora do przekazywania przewodniczącemu Zespołu do spraw analiz zdarzeń informacji o śmierci lub ciężkim uszczerbku na zdrowiu małoletniego** – niezwłocznie po ujawnieniu lub uzyskaniu tych informacji. Dzięki temu uzyskamy pewność, że eksperci będą otrzymywać informacje o wszystkich zdarzeniach wchodzących w zakres kompetencji Zespołu, co obecnie niestety nie ma miejsca.

Przedmiotowy **projekt został uzupełniony o przepisy dotyczące ochrony danych osobowych**, co zapewni zgodność z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE¹²⁾. Dodany został nowy rozdział 4f który stanowi m.in.:

- kto jest administratorem danych osobowych zbieranych w związku z weryfikacją karalności, określa cel przetwarzania danych, czas retencji danych oraz obowiązki ww. administratora.

¹²⁾ (Dz. Urz. UE L 119 z 04.05.2016, str. 1, z późn. zm)

- kto jest administratorem danych osobowych zbieranych w związku z zagrożeniem życia lub zdrowia małoletniego, określa cel przetwarzania danych, czas retencji danych oraz obowiązki ww. administratora.

Proponuje się dokonanie zmiany w ustawie z dnia 24 maja 2000 r. o Krajowym Rejestrze Karnym¹³⁾ poprzez dodanie w art. 24 ust. 1b, na mocy którego **określone osoby zostaną zwolnione od obowiązku uiszczenia opłaty za wydanie z Rejestru informacji**, chodzi tutaj o:

- 1) **wolontariuszy**, którzy wykonują świadczenia na zasadach określonych w ustawie z dnia 24 kwietnia 2003 r. o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie¹⁴⁾,
- 2) **uczniów lub słuchaczy** odbywających obowiązkowe praktyki zawodowe w ramach programu nauczania zawodu,
- 3) **studentów** odbywających obowiązkowe praktyki zawodowe w ramach studiów na kreślonym kierunku, poziomie i profilu.

Jeśli chodzi o wolontariuszy, to bezinteresownie świadczą oni pomoc na rzecz innych. Nie uzyskują za to żadnego wynagrodzenia. W tej sytuacji pobieranie od tych osób opłat za wydanie informacji z KRK, po to by mogły spełnić warunek dopuszczenia ich do działań, jest nadmiarowe i stanowi nadmierne obciążenie, przy braku ekwiwalentu finansowego.

Podobnie za zbyt obciążający uznaje się obowiązek uiszczania takich opłat przez praktykantów, którzy w ramach programu nauki lub studiów odbywają praktyki i także muszą legitymować się informacją z KRK.

Warunkiem zwolnienia od opłaty jest przedłożenie wraz z wnioskiem o wydanie informacji z Rejestru zobowiązania, wydanego przez organizatora działalności, do przedłożenia informacji o osobie ze wskazaniem rodzaju działalności, do której wnioskodawca ma być dopuszczony.

Projektodawca proponuje zmianę w ustawie z dnia 14 grudnia 2016 r. – Prawo oświatowe, która jest powiązana ze zmianami wprowadzonymi w art. 21d ust. 1 oraz art. 21i ust. 4 przedmiotowego projektu ustawy. **Ujednolicony został katalog przestępstw, które wykluczają od pracy z dziećmi**, znajdujący się w art. 120 ust. 3a ustawy – Prawo oświatowe, z tym zdefiniowanym w art. 21d ust. 1 projektu ustawy.

Projekt określa również **obowiązki, jakim podlega osoba prowadząca praktyczną naukę zawodu**. Przed rozpoczęciem praktycznej nauki zawodu, osoba ta przedkłada podmiotowi kierującemu na praktyki informację czy jej dane są zamieszczone w Rejestrze z dostępem ograniczonym oraz Rejestrze osób, w stosunku do których Państwowa Komisja do spraw przeciwdziałania wykorzystaniu seksualnemu małoletnich poniżej lat 15 wydała postanowienie o wpisie w Rejestrze. Ponadto składa oświadczenie dotyczące danych z zakresu karalności.

Dążąc do zachowania spójności w obrębie ustawy – Prawo oświatowe, analogiczne rozwiązanie przewidziano dla instruktorów praktycznej nauki zawodu – opiekunów młodocianych pracowników oraz opiekunów stażu uczniowskiego.

3. Jak problem został rozwiązany w innych krajach, w szczególności krajach członkowskich OECD/UE?

Na Malcie, aby uzyskać pozwolenie na pracę z dziećmi należy przedstawić informację z dwóch rejestrów. Pierwszym jest Krajowy Rejestr Karny, z którego zaświadczenie otrzymać można poprzez Policję. Drugim dokumentem jest zaświadczenie z *Protection of Minors Application* – odpowiednik rejestru przestępców seksualnych wobec dzieci.

W Szwecji osoby aplikujące na stanowisko związane z pracą z dziećmi i młodzieżą we wszystkich placówkach edukacyjnych oraz na zajęciach edukacyjnych są objęte obowiązkiem okazania zaświadczenia o niekaralności. Zaświadczenie takie zawiera wszystkie przestępstwa kwalifikowane. Do przyjęcia do pracy dyskwalifikują: przestępstwa na tle seksualnym, przemoc, rozbój, zabójstwo, pobicie, groźby karalne wobec innej osoby, uprowadzenie, posiadanie pornografii, w tym treści pornograficznych z udziałem dzieci. Obowiązkiem okazania zaświadczenia o niekaralności objęte są także osoby z innych krajów, w tym Unii Europejskiej.

W Australii, w przypadku osób, które zamierzają podjąć pracę wymagającą kontaktu z dziećmi wymagane jest posiadanie karty *Work with Vulnerable People*. Postępowanie w celu uzyskania tej karty wymaga, poza sprawdzeniem historii kryminalnej, również sprawdzenia historii dotychczasowego zatrudnienia i opinii u poprzednich pracodawców. Dopuszczenie do pracy z dziećmi nie jest jednak wydawane w formie pisemnego zaświadczenia, tylko w postaci karty.

¹³⁾ (Dz. U. z 2024 r. poz. 276)

¹⁴⁾ (Dz. U. z 2024 r. poz. 1491, z późn. zm.)

4. Podmioty, na które oddziałuje projekt			
Grupa	Wielkość	Źródło danych	Oddziaływanie
Minister Sprawiedliwości	1	Informacja ogólnodostępna	Administrator danych osobowych w zakresie analizy zdarzeń prowadzonych przez Zespół do spraw analizy zdarzeń. Określenie w drodze rozporządzenia sposobu i trybu przekazywania informacji o śmierci lub ciężkim uszczerbku na zdrowiu małoletniego oraz wzoru zawiadomienia przewodniczącego Zespołu ds. analizy zdarzeń. Modyfikacja systemu e-KRK w związku ze zwolnieniem z opłaty za wydanie informacji z Rejestru dodatkowych grup osób. Dodatkowe zadania wynikające z funkcji administratora danych osobowych zgromadzonych w RSPTS – związane z ponowną analizą istnienia/nieistnienia uprawnienia do uzyskiwania informacji z RSPTS przez podmiot, dla którego nastąpiło już aktywowanie konta.
Obiekty zakwaterowania zbiorowego	10 354 Liczba turystycznych obiektów noclegowych ¹⁵⁾ stan na 31.07.2024 r.	Główny Urząd Statystyczny Bank Danych Lokalnych	Rozszerzenie uprawnień pracowników obiektów zakwaterowania zbiorowego o prawo domagania się od gościa przedstawienia dokumentu potwierdzającego tożsamość małoletniego, który z nim przebywa, a w razie jego braku – złożenie odpowiedniego oświadczenia.
Pracodawca/ inny organizator	76 570¹⁶⁾ w tym: pracodawcy: 63 000 inni organizatorzy: 13 570 stan na 29.10.2024 r.	Ministerstwo Sprawiedliwości, Rejestr Sprawców Przepływów na Tle Seksualnym z dostępem ograniczonym	Obowiązek informowania osoby, z którą ma być nawiązany stosunek pracy lub która ma być dopuszczona do działalności o konieczności dokonania jej sprawdzenia w Rejestrach. Uprawnienie do żądania od osoby, z którą ma być nawiązany stosunek pracy lub która ma być dopuszczona do działalności, przedłożenia określonych danych osobowych.
Wolontariusze	ok. 114 tys.	Ministerstwo Sprawiedliwości, (szacunki własne)	Zwolnienie z obowiązku uiszczenia opłaty za wydanie informacji z Krajowego Rejestru Karnego. Warunkiem zwolnienia z opłaty jest przedłożenie zobowiązania

¹⁵⁾ Dotyczy turystycznych obiektów noclegowych posiadających 10 lub więcej miejsc noclegowych (łącznie z pokojami gościnnymi i kwaterami agroturystycznymi)

¹⁶⁾ Wielkość ta dotyczy liczby kont, za pomocą których podmioty pozyskują informacje z Rejestru Sprawców Przepływów na Tle Seksualnym z dostępem ograniczonym. Jedno konto w systemie odpowiada pojedynczemu podmiotowi, który może pobrać z Rejestru, w zależności od wielkości i potrzeb, dowolną liczbę informacji. Dla porównania, liczba informacji, jaka została pobrana z Rejestru w 2023 r. była na poziomie 242 776 (w tym 219 452 przez pracodawców), natomiast w 2024 r. (dane do września) pobrano 476 999 informacji (w tym 428 754 przez pracodawców).

Uczniowie i studenci odbywający obowiązkowe praktyki	300 515¹⁷⁾ liczba studentów na kierunkach: pedagogicznych (71 125), medycznych (153 609), psychologicznych (56 398)¹⁸⁾ oraz AWF (19 383)¹⁹⁾ Szacuje się, że co roku, ok. 20% z nich może korzystać z przedmiotowego zwolnienia, tj. ok. 60 tys. osób.	Główny Urząd Statystyczny, Rocznik Statystyczny Rzeczypospolitej Polskiej 2023	organizatora działalności do uzyskania takiej informacji wraz ze wskazaniem rodzaju działalności.
Rodzice i opiekunowie wymienieni w art. 21 e ust. 1 projektu Sytuacje oraz osoby wymienione w art. 21 h projektu	Liczba trudna do oszacowania		Zwolnienie z obowiązku weryfikacji karalności (wyjątki) – dla konkretnych sytuacji oraz osób. Obowiązek złożenia stosownego oświadczenia – dotyczy rodziców i opiekunów oraz osoby prowadzącej praktyczną naukę zawodu.
Podmioty zobowiązane do wprowadzenia standardów ochrony małoletnich	ok. 56 200 w tym: żłobki – 4 600 kluby dziecięce – 900 opiekunowie dzienni – 2 100 przedszkola – 22 505 szkoły podstawowe – 14 000 specjalne ośrodki szkolno-wychowawcze – 350 młodzieżowe ośrodki wychowawcze – 89 młodzieżowe ośrodki socjoterapii – 84 ośrodki rewalidacyjno-wychowawcze – 192 placówki pozaszkolne – 238 internaty i bursy – 770 obiekty zakwaterowania zbiorowego – 10 354	Główny Urząd Statystyczny, Rocznik Statystyczny Rzeczypospolitej Polskiej 2024	Obowiązek aktualizacji standardów ochrony małoletnich – w terminie do 15 sierpnia 2026 r.

¹⁷⁾ Liczba studentów ogółem to: 1 223 629.

¹⁸⁾ „Studia psychologiczne w Polsce”. Raport za lata 2019–2023, Uniwersytet SWPS, Uniwersytet Jagielloński w Krakowie.

¹⁹⁾ Dane dotyczą roku 2018, Bank Danych Lokalnych GUS.

Zespół do spraw analizy zdarzeń, na skutek których małoletni poniósł śmierć lub doznał ciężkiego uszczerbku na zdrowiu	1	Projektowane przepisy	Wprowadzono funkcję zastępcy przewodniczącego Zespołu. Przyznano ekspertom uprawnienie do korzystania ze zwolnienia w pracy na potrzeby wykonywanych czynności związanych z pracą nad analizą określonego zdarzenia lub posiedzeniami Zespołu – w wymiarze nie większym niż 1 dzień w miesiącu.
Komendant Główny Policji Komendant Główny Żandarmerii Wojskowej Prokuratorzy	5 835	Ministerstwo Sprawiedliwości	Zobowiązanie do przekazywania informacji o śmierci lub ciężkim uszczerbku na zdrowiu małoletniego przewodniczącemu Zespołu do spraw analizy zdarzeń – niezwłocznie po ujawnieniu lub uzyskaniu takich informacji.

5. Informacje na temat zakresu, czasu trwania i podsumowanie wyników konsultacji

Projekt ustawy, zgodnie z art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2025 r. poz. 677) oraz § 52 ust. 1 uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów (M.P. z 2024 r. poz. 806, z późn. zm.), został udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej Rządowego Centrum Legislacji. W trybie ww. ustawy zgłoszeń nie odnotowano.

W ramach konsultacji oraz opiniowania projekt ustawy otrzymali:

- 1) powszechne jednostki organizacyjne prokuratury
- 2) Prokurator Krajowy
- 3) Krajowa Rada Prokuratorów
- 4) Krajowa Rada Sądownictwa
- 5) sądy powszechne
- 6) Naczelna Rada Adwokacka
- 7) Krajowa Rada Radców Prawnych
- 8) Niezależne Stowarzyszenie Prokuratorów Ad Vocem
- 9) Stowarzyszenie Prokuratorów „Lex super omnia”
- 10) Stowarzyszenie Sędziów Polskich „Iustitia”
- 11) Ogólnopolskie Stowarzyszenie Sędziów Sądów Administracyjnych
- 12) Stowarzyszenie Sędziów Sądów Rodzinnych w Polsce
- 13) Stowarzyszenie Sędziów Themis
- 14) Stowarzyszenie Profamilia
- 15) Stowarzyszenie Prokuratorów Rzeczypospolitej Polskiej
- 16) Ogólnokrajowy Związek Zawodowy „AR Prim”
- 17) Urząd Ochrony Danych Osobowych
- 18) Helsińska Fundacja Praw Człowieka
- 19) Rzecznik Praw Obywatelskich
- 20) Rzecznik Praw Dziecka
- 21) Rada Dialogu Społecznego
- 22) Rada Działalności Pożytku Publicznego
- 23) Naczelny Sąd Administracyjny
- 24) Sąd Najwyższy
- 25) NSZZ „Solidarność”
- 26) Ogólnopolskie Porozumienie Związków Zawodowych
- 27) Pracodawcy Rzeczypospolitej Polskiej
- 28) Związek Pracodawców Business Centre Club
- 29) Związek Rzemiosła Polskiego
- 30) Związek Przedsiębiorców i Pracodawców
- 31) Federacja Przedsiębiorców Polskich
- 32) Forum Związków Zawodowych
- 33) Konfederacja „Lewiatan”
- 34) Częstochowskie Stowarzyszenie ETOH
- 35) Diecezjalna Fundacja Ochrony Życia

- 36) Dolnośląska Fundacja na rzecz Pieczy Zastępczej „Przystanek Rodzina”
- 37) Dom Wspólnoty Barka w Drezdenku Fundacja Alegoria
- 38) Fundacja „Jesteśmy dla was”
- 39) Fundacja Centrum Pomocy Pokrzywdzonym
- 40) Fundacja Dajemy Dzieciom Siłę
- 41) Fundacja Dziecko w Centrum
- 42) Fundacja Ex Bono
- 43) Fundacja Komitetu Obchodów Narodowego Dnia Życia
- 44) Fundacja Light House
- 45) Fundacja Polki Mogą Wszystko
- 46) Fundacja resocjalizacji i readaptacji społecznej TULIPAN Fundacja Życie i Rodzina
- 47) Instytut Profilaktyki Zintegrowanej
- 48) Koalicja na Rzecz Rodzinnej Opieki Zastępczej
- 49) Komitet Ochrony Praw Dziecka
- 50) Ośrodek Rodzinnej Pieczy Zastępczej w Rybniku
- 51) Polskie Stowarzyszenie Pedagogów i Psychologów Macierz
- 52) Rada Krajowa Federacji Konsumentów
- 53) Stowarzyszenie „Dla dobra dziecka”
- 54) Stowarzyszenie Integracji Rodzin „PRZYSTAŃ”
- 55) Stowarzyszenie L4G
- 56) Stowarzyszenie MONAR
- 57) Stowarzyszenie na Rzecz Integracji i Rozwoju Społecznego GRONO
- 58) Stowarzyszenie Przyjaciół Zdrowia
- 59) Stowarzyszenie Sędziów Rodzinnych „Pro Familia”
- 60) Stowarzyszenie Sursum Corda
- 61) Stowarzyszenie Wspierania Aktywności Bona Fides
- 62) Śląskie Stowarzyszenie Obrony Praw Ojca
- 63) Terenowy Komitet Ochrony Praw Dziecka
- 64) Towarzystwo Wiedzy Powszechnej
- 65) Polskie Towarzystwo Gospodarcze
- 66) Fundacja Aktywnej Rehabilitacji
- 67) Fundacja Court Watch Polska
- 68) Fundacja na Rzecz Dziecka i Rodziny „FASCYNACJE”
- 69) Fundacja Polskie Hotele Niezależne
- 70) Fundacja Świętego Józefa Konferencji Episkopatu Polski
- 71) Fundacja To ja – Dziecko
- 72) I Ogólnopolskie Stowarzyszenie Publicznych i Niepublicznych Żłobków i Klubów Dziecięcych
- 73) Izba Gospodarcza Hotelarstwa Polskiego
- 74) Krajowa Federacja Sportu dla Wszystkich
- 75) Krajowa Rada Kuratorów
- 76) Krajowe Stowarzyszenie Zawodowych Kuratorów Sądowych
- 77) Mazowiecka Fundacja Rodzin Zastępczych
- 78) Naczelna Izba Lekarska
- 79) Niezależne Zrzeszenie Studentów
- 80) Ogólnopolska Federacja Organizacji Pozarządowych
- 81) Ogólnopolskie Pogotowie dla Ofiar Przemocy w Rodzinie „Niebieska Linia” Instytut Psychologii Zdrowia Polskiego Towarzystwa Psychologicznego
- 82) Polski Związek Głuchych Zarząd Główny
- 83) Polski Związek Niewidomych
- 84) Polskie Forum Osób z Niepełnosprawnościami
- 85) Polskie Stowarzyszenie Osób na Rzecz Osób z Niepełnosprawnością Intelktualną
- 86) Polskie Stowarzyszenie Wynajmu Krótkoterminowego
- 87) Polskie Towarzystwo Pielęgniarskie
- 88) Polskie Towarzystwo Psychologiczne
- 89) Porozumienie Samorządów Zawodowych i Stowarzyszeń Prawniczych
- 90) Stowarzyszenie Absolwentów i Aplikantów KSSiP „VOTUM”
- 91) Stowarzyszenie Amnesty International
- 92) Stowarzyszenie Dyrektorów i Dyktorek Samorządowych Instytucji Kultury
- 93) Stowarzyszenie Interwencji Prawnej

- 94) Stowarzyszenie Kultury Fizycznej, Sportu i Turystyki Niewidomych i Słabowidzących „Cross”
- 95) Stowarzyszenie na Rzecz Przeciwdziałania Przemocy w Rodzinie „Niebieska Linia”
- 96) Stowarzyszenie na rzecz przeciwdziałania sieroctwu społecznemu i wspierania rodzinnych form opieki nad dzieckiem „RODZINA”
- 97) Stowarzyszenie Pomocy Dzieciom „Pokochaj mnie”
- 98) Stowarzyszenie PR i Promocji Uczelni Polskich „Prom”
- 99) Stowarzyszenie Rodzicielstwa Zastępczego „Jedno serce”
- 100) Stowarzyszenie Rodzin Zastępczych Dobra Rodzina
- 101) Stowarzyszenie Rodzin Zastępczych i Adopcyjnych „Mały Człowiek”
- 102) Stowarzyszenie Wioski Dziecięce SOS w Polsce
- 103) Towarzystwo Przyjaciół Dzieci
- 104) Związek Stowarzyszeń Sportowych „Sprawni-Razem”

Termin na zgłaszanie uwag – 21 dni od dnia udostępnienia projektu.

Wyniki zostaną omówione po ich zakończeniu.

6. Wpływ na sektor finansów publicznych

(ceny stałe z 2025 r.)	Skutki w okresie 10 lat od wejścia w życie zmian [mln zł]											
	0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	Łącznie (0-10)
Dochody ogółem	0	-5,22	-5,22	-5,22	-5,22	-5,22	-5,22	-5,22	-5,22	-5,22	-5,22	-52,24
budżet państwa	0	-5,22	-5,22	-5,22	-5,22	-5,22	-5,22	-5,22	-5,22	-5,22	-5,22	-52,24
JST	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
pozostałe jednostki (oddzielnie)	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
Wydatki ogółem	0	0,2	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0,2
budżet państwa	0	0,2	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0,2
JST	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
pozostałe jednostki (oddzielnie)	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
Saldo ogółem	0	-5,42	-5,22	-5,22	-5,22	-5,22	-5,22	-5,22	-5,22	-5,22	-5,22	-52,44
budżet państwa	0	-5,42	-5,22	-5,22	-5,22	-5,22	-5,22	-5,22	-5,22	-5,22	-5,22	-52,44
JST	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
pozostałe jednostki (oddzielnie)	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
Źródła finansowania	<u>Ewentualne skutki finansowe proponowanych rozwiązań będą możliwe do poniesienia w ramach dotychczas posiadanych środków budżetowych zarówno w roku wejścia w życie rozwiązań jak i w latach następnych i nie będą podstawą do planowania i ubiegania się o dodatkowe środki z budżetu państwa w roku wejścia w życie ustawy oraz w latach kolejnych.</u> Projektowana zmiana, w związku ze zwolnieniem wolontariuszy i studentów z obowiązku uiszczania opłaty za wydanie informacji z Krajowego Rejestru Karnego, może skutkować zmniejszeniem dochodów budżetu państwa na poziomie ok. 5,22 mln zł – w części: 15 <i>Sądy powszechne</i>, a także zwiększeniem wydatków w części 37 <i>Sprawiedliwość</i> w związku z modernizacją Rejestru. Projektowana regulacja nie będzie miała wpływu na funkcjonowanie Państwowej Komisji do spraw przeciwdziałania wykorzystaniu seksualnemu małoletnich poniżej lat 15, który powodowałby dodatkowe skutki finansowe dla Komisji.											
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	Wysokość opłaty za wydanie informacji o osobie albo o podmiocie zbiorowym z KRK, w tym w przypadku złożenia wniosku lub zapytania za pośrednictwem systemu teleinformatycznego oraz sposób wnoszenia tych opłat uregulowany został w											

przepisach rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 18 czerwca 2014 r. w sprawie opłat za wydanie informacji z Krajowego Rejestru Karnego²⁰⁾.

Wniosek o udzielenie informacji z KRK może być skierowany do Biura Informacyjnego Krajowego Rejestru Karnego lub do punktów informacyjnych Rejestru przy sądach powszechnych. Sposób złożenia przedmiotowego wniosku wpływa przy tym na wysokość opłaty za wydanie przedmiotowej informacji, ponieważ, co do zasady, opłata ta wynosi 30 zł, natomiast 20 zł w przypadku złożenia wniosku za pośrednictwem systemu teleinformatycznego.

Uwzględniając powyższe zauważyć należy, że opłaty za wydanie ww. informacji z KRK stanowią dochód budżetu państwa albo w części 15 *Sądy powszechne* albo w części 37 *Sprawiedliwość* – w zależności od miejsca uiszczenia opłaty za wydanie informacji z KRK (sąd, Ministerstwo Sprawiedliwości).

Założenia przyjęte do obliczeń:

- Koszt uzyskania zaświadczenia w wersji standardowej w wybranym punkcie obsługi interesanta – **30 zł**.

Do obliczeń przyjęto tylko wersję standardową, ze względu na fakt, że jest wydawana „od ręki”. Wersja on-line jest tańsza (20 zł), ale dłuższy czas oczekiwania (25 dni) może być istotnym elementem wpływającym jednak na wybór wersji standardowej.

- Liczba osób zwolnionych z opłaty – ok. **174 tys. osób**, w tym:
 - uczniowie – dotyczy osób kształcących się w szkołach prowadzących kształcenie zawodowe (technikum i branżowa szkoła I stopnia) – 117 osób realizuje kształcenie w technikum w zawodzie technik masażysta²¹⁾.
 - studenci – punktem wyjścia do obliczeń była liczba wszystkich studentów z kierunków: pedagogicznych, medycznych, psychologicznych oraz studentów AWF – tj. 300 515. Dodatkowo założono, że obowiązkowe praktyki w ramach studiów będą odbywały się raz w ciągu całego 5-letniego toku nauki, co oznacza że z uprawnienia skorzystać może 20% ogólnej liczby studentów ww. kierunków studiów, tj. 60 tys. osób.
 - wolontariusze – 114 tys. osób.

Obecnie z opłaty za wydanie informacji z Rejestru zwolnieni są wolontariusze będący kandydatami na kierowników wypoczynku lub wychowawców wypoczynku. Przedmiotowa zmiana rozszerza zakres osób zwolnionych z opłaty na wszystkich wolontariuszy, którzy wykonują świadczenia na zasadach określonych w ustawie z dnia 24 kwietnia 2003 r. o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie.

Z danych Ministerstwa Sprawiedliwości wynika, że w całym 2024 roku ze zwolnienia z opłaty za wydanie informacji z Rejestru poprzez kanał eKRK skorzystać może ponad 114 tys. osób. W grupie tej znajdują się głównie wolontariusze i ławnicy, a także nieliczne przypadki wniosków służb specjalnych, sądów czy organów ścigania. Na potrzeby przedmiotowej oceny przyjęto założenie, że w latach kolejnych liczba wniosków o bezpłatne wydanie informacji z Rejestru, złożonych przez wolontariuszy ogółem może być na podobnym poziomie, tj. 114 tys.

Przy szacowaniu skutków finansowych przyjęto założenie, że wszystkie osoby, które zgodnie z projektem byłyby zwolnione z obowiązku uiszczenia opłaty za wydanie informacji o osobie z Krajowego Rejestru Karnego złożyłyby w punktach informacyjnych KRK, które działają przy sądach rejonowych i okręgowych, wnioski objęte opłatą w wysokości 30 zł. Wynika z tego, że maksymalna kwota, na jaką szacuje się zmniejszenie dochodów w związku z wejściem w życie projektowanej regulacji, to **5 223 510 zł** rocznie (174 117 osób * 30 zł).

Szacowane powyżej ewentualne zmniejszenie dochodów w części 15 oraz 37 budżetu państwa należy rozpatrywać łącznie z wykonaniem planu dochodów w tych częściach budżetowych. Sądy powszechne (część 15) w 2024 r. zrealizowały dochody na

²⁰⁾ (Dz. U. z 2024 r. poz. 1339)

²¹⁾ dane z systemu informacji oświatowej w roku szkolnym 2024/2025

poziomie prawie 5 mld zł, a ich realizacja była wyższa od przyjętego planu o ok. 909 mln zł. W 2024 r. w części 37 Sprawiedliwość zrealizowano dochody w wysokości 104,5 mln zł przy planie na poziomie 77,6 mln zł. W tym kontekście ewentualne zmniejszenie dochodów, w związku z wejściem w życie projektowanej regulacji, stanowi zaledwie 0,10 % dochodów wykonanych w części 15 i 37 w roku 2024.

Niezależnie od powyższego należy wskazać, że z powyższej opłaty mogą być również zwolnieni słuchacze odbywający praktyki zawodowe w szkołach policealnych i uczniowie w technikach w poszczególnych zawodach, którzy mogą mieć kontakt z dziećmi podczas odbywania tych praktyk, a ich liczba może być na poziomie ok. 101 tys.²²⁾:

- asystentka stomatologiczna – 8 266
- higienistka stomatologiczna – 8 460
- opiekun medyczny – 27 127
- ortoptystka – 233
- protetyk słuchu – 786
- technik elektroradiolog – 4 842
- technik masażysta – 25 645
- terapeuta zajęciowy – 15 073
- asystent osoby niepełnosprawnej – 1 692
- opiekunka dziecięca – 5 581
- opiekunka środowiskowa – 796
- podolog – 2 466

W tabeli poniżej przedstawione zostały dane dotyczące wydanych zaświadczeń z KRK w wersji papierowej (poprzez Biura Obsługi Interesantów, Punkty Informacyjne, faksy, postać nielektroniczną, tryb przyspieszony, udzielone po postępowaniach wyjaśniających) oraz poprzez kanał eKRK w latach 2020–2024.

Wyszczególnienie	2020	2021	2022	2023	2024 ²³⁾
Wydanie zaświadczeń (w. standardowa)	2 496 146	2 678 817	2 217 367	1 854 745	2 233 665
eKRK (w. elektroniczna)	297 443	448 929	472 695	463 522	622 220
Udział zaświadczeń z eKRK w ogólnej liczbie zaświadczeń (%)	11	14	18	20	22
w tym bezpłatnie z eKRK	85 207	203 458	183 002	153 939	114 208
Udział zaświadczeń bezpłatnych (dot. tylko eKRK w %)	29	45	39	33	18
Kwota zwolnień z opłaty (dot. tylko eKRK w zł)	1 704 140	4 069 160	3 660 040	3 078 780	2 284 160

Źródło: Ministerstwo Sprawiedliwości

Ponadto, w związku z koniecznością modyfikacji systemu e-KRK wynikającą ze zwolnienia z opłat na podstawie art. 24 ust. 1b o Krajowym Rejestrze Karnym przewiduje się dodatkowe wydatki w roku wejścia w życie projektowanych przepisów na poziomie 200 tys. zł. Środki przeznaczone na modyfikację ww. systemu pochodzić będą z budżetu państwa z części 37 – *Sprawiedliwość*.

7. Wpływ na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorców oraz na rodzinę, obywateli i gospodarstwa domowe

Skutki								
Czas w latach od wejścia w życie zmian		0	1	2	3	5	10	Łącznie (0-10)
W ujęciu pieniężnym (w mln zł, ceny stałe z 2025 r.)	duże przedsiębiorstwa							
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw							

²²⁾ Dane Ministerstwa Edukacji Narodowej
²³⁾ Dane szacunkowe na podstawie danych za 3 kwartały 2024 r.

	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe – <i>wolontariusze i studenci</i>	0	5,22	5,22	5,22	5,22	5,22	52,24
W ujęciu niepieniężnym	duże przedsiębiorstwa	Brak wpływu.						
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw	Przedmiotowy projekt nie określa zasad podejmowania, wykonywania lub zakończenia działalności gospodarczej, w związku z czym odstąpiono od analiz i oceny przewidywanych skutków społeczno-gospodarczych, wskazanych w art. 66 ust. 1 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców (Dz. U. z 2024 r. poz. 236, z późn. zm.).						
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe, w tym osoby z niepełnosprawnością i starsze	Projektowane zmiany mają na celu w jeszcze większym stopniu przyczynić się do zapewnienia bezpieczeństwa dzieci oraz zwiększenia ich ochrony. Na podstawie analizy poszczególnych aktów prawnych zawierających regulacje dotyczące wykonywania działań z małoletnimi, uwzględniając, że wymogi kwalifikacyjne są zawarte w ustawach branżowych, a jednocześnie kierując się zasadą proporcjonalności oraz dbałości o bezpieczeństwo małoletnich, ustalono katalog przestępstw, za których prawomocne skazanie powinno wykluczać od pracy z małoletnimi. Są to przestępstwa umyślne przeciwko życiu i zdrowiu, przestępstwa przeciwko wolności z wyłączeniem art. 192 i art. 193 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. Kodeks karny, przestępstwa przeciwko wolności seksualnej i obyczajności, przestępstwa przeciwko rodzinie i opiece, z wyjątkiem czynu zabronionych określonych w art. 206 i art. 209 Kodeksu karnego oraz przestępstwa określone w rozdziale 7 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii.						
Niemierzalne		Rozszerzenie uprawnień pracowników obiektów zakwaterowania zbiorowego o prawo domagania się od gościa przedstawienia dokumentu potwierdzającego tożsamość małoletniego, który z nią przebywa, a w razie jego braku odpowiedniego oświadczenia.						
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń		Nowe rozwiązanie wprowadza możliwość zwolnienia z opłaty za wydanie informacji z KRK dla wolontariuszy oraz uczniów i studentów odbywających obowiązkowe praktyki. W związku z tym szacuje się, że grupa ta, dzięki przedmiotowemu zwolnieniu, może zmniejszyć swoje wydatki o ok. 5,22 mln zł. Projektodawca przyjął, tak jak dotychczas, że obowiązek sprawdzenia w Rejestrze z dostępem ograniczonym lub w Rejestrze osób, w stosunku do których Państwowa Komisja do spraw przeciwdziałania wykorzystaniu seksualnemu małoletnich poniżej lat 15 wydała postanowienie o wpisie w Rejestrze, będzie spoczywał na pracodawcy lub innym organizatorze. W art. 21f ustawodawca przewidział szczególną regulację dla rodziców lub opiekunów dopuszczanych do innej działalności organizowanej przez podmiot, do którego uczęszcza dziecko pozostające pod władzą rodzicielską tego rodzica lub pozostające pod opieką danego opiekuna. I tak projektodawca proponuje odstąpić w tej sytuacji od wykonywania obowiązków określonych w art. 21a–21d, na rzecz zobligowania rodzica lub opiekuna do złożenia oświadczenia o tym, że jego dane nie są zamieszczone w Rejestrze z dostępem ograniczonym oraz w Rejestrze osób, w stosunku do których Państwowa Komisja do spraw przeciwdziałania wykorzystaniu seksualnemu małoletnich poniżej lat 15, a nadto, że nie był prawomocnie skazany za przestępstwa wymienione w art. 21d ust. 1 lub odpowiadające im czyny zabronione w przepisach prawa obcego. W opinii projektodawcy odbędzie się to bez uszczerbku dla bezpieczeństwa dzieci, tym bardziej, że złożenie nieprawdziwego oświadczenia będzie obwarowane sankcją karną.						

Standardy ochrony małoletnich są przede wszystkim dokumentem porządkującym i muszą być zgodne z obowiązującymi przepisach prawa. Co istotne, nie tworzą one nowych zasad interwencji, ani nie nakazują samodzielnego ich tworzenia adresatom obowiązku ich wprowadzenia. W tym zakresie standardy, *de facto* określają jedynie, że wskazane w ustawie jednostki/podmioty mają przygotować się, opracować schemat działania na wypadek wystąpienia okoliczności uzasadniających udzielenie pomocy małoletniemu. Podjęcie określonych działań przewiduje np. art. 572 Kodeksu postępowania cywilnego, ustawa z dnia 29 lipca 2025 r. o przeciwdziałaniu przemocy domowej (Dz. U. z 2024 r. poz. 1673), w szczególności procedura Niebieskie Karty, zawiadomienie na podstawie art. 12 tej ustawy, czy też art. 304 Kodeksu postępowania karnego. W kontekście prawa karnego nie można też zapomnieć o art. 240 Kodeksu karnego, który penalizuje posiadanie wiarygodnych wiadomości o przygotowaniu, usiłowaniu lub dokonaniu określonych czynów zabronionych oraz przestępstw i niezawiadomieniu o tym organów powołanych do ścigania przestępstw. O ile bowiem art. 304 § 1 k.p.k., nakłada społeczny obowiązek zawiadomienia o popełnieniu przestępstwa ściganego z urzędu i jego naruszenie nie jest obłożone żadnymi sankcjami (może jedynie podlegać ocenie na płaszczyźnie moralnej), art. 240 § 1 k.k. sankcjonuje tego rodzaju zaniechanie w odniesieniu do zachowań w nim wymienionych (I. Zgoliński [w:] Kodeks karny. Komentarz, wyd. IV, red. V. Konarska-Wrzošek, Warszawa 2023, art. 240.) Przepis ten obejmuje m. in. art. 148 k.k., art. 156 k.k., art. 189 k.k., art. 197 § 3–5, art. 198, art. 200 k.k.

Bez wątpienia, wymóg ustalenia zawczasu jak należy się zachować w sytuacji podejrzenia krzywdzenia lub stwierdzenia skrzywdzenia dziecka, pociągający za sobą konieczność zapoznania się z przepisami, ma walor edukacyjny i wzmacnia świadomość prawną w społeczeństwie, szczególnie ważną u osób pracujących z małoletnimi.

Warto też zauważyć, co często jest pomijane przy komentowaniu regulacji o standardach ochrony małoletnich, że przytoczone wyżej przepisy wyznaczające imperatyw działania w określonych sytuacjach, kierowane są do wszystkich podmiotów, także tych, które nie są zobowiązane do wprowadzenia standardów ochrony małoletnich.

Informacje dodatkowe:

Na dzień 25.05.2025 r. gromadzone są dane, o:

- 12 593 osobach skazanych, których dane przetwarzane są w Rejestrze Sprawców Przestępstw na Tle Seksualnym (art. 1 pkt 4 projektu – art. 21a ust. 1 ustawy o przeciwdziałaniu zagrożeniom przestępczością na tle seksualnym i ochronie małoletnich),
- 1 osobie, której dane zamieszczono w Rejestrze Państwowej Komisji ds. przeciwdziałania wykorzystaniu seksualnemu małoletnich poniżej lat 15 (art. 1 pkt 4 projektu – art. 21a ust. 1 ustawy o przeciwdziałaniu zagrożeniom przestępczością na tle seksualnym i ochronie małoletnich),
- 435 967 osobach skazanych za czyny wymienione w art. 1 pkt 4 projektu (art. 21d ust. 1 ustawy o przeciwdziałaniu zagrożeniom przestępczością na tle seksualnym i ochronie małoletnich), których dane przetwarzane są w Krajowym Rejestrze Karnym,
- 306 osobach małoletnich, w stosunku do których zastosowano środek poprawczy (art. 21d ust. 1 ustawy o przeciwdziałaniu zagrożeniom przestępczością na tle seksualnym i ochronie małoletnich), a których dane przetwarzane są w Krajowym Rejestrze Karnym.

	<u>Dane statystyczne wskazują, że w 2024 r. obsłużono²⁴⁾:</u> - ok. 1,1 mln zapytań o udzielenie informacji z Rejestru Sprawców Przestępstw Sprawców na Tle Seksualnym (na ten cel aktywowano 96 953 nowych kont w systemie teleinformatycznym Rejestru; łączna liczba kont na 25.05.2025 r. wynosi: 492 386), - ok. 1,5 mln. wniosków osób fizycznych o udzielenie informacji z Krajowego Rejestru Karnego W kontekście prowadzonej oceny skutków regulacji podkreślić należy, że najważniejsze z punktu widzenia realizacji celów ustawy, są informacje o ilości obsługiwanych zapytań i wniosków o udzielenie informacji z: - Rejestru Sprawców Przestępstw na Tle Seksualnym – wartości te wskazują potencjalne grono podmiotów realizujących funkcję pracodawcy lub innego organizatora działalności związanej z kontaktami z małoletnimi, o których mowa w obowiązującym art. 21 ust. 2 ww. ustawy, - Krajowego Rejestru Karnego – wartości te wskazują potencjalne grono osób fizycznych ubiegających się o zatrudnienie lub dopuszczenie do działalności związanej z kontaktami z małoletnimi, o których mowa w obowiązującym art. 21 ww. ustawy; W okresie od lipca 2023 r. (wejście w życie tzw. ustawy Kamilka) do chwili obecnej zidentyfikowany został jeden przypadek wniosku o udzielenie informacji z Rejestru Sprawców Przestępstw na Tle Seksualnym dotyczący osoby, której dane zamieszczono w tym Rejestrze. Nie jest możliwe precyzyjne oszacowanie liczby osób zwolnionych z obowiązku – nie będących rodzicem lub opiekunem dziecka – uzyskiwania informacji z Krajowego Rejestru Karnego i Rejestru Sprawców Przestępstw na tle Seksualnym.
--	--

8. Zmiana obciążeń regulacyjnych (w tym obowiązków informacyjnych) wynikających z projektu

☐ nie dotyczy

Wprowadzane są obciążenia poza bezwzględnie wymaganymi przez UE (szczegóły w odwróconej tabeli zgodności).

☒ tak
☐ nie
☐ nie dotyczy

☒ zmniejszenie liczby dokumentów
☒ zmniejszenie liczby procedur
☐ skrócenie czasu na załatwienie sprawy
☐ inne:

☒ zwiększenie liczby dokumentów
☒ zwiększenie liczby procedur
☐ wydłużenie czasu na załatwienie sprawy
☐ inne:

Wprowadzane obciążenia są przystosowane do ich elektroniczności.

☐ tak
☐ nie
☒ nie dotyczy

Komentarz:

Obowiązek informacyjny pracodawcy/innego organizatora – obowiązek informowania osoby, z którą ma być nawiązany stosunek pracy lub która ma być dopuszczona do działalności o konieczności dokonania jej sprawdzenia w Rejestrach.

Dodatkowe uprawnienia pracodawcy/innego organizatora – prawo do żądania od osoby, z którą ma być nawiązany stosunek pracy lub która ma być dopuszczona do działalności, przedłożenia określonych danych osobowych.

Wprowadzenie szczególnej regulacji dla rodziców lub opiekunów dopuszczanych do innej działalności organizowanej przez podmiot, do którego uczęszcza dziecko pozostające pod władzą rodzicielską tego rodzica lub pozostające pod opieką danego opiekuna – proponuje się odstąpić w tej sytuacji od wykonywania obowiązków określonych w art. 21a, 21b i art. 21d, na rzecz zobligowania rodzica lub opiekuna do złożenia oświadczenia o tym, że jego dane nie są zamieszczone w Rejestrze z dostępem ograniczonym oraz w Rejestrze osób, w stosunku do których Państwowa Komisja do spraw przeciwdziałania wykorzystaniu seksualnemu małoletnich poniżej lat 15, a nadto, że nie był prawomocnie skazany za

²⁴⁾ wartości orientacyjne z uwagi na toczące się postępowania administracyjne rozpoczęte w 2024 r.

przestępstwa wymienione w art. 21d ust. 1 lub odpowiadające im czyny zabronione w przepisach prawa obcego. Złożenie nieprawdziwego oświadczenia będzie obwarowane sankcją karną.

Dodatkowe uprawnienia pracowników obiektów zakwaterowania zbiorowego – prawo domagania się od gościa przedstawienia dokumentu potwierdzającego tożsamość małoletniego, który z nim przebywa, a w razie jego braku – złożenie odpowiedniego oświadczenia.

Zwolnienie z obowiązku weryfikacji karalności w stosunku do rodziców i opiekunów oraz konkretnych sytuacji i opisany został szczegółowo w pkt 2 OSR.

Zobowiązanie Komendanta Głównego Policji, Komendanta Głównego Żandarmerii Wojskowej lub właściwego miejscowo prokuratora do przekazywania informacji o śmierci lub ciężkim uszczerbku na zdrowiu małoletniego przewodniczącemu Zespołu do spraw analizy zdarzeń, ze wskazaniem danych jednostki policji, która przekazała informacje.

Podmioty zobowiązane do wprowadzenia standardów ochrony małoletnich, mają obowiązek dokonać ich aktualizacji w terminie do 15 sierpnia 2026 r.

Wobec wymogów wynikających z przepisów o ochronie danych osobowych, projektodawca nałożył na pracodawcę lub innego organizatora (z wyjątkiem tych określonych w art. 21b ust. 1 i 21b ust. 2) obowiązek informowania osoby, z którą ma być nawiązany stosunek pracy lub która ma być dopuszczona do działalności, o konieczności dokonania jej sprawdzenia w Rejestrach. Jednocześnie przyznano pracodawcy lub innemu organizatorowi uprawnienie do żądania przedłożenia określonych danych osobowych. Chodzi tutaj o numer PESEL, jeżeli osoba zobowiązana go posiada, pierwsze imię, nazwisko, nazwisko rodowe, imiona rodziców oraz datę urodzenia. Określenie w taki sposób danych uwzględnia, że zapytania w Rejestrze z dostępem ograniczonym mogą dotyczyć obywateli polskich oraz cudzoziemców, którzy nie mają numeru PESEL a ich sprawdzenie odbywa się w oparciu o inne dane. Prawdziwość tych danych pracodawca lub inny organizator będzie mógł zweryfikować na podstawie dowodu osobistego lub innego dokumentu potwierdzającego tożsamość.

9. Wpływ na rynek pracy

Wejście w życie przedmiotowej zmiany nie będzie miało negatywnego wpływu na rynek pracy, konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym na sektor mikro, małych i średnich przedsiębiorstw.

10. Wpływ na pozostałe obszary

- ☐ środowisko naturalne
- ☐ sytuacja i rozwój regionalny
- ☐ sądy powszechne, administracyjne lub wojskowe

- ☐ demografia
- ☐ mienie państwowe
- ☒ inne: ochrona praw człowieka, ochrona danych osobowych

- ☐ informatyzacja
- ☐ zdrowie

Omówienie wpływu

Założeniem projektowanej ustawy jest doprecyzowanie obowiązków pracodawców/innych organizatorów w zakresie weryfikacji osób, które mają być dopuszczone do pracy z małoletnimi, co przyczyni się do zwiększenia ochrony i bezpieczeństwa dzieci.

Ocena skutków dla ochrony danych osobowych (art. 35 RODO)

W toku prac legislacyjnych nad projektem ustawy dokonano oceny skutków planowanych operacji przetwarzania danych osobowych, zgodnie z art. 35 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. (RODO). Przeprowadzona ocena skutków dla ochrony danych (DPIA) obejmowała wszystkie obligatoryjne elementy, w tym: systematyczny opis planowanych operacji przetwarzania danych osobowych (art. 35 ust. 7 lit. a RODO); ocenę niezbędności i proporcjonalności przetwarzania w stosunku do celów, dla których dane są przetwarzane (art. 35 ust. 7 lit. b RODO); analizę ryzyka naruszenia praw lub wolności osób fizycznych, z uwzględnieniem źródeł zagrożeń, podatności, możliwych skutków dla osób, których dane dotyczą, oraz środków zaradczych i mechanizmów ograniczających ryzyko. Po uwzględnieniu zaplanowanych środków technicznych i organizacyjnych poziom ryzyka został oceniony jako akceptowalny.

Projekt ustawy został skonsultowany z Zespołem Ochrony Danych Osobowych w Ministerstwie Sprawiedliwości oraz z Prezesem Urzędu Ochrony Danych Osobowych. W wyniku przeprowadzonych konsultacji w projekcie ustawy wprowadzono odrębny rozdział poświęcony ochronie danych osobowych, w którym określono: administratorów danych osobowych; cele i podstawy prawne przetwarzania danych; zakres przetwarzanych danych osobowych (z zastrzeżeniem, że szczegółowy zakres danych gromadzonych w ramach procedur interwencyjnych wynika z przepisów odrębnych ustaw, w szczególności: Kodeksu postępowania cywilnego, Kodeksu postępowania karnego oraz ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu przemocy domowej); okres przechowywania danych (retencji); sposób

	realizacji praw osób, których dane dotyczą; oraz zastosowane środki techniczne i organizacyjne zapewniające bezpieczeństwo danych.
11. Planowane wykonanie przepisów aktu prawnego	
Przewiduje się, że ustawa wejdzie w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia, z wyjątkiem art. 2, który wchodzi w życie po upływie 4 miesięcy od dnia ogłoszenia – podyktowane jest to koniecznością dostosowania systemu do obsługi beneficjentów wprowadzanej zmiany.	
12. W jaki sposób i kiedy nastąpi ewaluacja efektów projektu oraz jakie mierniki zostaną zastosowane?	
Proponuje się przeprowadzanie oceny wprowadzonych zmian poprzez zastosowanie następujących mierników: 1. Liczba bezpłatnie wydanych informacji z KRK dla studentów. 2. Liczba bezpłatnie wydanych informacji z KRK dla wolontariuszy. 3. Liczba spraw analizowanych przez Zespół do spraw analizy zdarzeń, na skutek których małoletni poniósł śmierć lub doznał ciężkiego uszczerbku na zdrowiu.	
13. Załączniki (istotne dokumenty źródłowe, badania, analizy itp.)	
Brak załączników.	

Raport z konsultacji publicznych
projektu ustawy o zmianie ustawy o przeciwdziałaniu zagrożeniom przestępczością na tle
seksualnym i ochronie małoletnich oraz niektórych innych ustaw (numer UD 176)

I. Informacje ogólne

Niniejszy dokument stanowi wypełnienie obowiązku określonego w § 51 uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów (M.P. z 2024 r. poz. 806 i z 2025 r. poz. 408), zgodnie z którym organ wnioskujący sporządza raport z konsultacji obejmujący omówienie wyników przeprowadzonych konsultacji publicznych i opiniowania.

Stosownie do postanowień Regulaminu pracy Rady Ministrów projekt został udostępniony na stronie Rządowego Centrum Legislacji, w zakładce Rządowy Proces Legislacyjny.

Projekt został też wpisany do Wykazu prac legislacyjnych i programowych Rady Ministrów.

II. Przebieg uzgodnień konsultacji publicznych i opiniowania

Projekt ustawy został pismami z dnia 9 kwietnia 2025 r. skierowany do konsultacji publicznych oraz opiniowania. Projekt został przesłany do następujących podmiotów:

- 1) powszechne jednostki organizacyjne prokuratury;
- 2) Prokurator Krajowy;
- 3) Krajowa Rada Prokuratorów;
- 4) Krajowa Rada Sądownictwa;
- 5) sądy powszechne;
- 6) Naczelna Rada Adwokacka;
- 7) Krajowa Rada Radców Prawnych;
- 8) Niezależne Stowarzyszenie Prokuratorów Ad Vocem;
- 9) Stowarzyszenie Prokuratorów „Lex super omnia”;
- 10) Stowarzyszenie Sędziów Polskich „Iustitia”;
- 11) Ogólnopolskie Stowarzyszenie Sędziów Sądów Administracyjnych;
- 12) Stowarzyszenie Sędziów Sądów Rodzinnych w Polsce;
- 13) Stowarzyszenie Sędziów Themis;
- 14) Stowarzyszenie Profamilia;
- 15) Stowarzyszenie Prokuratorów Rzeczypospolitej Polskiej;
- 16) Ogólnokrajowy Związek Zawodowy „AR Prim”;
- 17) Urząd Ochrony Danych Osobowych;
- 18) Helsińska Fundacja Praw Człowieka;
- 19) Rzecznik Praw Obywatelskich;

- 20) Rzecznik Praw Dziecka;
- 21) Rada Dialogu Społecznego;
- 22) Rada Działalności Pożytku Publicznego;
- 23) Naczelny Sąd Administracyjny;
- 24) Sąd Najwyższy;
- 25) NSZZ „Solidarność”;
- 26) Ogólnopolskie Porozumienie Związków Zawodowych;
- 27) Pracodawcy Rzeczypospolitej Polskiej;
- 28) Związek Pracodawców Business Centre Club;
- 29) Związek Rzemiosła Polskiego;
- 30) Związek Przedsiębiorców i Pracodawców;
- 31) Federacja Przedsiębiorców Polskich;
- 32) Forum Związków Zawodowych;
- 33) Konfederacja „Lewiatan”;
- 34) Częstochowskie Stowarzyszenie ETOH;
- 35) Diecezjalna Fundacja Ochrony Życia;
- 36) Dolnośląska Fundacja na rzecz Pieczy Zastępczej „Przystanek Rodzina”;
- 37) Dom Wspólnoty Barka w Dreźnie Fundacja Alegoria;
- 38) Fundacja „Jesteśmy dla was”;
- 39) Fundacja Centrum Pomocy Pokrzywdzonym;
- 40) Fundacja Dajemy Dzieciom Siłę;
- 41) Fundacja Dziecko w Centrum;
- 42) Fundacja Ex Bono;
- 43) Fundacja Komitetu Obchodów Narodowego Dnia Życia;
- 44) Fundacja Light House;
- 45) Fundacja Polki Mogą Wszystko;
- 46) Fundacja resocjalizacji i readaptacji społecznej TULIPAN Fundacja Życie i Rodzina;
- 47) Instytut Profilaktyki Zintegrowanej;
- 48) Koalicja na Rzecz Rodzinnej Opieki Zastępczej;
- 49) Komitet Ochrony Praw Dziecka;
- 50) Ośrodek Rodzinnej Pieczy Zastępczej w Rybniku;
- 51) Polskie Stowarzyszenie Pedagogów i Psychologów Macierz;
- 52) Rada Krajowa Federacji Konsumentów;
- 53) Stowarzyszenie „Dla dobra dziecka”;
- 54) Stowarzyszenie Integracji Rodzin „PRZYSTAŃ”;
- 55) Stowarzyszenie L4G;
- 56) Stowarzyszenie MONAR;

- 57) Stowarzyszenie na Rzecz Integracji i Rozwoju Społecznego GRONO;
- 58) Stowarzyszenie Przyjaciół Zdrowia;
- 59) Stowarzyszenie Sędziów Rodzinnych „Pro Familia”;
- 60) Stowarzyszenie Sursum Corda;
- 61) Stowarzyszenie Wspierania Aktywności Bona Fides;
- 62) Śląskie Stowarzyszenie Obrony Praw Ojca;
- 63) Terenowy Komitet Ochrony Praw Dziecka;
- 64) Towarzystwo Wiedzy Powszechnej;
- 65) Polskie Towarzystwo Gospodarcze;
- 66) Fundacja Aktywnej Rehabilitacji;
- 67) Fundacja Court Watch Polska;
- 68) Fundacja na Rzecz Dziecka i Rodziny „FASCYNACJE”;
- 69) Fundacja Polskie Hotele Niezależne;
- 70) Fundacja Świętego Józefa Konferencji Episkopatu Polski;
- 71) Fundacja To ja – Dziecko;
- 72) I Ogólnopolskie Stowarzyszenie Publicznych I Niepublicznych Żłobków I Klubów Dziecięcych;
- 73) Izba Gospodarcza Hotelarstwa Polskiego;
- 74) Krajowa Federacja Sportu dla Wszystkich;
- 75) Krajowa Rada Kuratorów;
- 76) Krajowe Stowarzyszenie Zawodowych Kuratorów Sądowych;
- 77) Mazowiecka Fundacja Rodzin Zastępczych;
- 78) Naczelna Izba Lekarska;
- 79) Niezależne Zrzeszenie Studentów;
- 80) Ogólnopolska Federacja Organizacji Pozarządowych;
- 81) Ogólnopolskie Pogotowie dla Ofiar Przemocy w Rodzinie „Niebieska Linia” Instytut Psychologii Zdrowia Polskiego Towarzystwa Psychologicznego;
- 82) Polski Związek Głuchych Zarząd Główny;
- 83) Polski Związek Niewidomych;
- 84) Polskie Forum Osób z Niepełnosprawnościami;
- 85) Polskie Stowarzyszenie Osób na Rzecz Osób z Niepełnosprawnością Intelleksualną;
- 86) Polskie Stowarzyszenie Wynajmu Krótkoterminowego;
- 87) Polskie Towarzystwo Pielęgniarskie;
- 88) Polskie Towarzystwo Psychologiczne;
- 89) Porozumienie Samorządów Zawodowych i Stowarzyszeń Prawniczych;
- 90) Stowarzyszenie Absolwentów i Aplikantów KSSiP „VOTUM”;
- 91) Stowarzyszenie Amnesty International;
- 92) Stowarzyszenie Dyrektorów i Dyrektorek Samorządowych Instytucji Kultury;

- 93) Stowarzyszenie Interwencji Prawnej;
- 94) Stowarzyszenie Kultury Fizycznej, Sportu i Turystyki Niewidomych i Słabowidzących „Cross”;
- 95) Stowarzyszenie na Rzecz Przeciwdziałania Przemocy w Rodzinie „Niebieska Linia”;
- 96) Stowarzyszenie na rzecz przeciwdziałania sieroctwu społecznemu i wspierania rodzinnych form opieki nad dzieckiem „RODZINA”;
- 97) Stowarzyszenie Pomocy Dzieciom „Pokochaj mnie”;
- 98) Stowarzyszenie PR i Promocji Uczelni Polskich „Prom”;
- 99) Stowarzyszenie Rodzicielstwa Zastępczego „Jedno serce”;
- 100) Stowarzyszenie Rodzin Zastępczych Dobra Rodzina;
- 101) Stowarzyszenie Rodzin Zastępczych i Adopcyjnych „Mały Człowiek”;
- 102) Stowarzyszenie Wioski Dziecięce SOS w Polsce;
- 103) Towarzystwo Przyjaciół Dzieci;
- 104) Związek Stowarzyszeń Sportowych „Sprawni-Razem”.

Uwagi do projektu ustawy w ramach konsultacji i opiniowania zgłosiły następujące podmioty:

- 1) Biuro rzecznika Praw Pacjenta;
- 2) Izba Gospodarcza Hotelarstwa Polskiego;
- 3) Związek Rzemiosła Polskiego;
- 4) Towarzystwo Przyjaciół Dzieci;
- 5) Prokuratura Krajowa;
- 6) Sąd Najwyższy;
- 7) Prokuratura Regionalna w Szczecinie;
- 8) Fundacja To ja dziecko;
- 9) Fundacja Dajemy Dzieciom Siłę;
- 10) Sąd Rejonowy w Chełmninie;
- 11) Polski Czerwony Krzyż;
- 12) Prokuratura Rejonowa w Lublinie;
- 13) Rzecznik Praw Dziecka;
- 14) Rzecznik Praw Obywatelskich;
- 15) Fundacja Fascynacje;
- 16) Państwowa Inspekcja Pracy;
- 17) Prezes Urzędu Danych Osobowych.

III. Omówienie wyników przeprowadzonych konsultacji publicznych i opiniowania

Przedstawienie wyników konsultacji publicznych i opiniowania zostało zawarte w tabeli stanowiącej załącznik.

IV. Przedstawienie wyników zasięgnięcia opinii, dokonania konsultacji albo uzgodnienia projektu z właściwymi organami i instytucjami Unii Europejskiej, w tym Europejskim Bankiem Centralnym

Projekt ustawy nie wymaga przedłożenia innym instytucjom i organom Unii Europejskiej lub Europejskiemu Bankowi Centralnemu w celu uzyskania opinii, dokonania konsultacji lub uzgodnienia.

V. Wskazanie podmiotów, które zgłosiły zainteresowanie pracami nad projektem w trybie przepisów o działalności lobbingowej w procesie stanowienia prawa, wraz ze wskazaniem kolejności dokonania zgłoszeń albo informację o ich braku

Nie zgłoszono zainteresowania pracami nad projektem w trybie przepisów o działalności lobbingowej w procesie stanowienia prawa.

Dnia 20 maja 2025 r.

Projekt ustawy o zmianie ustawy o przeciwdziałaniu zagrożeniom przestępczością na tle seksualnym i ochronie małoletnich oraz niektórych innych ustaw (numer UD 176)

- uwagi zgłoszone w toku opiniowania i konsultacji-

Lp.	Urząd zgłaszający uwagę	Paragraf	Treść zgłoszonej uwagi	Stanowisko DSRiN
1.	Biuro Rzecznika Praw Pacjenta	art. 22d–22f, 22i, 22m	Odnosząc się do procedury analizy zdarzeń (projektowane art. 22d–22f, 22i, 22m ustawy o przeciwdziałaniu zagrożeniom przestępczością na tle seksualnym i ochronie małoletnich), w art. 22d ust. 2a proponuję uściślić, że analiza zdarzenia nie może być wykorzystywana do wszczynania postępowań dyscyplinarnych lub karnych, co wzmocni niezależność tego mechanizmu. Kolejno, w art. 22m ust. 1 wskazano termin na sporządzenie „projektu raportu” oraz „raportu” – warto doprecyzować, kto zatwierdza raport, czy podlega on publikacji oraz w jakim zakresie jest jawny.	Uwaga niezasadna Zaproponowany w projekcie przepis brzmi: „2a. Celem analizy określonego zdarzenia <i>nie jest ustalenie winy i odpowiedzialności osób za popełnienie innego czynu zabronionego niż wskazany w ust. 1, lub przewinienia dyscyplinarnego związanego z okolicznościami analizowanego zdarzenia,</i> ani

				odpowiedzialności instytucji lub innych organów.” Na stronie MS umieszczana jest Informacja na temat analizy. Znajdują się w niej m. in. rekomendacje dla określonych Instytucji. Nie jest natomiast ujawniona dokumentacja zebrana w toku prowadzenia analizy. W opinii projektodawcy, nie ma możliwości wyłączenia podejmowania w oparciu o Informację umieszczoną na stronie MS określonych działań.
2.			Poddaję pod rozagę, żeby pracownicy, którzy mają w placówkach stały kontakt z małoletnimi (art. 21 projektu ustawy o przeciwdziałaniu zagrożeniom przestępczością na tle seksualnym i ochronie małoletnich), powinni raz w roku odbyć rozmowę z	Uwaga niezasadna Proponowane rozwiązanie jest słusznym postulatem, natomiast

			psychologiem (np. wypełnienie testu – poziom stresu). Każda palcówka, która prowadzi działalność z zakresie wskazanym w art. 21 powinna mieć przypisanego na stałe psychologa, na terenie ww. placówek powinny być wywieszone plakaty z telefonami pomocowymi.	wychodzi poza zakres projektowanej regulacji.
3.			W przedmiocie kwestii zwolnienia z opłat za informację z KRK, w art. 2 ust. 1b wskazano, że zwolnienie z opłaty następuje po przedłożeniu oświadczenia organizatora działalności – poddaję pod rozagę doprecyzowanie formy tego oświadczenia lub umożliwienie jego składania elektronicznie, co usprawni procedurę.	Uwaga niezasadna Oświadczenia mogą być składane elektronicznie. Nie wymaga to zmian legislacyjnych.
4.			Dodatkowo zwracam uwagę, iż nie jest precyzyjnie określone, jak długo ważne są zaświadczenia (np. z KRK). Czy konieczne są nowe zaświadczenia przy każdej zmianie pracy lub funkcji? Złożenie oświadczenia zastępczego może być formalnością, a nie rzeczywistą weryfikacją.	Uwaga niezasadna Nie ma możliwości wskazania daty ważności zaświadczenia z Krajowego Rejestru Karnego albowiem informacje w nim zamieszczone mogą się zmienić nawet w ciągu kilku minut. Mają

				na to wpływ takie zdarzenia jak, przykładowo: odnotowanie informacji o wyroku skazującym (dana osoba będzie figurować jako karana), czy zatarcie skazania (dana osoba będzie figurować jako osoba nie karana)
5.	Izba Gospodarcza Hotelarstwa Polskiego		Projektowane zmiany nie przewidują - pomimo postulatów IGHP - żadnych regulacji ochrony małoletnich przebywających w lokalach wykorzystywanych na rynku najmu krótkoterminowego, który wg danych Eurostat stanowi ponad 25% rynku turystycznego zakwaterowania w UE.	Uwaga niezasadna Regulacja przekracza zakres projektu. Wymaga szerokich konsultacji oraz opinii z zakresu prawa a także rozwiązań technicznych, które pozwolą na skuteczną/egzekwowalną weryfikację wieku małoletniego.

6.			Projektowane zmiany nie przewidują sankcji za odmowę udzielenia przez dorosłego gościa hotelowego informacji o przebywającym z nim małoletnim.	Uwaga uwzględniona Dodano wykroczenie w art. 23b. Art. 23ba. Kto wbrew żądaniu określonymu w art. 22c ust. 5 nie przedstawia dokumentu potwierdzającego tożsamość małoletniego, nie wskazuje imienia i nazwiska małoletniego, jego numeru PESEL oraz relacji do małoletniego lub nie składa pisemnego oświadczenia, podlega karze grzywny nie niższej niż 1000 zł.
7.			Projektowane zmiany nie przewidują możliwości wielokrotnego wykorzystywania do weryfikacji przeszłości kryminalnej kandydata do pracy, informacji z rejestru sprawców przestępstw na tle seksualnym i z KRK, dotyczących tej samej osoby, z którą zawiera się wielokrotnie umowy o pracę lub	Uwaga częściowo zasadna Wprowadzono wyjątek od obowiązku stosowania art. 21 a-d w art. 21h ust. 4 dla sytuacji gdy bezpośrednio po

			cywilnoprawne na czas określony. W branży turystycznej charakteryzującej się sezonowością, powszechne są krótkotrwałe i powtarzalne umowy pracownicze lub cywilnoprawne. W takich przypadkach, każdorazowe pozyskiwanie informacji z rejestrów przed dopuszczeniem do pracy z małoletnimi tej samej osoby jest uciążliwe i nadmiarowe. Praktycznym rozwiązaniem wydaje się przyjęcie zasady, że ponowne nawiązanie z tą samą - już wcześniej zweryfikowaną - osobą stosunku pracy lub stosunku cywilnoprawnego, na podstawie którego powierzona ma być praca z małoletnimi, nie wymaga ponownej weryfikacji przeszłości kryminalnej kandydata do pracy.	zakończeniu stosunku pracy lub dopuszczenia do innej działalności z daną osobą ten sam pracodawca ponownie nawiązuje z tą osobą stosunek pracy lub ten sam organizator ponownie dopuszcza tę osobę do innej działalności a łączny czas trwania wszystkich stosunków pracy lub dopuszczenia do innej działalności nie przekracza dwóch lat.
8.			Korekty wymaga w proponowanym nowym brzmieniu art. 22c ust. 4 błędne odniesienie do „miejsc zakwaterowania zbiorowego, o których mowa w art. 22b ust. 2” - powinno być „miejsc zakwaterowania zbiorowego, o których mowa w art. 22b ust. 3”.	Uwaga bezprzedmiotowa wobec przeniesienia definicji standardów ochrony małoletnich do art. 2a.

9.	Związek Rzemiosła Polskiego		Dalej nie jest oczywiste, czy izby rzemieślnicze i cechy są zobowiązane do wprowadzenia Standardów Ochrony Małoletnich oraz czy członkowie komisji egzaminacyjnych izb rzemieślniczych powinny podlegać obowiązkowi weryfikacji niekaralności z Rejestru Sprawców Przestępstw na tle seksualnym i z Rejestru Karnego. Czy zatem w myśl (...) przepisów osoby kierujące izbami rzemieślniczymi lub cechami są zobligowane do wprowadzania Standardów Ochrony Małoletnich w swoich placówkach? Prosimy Ministerstwo Sprawiedliwości o jednoznaczną odpowiedź w tym aspekcie, bowiem w opinii Związku Rzemiosła Polskiego, obowiązek taki dla organizacji samorządu gospodarczego rzemiosła, tj. Związku, izb i cechów rzemiosła jest nadmiarowy.	Uwaga niezasadna Uwaga jest wnioskiem o dokonanie wykładni przepisów. Każda jednostka/podmiot winna ocenić czy prowadzi działalność wchodząca w zakres art. 22b ustawy.
10.			Wreszcie w art. 21h ust. 4 ustawy Kamilka zawarto regulację, według której zasady weryfikacji niekaralności osoby prowadzących praktyczną naukę zawodu będą określone wprost w ustawie Prawo oświatowe. W ustawie Kamilka należy jednak	Uwaga częściowo zasadna Jeśli chodzi o instruktorów praktycznej nauki zawodu, to wchodzi ona w zakres art. 120

		doprecyzować, co z pracodawcami, którzy prowadzą jednoosobową działalność gospodarczą i realizują osobiście przygotowanie zawodowe młodocianych (bez powierzania tych obowiązków osobie trzeciej). Czy również, jak w przypadku instruktorów praktycznej nauki zawodu, tak i tu będzie mieć zastosowanie wyłącznie art. 120 ust 3 a ustawy Prawo oświatowe? Wydaje się logiczne, że pracodawca prowadzący osobiście przygotowanie zawodowe młodocianych pracowników nie powinien sam sprawdzać siebie w odpowiednich Rejestrach. Niemniej prosimy Ministerstwo Sprawiedliwości, aby i ta kwestia jednoznacznie wybrzmiała w projektowanej ustawie. Wartym rozważenia jest, podobnie jak w przypadku instruktorów praktycznej nauki zawodu, wprowadzenie w ustawie Kamilka zapisów uznających za wystarczające złożenie przez pracodawców prowadzących jednoosobową działalność gospodarczą i realizujących osobiście przygotowanie zawodowe młodocianych stosownego oświadczenia.	ust. 3a (osoba prowadząca praktyczną naukę zawodu). W art. 120 ust. 5 ustawy Prawo oświatowe, odniesiono się do ust. 3b (składanie oświadczeń) oraz 3c (składanie oświadczeń pod rygorem odpowiedzialności karnej)).
--	--	--	---

			W przypadku pracodawców powinno również nastąpić uproszczenie procedur w zakresie realizacji polityki ochrony małoletnich, w szczególności uproszczenie procedur administracyjnych dotyczących pozyskiwania informacji z Rejestru Sprawców. Przestępstw na Tle Seksualnym oraz z Krajowego Rejestru Karnego. Rozwiązaniem mogłoby być automatyczne generowanie w aplikacji mObywatel informacji w tym zakresie, przez co byłyby w każdym momencie dostępne, analogicznie, jak ma to miejsce w odniesieniu do danych z ewidencji kierowców naruszających przepisy ruchu drogowego.	Uwaga co do połączenia KRK z aplikacją mObywatel wykracza poza zakres projektu.
11.			W „ustawie Kamilka” oraz obecnie projektowanej nowelizacji nie uregulowano kwestii okresu ważności przedkładanego zaświadczenia o niekaralności. Przepisy regulujące funkcjonowanie KRK, takie jak ustawa z dnia 24 maja 2000 r. o Krajowym Rejestrze Karnym nie określają terminu ważności tego dokumentu. Kodeks pracy również nie precyzuje tej materii. Stanowi to <u>lukę w przepisach prawa i sugeruje</u>	Uwaga niezasadna w zakresie możliwości ustalenia ważności informacji z KRK patrz punkt 4. Jeśli chodzi o uprawnienie do ponownej weryfikacji z zakresu karalności – dodano art. 21b ust. 2 - możliwość pozyskania

			<u>brak konieczności ponownej weryfikacji. Takie rozumowanie jest oczywiście niespójne z celem wprowadzonej ustawy Kamilka, jakim jest zwiększenie bezpieczeństwa małoletnich przed przestępstwami popełnianymi na tle seksualnym.</u>	informacji z Rejestru Sprawców na Tle seksualnym.
12.	Towarzystwo Przyjaciół Dzieci	Art. 21 c ust. 3	Art. 21 c ust. 3, dotyczący składania oświadczeń o państwie lub państwach, w których miała miejsce zamieszkania co najmniej 12 miesięcy w ciągu ostatnich 20 lat innych krajach niż Rzeczpospolita. W naszej ocenie nie określa jednoznacznie czy chodzi o 12 miesięcy bez przerwy czy jest to suma miesięcy przez okres ostatnich 20 lat. Przykład: osoba pracowała za granicą 5 razy po 3 miesiące w odstępach 2 miesięcznych czyli przez okres 46 miesięcy, jednak jednorazowy czas przebywania poza RP wynosił 3 miesiące - jakie kryterium Ustawodawca należy przyjąć? Widzimy tu nieprecyzyjność zapisu, który może nieść różne interpretacje.	Uwaga zasadna Wprowadzono zmianę: <i>„w których miała miejsce pobytu nieprzerwanie co najmniej 12 miesięcy w ciągu ostatnich 20 lat innych niż Rzeczpospolita Polska oraz jednocześnie przedkłada pracodawcy lub innemu organizatorowi informację z rejestrów karnych tych państw”.</i>

13.			Art.21h ust. 1 - rozwiewa wątpliwości wymagania przedłożenia zaświadczeń z KRK czy stosownych oświadczeń od funkcjonariuszy publicznych, adwokatów, radców prawnych, którzy niejednokrotnie byli zaangażowani w aktywności z małoletnimi na terenach placówek oświatowych czy opiekuńczo-wychowawczych. Pozytywnie oceniamy zapis w tymże artykule dot. weryfikacji osób dopuszczanych do pracy z dziećmi, którzy będą mogli przedkładać potwierdzenie stosownej weryfikacji przez inny podmiot do tego zobowiązany. Będzie to znacznym zmniejszeniem zaangażowania finansowego i czasowego osób dopuszczanych do pracy w celu pozyskania kolejnych dokumentów. Pytanie - czy adekwatnie można stosować tę zasadę w przypadku zawierania kolejnych umów dopuszczających do pracy z małoletnimi przez tego samego pracodawcę? Jaki aktualności informacji pozyskanych z rejestrów można przyjąć ? Warto doprecyzować tę kwestię by nie budziła wątpliwości lub różnych interpretacji.	Uwaga częściowo zasadna Nie ma możliwości wskazania daty ważności zaświadczenia z Krajowego Rejestru Karnego albowiem informacje w nim zamieszczone mogą się zmieniać nawet w ciągu kilku minut. Mają na to wpływ takie zdarzenia jak, przykładowo: odnotowanie informacji o wyroku skazującym (dana osoba będzie figurować jako karana), czy zatarcie skazania (dana osoba będzie figurować jako osoba nie karana) W zakresie ponownego zawierania umów - patrz punkt 7
-----	--	--	---	---

14.		Art. 22c ust.5 Identyfikacja małoletnich i rejestracja w podmiotach świadczących usługi hotelarskie oraz turystyczne, ze szczególnym uwzględnieniem relacji między dzieckiem a osobą dorosłą towarzyszącą - w celu zwiększenia bezpieczeństwa dzieci przebywających w obiektach hotelarskich i turystycznych proponujemy wprowadzenie mechanizmu identyfikacji małoletnich oraz sprawdzania ich relacji z osobą dorosłą, która im towarzyszy. Takie rozwiązanie mogłoby obejmować: • Obowiązek rejestracji dzieci - podczas meldunku w hotelach czy pensjonatach można wprowadzić obowiązek zgłoszenia pobytu osoby małoletniej wraz z określeniem jej relacji do opiekuna. • Weryfikację opiekunów - podmioty świadczące usługi turystyczne powinny móc zweryfikować, czy dorosły towarzyszący dziecku jest jego prawnym opiekunem lub ma stosowne zgody na sprawowanie nad nim opieki. Tego typu mechanizm znacząco ograniczyłby ryzyko	Uwaga niezasadna Obecnie przyjęte w projekcie rozwiązanie polegające na odnotowaniu danych małoletniego w systemie jest tożsame z rejestracją/meldunkiem.
-----	--	--	---

			sytuacji, w których dzieci są przewożone lub zakwaterowywane przez osoby niepowiązane z nimi w sposób legalny, co mogłoby prowadzić do nadużyć, przemocy lub handlu ludźmi. Pozwoliłoby na zwiększenie bezpieczeństwa w sytuacjach nagłych, np. w przypadku nieprzewidzianych zdarzeń lub interwencji służb możliwość szybkiej identyfikacji relacji między dzieckiem a opiekunem zwiększyłaby skuteczność działań i ochronę małoletnich.	
15.			Wprowadzenie funkcji pobierania wpisu z KRK w aplikacji np. mObywatel oraz umożliwienie pozyskiwania takich informacji przez pracodawcę, wraz z opcją okresowej weryfikacji danych - W związku z rosnącą cyfryzacją usług administracyjnych proponujemy rozważenie integracji Krajowego Rejestru Karnego z aplikacją, co umożliwiłoby szybkie i wygodne pobieranie zaświadczenia o niekaralności. Dodatkowo sugerujemy wprowadzenie mechanizmu pozwalającego pracodawcom na uzyskiwanie takich informacji bezpośrednio z KRK, podobnie jak ma to miejsce w przypadku Rejestru	Uwaga co do połączenia KRK z aplikacją mObywatel wykracza poza zakres projektu.

			Przestępstw na Tle Seksualnym. Tego rodzaju rozwiązanie mogłoby również służyć dokonywaniu aktualizacji tych danych przez pracodawcę lub ich okresowego sprawdzania w sytuacji konieczności weryfikacji w trakcie trwania stosunku pracy. Takie podejście zmniejszyłoby obciążenie administracyjne, usprawniło proces rekrutacyjny oraz zapewniło bezpieczeństwo osób pracujących w sektorach wymagających szczególnej kontroli.	
16.	Prokuratura Krajowa		Projektowane rozwiązania w obrębie przepisów karnych budzą jednak zastrzeżenia, szczególnie w odniesieniu do art. 1 pkt 15, który zmienia brzmienie art. 23 ust. 2 i 3 ustawy. Przepis ten przewiduje penalizację niewykonania obowiązku przedłożenia informacji lub oświadczenia, o których mowa w art. 21b, art. 21c ust. 1-3, art. 21d ust. 1 i 2 oraz art. 21e, a także złożenia nieprawdziwego oświadczenia. Z niejasnych przyczyn pomija natomiast osoby wskazane w art. 21f ust. 1, które są zobowiązane do składania oświadczeń, zgodnie z ust. 2 tego przepisu,	Uwaga bezprzedmiotowa co do art. 23 ust. 3 ustawy. Dokonano zmiany w projekcie: wszystkie oświadczenia będą składane pod rygorem odpowiedzialności karnej. Złożenie nieprawdziwego oświadczenia będzie skutkować odpowiedzialnością za przestępstwo z art. 233 § 6 k.k.

			o treści zbliżonej do oświadczeń wymaganych w art. 21e. W rezultacie osoby te nie będą podlegać odpowiedzialności za niezłożenie lub złożenie nieprawdziwego oświadczenia, jak określono w art. 21f ust. 2. Z uzasadnienia projektowanej nowelizacji nie wynika, jakie przesłanki przyczyniły się do odstąpienia od penalizacji w tym przypadku.	
17.	Sąd Najwyższy		Obrona przez projektodawcę koncepcja legislacyjna w zakresie dotyczącym propozycji zmiany odnośnie do art. 12 pkt 6 i 7 ustawy o przeciwdziałaniu zagrożeniom przestępczością na tle seksualnym i ochronie małoletnich może naruszać reguły prawa zatrudnieniowego sensu largo, zgodnie z którymi to regułami wszelkie ryzyko związane z procedurą zatrudnienia pracownika, w tym również ryzyko organizacyjne, ponosi wyłącznie podmiot zatrudniający, a nie osoba zatrudniana (ubiegająca się o zatrudnienie). W tym względzie nie sposób więc	Uwaga niezasadna Zgodnie z art. 20 ustawy o przeciwdziałaniu za zagrożeniom przestępczością na tle seksualnym i ochronie małoletnich, w sprawach nieuregulowanych w ustawie zastosowanie ma kodeks postępowania administracyjnego, w oparciu o

		pozytywnie ustosunkować się do propozycji przedstawionej w art. 1 pkt 3 projektu, zgodnie z którą osoba fizyczna nieprowadząca działalności gospodarczej, ale zatrudniająca pracowników (organizująca pracę z małoletnimi), ma być uwolniona od takiego ryzyka z tej przyczyny, że przedmiotowe ryzyko – w postaci wykonania obowiązku dostarczenia pracodawcy (organizatorowi) odpowiedniej informacji z Rejestru – zostanie w całości przerzucone na kandydata ubiegającego się o zatrudnienie. Opiniowane zamierzenie legislacyjne można zatem kwalifikować nie tylko jako czynność naruszającą standardy w zakresie konstytucyjnej zasady wolności wyboru i wykonywania zawodu oraz miejsca pracy (art. 65 ust. 1 Konstytucji), ale również jako zabieg sprzeczny z wyrażonym w art. 32 ust. 2 Konstytucji zakazem dyskryminowania kogokolwiek w życiu politycznym, społecznym lub gospodarczym z jakiegokolwiek przyczyny. Skoro bowiem wszyscy są wobec prawa równi i wszyscy mają prawo do równego traktowania przez władze publiczne (art. 32 ust. 1	który wydawane są przez Biuro pozytywne/negatywne decyzje dotyczące uruchomienia konta użytkowników systemu teleinformatycznego Rejestru Sprawców Przestępstw na Tle Seksualnym. Wnioski o aktywowanie konta składane m.in. przez pracodawców/innych organizatorów podlegają (w trybie k.p.a.) kontroli spełniania warunku aktywowania, tj. istnienia ustawowego uprawnienia do uzyskiwania informacji z Rejestru (czyli z obowiązującego art. 12 pkt. 6 i 7) a także czy profil działalności pracodawcy/innego organizatora mieści się w dyspozycji normy art. 21
--	--	---	---

		Konstytucji), to trudno zgodzić się z rozumowaniem projektodawcy, wyrażonym w art. 1 pkt 3 projektu, wedle którego pracodawcy legitymujący się innym statusem niż osoba fizyczna nieprowadząca działalności gospodarczej, mają mieć ustawowo zagwarantowany dostęp do danych ujętych w Rejestrze, w związku z czym, osoby zatrudniane przez te podmioty są zwolnione z obowiązku przedkładania im stosownej informacji z Rejestru, natomiast pracodawcy (inni organizatorzy) będący osobami fizycznymi nieprowadzącymi działalności gospodarczej powinni zostać pozbawieni prawa dostępu do danych ujętych w Rejestrze, w związku z czym osoby zatrudniane przez takie osoby będą zobowiązane do przedłożenia podmiotom zatrudniającym informacji z Rejestru.	ustawy. BKRRK dokonuje każdorazowej oceny spełnienia ww. przesłanek, m.in.: poprzez kontrolę rejestrów publicznych (np. KRS, CEiDG) a w przypadku wątpliwości wzywa do uzupełnienia braków formalnych wniosku poprzez zobowiązanie podmiotu wnoszącego o aktywowanie konta do uprawdopodobnienia istnienia tych przesłanek. Jeśli ocena przesłanek jest pozytywna BKRRK aktywuje konto, a podmiot może automatycznie pozyskiwać informacje z RSPTS. W przypadku oceny negatywnej wydawana jest decyzja o odmowie aktywowania konta (zaskarżalna w trybie k.p.a.). W przypadku
--	--	--	--

				zatem osób fizycznych nieprowadzących działalności gospodarczej, analogicznie jak w obowiązującej ustawie inne podmioty wymienione w art. 12 pkt. 6 i 7, musiałyby udowodnić istnienie przesłanki warunkującej uprawnienie do uzyskiwania informacji z RSPTS (w tym o osobach trzecich). BKRK nie ma możliwości dokonania takiej oceny. Zmiana zatem, brzmienia art. 12 pkt. 6 i 7 poprzez wyłączenie z kręgu podmiotów uprawnionych do uzyskiwania informacji z RSPTS osób fizycznych nieprowadzących działalności gospodarczej, z uwagi m.in.: na trudności w ocenie
--	--	--	--	--

				istnienia/nieistnienia faktycznej podstawy prawnej aktywowania konta oraz nałożenie na osoby ubiegające się o zatrudnienie (o kontakty z małoletnimi) obowiązku dostarczenia stosownej informacji z Rejestru (celem przedstawienia pracodawcy, w tym osobie fizycznej nieprowadzącej działalności gospodarczej) z jednej strony rozwiązuje powyższy problem realnych trudności związanych z weryfikacją uprawnienia takich osób fizycznych do pozyskiwania z RSPTS informacji o osobach trzecich oraz umożliwia tym osobom fizycznym otrzymanie informacji (pozyskanych
--	--	--	--	--

				samodzielnie przez osoby trzecie) o braku figurowania/figurowaniu tych osób trzecich w RSPTS. Należy bowiem pamiętać, że w RSPTS istnieją dwa typy kont: - konto osoby fizycznej, które umożliwia odpytywanie tylko o siebie (to konto można założyć samodzielnie) - konto użytkownika instytucjonalnego, które umożliwia odpytywanie o osoby trzecie (założenie tego konta wymaga weryfikacji przez Biuro uprawnienia do korzystania z konta, m.in. w celu zmniejszenia ryzyka naruszenia ochrony danych osobowych).
--	--	--	--	--

18.			Jak wynika z powyższego, zgłoszona propozycja nowego brzmienia art. 23 ust. 3 w sposób istotny zmienia obowiązującą obecnie regulację, a w związku z tym powinna być wnikliwie i przekonująco umotywowana. Odnosząc się do tej kwestii zwrócić należy uwagę, że zarówno przed podjęciem decyzji o dekryminalizacji bądź modyfikacji penalizacji, jak i decydując się na poszerzenie zakresu penalizacji, projektodawca powinien przeprowadzić szeroko zakrojone badania orzecznictwa sądów powszechnych, a następnie dokonać bilansu przesłanek mających uzasadniać zarówno modyfikację penalizacji bądź wyłączenie określonej kategorii zachowań z zakresu kryminalizacji, jak i objęcie zakresem kryminalizacji zachowań dotychczas niepenalizowanych. Nadto, jak wskazuje się w § 12 załącznika do rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 20 czerwca 2002 r. w sprawie „Zasad techniki prawodawczej” (Dz.U. 2016, poz. 238, cyt. dalej jako z.t.p.), uzasadnienie projektu ustawy powinno zawierać informacje o tym, jakie były	Uwaga zasadna Dokonano zmiany w projekcie: wszystkie oświadczenia będą składane pod rygorem odpowiedzialności karnej. Złożenie nieprawdziwego oświadczenia będzie skutkować odpowiedzialnością za przestępstwo z art. 233 § 6 k.k.
-----	--	--	---	--

		rozważane alternatywne rozwiązania prawne i inne niż prawne środki oddziaływania umożliwiające osiągnięcie zamierzonych celów i dlatego z nich zrezygnowano. Należy w szczególności wskazać, które z tych środków zostały podjęte oraz przedstawić osiągnięte wyniki (G. Wierczyński, Komentarz do rozporządzenia w sprawie „Zasad techniki prawodawczej”, [w:] Redagowanie i ogłaszanie aktów normatywnych. Komentarz, WK 2016, komentarz do § 12, t. 6.1.). (...) Podejmując się oceny projektowanych rozwiązań, jednocześnie nie można abstrahować od celu, jakiemu miało służyć wprowadzenie do porządku prawnego unormowań pozwalających na weryfikację, czy dana osoba w przeszłości miała związek z popełnieniem określonego czynu zabronionego na szkodę dziecka. A mianowicie miało ono stanowić jedno z podstawowych narzędzi służących zapobieganiu krzywdzenia małoletnich.	
--	--	---	--

19.	Prokuratura Regionalna w Szczecinie	art. 21a ust. 2 i 3	art. 21a ust. 2 i 3 powinny zawierać informację, że dotyczą podmiotu, o którym mowa w ust. 1, np. poprzez sformułowanie pracodawca lub inny organizator, o których mowa w ust. 1.	Uwaga zasadna Brzmienie przepisu po zmianie: „Osoba, z którą ma być nawiązany stosunek pracy lub która ma być dopuszczona do innej działalności, składa pracodawcy lub innemu organizatorowi”.
20.			Obok art. 21e i 21f projektowanej ustawy, zasadne jest też dodanie przepisu zwalniającego z obowiązku przedłożenia informacji, o której mowa w art. 21c projektowanej ustawy - osobę, na której już ciąży wymóg niekaralności na podstawie innych przepisów.	Uwaga częściowo zasadna, zmieniono brzmienie art. 21h ust. 3. Art. 21h: <i>2. Przepisu art. 21a ust. 1 nie stosuje się w zakresie, w jakim odrębne przepisy przewidują uzyskanie lub przedłożenie informacji o osobie ujętej w Rejestrze z dostępem ograniczonym oraz w Rejestrze osób, w stosunku do których</i>

				<i>Państwowa Komisja do spraw przeciwdziałania wykorzystaniu seksualnemu małoletnich poniżej lat 15 wydała postanowienie o wpisie w Rejestrze.</i> <i>3. Przepisów art. 21c - art. 21d nie stosuje się w stosunku do osób, co do których odrębne przepisy przewidują uzyskanie lub przedłożenie informacji o osobie z Krajowego Rejestru Karnego z zakresu co najmniej przestępstw, o których mowa w art. 21c ust. 1.</i>
21.			Za niezasadną uznać również należy rezygnację z rygoru odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywych oświadczeń i wprowadzenie odpowiedzialności za wykroczenie w sytuacji, gdy oświadczenie zastępuje zaświadczenie z odpowiedniego rejestru (szczególnie w przypadku	Uwaga zasadna Dokonano zmiany w projekcie: wszystkie oświadczenia będą składane pod rygorem odpowiedzialności karnej.

			określonym w art. 21e projektowanej ustawy, kiedy uzyskanie zaświadczeń z rejestrów nie powinno nastroczać trudności). Oświadczenie zastępujące zaświadczenie powinno być więc obarczone odpowiedzialnością karną, celem zwiększenia gwarancji jego prawdziwości.	Złożenie nieprawdziwego oświadczenia będzie skutkowało odpowiedzialnością za przestępstwo z art. 233 § 6 k.k.
23.			Brak jest uzasadnienia dla rozróżnienia w art. 8 ustawy nowelizującej wejścia w życie art. 2 po upływie 4 miesięcy od dnia ogłoszenia. Przepis ten zwalnia z obowiązku uiszczenia opłaty wolontariuszy, uczniów i studentów, którzy w wakacje będą podejmować wolontariat podczas wypoczynku dzieci i młodzieży oraz przeprowadzać praktyki wakacyjne. Ustawodawca nie uzasadnia dlaczego, mimo wejścia pozostałych przepisów w życie po 14 dniach, przepis nakładający ulgi na osoby pracujące pro bono miałby wejść dopiero po zakończeniu pierwszego okresu, w którym mógłby zostać wykorzystany z korzyścią dla wolontariuszy i studentów.	Uwaga niezasadna Ustalona <i>vacatio legis</i> jest konieczna, aby dostosować system teleinformatyczny do wprowadzanych regulacji.

24.			Projekt nie nowelizuje rozdziału 4a, podczas gdy niezwłocznej zmiany wymaga art. 22a dotychczasowej ustawy, zgodnie z którym sąd lub prokurator zasięga opinii dwóch biegłych psychiatrów i biegłego seksuologa lub biegłego psychoseksuologa - w celu ustalenia stopnia prawdopodobieństwa ponownego popełnienia przez sprawcę przestępstwa przeciwko wolności seksualnej i obyczajności popełnionego na szkodę małoletniego. Obecna treść przepisu powoduje zaktualizowanie obowiązku po stronie prokuratora w każdej sytuacji, również kiedy brak jest przesłanek pozwalających na przyjęcie, że czyn został popełniony w związku z zaburzeniami na tle seksualnym. Stosunkowo często napotykanym przykładem może być dopuszczenie się przez osobę 17-letnią innej czynności seksualnej wobec osoby 14-letniej. Zachowania te, choć zabronione przez prawo, to jednak nie powinny skutkować koniecznością zasięgania opinii 3 biegłych, w każdym przypadku. Przepis powinien nakładać obowiązek uzyskania opinii wyłącznie w sytuacji, gdy okoliczności sprawy	Uwaga niezasadna - wykracza poza zakres projektowanych zmian
-----	--	--	--	---

			wskazują, iż przestępstwo zostało popełnione w związku z zaburzeniem preferencji seksualnych, pozostawiając możliwość zasięgnięcia opinii w każdej innej sytuacji popełnienia czynów w nim wymienionych.	
25.	Fundacja To ja dziecko		Projekt nie określa organu właściwego do nadzoru nad realizacją obowiązków ustawowych, ani nie przewiduje sankcji za ich niewykonanie. Taki brak w konstrukcji normatywnej może prowadzić do iluzoryczności tych obowiązków, a w konsekwencji do ograniczenia skuteczności nowelizacji.	Uwaga niezasadna Przepisy dotyczące kontroli obowiązków przewidzianych w ustawie znajdują się w art. 22x i następne ustawy.
26.			Dla zapewnienia jednoznaczności i pewności prawa niezbędne jest wskazanie terminów realizacji obowiązków (np. w art. 21 i 22). Obowiązki nieprecyzyjnie określone czasowo, stwarzają ryzyko rozbieżności interpretacyjnych i trudności w nadzorze.	Uwaga niezasadna Przepis stanowi przed nawiązaniem stosunku pracy lub przed dopuszczeniem do innej działalności – jest to najpóźniejszy moment na wykonanie obowiązków

				wynikających z art. 21 i następne ustawy.
27.			Wnosimy o jednoznaczne uregulowanie sytuacji, w której opiekun prawny może być podejrzany o stosowanie przemocy wobec dziecka. W takich przypadkach funkcjonariusze Policji powinni mieć wyraźne ustawowe uprawnienie do przeprowadzenia przesłuchania dziecka bez obecności tego opiekuna, w warunkach zapewniających dziecku poczucie bezpieczeństwa.	Uwaga niezasadna wykracza poza zakres projektowanych zmian
28.			Uzasadnione jest rozszerzenie katalogu osób zwolnionych z opłat za zaświadczenia z KRK na wszystkie osoby, które z mocy przepisów ustawowych są zobowiązane do ich przedłożenia w celu dopuszczenia do pracy lub działalności z dziećmi – niezależnie od podstawy prawnej tej działalności (np. osoby prowadzące jednoosobową działalność gospodarczą, trenerzy, terapeuci).	Uwaga niezasadna Projekt przewiduje zwolnienia dla osób, które znajdują się w szczególnej sytuacji a ponoszenie opłaty jest dla nich obciążeniem bądź jest niezasadne uwzględniawszy

				charakter działalności (wolontariusze, uczniowie)
29.	Fundacja Dajemy Dzieciom Siłę	Art. 21 ust. 1	Wprowadzając definicję “dopuszczenia do innej działalności” ustawodawca wyłącza osoby wykonujące jednorazowe działania/zlecenia na rzecz podmiotów zobowiązanych do weryfikacji osób dopuszczanych do pracy z dziećmi z tejże weryfikacji. Z doświadczenia FDDS wynika, że sprawcy przestępstw w szczególności seksualnych umieją wykorzystać nawet jednorazowy kontakt z potencjalnym poszkodowanym (np. fotograf w przedszkolu robiący zdjęcia dzieciom w łazience pod nieobecność nauczycieli). W związku z tym sugerujemy, aby w dalszej części ustawy dopisać, iż w przypadku działalności jednorazowej obowiązkiem była stała obecność pracownika podmiotu dopuszczającego do kontaktu z dziećmi w trakcie pobytu osoby wykonującej zadania na rzecz placówki lub jednak poddanie zleceniobiorcy pełnej	Uwaga zasadna <i>„Art. 2a. Określenia użyte w ustawie oznaczają:</i> <i>1) dopuszczenie do innej działalności – powierzenie danej osobie wykonywania zadań lub obowiązków mających charakter powtarzalny lub jednokrotny, ale trwający przez określony czas, za wynagrodzeniem albo bez wynagrodzenia, na innej podstawie niż stosunek pracy w rozumieniu art. 22 § 1 ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. – Kodeks pracy (Dz. U. z 2025 r. poz. 277);</i>

			weryfikacji. Propozycja: Art. 21h W przypadku powierzenia danej osobie wykonywania działań na rzecz małoletnich jednorazowo lub w przypadkach wskazanych w art. 21d-21f, działalność osoby dopuszczonej jest wykonywana pod nadzorem osoby zobowiązanej do jego sprawowania przez pracodawcę lub innego organizatora.	
30.		Art. 21a ust. 1	Obecna treść zapisu eliminuje z kręgu osób weryfikowanych pod kątem niekaralności w Rejestrze sprawców grupy nieformalne (w tym np. organizatorów cyklicznych zajęć dla dzieci, spotkań grupowych, czy integracji), podobnie wyłączono podmioty prowadzące działalność nierejestrowaną, która ze względu na niski poziom przychodów nie jest uważana za działalność gospodarczą, a jednocześnie przepisy prawa nie przewidują wyłączeń, które zakazywałyby prowadzenia w formie działalności nierejestrowanej działalności z dziećmi (np. opieka dzienna, treningi indywidualne). Rekomendowane	Uwaga niezasadna, jednak dla uniknięcia wątpliwości zmieniono brzmienie art. 21b.

			jest zrezygnowanie z tego wyłączenia, gdyż realizacja obowiązku sprawdzenia w Rejestrze jest akurat bezkosztowa i odbywa się w sposób zdalny i szybki.	
31.		21c ustawy	Wyłączenia wskazane w art. 21c ust. 1 pkt 2 i 4 w ocenie Fundacji są zbyt daleko idące. Przestępstwo z art. 193 KK może dotyczyć naruszenia miru domowego związanego z przemocą np. osoba naruszyła mir domowy byłego małżonka i dzieci w nowym mieszkaniu.	Uwaga niezasadna Należy wskazać, że przestępstwa tego nie ma w aktualnym katalogu w art. 21c ust. 3. Nie występuje także w ustawach o sporcie, ani ustawie o systemie oświaty. Budując katalog uwzględniony w projekcie wazono dobra i w tym kontekście oparto się na kryterium stwarzania zagrożenia dla dobra dziecka. Uzasadnienie zgłaszającego uwagę „może dotyczyć naruszenia miru domowego związanego z przemocą” nie zmienia przyjętej oceny.

				Dodatkowo: patrz uwaga Prezesa Urzędu danych Osobowych.
32.		Art. 21 c ust. 2	Brakuje zapisów zwalniających z przedkładania informacji osoby posiadających obywatelstwa obce, jednak nie zamieszkujące nigdy w kraju obywatelstwa (np. cudzoziemcy urodzeni i wychowani w Polsce, którzy nigdy nie byli dłużej w swoim kraju pochodzenia niż np. odwiedziny u krewnych). Art. 21 c ust. 3 (zd. 2) Obowiązek ten nie dotyczy osób, które miały miejsce zamieszkania lub przebywały w innym państwie niż Rzeczpospolita Polska przed ukończeniem przez nie dziesiątego roku życia oraz obywateli państw innych niż Rzeczpospolita Polska, którzy nie zamieszkiwali w kraju obywatelstwa w odniesieniu do wymogu przedłożenia informacji z rejestrów karnych tych państw.	Uwaga zasadna Usunięto kryterium obywatelstwa, pozostawiając jedynie kryterium pobytu.

33.		art. 21 c ust. 3 (zd.1)	Osoba, o której mowa w art. 21, składa pracodawcy lub innemu organizatorowi oświadczenie o państwie lub państwach innych niż Rzeczpospolita Polska i państwo obywatelstwa, w których miała miejsce zamieszkania co najmniej 12 miesięcy w ciągu ostatnich 20 lat oraz jednocześnie przedkłada pracodawcy lub innemu organizatorowi informację z rejestrów karnych tych państw.	Na skutek uwag zgłoszonych w toku uzgodnień zewnętrznych, konsultacji i opiniowania, zmieniono brzmienie rzepisu.
34.		Art. 21 c ust. 4	Brakuje informacji, że takie osoby mogą wystąpić do KRK o wskazanie informacji także z ECRIS. Propozycja: Art. 21 c ust. 5 Obywatele państw określonych w ust. 4, zobowiązani są przedstawić pracodawcy lub innemu organizatorowi informację z Krajowego Rejestru Karnego zawierającą także zawartą w rejestrze karnym innego państwa UE, w którym mają lub mieli miejsce zamieszkania nieprzerwanie co najmniej 12 miesięcy w ciągu ostatnich 20 lat lub którego są obywatelami.	Uwaga niezasadna Zgodnie z art. 7 ust. 1a ustawy o Krajowym Rejestrze Karnym: <i>„1a. Każdemu obywatelowi Rzeczypospolitej Polskiej lub innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej oraz każdej osobie, która mieszka lub mieszkała w jednym z tych państw, przysługuje prawo do złożenia do Rejestru wniosku o wystąpienie z zapytaniem o</i>

				<i>informację dotyczącą jego osoby zawartą w rejestrze karnym innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej, jeżeli jest lub była obywatelem państwa, do którego kierowane jest zapytanie, lub mieszka albo mieszkała na jego terytorium.”</i>
35.		Art. 21g ust. 1.	Propozycja: Art. 21g ust. 2. Informacje, o których mowa w art. ust. 1, pracodawca lub inny organizator może przechowywać w formie elektronicznej.	Uwaga zasadna W art. 21g ust. 2 i 3 wskazano, że informacja może być przechowywana w formie elektronicznej.
36.		Art. 21 h ust. 4.	Oświadczenia o niekaralności zawarte są w art. 120 ust. 3a, nie 3b ustawy prawo oświatowe. W ocenie FDDS wszędzie tam, gdzie dochodzi do rezygnacji z obowiązku przedstawienia informacji z KRK powinien pozostać wymóg oświadczenia o niekaralności składanego pod rygorem odpowiedzialności karnej. W przypadku oświadczeń wskazanych na podstawie ustawy prawo oświatowego	Uwaga zasadna Dokonano zmiany w projekcie: wszystkie oświadczenia będą składane pod rygorem odpowiedzialności karnej. Złożenie nieprawdziwego oświadczenia będzie skutkować

			taki rygor nie został przewidziany.	odpowiedzialnością za przestępstwo z art. 233 § 6 k.k.
37.		Art. 21e	Uwaga dotycząca art. 2a. W przypadku przyjęcia proponowanego wyżej zapisu art. 21h, niniejsza propozycja jest nieaktualna. Jednak w przypadku niewprowadzenia zapisu szerszego, sugerujemy dopisanie dodatkowej ochrony. Nie można założyć, że rodzice dzieci nie będą sprawcami przestępstw na szkodę innych dzieci, a także swoich, tylko dlatego, że działają na terenie lub w związku z działalnością placówki, do której dziecko uczęszcza. Wręcz przeciwnie, są znane przypadki, że rodzic jest sprawcą przestępstw z użyciem przemocy lub przestępstw seksualnych na szkodę kolegów i koleżanek swoich dzieci.	Uwaga zasadna Dokonano zmiany w projekcie: wszystkie oświadczenia będą składane pod rygorem odpowiedzialności karnej. Złożenie nieprawdziwego oświadczenia będzie skutkować odpowiedzialnością za przestępstwo z art. 233 § 6 k.k.
38.		Art. 21h. 1. Przepisów art. 21a-21d nie stosuje się:	Nie wszystkie osoby wskazane w art. 115 § 13 Kodeksu karnego są osobami, które z samego faktu wykonywania funkcji funkcjonariusza publicznego są zobowiązane do niekaralności, dlatego też warto	Uwaga zasadna

		2) przed dopuszczeniem do innej działalności funkcjonariusza publicznego, o którym mowa w art. 115 § 13 Kodeksu karnego, adwokata lub radcy prawnego;	rozważyć wskazanie, którzy funkcjonariusze z wyżej wymienionego przepisu mogą być zwolnieni z przedkładania informacji z rejestrów karnych.	W art. 21h ust. 1 usunięto dotychczasowy punkt 3 oraz zmieniono brzmienie ust. 3: <i>„3. Przepisów art. 21c - art. 21d nie stosuje się w stosunku do osób, co do których odrębne przepisy przewidują uzyskanie lub przedłożenie informacji o osobie z Krajowego Rejestru Karnego z zakresu co najmniej przestępstw, o których mowa w art. 21c ust. 1.”</i>
39.		Art. 22b ust. 2 i 3	Zakres podmiotów zobowiązanych do wdrożenia standardów zmniejszył się. Przed nowelizacją zobowiązane były (są) podmioty prowadzące działalność oświatową, opiekuńczą, wychowawczą, resocjalizacyjną, religijną, artystyczną, medyczną, rekreacyjną, sportową lub związaną z rozwijaniem zainteresowań, do której uczęszczają albo w której przebywają lub mogą przebywać małoletni. W nowelizacji wykluczono zatem działalność:	Uwaga częściowo zasadna Dodano w przepisie działalność „resocjalizacyjną” W ocenie projektodawcy piecza zastępcza wchodzi w zakres zarówno opieki jak i wychowania. Nie jest natomiast

			resocjalizacyjną, artystyczną (która nie musi wiązać się z zainteresowaniami dziecka, a np. zarobkowym występowaniem w filmie) oraz działalność w zakresie wypoczynku, niezwiązaną z prowadzeniem miejsca zakwaterowania. Nie dodano działalności z zakresu pomocy społecznej oraz pieczy zastępczej.	zasadne dodawanie odrębnie pomocy społecznej.
		Art. 22 c ust. 2 pkt. 2	Warto rozważyć ujednolicenie terminologii, bowiem większość podmiotów zobowiązanych do wdrożenia standardów powinna uwzględnić procedurę reagowania na wypadek „krzywdzenia dziecka”, z kolei podmioty hotelarskie na wypadek „Zagrożenia dobra dziecka”. Takie rozróżnienie może rodzić wątpliwości interpretacyjne.	Uwaga zasadna Ujednolicono terminologię
40.		Art. 22c ust. 2	Brakuje podkreślenia szczególnej wagi ochrony wizerunku i danych osobowych dzieci w jednostkach realizujących działania na rzecz małoletnich. Art. 22c ust. 2 W standardach dla jednostek, o których mowa w art. 22b ust. 1, jeżeli jest to uzasadnione charakterem lub rodzajem danej jednostki, należy uwzględnić w zakresie niezbędnym dla zapewniania	Uwaga zasadna Uzupełniono art. 22c zgodnie z propozycją.

			ochrony małoletnich, w szczególności: Dodanie pkt 1a) zasady przetwarzania danych osobowych i wizerunku małoletnich w związku z realizacją zadań jednostek o których mowa w art. 22b ust. 1	
41.		Art. 22c ust. 3	Brakuje zapisów o partycypacji małoletnich w tworzeniu przepisów standardów ich bezpośrednio dotyczących, gdyż obejmują przeciwdziałanie przemocy rówieśniczej. Dodanie: Art. 22 c ust. 3: Opracowanie standardów z zakresie ust. 3 powinno odbywać się przy współuczestnictwie małoletnich.	Uwaga zasadna Uzupełniono art. 22c zgodnie z propozycją.
42.			Uważamy, że zwolnienie powinno dotyczyć wszystkich osób zobowiązanych do przedstawienia tego dokumentu na podstawie art. art. 21c ust. 1 ustawy z dnia 13 maja 2016 r. o przeciwdziałaniu zagrożeniom przestępczością na tle seksualnym i ochronie małoletnich. Wnosimy ewentualne rozważanie połączenia możliwości uzyskiwania	Uwaga niezasadna Projekt przewiduje zwolnienia dla osób, które znajdują się w szczególnej sytuacji a ponoszenie opłaty jest dla nich obciążeniem bądź jest

		nieodpłatnego tych dokumentów przez Internet lub aplikację mObywatel. Propozycja: W ustawie z dnia 24 maja 2000 r. o Krajowym Rejestrze Karnym (Dz. U. z 2024 r. poz. 276) w art. 24 po ust. 1a dodaje się ust. 1b w brzmieniu: 1b. Od uiszczenia opłaty za wydanie z Rejestru informacji o osobie zwolnione są także osoby obowiązane do przedstawienia organizatorowi działalności informacji o osobie, o której mowa w art. 21c ust. 1 ustawy z dnia 13 maja 2016 r. o przeciwdziałaniu zagrożeniom przestępczością na tle seksualnym i ochronie małoletnich. Warunkiem zwolnienia od opłaty jest przedłożenie wraz z wnioskiem o wydanie informacji z Rejestru oświadczenia organizatora działalności. Oświadczenie określa w szczególności: dane organizatora, rodzaj działalności prowadzonej przez organizatora, dane osoby dopuszczanej do tej	niezasadne uwzględnwszy charakter działalności (wolontariusze, uczniowie). Połączenie KRK z usługą mObywatel przekracza zakres projektu
--	--	--	---

			działalności oraz dane o charakterze działalności osoby dopuszczonej.	
43.		art. 22c	Dodanie punktu 7 w brzmieniu: “Standardy sporządza się, mając na względzie konieczność ich zrozumienia przez osoby małoletnie.” i zmiana numeracji kolejnych zdań. (w aktualnie obowiązującej ustawie jest to Art. 22c. 5.) Zważywszy na cele wprowadzenia standardów ochrony małoletnich jakimi są ochrona dzieci przed przemocą oraz wzmocnienie ich podmiotowości w instytucjach, takie opracowywanie standardów, aby były zrozumiałe dla małoletnich jest wyrazem podmiotowego traktowania dzieci. W obszarze tym wiele podmiotów wypracowało dobre praktyki, poprawiając jakość komunikacji z małoletnimi w sposób dostosowany do potrzeb wynikających z wieku i etapu rozwoju. Pozostawienie punktu 8 w brzmieniu: 8. Standardy udostępnia się na stronie internetowej, jeżeli dana jednostka lub miejsce	Uwaga niezasadna Należy jednak wskazać, że zmieniono brzmienie ust. 9: <i>„9. Standardy udostępnia się na stronie internetowej, jeżeli dana jednostka lub miejsce zakwaterowania zbiorowego ją posiada, oraz w lokalu lub miejscu prowadzenia działalności w sposób zapewniający możliwość zapoznania się z nimi. Standardy udostępnia się w wersji pełnej oraz skróconej, przeznaczonej dla małoletnich, która zawiera informacje istotne dla nich i jest sporządzona z uwzględnieniem</i>

			zakwaterowania zbiorowego ją posiada, oraz w lokalu lub miejscu prowadzenia działalności w sposób zapewniający możliwość zapoznania się z nimi. Standardy udostępnia się w wersji pełnej oraz skróconej, przeznaczonej dla małoletnich, która zawiera informacje istotne dla nich.” nie gwarantuje, że wersja dla małoletnich będzie opracowana w sposób zrozumiały dla dzieci i uwzględniający ich potrzeby.	<i>konieczności ich zrozumienia przez osoby małoletnie.”;</i>
44.			Dodatkowo proponujemy określenie umownego okresu ważności zaświadczenia z KRK, np. 6 miesięcy. Obecnie nie wiadomo, czy jako ktoś w kilku miejscach podejmuje prace, np. prowadzi różne zajęcia dla dzieci, to musi przedstawiać za każdym razem absolutnie świeże zaświadczenie, czy jest jakiś okres uznawania pozyskanego wcześniej zaświadczenia.	Uwaga niezasadna Patrz punkt 4
45.			Postulujemy również wprowadzenie obligatoryjnego ponownego sprawdzania niekaralności stałych pracowników, np. co 2-3 lata. Z doświadczenia FDDS	Uwaga częściowo zasadna W projekcie dodano przepis – art. 21b ust. 2, który upoważnia

			niestety wynika, że w przypadku skazania za przestępstwa na szkodę małoletnich ani sąd, ani prokuratura nie informują pracodawcy skazanego, najczęściej zobowiązują samego skazanego do przekazania takiej informacji, co oczywiście nie leży w interesie skazanego.	pracodawcę lub innego organizatora do uzyskiwania informacji z RSTPS w trakcie trwania stosunku pracy lub dopuszczenia do innej działalności.
46.	Sąd Rejonowy w Chelmnie	art. 202§3 k.p.k.	Zmiana treści art. 202 § 3 k.p.k. poprzez dodanie „lub biegłego psychoseksuologa” powinna istotnie przyspieszyć postępowania w sprawach wskazanych w tym przepisie (ze względu na niewielką liczbę biegłych - lekarzy seksuologów), jak i istotnie zmniejszyć koszty postępowania wynikające obecnie z potrzeby dublowania opinii lub powoływania zespołów biegłych.	Uwaga niezasadna - poza zakresem zmian w projekcie
47.	Polski Czerwony Krzyż		W art 2a ust.1: jak należy rozumieć pod pojęcia: „trwałych i wielokrotnych zadań” - czy w przypadku, gdy dana osoba wygłasza wykład lub prowadzi jednorazowe warsztaty lub jest jednorazowo członkiem komisji konkursowej (jury) oceniającej występ/prezentacje dzieci, podlega sprawdzeniu w	Uwaga zasadna Wprowadzono zmianę w brzmieniu przepisu: dopuszczenie do innej działalności – powierzenie danej

			trybie opisanym w ustawie?	osobie wykonywania zadań lub obowiązków mających charakter powtarzalny lub jednokrotny, ale trwający przez określony czas, za wynagrodzeniem albo bez wynagrodzenia, na innej podstawie niż stosunek pracy w rozumieniu art. 22 § 1 ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. – Kodeks pracy (Dz. U. z 2025 r. poz. 277);
48.			W art. 21e: czy pojęcie „opiekun” odnosi się do opiekuna prawnego małoletniego czy też do każdej pełnoletniej osoby, sprawującej za zgodą rodzica opiekę nad małoletnim np. dziadkowie, sąsiadka lub rodzic innego dziecka, pod którego opieką przebywa w danym momencie małoletni?	Uwaga niezasadna W opinii projektodawcy nie jest zasadnym wyjaśnienie definicji słowa „opiekun”.

			W art. 21 h ust. 3: w naszej ocenie obowiązek okazania dokumentów jest nadmiarowy. W naszej ocenie wystarczające byłoby, gdyby inny organizator oświadczył w formie pisemnej, iż dokonał sprawdzenia wskazanych osób w odpowiednich rejestrach oraz iż te osoby w nich nie figuruja.	Uwaga zasadna Zmieniono brzmienie przepisu” <i>„Warunkiem zwolnienia od wykonania obowiązków, o których w art. 21a–21d, jest złożenie przez pracodawcę lub innego organizatora temu kolejnemu innemu organizatorowi oświadczenia o wykonaniu tych obowiązków i braku przeszkód do wykonywania przez daną osobę wobec małoletnich czynności określonych w art. 21.”</i>
49.			Czy w celu weryfikacji osoby spełniającej warunki z art. 21 h ust. 2 wystarczające będzie okazanie ważnej legitymacji służbowej? Czy istnieje inny sposób, który pozwoli organizatorowi czy dana osoba spełnia warunki wskazane w art.21h ust.2?	Zapis nie stanowi uwagi a wnioszek wyjaśnienie przepisu.

			W zakresie art. 21h ust. 4 – czy jeśli „inna działalność” jest wykonywana pod nadzorem osoby zobowiązanej do jego sprawowania np. w przypadku jednorazowych warsztatów prowadzonych pod nadzorem innej osoby, oznacza to, że na organizatorze nie spoczywa obowiązek dokonania sprawdzenia osoby prowadzącej jednorazowe warsztaty?	Zapis nie stanowi uwagi a wniosek wyjaśnienie przepisu. Należy zapoznać się z definicją dopuszczenia do innej działalności, której brzmienie uległo zmianie na skutek zgłoszonych uwag.
50.			Czy ustawodawca rozważa rozszerzenie zwolnienia z opłaty wskazanej w art. 2 projektu ustawy stanowiącej zmianę do ustawy z dnia 24 maja 2000 r. o Krajowym Rejestrze Karnym (Dz. U. z 2024 r. poz. 276) na osoby będące pracownikami organizacji pożytku publicznego? Rozszerzenie zakresu zwolnienia podmiotowego na pracowników organizacji pożytku publicznego pozwoli zmniejszyć obciążenie	Zapis nie stanowi uwagi a wniosek wyjaśnienie przepisu. Przewidziane przez projektodawcę zwolnienia z opłaty za wydanie informacji z KRK znajdują się w projekcie. Inne nie są przewidywane.

			nakładane na te organizacje.	
51.	Prokuratura Rejonowa w Lubinie		Projektowane regulacje uwzględniają weryfikację spełniania wymogu braku prawomocnego skazania nie tylko poprzez uzyskanie danych z Rejestru Sprawców Przestępstw na tle Seksualnym lub Krajowego Rejestru Karnego, ale także przez pisemne oświadczenia osób, że nie były prawomocnie skazane za przestępstwa z katalogu wskazanego w ustawie. Z tym obowiązkiem związane jest wprowadzenie odpowiedzialności za wykroczenie (projektowany art. 23 ust. 3 ustawy). O ile jednak w przypadku zasięgnięcia danych z Rejestru lub KRK funkcjonuje instytucja zatarcia skazania (vide art. 18 ustawy z dnia 13 maja 2016 r. o przeciwdziałaniu zagrożeniom przestępczością na tle seksualnym i ochronie małoletnich (t.j. Dz. U. z 2024 r. poz. 1802 z późn. zm.), o tyle projektodawca nie uwzględnił odwołań się do tej instytucji statuując obowiązek składania pisemnych oświadczeń osób, że nie były	Uwaga niezasadna W opinii projektodawcy okoliczność ta nie wymaga uwzględnienia w przepisie.

			prawomocnie skazane za przestępstwa z katalogu wskazanego w ustawie. Zatem powstaje wątpliwość, czy obowiązek ten (a zatem i odpowiedzialność za wykroczenie), obejmuje także skazania, które uległy zatarciu w dacie składania oświadczenia. Brak wyraźnego wskazania tej kwestii może prowadzić w praktyce stosowania ustawy do uzyskiwania ze złożonych oświadczeń i gromadzenia danych, które nie figurują już we w/w Rejestrze i KRK.	
52.	Rzecznik Praw Dziecka	2a pkt. 1),	Wprowadza pojęcie „dopuszczenie do innej działalności”. Otóż, zgodnie z zaproponowaną definicją zobowiązanie do weryfikacji pod kątem niekaralności obowiązuje osoby, które wykonują trwałe lub wielokrotne zadania lub obowiązki na innej podstawie niż stosunek pracy. Tym samym pomijane są osoby wykonujące jednorazowe zadania lub obowiązki o nietrwałych charakterze. Budzi to obawy o zagrożenie ze strony takich osób, które nierzadko mogą mieć kontakt z dziećmi bez udziału osób trzecich np. przeprowadzając jednorazowe spotkanie a z doświadczenia wiemy, że do wykorzystania	Uwaga zasadna Zmieniono brzmienie przepisu dopuszczenie do innej działalności – powierzenie danej osobie wykonywania zadań lub obowiązków mających charakter powtarzalny lub jednokrotny, ale trwający przez określony czas, za wynagrodzeniem albo bez

			seksualnego dzieci może dojść także podczas jednorazowych sytuacji. Ponadto, określenie „wykonywania trwałych lub wielokrotnych działań” jest pojęciem nieprecyzyjnym, więc może powodować spory przy interpretacji czy dana działalność ma taki charakter. Zatem, niezbędne jest wprowadzenie mechanizmu kontroli lub bezpieczeństwa w przypadku osób wykonujących, które zostały wyłączone spod weryfikacji pod kątem niekaralności przez podmiot dopuszczający do innej działalności, a mający bezpośredni kontakt z dziećmi.	wynagrodzenia, na innej podstawie niż stosunek pracy w rozumieniu art. 22 § 1 ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. – Kodeks pracy (Dz. U. z 2025 r. poz. 277);
53.		art. 21a ust. 1	w art. 21a ust. 1 wyłączono osoby fizyczne nieprowadzące działalności gospodarczej. Oznacza to, że spora grupa osób, które np. prowadzą wielokrotne zajęcia dla dzieci przy jednoczesnym nieprowadzeniu działalności gospodarczej w tym zakresie, mogą mieć bezpośredni kontakt z dziećmi bez weryfikacji ich we wskazanych Rejestrach. W związku z powyższym bardzo proszę, z uwagi na bezpieczeństwo dzieci, o	Uwaga niezasadna Osób, które nie prowadzą działalności gospodarczej dotyczy art. 21b. Dla uniknięcia wątpliwości, zmieniono brzmienie przepisu.

			rezygnację z tego wyłączenia.	
54.		art. 21c ust.1 pkt. 2)	wyłączenia z art. 21c ust.1 pkt. 2) w ocenie Rzecznika nie powinny mieć miejsca. Należy wskazać, że art. 193 Kodeksu Karnego reguluje zakłócanie miru domowego, co może mieć znaczenie w przypadku rodziców niezamieszkujących ze sobą, a informacja może być istotna z punktu widzenia bezpieczeństwa dzieci.	Uwaga niezasadna Należy wskazać, że przestępstwa tego nie ma w aktualnym katalogu w art. 21c ust. 3. Nie występuje także w ustawach o sporcie, ani ustawie o systemie oświaty. Budując katalog uwzględniony w projekcie wazono dobra i w tym kontekście oparto się na kryterium stwarzania zagrożenia dla dobra dziecka. Uzasadnienie zgłaszającego uwagę „może dotyczyć naruszenia miru domowego związanego z przemocą” nie zmienia przyjętej oceny.

55.		art. 21e	art. 21e wprowadza wyłączenie stosowania przepisów art. 21a - 21d dla rodziców lub opiekunów dopuszczanych do innej działalności. Rodzic o którym mowa powyżej składa określone oświadczenie. Wyłączenie stosowania przepisów art. 21a-21d zmniejsza ochronę w przypadku kontaktu z dziećmi, które przebywają z daną osobą np. na wycieczce, a osoba ta sprawuje nad nimi opiekę. Rodzic, który jest dopuszczany do innej działalności ma kontakt nie tylko ze swoim dzieckiem, ale również z pozostałymi małoletnimi. Z doświadczenia Biura Rzecznika Praw Dziecka wynika, że do zdarzeń zagrażających dobru dziecka dochodziło właśnie w takich sytuacjach. Zatem, rekomenduję usunięcie powyższego wyłączenie. Jednak w przypadku braku zmiany w tym zakresie, zwracam uwagę, że oświadczenie o którym mowa w art. 21e nie zawiera klauzuli rygору odpowiedzialności karnej za składanie fałszywego oświadczenia.	Uwaga zasadna Dokonano zmiany w projekcie: wszystkie oświadczenia będą składane pod rygorem odpowiedzialności karnej. Złożenie nieprawdziwego oświadczenia będzie skutkować odpowiedzialnością za przestępstwo z art. 233 § 6 k.k.
-----	--	----------	--	--

56.		art. 21f ust. 1	Osoby wskazane w art. 21f ust. 1, zgodnie z art. 21f ust 2 składają określone oświadczenie, które jednak nie jest obwarowane rygorem odpowiedzialności karnej, co znacznie zmniejsza standard ochrony małoletnich. Taka decyzja jest niezrozumiała, gdyż rygor określony w art. 233 § 6 k.k. to przewiduje.	Uwaga zasadna Dokonano zmiany w projekcie: wszystkie oświadczenia będą składane pod rygorem odpowiedzialności karnej. Złożenie nieprawdziwego oświadczenia będzie skutkować odpowiedzialnością za przestępstwo z art. 233 § 6 k.k.
57.		art. 21g ust. 1	art. 21g ust. 1 pomija możliwość elektronicznego przechowywania informacji o których mowa w art. 21a ust. 1.	Uwaga zasadna, Wprowadzono zmianę, doprecyzowano brzmienie art. 21g ust. 2 i 3.
58.		art. 21h ust. 4	art. 21h ust. 4 powołuje się na wyłączenie art. 21c-21e w przypadku osób prowadzących praktyczną naukę zawodu zobowiązanych do przedstawienia informacji z wskazanych rejestrów oraz oświadczeń, o których mowa w art. 120 ust. 3b ustawy z dnia 14 grudnia 2016	Uwaga bezprzedmiotowa Dokonano zmiany w projekcie: wszystkie oświadczenia będą składane pod rygorem

		r. – Prawo Oświatowe. Otóż, art. 97b 3b ustawy z dnia 14 grudnia 2016 r. – Prawo Oświatowe określa odpowiedzialność za złożenie nieprawdziwego oświadczenia o którym mowa w art. 120 ust 3b polegającej na karze aresztu, ograniczenia wolności lub grzywny nie niższej niż 1000 zł. Jest to znacznie niższa odpowiedzialność karna niż określona w art. 233 § 1 i § 6 Kodeksu karnego, która polega na karze pozbawienia wolności od 6 miesięcy do 8 lat. Takie rozróżnienie rygoru odpowiedzialności karnej w przypadku oświadczeń na podstawie ustawy z dnia 14 grudnia 2016 r. – Prawo Oświatowe i Kodeksu karnego prowadzi do podziału fałszywych oświadczeń na wykroczenia i przestępstwa, co nie znajduje uzasadnienia w przedmiocie chronionych dóbr. Zatem, zasadnym jest przyjęcie rygoru odpowiedzialności karnej z art. art. 233 § 1 i § 6 Kodeksu Karnego, w przypadku oświadczeń z art. 120 ust. 3b ustawy z dnia 14 grudnia 2016 r. – Prawo Oświatowe.	odpowiedzialności karnej. Złożenie nieprawdziwego oświadczenia będzie skutkować odpowiedzialnością za przestępstwo z art. 233 § 6 k.k.
--	--	--	---

59.		art. 21h ust 1.	art. 21h ust 1. wyłącza od stosowania przepisów art. 21a-21d w przypadku funkcjonariuszy publicznych, adwokatów i radców prawnych. O ile adwokat i radca prawny w momencie wpisu na listę wykonujących zawód są zobowiązani do przedstawienia zaświadczenia z Krajowego Rejestru Karnego o niekaralności, to takiego obowiązku nie ma w przypadku wszystkich funkcjonariuszy publicznych, o których mowa w art. 115 § 12 Kodeksu karnego. Zatem, zasadne jest doprecyzowanie którzy funkcjonariusze publiczni zwolnieni są z obowiązku przedstawienia zaświadczenia z Krajowego Rejestru Karnego.	Uwaga zasadna W art. 21h ust. 1 usunięto dotychczasowy punkt 3 oraz zmieniono brzmienie ust. 3: „3. Przepisów art. 21c - art. 21d nie stosuje się w stosunku do osób, co do których odrębne przepisy przewidują uzyskanie lub przedłożenie informacji o osobie z Krajowego Rejestru Karnego z zakresu co najmniej przestępstw, o których mowa w art. 21c ust. 1.”
60.		art. 22b ust 2 i 3	art. 22b ust 2 i 3 pominięto dotychczas uwzględnianą działalność resocjalizacyjną i artystyczną a także działalność w zakresie wypoczynku, niezwiązaną z prowadzeniem miejsca zakwaterowania. Pomniejszenie katalogu działalności prowadzi do	Uwaga zasadna, w zakresie działalności resocjalizacyjnej.

			zmniejszenia kręgu podmiotów, które są zobowiązane do wprowadzenia standardów ochrony małoletnich. Dodatkowo, rekomendują poszerzenie katalogu podmiotów zobowiązanych do wprowadzenia standardów ochrony małoletnich o działalność z zakresu pomocy społecznej oraz pieczy zastępczej oraz działalności badawczej. Jak wynika z doświadczeń Rzecznika Praw Dziecka, dzieci uczestniczą w badaniach np. socjologicznych, a działalność ta obecnie nie wymaga wprowadzenia standardów ochrony małoletnich przez podmioty prowadzące takie badania.	W opinii projektodawcy piecza zastępcza jest objęta terminami opieka i wychowanie. Dodawanie pomocy społecznej oraz działalności badawczej należy uznać za nadmiarowe.
61.			22c ust. 3 nie reguluje kwestii uczestniczenia małoletnich w procesie tworzenia standardów dla jednostek określonych w art. 22b ust.1, w zakresie jakim je bezpośrednio dotyczą.	Uwaga zasadna Wprowadzono zmianę, zgodną z uwagą.
62.	Rzecznik Praw Obywatelskich	art. 2a	W projektowanym art. 2a wprowadza się swoisty słowniczek, obejmujący 3 użyte w ustawie określenia: „dopuszczenie do innej działalności”, „inny organizator” oraz „wypoczynek”. Nie budzi samych	Uwaga częściowo zasadna dodano definicję opieki, wychowania, realizacji innych zainteresowań.

			zastrzeżeń sprecyzowanie w projekcie pojęć, których dotychczasowa wykładnia prowadziła do rozbieżnej praktyki. Jednak w ten sposób projektodawca umieścił ustawowe definicje w szeregu przepisów, zamiast umieścić je w jednej jednostce redakcyjnej ustawy. Katalog terminów użytych w projektowanym art. 2a nie jest ani kompletny ani wystarczający do stosowania ustawy, poza nim znajdują się inne pojęcia wymagające sprecyzowania. W ten sposób, przykładowo obok projektowanego słowniczka w art. 2a, w dotychczasowym art. 2 znajduje się nadal definicja „przestępczości na tle seksualnym”, a art. 22b ustawy definiuje termin „standardy ochrony małoletnich”.	
63.		Art. 2 a	Wątpliwości budzi zrezygnowanie przez projektodawcę z zakwalifikowania ogólnie ujętych w ust. 1 obowiązków pracodawców i innych organizatorów w zakresie działalności związanej z wychowaniem, edukacją, wypoczynkiem, leczeniem, świadczeniem porad psychologicznych, rozwojem duchowym, uprawianiem sportu lub realizacją innych	Uwaga bezprzedmiotowa wobec zmiany w projekcie brzmienia art. 2 ust. 1 pkt 2 oraz ust. 2 pkt 1a. Obowiązki pracodawców i innych organizatorów dotyczące uzyskiwania informacji z

		zainteresowań przez małoletnich, lub opieką nad nimi oraz pracowników i innych osób dopuszczanych do takiej działalności z weryfikacji karalności przez pracodawców i innych organizatorów, jako szczególnych środków ochrony przeciwdziałających zagrożeniom przestępczością na tle seksualnym. Jeśli nawet można zgodzić się, że zakres dokonywanej weryfikacji karalności przez pracodawców czy innych organizatorów wymienionych w ustawie działalności, pracowników i innych osób dopuszczanych do tych działalności jest szerszy niż obejmujący wyłącznie zagrożenie przestępczością na tle seksualnym, co zwłaszcza akcentuje projektowana treść art. 21c ust. 1, to nie można zlekceważyć również tego aspektu przeciwdziałania, jakie stwarza weryfikacja karalności przed podjęciem się zatrudnienia przez sprawcę przestępstw na tle seksualnym. Dotychczasowa treść art. 3 ust. 1 pkt 2 ustawy odnosi się na tyle szeroko do obowiązków pracodawców, innych organizatorów wyszczególnionych działalności, pracowników i innych osób	Rejestru Sprawców Przestępstw na Tle Seksualnym pozostały w ust. 1 pkt 2 jako szczególne środki zapobiegające przestępczości seksualnej. Jednocześnie dokonano zmiany w brzmieniu ust. 1a wskazując, że dotyczy weryfikacji karalności na podstawie rejestrów karnych oraz oświadczeń.
--	--	---	--

		dopuszczanych do tych działalności, że nie sposób sprowadzić jej wyłącznie do weryfikacji karalności, do czego skłania uzasadnienie projektu. Dodatkowo umieszczenie w art. 3 ust. 2 nowego pkt 1a polega na niemal automatycznym przerzuceniu treści z uchylanego art. 1 ust. 1 pkt 2 ustawy, z wyłączną zmianą sformułowania „w zakresie” na „polegającej na”, choć to ostatnie należy ocenić pozytywnie. Oznacza to, że obok ogólnie zakreślonych obowiązków w dodanym pkt 1a, nadal pozostają w treści art. 3 ust. 2 ustawy pozostałe obowiązki szczególne, także przynależące do pracodawcy czy innego organizatora działalności związanej z małoletnimi, do jakich należy zaliczyć wymienione w art. 3 ust. 2 pkt 2 standardy ochrony małoletnich. Należałoby w tym zakresie co najmniej sprecyzować, że nowy pkt 1a będzie odnosić się wyłącznie do weryfikacji karalności, tak aby każda z kategorii środków ochrony małoletnich, wymieniona w art. 3 ust. 2 miała charakter rozłączny. Jeśli zaś tak wąsko potraktować obowiązki w nowym art. 3 ust. 2 pkt 1a	
--	--	---	--

		jako dotyczące weryfikacji karalności, to należałoby w świetle zmian poczynionych w art. 21 projektu ustawy dodać na końcu sformułowanie: „jeżeli czynności te wykonywane są bezpośrednio z udziałem małoletnich”. Zmiany wymaga również redakcja art. 3 ust. 2 pkt 5 ustawy, która wymienia jako szczególny środek ochrony małoletnich „kontrolę wykonania obowiązków, o których mowa w art. 21 oraz art. 22b”. W tym zakresie zwraca uwagę to, że w tej samej części przepisu, tj. w art. 3 ust. 2 pkt 2 projektu ustawy nie uwzględniono zarówno zmian redakcyjnych, jakie przewiduje projektowana nowelizacja, rozbudowująca zarówno dotychczasową treść art. 21 ustawy na kilka dodatkowych przepisów (art. 21a-21i), jak i treść art. 22b, do której dodano nowy art. 22ca, uszczegóławiający obowiązki administratora danych osobowych, o których mowa w art. 22c ust. 5 ustawy. Takie pominięcie nowych jednostek redakcyjnych	
--	--	---	--

			ustawy stwarza wrażenie, że ustawodawca szerzej określa obowiązek ochrony małoletnich polegający na opracowaniu standardów małoletnich w stosunku do wymienionego w art. 3 ust. 2 pkt 5 obowiązku kontroli jego wykonania, sprowadzającego się do projektowanej treści art. 21, a mającego w nowym brzmieniu charakter przepisu programowego, przy jednoczesnym pominięciu nowych przepisów, tj. art. 21a - 21i projektu ustawy. Należy postulować w tym zakresie zmianę treści art. 3 ust. 2 pkt 5 przez posłużenie się odesłaniem wewnętrznym w ramach komentowanego przepisu przez następującą redakcję przepisu: „5) kontrola wykonania obowiązków, o których mowa w pkt 1a i 2”.	
64.		Art. 12 pkt 6 i 7	Zmiana ta jest konsekwencją rozwiązania przyjętego w art. 21a i 21b projektu ustawy, w których pozbawiono prawa do uzyskiwania informacji z systemu teleinformatycznego w zakresie rejestru z dostępem ograniczonym pracodawcę i innego organizatora będącego osobą fizyczną nieprowadzącą działalności gospodarczej. W tym zakresie obowiązek	Uwaga zasadna w zakresie użycia przymiotnika „daną”.

		przerzucono na osobę, z którą ma być nawiązany stosunek pracy lub która ma być dopuszczona do działalności, aby uwzględnić brak możliwości weryfikacji na potrzeby Rejestru z dostępem ograniczonym uprawnień osoby fizycznej, nie posiadającej struktury organizacyjnej, do pozyskania danych innych osób fizycznych. Budzi tutaj wątpliwości użyte w projektowanym art. 12 pkt 6 projektu sformułowanie z „określoną osobą”, podczas gdy w pkt 7 przepisu odpowiednikiem tego sformułowania jest określenie: „danej osoby”. Jest to o tyle niekonsekwentne posłużenie się synonimicznymi sformułowaniami, jeśli zważyć na projektowaną redakcję art. 21, która brzmi; „Przed nawiązaniem z daną osobą stosunku pracy lub przed dopuszczeniem danej osoby do innej działalności”. Desygnat obu pojęć jest tożsamy, a dodatkowo cytowana treść art. 21 świadczy, że w zależności czy mamy do czynienia ze stosunkiem pracy czy inną działalnością, wystarczy zindywidualizowanie pracownika lub innej osoby dopuszczonej do	
--	--	--	--

			konkretnej działalności wspólnym przymiotnikiem „danej/ daną”.	
65.		Art. 21c	Projektodawca znacznie rozbudowuje katalog przestępstw, za których skazanie powinno wykluczać z pracy z małoletnimi. Obok dotychczasowego katalogu, ujętego w art. 21 ust. 3 ustawy, obejmującego: przestępstwa określone w rozdziale XIX i XXV Kodeksu karnego (dalej: k.k.), w art. 189a i 207 k.k. oraz w ustawie z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii lub odpowiadające tym przestępstwom czyny zabronione, określone w przepisach prawa obcego, wprowadzono odrębną jednostkę art. 21c ust. 1, rozbudowując katalog obejmujący prawomocne skazania, w tym skazania sądów państw obcych dotyczące tych przestępstw. Nowe brzmienie przepisu rozszerzono przede wszystkim o: pozostałe przestępstwa przeciwko wolności (obok dotychczasowego art. 189a i 207 k.k.), z wyłączeniem art. 192 i 193 k.k. oraz przestępstwa przeciwko rodzinie i opiece, z wyłączeniem art. 206 i	Uwaga niezasadna W projekcie uwzględniono te przestępstwa, które w ocenie projektodawcy stwarzają ryzyko zagrożenia dobra dziecka. Katalog tych przestępstw co do zasady koreluje z ustawą o sporcie oraz ustawą o systemie oświaty. Budując katalog uwzględniony w projekcie wazono dobra i w tym kontekście oparto się na kryterium stwarzania zagrożenia dla dobra dziecka. Wymaga wskazania, że PUODO podnosi, iż katalog przyjęty w art. 21 ust. 1 jest zbyt szeroki.

		209 k.k. Jednocześnie propozycje legislacyjne sprowadzają się do zawężenia dotychczas zakreślonego katalogu wszystkich przestępstw wymienionych w rozdziale XIX Kodeksu karnego wyłącznie do czynów umyślnych, a w zakresie przestępstw wymienionych w ustawie z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii do sprecyzowania, że chodzi wyłącznie o przestępstwa określone w rozdziale 7 tejże ustawy. Jak dalej wskazano w uzasadnieniu, kierunek zmian był podyktowany usunięciem rozbieżności między komentowaną ustawą a innymi aktami normatywnymi, podejmującymi zagadnienie przestępstw eliminujących pracę z małoletnimi: ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. o wspieraniu rodziny i systemie pieczy zastępczej (Dz. U. z 2025 r. poz. 49); ustawy z dnia 4 lutego 2011 r. o opiece nad dziećmi w wieku do lat 3 (Dz. U. z 2024 r. poz. 338 z późn. zm.) czy ustawy z dnia 26 stycznia 1982 r. Karta Nauczyciela (Dz. U. z 2024 r. poz. 986 z	
--	--	--	--

		późn. zm.), przy uwzględnieniu nie tyle pragmatyzmu, a ochrony dobrostanu małoletnich. Trzeba jednak zauważyć, że regulacje, na które powołuje się projektodawca, szerzej zakreślają wymogi dla zawiązania stosunku pracy nauczyciela, pełnienia funkcji opiekuna nad dziećmi w wieku do 3 lat czy rodziny wspierającej, rodziny zastępczej, osoby prowadzącej rodzinny dom dziecka, rodziny pomocowej, kandydata do przysposobienia dziecka, osoby podejmującej się wspierania działań wychowawczych, kierownika, dyrektora, osoby zatrudnionej czy osoby świadczącej usługi lub wolontariusza w jednostce organizacyjnej wspierania rodziny i systemu pieczy zastępczej, rodzinie zastępczej lub rodzinnym domu dziecka. W tych podmiotach czy stosunkach faktycznych obowiązuje bowiem zakaz skazania za umyślne lub umyślne przestępstwo skarbowe. W tym sensie jedynie usunięcie z katalogu przestępstw nieumyślnych przeciwko życiu i zdrowiu spełnia warunek ujednolicający, o którym wspomina projektodawca w	
--	--	---	--

		uzasadnieniu zmian. Jeśli zaś projektodawca deklaruje, że uwzględnił uwarunkowania psychologiczne i emocjonalne dzieci przy formułowaniu katalogu przestępstw wykluczających prowadzenie działalności z udziałem małoletnich, to musi budzić wątpliwości pominięcie innych przestępstw, których głównymi dobrami prawnymi chronionymi są również zdrowie, wolność i nietykalność cielesna człowieka, czy w niektórych przypadkach również godność (art. 119, art. 223, art. 224 § 3, art. 246, art. 247; art. 281 k.k.) , wolność osobista (art. 252 k.k.) , czy m.in. bezpieczeństwo obywateli, dla których tworzenie zorganizowanych grup i związków przestępczych stanowi poważne zagrożenie (art. 258 i 259 k.k.) . Do takich samych wniosków prowadzić musi analiza innych przestępstw pominiętych w katalogu, gdzie pobocznymi dobrami prawnymi chronionymi jest zdrowie, wolność i nietykalność cielesna człowieka, a do których przykładowo można zaliczyć: art. 280 k.k., art. 282 k.k. (w zakresie § 2 są to dobra w części tożsame z	
--	--	--	--

			tymi leżącymi u podstaw art. 190a § 1 k.k., który został przez projektodawcę ujęty w katalogu), w niektórych nadto godność człowieka, wolność od strachu, wolność od nacisków (art. 245 k.k.) . W tym zakresie, aby uniknąć zarzutu arbitralnego, nie dosyć konsekwentnego doboru przestępstw, które mogą zagrażać dobrostanowi małoletnich, optymalnym rozwiązaniem uzupełniającym zaproponowany katalog byłoby wprowadzenie w art. 21c ust. 1 projektu ustawy klauzuli otwierającej o treści: „pkt 6) inne przestępstwa popełnione z użyciem przemocy lub groźby bezprawnej”.	
66.		Art. 21c ust. 1	W zakresie obowiązków, jakie nakłada projektowany art. 21c zawiera się również zmiana projektodawcy odnośnie przedłożenia informacji z Krajowego Rejestru Karnego w zakresie prawomocnych skazań odpowiadających w przepisach prawa obcego przestępstwom z polskiego katalogu na proponowaną w projekcie wersję skazania sądów państw obcych dotyczące przestępstw z tego katalogu. Choć obecne brzmienie z pewnością nakłada na obywatela dość	Uwaga zasadna w zakresie zmiany „odpowiadające” na określenie „dotyczące”. Należy dodatkowo podkreślić, iż nie ma możliwości określenia w ustawie i wskazania wprost przepisów z ustawodawstwa innych państw, które

		nieproporcjonalne warunki co do ustalenia zakresu zgodności przestępstw krajowych ze skazaniami państw obcych, to również i komentowane w projekcie rozwiązanie stwarza nowe problemy w miejsce naprawiania dotychczasowego uchybienia. Przez słowo „odpowiadające” należy obecnie rozumieć „zgodne z czymś, tożsame”, co znacznie zawęży zakres skazań sądów obcych, jakie mogłyby dyskwalifikować z kontaktu z małoletnimi, podczas gdy określenie „dotyczące” rozumie się jako „odnoszące się do kogoś lub czegoś”, o bliżej nieokreślonym desygnacie podobieństwa, zbieżności. Negatywnie należy ocenić technikę prawodawczą, która zakłada, że dyspozycja normy prawnej obejmuje również „przestępstwa określone w przepisach prawa obcego dotyczące przestępstw wymienionych w polskim katalogu”. W takim sformułowaniu brakuje jasności, co to znaczy przestępstwo dotyczące przestępstw w rozumieniu przepisów obowiązujących w Rzeczypospolitej Polskiej i w jakim zakresie ma ono mu odpowiadać. Zaproponowane rozwiązanie nie	odpowiadają przestępstwom z Kodeksu karnego.
--	--	--	---

		spełnia aspektu gwarancyjnego, wynikającego z zasady zaufania obywateli do państwa i stanowionego przez to państwo prawa (art. 2 Konstytucji RP), oraz doznaje uszczerbku z uwagi na nieostrość znaczeniową użytego zwrotu dookreślającego obowiązki obywatela, które są egzekwowane choćby na poziomie art. 23 komentowanej ustawy. Kwestionowany zwrot „dotyczące” rodzi bowiem daleko posunięte wątpliwości interpretacyjne, które wobec całkowitego braku uzasadnienia projektu w tym względzie, nie dają się usunąć za pomocą zwykłych środków interpretacyjnych. Trzeba tu dodatkowo odnotować, że w świetle projektowanego art. 21d ust. 1 i 2, nawet jeśli zachodzi jakaś z okoliczności wyłączających możliwość przedłożenia informacji, o których mowa w art. 21c ust. 2 i 3, osoba, z którą ma być nawiązany stosunek pracy lub która ma być dopuszczona do innej działalności, ma obowiązek złożyć oświadczenie, iż nie była prawomocnie skazana w państwie obcym za przestępstwa dotyczące wymienionych w art. 21c ust.	
--	--	--	--

		1 przestępstw. Regulacja ta nakłada zatem w zasadzie obowiązek znajomości języka urzędowego danego państwa, nawet przy minimalnym 12 miesięcznym zamieszkiwaniu. Znajomość obcego ustawodawstwa ma pozwolić najpierw ocenić, czy nie zachodzi jeden z wyjątków wymienionych w art. 21d ust. 1, wymagającym odpowiedniej komparatystyki, w tym ustalenia: czy przepisy państwa nie przewidują sporządzania informacji o karalności, uzależniając wydanie tej informacji od warunków, których nie może dana osoba spełnić lub ustalenia, czy nie prowadzi się rejestru karnego w tym państwie. Następnie przesądzenie jednej z tych okoliczności wymaga dalszej wykładni przepisów, która pozwoli ustalić zbieżność regulacji zagranicznej z polskim katalogiem przestępstw, w zakresie dyskwalifikującym kontakt z małoletnimi. Jest to nie tylko uciążliwość dla adresatów komentowanej normy prawnej, ale również zobowiązanie nieproporcjonalne i niejasne, niespełniające aspektu gwarancyjnego wynikającego z zasady zaufania obywateli do państwa	
--	--	---	--

			i stanowionego przez to państwo prawa.	
67.		Art. 21c ust. 3	Niemal analogiczne zastrzeżenia budzi projektowany art. 21c ust. 3, którego wprowadzenie ma służyć zapewne usunięciu obecnych wątpliwości w zakresie wykazania przesłanki zamieszkania w ciągu ostatnich 20 lat w innym państwie niż Rzeczpospolita Polska, poprzez dookreślenie cezury co najmniej 12 miesięcy, jakie spełniać ma to zamieszkanie. Obowiązujące przepisy ustawy o przeciwdziałaniu zagrożeniom przestępczością na tle seksualnym i ochronie małoletnich budziły wątpliwość, jak należałoby definiować stabilność zamieszkania. Wprowadzone rozwiązanie niewiele w tym zakresie wyjaśnia, wprowadzając nowe, nieprecyzyjne sformułowania. Należy bowiem zadać pytanie, czy jeśli projektowany przepis dookreśla, że minimalny próg zamieszkiwania za granicą w ciągu ostatnich 20 lat ma wynosić co najmniej 12 miesięcy, to znika pytanie o charakter tego zamieszkiwania. Czy zatem jest to każdy fakt	Uwaga zasadna Dokonano zmiany brzmienia przepisu na: „w których miała miejsce pobytu nieprzerwanie co najmniej 12 miesięcy w ciągu ostatnich 20 lat”.

		zamieszkiwania (tzw. zwykłego pobytu), niezależnie od celu i jego charakteru, co wówczas odrywałoby się od pojęcia „zamieszkiwania” w ujęciu stałego pobytu, czyli umiejscowienia osobistych i majątkowych interesów w jednym miejscu jako centrum życiowego? Czy każde przebywanie, nawet jeżeli wiązało się to jedynie ze świadczeniem pracy sezonowej w okresie wakacyjnym, albo bez wykonywania pracy zarobkowej i odprowadzania danin, w takim samym stopniu aktualizuje obowiązek z komentowanego przepisu? Jeśli tak przyjąć, to wówczas subiektywny, ocenny fakt co do celu przebywania w innym państwie nie wpływałby na kształtowanie zakresu obowiązku dokonywanej weryfikacji karalności za granicą, który egzekwowany jest wobec obywatela w drodze odpowiedzialności wykroczeniowej (art. 23 ustawy). Należy jednak zwrócić uwagę, że projektodawca nie wyjaśnia, czy warunek przebywania co najmniej 12 miesięcy w ciągu ostatnich 20 lat jest spełniony wyłącznie w zakresie ciągłego, nieprzerwanego pobytu czy może to	
--	--	---	--

			być również łączna suma przerywanych, krótszych pobyków na przestrzeni 20 lat.	
68.			Zgodnie z projektowanym art. 21f ust. 1, przepisów art. 21c i art. 21d nie stosuje się do osoby, z którą ma być nawiązany stosunek pracy lub która ma być dopuszczona do działalności przez uczelnię, o której mowa w art. 7 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. - Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (Dz. U. z 2024 r. poz. 1571, 1871 i 1897). Przepis jest niejasny i nieprecyzyjny, a z punktu widzenia zakładanych celów, nadmiarowy i nieproporcjonalny. Zauważyć bowiem należy, że wbrew zakładanym w projekcie intencjom, projektodawca odwołał się tutaj do całokształtu, a więc każdej działalności prowadzonej przez uczelnie jako instytucje tworzące system szkolnictwa wyższego, szczegółowo wymienione w art. 7 ustawy - Prawo o szkolnictwie wyższym. Uczelnie jako pracodawca lub inny organizator nie realizuje tylko zadań określonych w art. 11 ust. 1 ustawy - Prawo o szkolnictwie wyższym, ale również prowadzi domy studenckie i stołówki studenckie, czy	Uwaga częściowo zasadna Zmieniono zakres przepisu: <i>„przez uczelnię w zakresie jej zadań określonych w art. 11 ust. 1 pkt 1 - 3 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. □ Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (Dz. U. z 2024 r. poz. 1571, 1871 i 1897)</i> <i>Wymaga wskazania, że oświadczenia z zakresu karalności będą składane pod rygorem odpowiedzialności karnej.</i> <i>Krąg osób podlegających weryfikacji winien zaś być ustalany po analizie, czy osoby te wykonują zadania lub</i>

		stosownie do art. 12 ustawy - Prawo o szkolnictwie wyższym, prowadzi także działalność gospodarczą wyodrębnioną organizacyjnie i finansowo od działalności polegającej na wykonywaniu zadań, o których mowa w art. 11 cytowanej ustawy, w zakresie i formach określonych w statucie, w szczególności przez tworzenie spółek kapitałowych. Tak zaproponowany przepis oznacza, że w ramach każdej działalności prowadzonej przez uczelnię dochodzi do zwolnienia z obowiązków, o których mowa w art. 21c - 21d, a w to miejsce składania wyłącznie oświadczenia z projektowanego art. 21f ust. 2. jedynie w odniesieniu do uczelni wyższych, to w uzasadnieniu winien wskazać, co uzasadnia odmienne uregulowanie tej kwestii np. w odniesieniu do instytutów naukowych PAN. W tym miejscu należy przypomnieć, że w sprawie VII.7033.137.2024 Rzecznik Praw Obywatelskich skierował w dniu 22 stycznia 2025 r. wystąpienie do Ministra Sprawiedliwości w sprawie zobowiązania	<i>obowiązki polegające na opiece, wychowaniu itp.”</i>
--	--	--	--

			nauczycieli akademickich do przedłożenia zaświadczenia o niekaralności z Krajowego Rejestru Karnego. Wskazano, że zobowiązanie szerokiej grupy pracowników uczelni do dostarczenia takiego zaświadczenia może prowadzić do nadmiernej ingerencji w prywatność pracowników uczelni, nawet gdy dokumenty i dane osobowe przekazywane przez tych pracowników są należycie przechowywane i chronione. Istnieje bowiem ryzyko, że zaświadczenie o niekaralności będzie wymagane również od tych pracowników uczelni, którzy w żaden sposób nie mają kontaktu z osobami małoletnimi bądź których kontakt jest incydentalny, nie wiąże się w żaden sposób z opieką nad małoletnimi i ma miejsce w obecności innych osób, które tę opiekę sprawują.	
69.			Projektodawca wprowadził liczne wyjątki od obowiązku weryfikacji karalności, które oparte są na pewnych założeniach w ocenie występowania ryzyka skrzywdzenia dziecka. Powstaje jednak pytanie, czy tak zakreślony katalog nie niweczy w części celu, jakim jest dbałość o ochronę i bezpieczeństwo	Uwaga zasadna w zakresie pominięcia art. 21f.

		małoletniego. Z pewnością z akceptacją należy się odnieść do tych wyłączeń wymienionych w art. 21h, które służą minimalizowaniu systemu podwójnych weryfikacji, gdy dana osoba objęta jest procedurą o tożsamym zakresie na gruncie przepisów szczególnych, a więc także wymaganych od każdego funkcjonariusza publicznego. Tożsamych wątpliwości nie należałoby także zgłaszać, gdy inna działalność w bezpośrednim kontakcie z małoletnimi jest wykonywana pod nadzorem osoby zobowiązanej do jej sprawowania (np. wychowawca, nauczyciel, rodzic itp.), co często dotyczy np. wykładów gości zapraszanych do szkół czy przedszkoli. W odniesieniu do wyłączeń obowiązków określonych w art. 21a - 21d należy zwrócić uwagę na art. 21h ust. 1 pkt 3, który normuje, jak powinna przebiegać weryfikacja karalności w sytuacji, gdy dana osoba, sprawdzona pod kątem karalności przez swojego pracodawcę lub innego organizatora działalności,	
--	--	--	--

		wykonuje następnie działalność u kolejnego organizatora. Jak stanowi komentowany przepis, warunkiem zwolnienia od wykonania obowiązków, o których mowa w art. 21a-21d, jest złożenie przez pracodawcę lub innego organizatora temu kolejnemu innemu organizatorowi oświadczenia o wykonaniu tych obowiązków i okazanie informacji lub oświadczeń, o których mowa w art. 21a ust. 1, art. 21b, art. 21c ust. 1-3, art. 21d ust. 1 i 2 i art. 21e. Powstaje zatem pytanie, czy projektodawca pominął w sposób zamierzony osoby, o których mowa w projektowanym art. 21f ust. 1 ustawy, skoro w cytowanym odesłaniu brak również wymienienia oświadczenia, które składa taka osoba, opisanego w art. 21f ust. 2, czy jest to jednak wynik przeoczenia. Powyższe prowadzi bowiem do rozwiązania, że każdy inny pracownik lub osoba dopuszczona do innej działalności niż ta świadczona przez uczelnię, o której mowa w art. 7 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. - Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (Dz. U. z 2024 r. poz. 1571, 1871 i 1897), z takiego uproszczenia będzie	
--	--	--	--

		korzystać. Natomiast osoby, z którymi mają być nawiązane stosunki pracy lub które mają być dopuszczone do działalności przez uczelnie, niezależnie od wykonania obowiązków określonych w art. 21f ust. 2 (które wprowadzono w miejsce zwolnienia od wymogów, o jakich mowa w art. 21c i art. 21d), przed dopuszczeniem ich do innej działalności świadczonej przez uczelnię przez kolejnego innego organizatora, na podstawie umowy zawartej między nim a pracodawcą tej osoby lub innym organizatorem, który jako pierwszy dopuścił tę osobę do innej działalności, każdorazowo, nadal są zobowiązane przedmiotowe oświadczenia z art. 21f ust. 2 przedkładać. Wobec całkowitego braku uzasadnienia projektu w zakresie tego rodzaju rozróżnienia nie da się usunąć tych wątpliwości na gruncie zasady równości wobec prawa i równego traktowania przez władze publiczne (art. 32 ust. 1 Konstytucji RP), za pomocą zwykłych środków interpretacyjnych.	
--	--	---	--

70.		art. 22b	Nie powtarzając już argumentów odnoszących się do regulowania w sposób rozproszony terminów przewidzianych dla stosowania komentowanej ustawy, wbrew deklarowanemu założeniu przyjętemu w projektowanym art. 2a ustawy, należy nadto zgłosić zastrzeżenia do samej redakcji definicji „standardu ochrony małoletnich”, przyjętego w art. 22b ust. 1. Brak jest bowiem w jego ramach dookreślenia, że celem standardów jest stworzenie bezpiecznego środowiska dla małoletniego w podmiotach lub jednostkach obowiązanych do ich wprowadzenia.	Uwaga zasadna Dodano „małoletniego”.
71.		art. 23 ust. 2 i 3	Projektowany art. 23 ust. 2 i 3 oraz art. 23a nie uwzględnia zmiany proponowanej w art. 21 ustawy w postaci dodanego sformułowania zawężającego zakres obowiązku uzyskiwania/weryfikacji danych z zakresu karalności o treści: „jeżeli czynności te wykonywane są bezpośrednio z udziałem małoletnich”. Z uwagi na powyższe komentowane wykroczenia obejmują szerszy zakres normowania, wykraczający poza treść obowiązków związanych z nawiązaniem stosunku pracy lub dopuszczeniem do	Uwaga bezprzedmiotowa Wprowadzono zmianę: oświadczenia będą składane pod rygorem odpowiedzialności karnej, a co za tym idzie będzie tutaj znajdował zastosowanie art. 233 k.k.

			innej działalności, przewidzianych w nowelizowanej ustawie. Oznacza to, że każda działalność polegająca na wychowaniu, edukacji, wypoczynku, leczeniu, świadczeniu porad psychologicznych, rozwoju duchowym, uprawianiu sportu lub realizacji innych zainteresowań przez małoletnich, lub z opiece nad nimi, niezależnie czy chodzi o czynności wykonywane bezpośrednio z małoletnimi, będzie podlegać dyspozycji przepisu. Powyższe rozbieżności wymagają zatem koniecznej korekty.	
72.		Uwaga ogólna do projektu	W wystąpieniach generalnych (m.in. z dnia 15 lutego i 3 lipca 2024 r. oraz 24 marca 2025 r.; znak IV.550.1.2019) Rzecznik Praw Obywatelskich zwracał się do Ministra Sprawiedliwości z prośbą o zbadanie kwestii zamieszczania danych nieletnich sprawców czynów zabronionych w Rejestrze Sprawców Przestępstw na Tle Seksualnym. Rzecznik sygnalizował zastrzeżenia dotyczące działania przepisów ustawy z dnia 13 maja 2016 r. o przeciwdziałaniu zagrożeniom przestępczością na tle seksualnym w postępowaniach wobec nieletnich,	Uwaga niezasadna - propozycja poza zakresem projektu.

		prowadzonych przez sądy rodzinne. Problem stanowi to, że umieszczenie danych w Rejestrze następuje z mocy prawa (art. 6) w przypadku stwierdzenia przez sąd rodzinny, iż nieletni popełnił wymieniony w ustawie czyn karalny. Sąd w orzeczeniu kończącym sprawę nie zamieszcza informacji o umieszczeniu danych sprawcy w Rejestrze, a skutek ten następuje z mocy prawa, o czym najczęściej nieletni i jego przedstawiciele ustawowi nie mają żadnej wiedzy i w efekcie nie mogą temu przeciwdziałać. Ministerstwo Sprawiedliwości w piśmie z dnia 20 września 2024 r. (znak DPK-I.053.2.2024) podzieliło wątpliwości Rzecznika, informując jednocześnie o przygotowanej nowelizacji, odpowiadającej postulatom Rzecznika. W kolejnym piśmie z dnia 28 marca 2025 r. (DPK-I.053.2.2024) Ministerstwo Sprawiedliwości poinformowało Rzecznika o trwających wewnętrznych pracach legislacyjnych nad projektem, prowadzonych przez Departament Legislacyjny w	
--	--	--	--

			porozumieniu z Departamentem Prawa Karnego. Wydaje się, że prace nad przedłożonym do zaopiniowania projektem stwarzają dobrą okazję do wprowadzenia postulowanych przez Rzecznika zmian. Niestety, przedstawiony projekt ustawy o zmianie ustawy o przeciwdziałaniu zagrożeniom przestępczością na tle seksualnym i ochronie małoletnich oraz niektórych innych ustaw nie zawiera zmian postulowanych przez Rzecznika w ww. zakresie.	
73.	Fundacja Fascynacje		Postulujemy wypracowanie katalogu zachowań dozwolonych i niedozwolonych wobec dziecka w kontekstach rozwojowych oraz szczególnych, np. niepełnosprawność dziecka, jako zabezpieczenie istotnych potrzeb dziecka oraz zapobieżenie szkodliwym dla dzieci nadinterpretacjom Ustawy. Proponowane zmiany składają na dany podmiot konieczność wypracowania standardów ochrony małoletnich, w tym ustalenie, jakie zachowania są dozwolone, a które niedozwolone. Uważamy jednak,	Uwaga niezasadna, wykracza poza zakres projektu.

		że odpowiedzialność za wskazanie powyższych zachowań powinno być obowiązkiem Ustawodawcy, ponieważ praktyka pokazuje, że dochodzi na tym tle do bardzo szkodliwych nadinterpretacji. Z naszego doświadczenia wynika, że z chwilą pojawienia się ustawy opiekunowie dzieci zaczęli bać się wszelkiego kontaktu fizycznego potrzebnego dziecku lub nawet koniecznego w kontekście opieki, rozwoju, niepełnosprawności i innych specyficznych potrzeb. W wielu placówkach opiekunowie dzieci są pouczani o tym, że wszelki kontakt fizyczny z dzieckiem jest niedopuszczalny. Zdajemy sobie sprawę z tego, że jest to niewłaściwa interpretacja, niemniej jednak bardzo powszechna i działająca na szkodę dziecka. Wskazanie i usankcjonowanie na poziomie Ustawy lub innego aktu prawnego, np. wykonawczego do Ustawy, dozwolonych i niedozwolonych zachowań wobec dziecka, uwzględniających kontekst rozwojowy, potrzeb czy też niepełnosprawności	
--	--	--	--

		dziecka byłoby wydatną pomocą do tworzenia standardów w poszczególnych placówkach dostosowanych do specyfiki danej instytucji. Utworzenie usankcjonowanego prawem katalogu zachowań dozwolonych i niedozwolonych biorących pod uwagę powyższe konteksty jest konieczne, aby uniknąć nadinterpretacji Ustawy, a w konsekwencji krzywdy dziecka poprzez brak zaspokojenia jego istotnych potrzeb. Katalog powinien być na tyle ogólny, aby mógł być zastosowany w różnych kontekstach edukacji, wychowania i opieki, ale na tyle jednoznaczny, aby nie prowadził do nadinterpretacji, co jest dozwolone, a co nie. Wiele sytuacji nie da się przewidzieć, ale ustalenie konkretnych zasad w tej kwestii przez Ustawodawcę pomogłoby w formułowaniu standardów dostosowanych do specyfiki poszczególnych placówek. Chociaż Ustawa wskazuje, że tego typu informacje powinny znaleźć się w standardach ochrony małoletnich tworzonych dla konkretnej placówki, to jednak często zdarza się, że lęk przed przekroczeniem granic, a co za tym idzie	
--	--	--	--

			problemy formalnoprawne, które mogą pojawić się w placówce i wobec placówki biorą górę nad troską o realizację potrzeb dziecka, np. potrzebą pocieszenia czy pomocy przy zmianie bielizny itp. Proponowane zmiany w ustawie nie rozwiązują tej trudności i są niewystarczające.	
74.			Rekomendujemy, aby rodzice biologiczni podlegali przynajmniej uproszczonej procedurze sprawdzenia. Uważamy za niebezpieczne zwolnienie rodziców z wszelkiej formy sprawdzania. Rezygnacja z wymagania tzw. sprawdzenia rodziców biologicznych dziecka, którzy podejmują się opieki, np. podczas wycieczki czy innych wydarzeń, również nad innymi dziećmi w grupie, budzi nasze poważne obawy. Czy można powierzyć bezpieczeństwo dziecka rodzicowi biologicznemu innego dziecka zakładając z góry, że jest to troskliwy, uważny i bezpieczny dorosły? Z naszego doświadczenia wynika, że ryzyko krzywdy jest znikome, gdy mamy do czynienia z sytuacją	Uwaga zasadna Wprowadzono zmianę: oświadczenia będą składane pod rygorem odpowiedzialności karną za złożenie nieprawdziwego oświadczenia – art. 233 § 6 k.k.

		normatywną, ale nie w sytuacji np. pieczy zastępczej, kiedy rodzic nadal posiada prawa rodzicielskie, kiedy rodzic został zgłoszony w ramach w procedury „Niebieskiej Karty” czy toczą się wobec niego inne postępowania, zwł. dotyczące przemocy, kiedy rodzice są w sytuacji konfliktu, np. w sytuacji okołorozwodowej itd. W Fundacji i pracy terapeutycznej z dzieckiem i jego rodziną napotykamy wiele takich sytuacji, gdy rodzic biologiczny nie tylko nie jest osobą bezpieczną dla własnego dziecka, a także stwarza ryzyko dla innych dzieci. Obserwujemy wiele tego typu sytuacji, w których kontakt rodziców z dzieckiem jest bardzo niekorzystny, a wręcz szkodliwy dla dziecka, a co za tym idzie może być też szkodliwy dla innych dzieci. Rodzice biologiczni, o ile chcą brać udział w wydarzeniach organizowanych przez daną placówkę i sprawować opiekę nie tylko nad swoim dzieckiem, ale i mieć kontakt z innymi dziećmi, powinni poddać się przynajmniej procedurze uproszczonego sprawdzania, tj. poprzez złożenie oświadczenia o niekaralności,	
--	--	---	--

		braku prowadzenia wobec nich postępowań (w tym sądowych o przemoc lub odebranie/ograniczenie praw rodzicielskich, procedury „Niebieskiej Karty”), o braku istotnego i aktualnego konfliktu dotyczącego opieki nad dzieckiem itp. Ponadto powyższe oświadczenie powinno być przynajmniej opcjonalnie weryfikowalne (tj. rodzic powinien mieć świadomość, że osoba odpowiedzialna ze strony placówki może (choć nie musi, np. jeśli dobrze zna daną rodzinę i ma pewność, że rodzina jest wydolna opiekuńczo-wychowawczo) sprawdzić i zweryfikować dane oświadczenie. Chodzi o to, aby nie utrudniać aktywnego uczestnictwa (obejmującego sprawowanie opieki nad dziećmi) w wydarzeniach organizowanych przez daną placówkę w sytuacjach normatywnych, a jednocześnie zagwarantować narzędzie sprawdzenia rodziców biologicznych w sytuacji wątpliwości. Konieczne jest, aby za ewentualne składanie nieprawdziwych oświadczeń groziła konkretna kara.	
--	--	---	--

			Ograniczenie się do składania oświadczeń bez możliwości weryfikowania ich prawdziwości oraz braku konsekwencji w sytuacji złożenia nieprawdziwych oświadczeń byłoby tylko fikcją, mnożeniem niepotrzebnych nikomu „papierków” i wyrazem braku poszanowania dla prawa, które ma przecież za zadanie chronić dzieci.	
75.			Rekomendujemy, aby w miejscach zakwaterowania zbiorowego pracownik nie tylko miał prawo, ale i obowiązek zażądać od osoby dorosłej towarzyszącej dziecku przedstawienia dokumentu potwierdzającego tożsamość małoletniego oraz jego relacji w stosunku do osoby dorosłej, z którą przebywa. Jeśli jest to tylko opcja, to na pracowniku leżałaby decyzja, czy weryfikować powyższe dane czy nie. Ponadto dałoby to dorosłemu towarzyszącemu dziecku możliwość zasłaniania się, że „nie wiedział i dlatego nie ma dokumentów potwierdzających powyższe fakty” oraz naleganie, aby pracownik nie robił problemów i odstąpił od procedur identyfikacji.	Uwaga niezasadna W Polsce nie istnieje obowiązek posiadania przez małoletniego dokumentu tożsamości, co wyklucza nałożenie obowiązku przedstawienia dokumentu potwierdzającego tożsamość małoletniego.

			Jeśli Ustawa będzie wymagać przedstawienia dokumentów identyfikacyjnych, to każdy dorosły podróżujący z dzieckiem będzie ten wymóg brał pod uwagę planując wyjazd z dzieckiem. Znowu należy podkreślić, że w sytuacji normatywnej, np. noclegu rodziców z dziećmi, nie należy podejrzewać podtekstów przemocowych. Jednak np. w sytuacji tzw. porwania rodzicielskiego, ta procedura może zapobiec uprowadzeniu dziecka, ew. ułatwić późniejsze prześledzenie dróg ucieczki rodzica. Ponadto jest to ważny środek chronienia dzieci przed strasliwym procederem handlu ludźmi. W tej sytuacji również postulujemy, aby procedury sprawdzenia nie tylko były obowiązkowe, ale też, aby przedstawienie fałszywych dokumentów czy oświadczeń było karalne.	
76.			Postulujemy, aby przemyśleć jeszcze raz kwestię sprawdzania cudzoziemców, ponieważ proponowane zmiany nie gwarantują chronienia małoletnich w kontekście imigracji czy uchodźstwa.	Uwaga niezasadna W projekcie uwzględniono obecnie dostępne rozwiązania

		Jeśli mamy do czynienia z cudzoziemcem urodzonym i zamieszkałym na terenie Unii Europejskiej i mającym potencjalnie pełne dossier we wszystkich rejestrach, to dokonanie odpowiedniego sprawdzenia nie powinno być problemem, choć wydaje się, że nasze prawodawstwo jest bardziej zaawansowane niż w innych krajach UE, więc dostęp do potrzebnych informacji może być ograniczony. Warto byłoby te kwestie sprawdzenia cudzoziemców szczegółowo rozpracować w aktach wykonawczych do Ustawy. Jeśli mamy do czynienia z cudzoziemcem spoza Unii Europejskiej lub przebywającym w Polsce lub innych krajach UE zbyt krótko, aby mógł być uwzględniony w odpowiednich rejestrach, wydaje się, że należałoby wypracować alternatywne sposoby sprawdzenia danej osoby i dopuszczenia do opieki, wychowania i edukacji małoletnich. Mamy wprowadzić małe doświadczenie praktyczne w tej kwestii (bo problem masowej imigracji nie dotyczył Polski), ale mamy rozpracowane od strony naukowej doświadczenia innych krajów z przestępczością nowych	sprawdzania cudzoziemców pod kątem karalności.
--	--	---	---

			mieszkańców właśnie w obszarze przemocy w rodzinie, w tym wobec małoletnich. Kwestie ochrony małoletnich pochodzących z kultur nieeuropejskich szczególnie efektywnie zostały ujęte w procedury prawne przez Wielką Brytanię.	
77.			Należy zróżnicować wymiar kary za intencjonalne zatajenie lub sfalszowanie i nieintencjonalne przypadkowe pominięcie jakiejś informacji czy obowiązku. Prawo ma charakter wychowawczy, zatem potraktowanie tą samą karą finansową 1000 zł za intencjonalne i nieintencjonalne wprowadzenie w błąd jest nieadekwatne. Czy popełniony świadomie z intencją wprowadzenia w błąd jest zdecydowanie „cięższy” niż przypadkowy błąd i powinien być obciążony większą odpowiedzialnością, a tym samym karą.	Uwaga zasadna Wprowadzono zmianę: oświadczenia będą składane pod rygorem odpowiedzialności karną za złożenie nieprawdziwego oświadczenia – art. 233 § 6 k.k.
78.	Państwowa Inspekcja Pracy	do projektowanego art. 1 pkt 4 ustawy w zakresie dotyczącym projektowanego art.	Jak się wydaje z projektowanego przepisu wynika, że weryfikacja niekaralności pracownika (we wskazanych w ustawie rejestrach i w zakresie określonym ustawą) ma mieć miejsce wyłącznie przed	Uwaga częściowo zasadna W projekcie dodano przepis – art. 21b ust. 2, który upoważnia

		21 ustawy o przeciwdziałaniu zagrożeniom przestępczością na tle seksualnym i ochronie małoletnich	nawiązaniem z daną osobą stosunku pracy. Oznacza to, że weryfikacja taka nie będzie miała miejsca nawet po znacznym upływie czasu od zatrudnienia pracownika (pracownik pozostający w stosunku pracy nie będzie podlegał już żadnej kolejnej weryfikacji mimo, że po pewnym czasie od nawiązania stosunku pracy mogą nastąpić zmiany w zakresie jego niekaralności) ani też w przypadku, gdy pracownikowi już po nawiązaniu stosunku pracy, zatem w trakcie trwania stosunku pracy, zostanie powierzony do wykonywania (np. na mocy porozumienia stron albo wypowiedzenia zmieniającego warunki pracy lub płacy) inny rodzaj pracy, tj. na taki, w przypadku którego pracownik będzie wykonywał pracę polegającą na wychowaniu, edukacji, wypoczynku itd. Stawia to pod znakiem zapytania realną możliwość osiągnięcia celu, jaki zakłada ta ustawa, tj. ochrony małoletnich przed zagrożeniami przestępczością na tle seksualnym;	pracodawcę lub innego organizatora do uzyskiwania informacji z RSTPS w trakcie trwania stosunku pracy lub dopuszczenia do innej działalności.
--	--	---	--	---

79.		do projektowanego art. 1 pkt 4 ustawy w zakresie dotyczącym projektowanego art. 21h ust. 1 pkt 4 ustawy o przeciwdziałaniu zagrożeniom przestępczością na tle seksualnym i ochronie małoletnich	Celowe byłoby przeredagowanie tego przepisu, ponieważ jego obecna redakcja jest nieczytelna, a uzasadnienie do projektu nie precyzuje w wystarczający sposób celu tego przepisu, którym wydaje się być zwolnienie z obowiązku weryfikacji niekaralności osób wykonujących „inną działalność” związaną z małoletnimi w sytuacji, gdy jednocześnie opiekę nad małoletnimi sprawują osoby do tego uprawnione/zobowiązane;	Uwaga częściowo zasadna Brzmienie przepisu zostało zmienione: <i>„gdy inna działalność jest wykonywana w bezpośredniej obecności osoby obowiązanej na podstawie ustawy lub umowy do sprawowania nadzoru nad małoletnim.”</i>
80.		do projektowanego art. 1 pkt 14 ustawy	– w obecnym stanie prawnym Państwowa Inspekcja Pracy jest uprawniona tylko do kontroli wykonania przez pracodawcę obowiązku weryfikacji niekaralności pracownika (w zakresie określonym ustawą), natomiast proponowane odwołanie się do „obowiązku, o którym mowa w art. 21a” po pierwsze jest nieprawidłowe, ponieważ w projektowanym brzmieniu przepis ten zawiera trzy ustępy, z których każdy nakłada na pracodawcę inny obowiązek, zatem przepis ten nakłada obowiązki a nie (jeden)	Uwaga zasadna Dokonano zmiany odesłania.

			obowiązek, a po drugie – rozszerza, jak się wydaje, zakres kontroli Państwowej Inspekcji Pracy o kontrolę także obowiązków, o których jest mowa w projektowanym art. 21a ust. 2 i 3 ustawy o przeciwdziałaniu zagrożeniom przestępczością na tle seksualnym i ochronie małoletnich. Proponuję utrzymanie dotychczasowych uprawnień Państwowej Inspekcji Pracy, tj. do kontroli tylko obowiązku, o których jest mowa w projektowanym art. 21a ust. 1 ustawy o przeciwdziałaniu zagrożeniom przestępczością na tle seksualnym i ochronie małoletnich (i tym samym odesłanie w nowelizowanym art. 22y ustawy o przeciwdziałaniu zagrożeniom przestępczością na tle seksualnym i ochronie małoletnich tylko do art. 21a ust. 1 tej ustawy);	
81.		Przepisy przejściowe	projekt ustawy nie zawiera przepisów przejściowych w sytuacji, gdy już poprzednia nowelizacja ustawy o przeciwdziałaniu zagrożeniom przestępczością na tle seksualnym i ochronie małoletnich budziła poważne wątpliwości w związku z brakiem takich przepisów.	Projekt ustawa zawiera przepisy przejściowe. Natomiast nie odnoszą się one do przepisów regulujących kiedy aktualizują się obowiązki Określone w art.

				21a i następne. Art. 21 wskazuje, że ma to miejsce przed nawiązaniem stosunku pracy lub przed dopuszczeniem do działalności. Zapis ten wskazuje wyraźnie, że dotyczy on zdarzeń, które jeszcze nie wystąpiły.
82.	Prezes Urzędu Danych Osobowych		Projektodawca tworząc w art. 22b ust. 1 regulacje dotyczące standardów ochrony małoletnich wskazał, że są one „aktem prawa wewnętrznego określającym procedury lub wytyczne mające na celu stworzenie bezpiecznego środowiska w podmiotach lub jednostkach zobowiązanych do ich wprowadzenia”. Należy wobec tego na wstępie zauważyć, że tego rodzaju procedury z istoty swojej, jako akty pozbawione sankcji prawnej, nie mogą stanowić o kluczowych procesach przetwarzania danych, które powinny zostać określone w ustawie.	Uwaga niezasadna W ustawie dodano definicje standardów ochrony małoletnich po to, aby wyraźnie wskazać, że są one dokumentem wewnętrznym ale opartym na przepisach obowiązujących dana jednostkę. Standardy ochrony małoletnich nie tworzą procedur interwencji, one jedynie służą uporządkowaniu ale z odwołaniem się do przepisów

		Kształtowanie rozwiązań polegających na pozyskiwaniu danych, w tym danych wrażliwych, wyłącznie w oparciu o standardy może bowiem prowadzić do naruszenia przez administratora zasady legalizmu i rzetelności (art. 5 ust. 1 lit a rozporządzenia 2016/679). Należy przy tym odnotować, że w art. 22c ust. 5 projektodawca ustanawia zasady identyfikacji małoletniego i jego relacji z osobą dorosłą, nadal jednak odsyła np. do uregulowania poza ustawą procedurę podejmowania interwencji w sytuacji podejrzenia krzywdzenia lub posiadania informacji o krzywdzeniu małoletniego oraz procedurę składania zawiadomień o podejrzeniu przestępstwa na szkodę małoletniego. Konieczność uregulowania w podstawie ustawowej sposobów przetwarzania danych osobowych w związku ze stosowaniem procedur służącym skutecznemu zapobieganiu krzywdzeniu dzieci, tj. standardów małoletnich, była szeroko omawiana w wystąpieniu Prezesa z 30 września 2024 r. i wobec	źródłowych. Są nimi: art. 572 kodeksu postępowania cywilnego, art. 304 kodeksu postępowania karnego, art. 240 Kodeksu karnego czy wreszcie przepisy ustawy o przeciwdziałaniu przemocy domowej. Podjmując interwencję podmioty działania w oparciu o te przepisy. Wymaga podkreślenie, że niezależnie od tego czy dana jednostka/podmiot jest obowiązany do posiadania standardów ochrony małoletnich, jest obowiązana stosować ww. przepisy i procedury interwencji. Ponadto w projekcie dodano, że standardy są aktem prawa wewnętrznego zawierającym
--	--	---	--

			braku odpowiednich zmian w tym zakresie uwagi te pozostają nadal aktualne.	zbiór zasad lub wytycznych zapewniających bezpieczne środowisko dla małoletniego i uregulowane są odrębnymi przepisami.
83.			Projektodawca nie zdecydował się na właściwe uregulowanie spełnienia obowiązku informacyjnego wobec sprawcy negatywnego zdarzenia w odniesieniu do ustanowionych procedur mających na celu ochronę małoletnich (standardów ochrony małoletnich), pomimo uwag Prezesa UODO w tym zakresie. Aktualnie bowiem obowiązek informacyjny jest realizowany na takich samych warunkach zarówno wobec osób poszkodowanych negatywnym działaniem, jak i wobec sprawcy takiego zdarzenia. Jak wskazano w wystąpieniu Prezesa UODO z 30 września 2024 r., mając na względzie zasadę przejrzystości, wynikającą z art. 5 ust. 1 lit. a rozporządzenia 2016/679, ustawodawca powinien, na	Na potrzeby usystematyzowania postanowień, których stosowanie wymaga przetwarzania danych osobowych, w projekcie dodano rozdział poświęcony ochronie danych osobowych – rozdział 4 f - Ochrona przetwarzanych danych osobowych. Projektowane uprzednio zapisy zostały usunięte i zastąpione ww. rozdziałem. Uwaga uwzględniona.

		poziomie ustawy, rozważyć sposób realizacji obowiązku informacyjnego, uwzględniając art. 23 rozporządzenia 2016/679, którego zastosowanie pozwoli przyjąć proporcjonalne rozwiązanie w zakresie realizacji praw podmiotów danych. Należy bowiem mieć na względzie, że zgodnie z treścią art. 23 rozporządzenia 2016/679 istnieje możliwość ograniczenia aktem prawnym zakresu obowiązków i praw przewidzianych m.in. w art. 12-22 rozporządzenia 2016/679, o ile jego przepisy odpowiadają prawom i obowiązkom przewidzianym w art. 12-22, jeżeli ograniczenie takie nie narusza istoty podstawowych praw i wolności oraz jest w demokratycznym społeczeństwie środkiem niezbędnym i proporcjonalnym, służącym np. zapobieganiu przestępczości, prowadzeniu postępowań przygotowawczych, wykrywaniu lub ściganiu czynów zabronionych lub wykonywaniu kar, w tym ochronie przed zagrożeniami dla bezpieczeństwa publicznego i zapobieganiu takim zagrożeniom.	W ust. 7 ww. rozdziału dopisano ” 7. Administrator, o którym mowa w ust. 1, w zwięzłej, zrozumiałej i łatwo dostępnej formie, jasnym i prostym językiem - w szczególności gdy informacje są kierowane do dziecka - udziela osobie, której dane dotyczą, wszelkich informacji, o których mowa w art. 13 i art. 14 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (ogólne rozporządzenie o ochronie
--	--	---	--

			Wymaga zatem rozważenia przyjęcie w projektowanych regulacjach rozwiązania polegającego na ograniczeniu wykonywania obowiązku informacyjnego wobec sprawcy negatywnego zdarzenia, mając na uwadze, że przetwarzanie danych osobowych sprawcy takiego zdarzenia odbywa się w celu zapobiegania przestępczości.	danych) (Dz. Urz. UE L 119 z 04.05.2016, str. 1, z późn. zm.). Administrator zwolniony jest z obowiązku, o którym mowa w zdaniu pierwszym wobec której zachodzi co najmniej podejrzenie krzywdzenia małoletniego.”
84.			Projektodawca, pomimo uwag Prezesa UODO dotyczących szerokiego zakresu przestępstw, które wiążą się z ograniczeniem działalności zawodowej osób fizycznych, rozszerzył dodatkowo zakres tych przestępstw, precyzując jednocześnie, że chodzi o prawomocne skazania (projektowany art. 21 ust. 1). Prezes UODO nie kwestionuje celu, jakiemu ma służyć pozyskiwanie danych z Krajowego Rejestru Karnego, a także uzasadnienia wyboru katalogu przestępstw jakim jest ochrona dobrostanu małoletnich (jak wynika z uzasadnienia projektu). Niemniej jednak zwraca uwagę, że wskazany katalog przestępstw w pewnych przypadkach może prowadzić	Uwaga niezasadna W projekcie uwzględniono te przestępstwa, które w ocenie projektodawcy stwarzają ryzyko zagrożenia dobra dziecka. Katalog tych przestępstw co do zasady koreluje z ustawą o sporcie oraz ustawą o systemie oświaty. Budując katalog uwzględniony w projekcie wazono dobra i w tym kontekście oparto się na

		do sytuacji, gdy przy braku ryzyka dla osób małoletnich okoliczność skazania będzie obligatoryjnie wykluczała takie osoby z możliwości podjęcia pracy czy współpracy o określonym charakterze. Zakres przedmiotowy katalogu przestępstw istotnie rozszerza bowiem zakres i kontekst przetwarzanych informacji. Taki sposób ukształtowania przepisów może prowadzić bowiem do nadmiarowego przetwarzania danych osobowych podlegających ochronie na podstawie art. 10 rozporządzenia 2016/679, tym samym nie zapewniając w pełni zabezpieczenia praw i wolności osób, których dane dotyczą. Określony katalog przestępstw, dodatkowo rozszerzony w projektowanych przepisach, budzi więc wątpliwości na gruncie zasady minimalizacji danych, a także zasady celowości (art. 5 ust. 1 lit b i c rozporządzenia 2016/679). Uwagi Prezesa UODO w tym obszarze, odnośnie do konieczności przeprowadzenia głębokiej analizy katalogu przestępstw w odniesieniu, do których	kryterium stwarzania zagrożenia dla dobra dziecka. Dodatkowo: patrz uwagi Rzecznika Praw Obywatelskich
--	--	---	--

			konieczne jest pozyskanie informacji z Krajowego Rejestru Karnego, mających wpływ na ocenę dopuszczenia do sprawowania pieczy nad dzieckiem określonej osoby, pozostają nadal aktualne.	
85.			Projektodawca zwrócił uwagę w projektowanym art. 22i ust. 3 oraz art. 22ca ust. 3 na konieczność uregulowania czasu przechowywania danych osobowych, wskazując na okres „niezbędny do realizacji celu” oraz „niezbędny do dochodzenia praw lub roszczeń”, niemniej jednak nadal nie określił okresu retencji danych jednolitego dla wszystkich przypadków, odsyłając do ww. ogólnych przesłanek. Okres retencji danych przetwarzanych w związku z weryfikacją pracownika/współpracownika jest aktualnie uzależniony od okresów przechowywania dokumentacji związanej z zatrudnieniem / współpracą w związku z tym jest bardzo zróżnicowany. Brak jest w tym obszarze właściwych gwarancji ochrony tych informacji, a także zapewnienia realizacji praw osób, których dane dotyczą.	Uwaga zasadna Na potrzeby usystematyzowania postanowień, których stosowanie wymaga przetwarzania danych osobowych, w projekcie dodano rozdział poświęcony ochronie danych osobowych – rozdział 4 f - Ochrona przetwarzanych danych osobowych. Projektowane uprzednio zapisy zostały usunięte i zastąpione ww. rozdziałem. Retencję ustalono w odniesieniu do poszczególnych celów przetwarzania:

		W tym zakresie, aktualne pozostają więc uwagi Prezesa UODO dotyczące zasadności uregulowania – stosownie do treści art. 5 ust. 1 lit. c i e rozporządzenia 2016/679 – adekwatnych i jednolitych okresów retencji danych dla przechowywania danych, pozyskiwanych na potrzeby weryfikacji pracowników oraz dla realizacji procedury zgłoszeń dotyczących sytuacji zagrażających dobru małoletniego.	w Rozdziale 4f dodano zapis: „6. Dane osobowe przetwarzane w związku z: 1) podejrzeniem krzywdzenia lub krzywdzeniem małoletniego przechowuje się przez okres nie dłuższy niż 3 lata od dnia dokonania zgłoszenia, chyba że wcześniej ustanie cel ich przetwarzania lub zgłoszenie okaże się niezasadne – w takim przypadku dane podlegają niezwłocznemu usunięciu, 2) weryfikacją pracowników, współpracowników lub kandydatów do pracy mogą być przechowywane przez okres nie dłuższy niż 5 lat od zakończenia współpracy lub zakończenia procesu rekrutacyjnego, chyba że dłuższy okres
--	--	---	--

				przechowywania wynika z przepisów odrębnych.” Ponadto, ze względu na szeroki zakres odrębnych przepisów regulujących przechowywanie danych – takich jak ordynacja podatkowa, przepisy dotyczące systemu ubezpieczeń społecznych, kodeks pracy (regulujący zatrudnienie), kodeks cywilny (regulujący zawieranie umów cywilnoprawnych) oraz ustawa o narodowym zasobie archiwalnym i archiwach – dodano stosowny zapis, z uwzględnieniem ciężącego na Administratorze obowiązku zapewnienia regularnej weryfikacji podstaw dalszego przetwarzania danych, zgodnie z
--	--	--	--	---

				aktualnie obowiązującymi przepisami prawa.” „7. Administrator, o którym mowa w ust. 1, dokonuje przeglądu danych osobowych nie rzadziej niż raz w roku kalendarzowym w celu ustalenia konieczności ich dalszego przechowywania. Dane osobowe, których dalsze przetwarzanie jest zbędne do realizacji celu określonego w ust. 2 podlegają usunięciu.”
86.			W myśl przepisów ogólnego rozporządzenia o ochronie danych, w tym jego art. 5 ust. 2, administrator jest odpowiedzialny za przestrzeganie przepisów rozporządzenia 2016/679 i musi być w stanie wykazać ich przestrzeganie (zasada rozliczalności). Projektowane regulacje powinny zatem zawierać – odpowiednio do ról i udziału w przetwarzaniu danych, co jest kluczowe z punktu	Uwaga zasadna Na potrzeby usystematyzowania postanowień, których stosowanie wymaga przetwarzania danych osobowych, w projekcie dodano rozdział poświęcony ochronie danych osobowych – rozdział 4

		widzenia zasady rozliczalności – normy określające podmioty odpowiedzialne za przetwarzanie danych. Przetwarzanie danych osobowych powinno bowiem wiązać się z – precyzyjnie i odpowiednio do działań realnie podejmowanych – określonym statusem podmiotów odpowiedzialnych za to przetwarzanie. Pomocne w tym obszarze są wytyczne EROD 07/2020 dotyczące pojęć administratora i podmiotu przetwarzającego zawartych w RODO. Należy zaś zauważyć, że w art. 21h ust. 1 pkt 3 projektodawca przewiduje wyjątek od stosowania przepisów art. 21a- 21d „wobec osoby pozostającej w stosunku pracy lub dopuszczonej do innej działalności, po wykonaniu obowiązków określonych w art. 21a-21d, przed dopuszczeniem tej osoby do innej działalności przez kolejnego innego organizatora, na podstawie umowy zawartej między nim a pracodawcą tej osoby lub innym organizatorem, który jako pierwszy dopuścił tę osobę do innej działalności. Warunkiem zwolnienia od wykonania obowiązków, o których w art. 21a-21d, jest złożenie	f - Ochrona przetwarzanych danych osobowych. Projektowane uprzednio zapisy zostały usunięte i zastąpione ww. rozdziałem. W rozdziale 4f dodano zapis: „1. Administratorem, o którym mowa w art. 4 pkt 7 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (ogólne rozporządzenie o ochronie danych) (Dz. Urz. UE L 119 z
--	--	---	--

		przez pracodawcę lub innego organizatora temu kolejnemu innemu organizatorowi oświadczenia o wykonaniu tych obowiązków oraz okazanie informacji lub oświadczeń, o których mowa w art. 21a ust. 1, art. 21b, art. 21c ust. 1-3, art. 21d ust. 1 i 2 i art. 21. Projektodawca przewiduje zatem zwolnienie z obowiązku dokonywania weryfikacji pracownika, podmiotu / pracodawcę zatrudniającego osoby wykonujące pracę z dziećmi w związku z porozumieniem zawartym między dwoma podmiotami, z których jeden z nich dokonał już przedmiotowej weryfikacji tej osoby zgodnie z przepisami ustawy. Należy jednak zauważyć, że przepis wskazuje na możliwość przedstawienia „oświadczenia o wykonaniu tych obowiązków oraz okazanie informacji lub oświadczeń”. Oznacza to zatem, że dane dotyczące niekaralności będą przetwarzane przez obydwa podmioty. Przepis ten nie jest więc jasny, nie precyzuje zakresu porozumienia, o którym mowa w tym przepisie. Tym samym, projektodawca nakłada odpowiedzialność za	04.05.2016, str. 1, z późn. zm.) w związku z realizacją obowiązków, o których mowa: 1) w rozdziale 3 jest pracodawca lub inny organizator, o którym mowa w art. 21; 2) w rozdziale 4b jest jednostka lub podmiot zobowiązany do wprowadzenia standardów ochrony małoletnich, o których mowa w art. 22b - który ustala cele i sposoby przetwarzania danych w związku z realizacją tych obowiązków. Do kolejnego pracodawcy przekazane będzie jedynie oświadczenie pierwszego pracodawcy o spełnieniu obowiązku weryfikacji pracownika.
--	--	--	--

			przetwarzanie danych osobowych w zakresie weryfikacji pracowników na obydwie podmioty, nie określając przy tym warunków ani zasad tej odpowiedzialności (współpracy). Dodatkowo wskazać trzeba, że rozporządzenie 2016/679 nie przewiduje składania oświadczeń, jeśli ta regulacja miałaby wypełniać obowiązki z rozporządzenia 2016/679. Tym samym przepis ten wymaga dookreślenia w zakresie realizacji obowiązków wynikających z przepisów o ochronie danych osobowych. Konieczne jest przyjęcie właściwych regulacji kształtujących sposób, zakres i formę partycypacji podmiotów związanych porozumieniem procesów odniesieniu do przetwarzania danych w związku z weryfikacją pracownika.”.	
87.			Ponadto, projektodawca przewiduje w art. 21i oraz 22ca obowiązki administratorów w związku z weryfikacją pracowników oraz wprowadzeniem standardów ochrony małoletnich, wskazując w	Uwaga zasadna Na potrzeby usystematyzowania postanowień, których

		projektowanym art. 21i, że administratorem jest „pracodawca lub inny organizator” oraz – w projektowanym art. 22ca – „osoba kierująca jednostką lub podmiotem zobowiązanym”. Projektodawca poprzez ww. regulacje ustanowił różnych administratorów (pracodawcę, kierownika jednostki), na których będą spoczywać obowiązki w zakresie przetwarzania danych osobowych. W praktyce zaś takie rozwiązanie, może wiązać się z funkcjonowaniem w jednostce kilku administratorów, np. określona jednostka organizacyjna, która realizuje zadania wynikające z określonych ustaw branżowych (np. podmiot leczniczy, szkoła publiczna, uczelnia wyższa, itd.) i kierownik jsfp, który będzie administratorem w związku z zadaniami związanymi z realizacją projektowanych przepisów. Instytucję administratora danych osobowych należy rozumieć w sposób funkcjonalny, a nie wyłącznie formalny. Pojęcie administratora nie może być związane jedynie z odpowiedzialnością za wypełnienie obowiązków związanych z zapewnieniem ochrony	stosowanie wymaga przetwarzania danych osobowych, w projekcie dodano rozdział poświęcony ochronie danych osobowych – rozdział 4 f - Ochrona przetwarzanych danych osobowych. Projektowane uprzednio zapisy zostały usunięte i zastąpione ww. rozdziałem. Do kolejnego pracodawcy przekazane będzie jedynie oświadczenie pierwszego pracodawcy o spełnieniu obowiązku weryfikacji pracownika. W rozdziale 4f dodano zapis: „1. Administratorem, o którym mowa w art. 4 pkt 7 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE)
--	--	--	---

		małoletnich, tak jak przyjęto w projektowanych przepisach, ale powinno być ujmowane w szerszym aspekcie przez pryzmat wszelkich obowiązków spoczywających na określonym podmiocie obowiązany do stosowania wszelkich innych przepisów prawa. Projektodawca powinien zatem określić, wypełniając wymogi rozporządzenia 2016/679 z art. 4 ust. 7 oraz stosownie do wytycznych EROD 07/2020, cele i sposoby przetwarzania, tak, aby była możliwa ocena kto jest administratorem danych osobowych i w jakim zakresie.	2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (ogólne rozporządzenie o ochronie danych) (Dz. Urz. UE L 119 z 04.05.2016, str. 1, z późn. zm.) w związku z realizacją obowiązków, o których mowa: 1) w rozdziale 3 jest pracodawca lub inny organizator, o którym mowa w art. 21; 2) w rozdziale 4b jest jednostka lub podmiot zobowiązany do wprowadzenia standardów ochrony małoletnich, o których mowa w art. 22b
--	--	---	---

				- który ustala cele i sposoby przetwarzania danych w związku z realizacją tych obowiązków.
88.			W dodawanych art. 21i ust. 4 i art. 22ca ust. 5 projektodawca wskazuje na obowiązek administratora do „wdrożenia środków technicznych i organizacyjnych, o których mowa w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (ogólne rozporządzenie o ochronie danych) oraz ustawie z dnia 14 grudnia 2018 r. o ochronie danych osobowych przetwarzanych w związku z zapobieganiem i zwalczaniem przestępczości.” Przepisy rozporządzenia 2016/679 określają ogólne zasady ochrony danych osobowych. Stosownie jednak do art. 6 ust. 3 ww. rozporządzenia, to przepisy krajowe powinny uszczegóławiać w jaki sposób będą	Na potrzeby usystematyzowania postanowień, których stosowanie wymaga przetwarzania danych osobowych, w projekcie dodano rozdział poświęcony ochronie danych osobowych – rozdział 4 f - Ochrona przetwarzanych danych osobowych. Projektowane uprzednio zapisy zostały usunięte i zastąpione ww. rozdziałem. W rozdziale 4f dodano postanowienia związane z: – dostępem do danych szczególnych kategorii;

		realizowane określone procesy przetwarzania danych, a zwłaszcza w sytuacji, gdy będą dokonywane przez organy władzy publicznej dla realizacji ich zadań (art. 31, art. 51 Konstytucji RP).	– realizacją praw osób, których dane dotyczą; – spełnieniem obowiązku informacyjnego, z uwzględnieniem szczególnych wymagań, gdy informacje kierowane są do dzieci; – retencją danych z uwzględnieniem celu ich przetwarzania; – oraz dodatkowej weryfikacji podstaw przetwarzania przetwarzanych danych. 4. Do przetwarzania danych osobowych, o których mowa w art. 9 i 10 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w
--	--	---	--

				związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (ogólne rozporządzenie o ochronie danych) (Dz. Urz. UE L 119 z 04.05.2016, str. 1, z późn. zm.), mogą być dopuszczone wyłącznie osoby posiadające pisemne upoważnienie do przetwarzania takich danych wydane przez administratora. 5. Osoby upoważnione do przetwarzania danych, o których mowa w ust. 4, są zobowiązane do zachowania w tajemnicy zarówno tych danych, jak i sposobów ich zabezpieczania – zarówno w trakcie współpracy z
--	--	--	--	--

				administratorem, jak i po jej zakończeniu. 6. Dane osobowe przetwarzane w związku z: 1) podejrzeniem krzywdzenia lub krzywdzeniem małoletniego przechowuje się przez okres nie dłuższy niż 3 lata od dnia dokonania zgłoszenia, chyba że wcześniej ustanie cel ich przetwarzania lub zgłoszenie okaże się niezasadne – w takim przypadku dane podlegają niezwłocznemu usunięciu, 2) weryfikacją pracowników, współpracowników lub kandydatów do pracy mogą być przechowywane przez okres nie dłuższy niż 5 lat od zakończenia współpracy lub zakończenia procesu rekrutacyjnego, chyba
--	--	--	--	--

				że dłuższy okres przechowywania wynika z przepisów odrębnych. 7. Administrator, o którym mowa w ust. 1, dokonuje przeglądu danych osobowych nie rzadziej niż raz w roku kalendarzowym w celu ustalenia konieczności ich dalszego przechowywania. Dane osobowe, których dalsze przetwarzanie jest zbędne do realizacji celu określonego w ust. 2 podlegają usunięciu. 8. Administrator, o którym mowa w ust. 1, w zwięzłej, zrozumiałej i łatwo dostępnej formie, jasnym i prostym językiem - w szczególności gdy informacje są kierowane do dziecka - udziela osobie, której
--	--	--	--	---

				dane dotyczą, wszelkich informacji, o których mowa w art. 13 i art. 14 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (ogólne rozporządzenie o ochronie danych) (Dz. Urz. UE L 119 z 04.05.2016, str. 1, z późn. zm.). Administrator zwolniony jest z obowiązku, o którym mowa w zdaniu pierwszym wobec której zachodzi co najmniej podejrzenie krzywdzenia małoletniego.
--	--	--	--	--

				9. Administrator, o którym mowa w ust. 1, ułatwia osobie, której dane dotyczą, wykonanie praw przysługujących jej na mocy art. 15-22 i art. 34 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (ogólne rozporządzenie o ochronie danych) (Dz. Urz. UE L 119 z 04.05.2016, str. 1, z późn. zm.).
--	--	--	--	---

Dnia 26 maja 2025 r.

**Nieuwzględnione uwagi zgłoszone w ramach opiniowania do
projektu ustawy o zmianie ustawy o przeciwdziałaniu zagrożeniom przestępczością na tle seksualnym i ochronie małoletnich oraz
niektórych innych ustaw (numer UD 176)**

Lp.	Urząd zgłaszający uwagę	Paragraf	Treść zgłoszonej uwagi	Stanowisko MS
1.	Biuro Rzecznika Praw Pacjenta	art. 22d–22f, 22i, 22m	Odnosząc się do procedury analizy zdarzeń (projektowane art. 22d–22f, 22i, 22m ustawy o przeciwdziałaniu zagrożeniom przestępczością na tle seksualnym i ochronie małoletnich), w art. 22d ust. 2a proponuję uściślić, że analiza zdarzenia nie może być wykorzystywana do wszczynania postępowań dyscyplinarnych lub karnych, co wzmocni niezależność tego mechanizmu. Kolejno, w art. 22m ust. 1 wskazano termin na sporządzenie „projektu raportu” oraz „raportu” – warto doprecyzować, kto zatwierdza raport, czy podlega on publikacji oraz w jakim zakresie jest jawny.	Uwaga niezasadna Zaproponowany w projekcie przepis brzmi: „2a. Celem analizy określonego zdarzenia <i>nie jest ustalenie winy i odpowiedzialności osób za popełnienie innego czynu zabronionego niż wskazany w ust. 1, lub przewinienia dyscyplinarnego związanego z okolicznościami analizowanego zdarzenia,</i> ani odpowiedzialności instytucji lub innych organów.”

				Na stronie MS umieszczana jest Informacja na temat analizy. Znajdują się w niej m. in. rekomendacje dla określonych Instytucji. Nie jest natomiast ujawniona dokumentacja zebrana w toku prowadzenia analizy. W opinii projektodawcy, nie ma możliwości wyłączenia podejmowania w oparciu o Informację umieszczoną na stronie MS określonych działań.
2.			Poddaję pod rozwałę, żeby pracownicy, którzy mają w placówkach stały kontakt z małoletnimi (art. 21 projektu ustawy o przeciwdziałaniu zagrożeniom przestępczością na tle seksualnym i ochronie małoletnich), powinni raz w roku odbyć rozmowę z psychologiem (np. wypełnienie testu – poziom stresu). Każda placówka, która prowadzi działalność z	Uwaga niezasadna Proponowane rozwiązanie jest słusznym postulatem, natomiast wychodzi poza zakres projektowanej regulacji.

			zakresie wskazanym w art. 21 powinna mieć przypisanego na stałe psychologa, na terenie ww. placówek powinny być wywieszone plakaty z telefonami pomocowymi.	
3.			W przedmiocie kwestii zwolnienia z opłat za informację z KRK, w art. 2 ust. 1b wskazano, że zwolnienie z opłaty następuje po przedłożeniu oświadczenia organizatora działalności – poddaję pod rozagę doprecyzowanie formy tego oświadczenia lub umożliwienie jego składania elektronicznie, co usprawni procedurę.	Uwaga niezasadna Oświadczenia mogą być składane elektronicznie. Nie wymaga to zmian legislacyjnych.
4.			Dodatkowo zwracam uwagę, iż nie jest precyzyjnie określone, jak długo ważne są zaświadczenia (np. z KRK). Czy konieczne są nowe zaświadczenia przy każdej zmianie pracy lub funkcji? Złożenie oświadczenia zastępczego może być formalnością, a nie rzeczywistą weryfikacją.	Uwaga niezasadna Nie ma możliwości wskazania daty ważności zaświadczenia z Krajowego Rejestru Karnego albowiem informacje w nim zamieszczone mogą się zmienić nawet w ciągu kilku minut. Mają na to wpływ takie zdarzenia jak, przykładowo: odnotowanie

				informacji o wyroku skazującym (dana osoba będzie figurować jako karana), czy zatarcie skazania (dana osoba będzie figurować jako osoba nie karana)
5.	Związek Rzemiosła Polskiego		Dalej nie jest oczywiste, czy izby rzemieślnicze i cechy są zobowiązane do wprowadzenia Standardów Ochrony Małoletnich oraz czy członkowie komisji egzaminacyjnych izb rzemieślniczych powinny podlegać obowiązkowi weryfikacji niekaralności z Rejestru Sprawców Przestępstw na tle seksualnym i z Rejestru Karnego. Czy zatem w myśl (...) przepisów osoby kierujące izbami rzemieślniczymi lub cechami są zobligowane do wprowadzania Standardów Ochrony Małoletnich w swoich placówkach? Prosimy Ministerstwo Sprawiedliwości o jednoznaczną odpowiedź w tym aspekcie, bowiem w opinii Związku Rzemiosła Polskiego, obowiązek taki dla organizacji samorządu	Uwaga niezasadna Uwaga jest wnioskiem o dokonanie wykładni przepisów. Każda jednostka/podmiot winna ocenić czy prowadzi działalność wchodząca w zakres art. 22b ustawy.

			gospodarczego rzemiosła, tj. Związku, izb i cechów rzemiosła jest nadmiarowy.	
6.			Wreszcie w art. 21h ust. 4 ustawy Kamilka zawarto regulację, według której zasady weryfikacji niekaralności osoby prowadzących praktyczną naukę zawodu będą określone wprost w ustawie Prawo oświatowe. W ustawie Kamilka należy jednak doprecyzować, co z pracodawcami, którzy prowadzą jednoosobową działalność gospodarczą i realizują osobiście przygotowanie zawodowe młodocianych (bez powierzania tych obowiązków osobie trzeciej). Czy również, jak w przypadku instruktorów praktycznej nauki zawodu, tak i tu będzie mieć zastosowanie wyłącznie art. 120 ust 3 a ustawy Prawo oświatowe? Wydaje się logiczne, że pracodawca prowadzący osobiście przygotowanie zawodowe młodocianych pracowników nie powinien sam sprawdzać siebie w odpowiednich Rejestrach. Niemniej prosimy Ministerstwo Sprawiedliwości, aby i ta kwestia jednoznacznie wybrzmiała w	Uwaga częściowo zasadna Jeśli chodzi o instruktorów praktycznej nauki zawodu, to wchodzić oni w zakres art. 120 ust. 3a (osoba prowadząca praktyczną naukę zawodu). W art. 120 ust. 5 ustawy Prawo oświatowe, odniesiono się do ust. 3b (składanie oświadczeń) oraz 3c (składanie oświadczeń pod rygorem odpowiedzialności karnej).

			projektowanej ustawie. Warty rozważenia jest, podobnie jak w przypadku instruktorów praktycznej nauki zawodu, wprowadzenie w ustawie Kamilka zapisów uznających za wystarczające złożenie przez pracodawców prowadzących jednoosobową działalność gospodarczą i realizujących osobiście przygotowanie zawodowe młodocianych stosownego oświadczenia.	
7.			W przypadku pracodawców powinno również nastąpić uproszczenie procedur w zakresie realizacji polityki ochrony małoletnich, w szczególności uproszczenie procedur administracyjnych dotyczących pozyskiwania informacji z Rejestru Sprawców. Przestępstw na Tle Seksualnym oraz z Krajowego Rejestru Karnego. Rozwiązaniem mogłoby być automatyczne generowanie w aplikacji mObywatel informacji w tym zakresie, przez co byłyby w każdym momencie dostępne, analogicznie, jak ma to miejsce w odniesieniu do danych z ewidencji kierowców naruszających przepisy ruchu drogowego.	Uwaga co do połączenia KRK z aplikacją mObywatel wykracza poza zakres projektu.

8.			W „ustawie Kamilka” oraz obecnie projektowanej nowelizacji nie uregulowano kwestii okresu ważności przedkładanego zaświadczenia o niekaralności. Przepisy regulujące funkcjonowanie KRK, takie jak ustawa z dnia 24 maja 2000 r. o Krajowym Rejestrze Karnym nie określają terminu ważności tego dokumentu. Kodeks pracy również nie precyzuje tej materii. Stanowi to <u>lukę w przepisach prawa i sugeruje brak konieczności ponownej weryfikacji. Takie rozumowanie jest oczywiście niespójne z celem wprowadzonej ustawy Kamilka, jakim jest zwiększenie bezpieczeństwa małoletnich przed przestępstwami popełnianymi na tle seksualnym.</u>	Uwaga niezasadna w zakresie możliwości ustalenia ważności informacji z KRK patrz punkt 4. Jeśli chodzi o uprawnienie do ponownej weryfikacji z zakresu karalności – dodano art. 21b ust. 2 - możliwość pozyskania informacji z Rejestru Sprawców na Tle seksualnym.
9.	Prokuratura Krajowa		Projektowane rozwiązania w obrębie przepisów karnych budzą jednak zastrzeżenia, szczególnie w odniesieniu do art. 1 pkt 15, który zmienia brzmienie art. 23 ust. 2 i 3 ustawy. Przepis ten przewiduje penalizację niewykonania obowiązku przedłożenia informacji lub oświadczenia, o których mowa w art. 21b, art. 21c ust. 1-3, art. 21d ust. 1 i 2 oraz art. 21e, a	Uwaga bezprzedmiotowa co do art. 23 ust. 3 ustawy. Dokonano zmiany w projekcie: wszystkie oświadczenia będą składane pod rygorem odpowiedzialności karnej. Złożenie nieprawdziwego oświadczenia będzie skutkować

			także złożenia nieprawdziwego oświadczenia. Z niejasnych przyczyn pomija natomiast osoby wskazane w art. 21f ust. 1, które są zobowiązane do składania oświadczeń, zgodnie z ust. 2 tego przepisu, o treści zbliżonej do oświadczeń wymaganych w art. 21e. W rezultacie osoby te nie będą podlegać odpowiedzialności za niezłożenie lub złożenie nieprawdziwego oświadczenia, jak określono w art. 21f ust. 2. Z uzasadnienia projektowanej nowelizacji nie wynika, jakie przesłanki przyczyniły się do odstąpienia od penalizacji w tym przypadku.	odpowiedzialnością za przestępstwo z art. 233 § 6 k.k.
10.	Sąd Najwyższy		Obrana przez projektodawcę koncepcja legislacyjna w zakresie dotyczącym propozycji zmiany odnośnie do art. 12 pkt 6 i 7 ustawy o przeciwdziałaniu zagrożeniom przestępczością na tle seksualnym i ochronie małoletnich może naruszać reguły prawa zatrudnieniowego sensu largo, zgodnie z którymi to regułami wszelkie ryzyko związane z procedurą	Uwaga niezasadna Zgodnie z art. 20 ustawy o przeciwdziałaniu za zagrożeniom przestępczością na tle seksualnym i ochronie małoletnich, w sprawach

		zatrudnienia pracownika, w tym również ryzyko organizacyjne, ponosi wyłącznie podmiot zatrudniający, a nie osoba zatrudniana (ubiegająca się o zatrudnienie). W tym względzie nie sposób więc pozytywnie ustosunkować się do propozycji przedstawionej w art. 1 pkt 3 projektu, zgodnie z którą osoba fizyczna nieprowadząca działalności gospodarczej, ale zatrudniająca pracowników (organizująca pracę z małoletnimi), ma być uwolniona od takiego ryzyka z tej przyczyny, że przedmiotowe ryzyko – w postaci wykonania obowiązku dostarczenia pracodawcy (organizatorowi) odpowiedniej informacji z Rejestru – zostanie w całości przerzucone na kandydata ubiegającego się o zatrudnienie. Opiniowane zamierzenie legislacyjne można zatem kwalifikować nie tylko jako czynność naruszającą standardy w zakresie konstytucyjnej zasady wolności wyboru i wykonywania zawodu oraz miejsca pracy (art. 65 ust. 1 Konstytucji), ale również jako zabieg sprzeczny z wyrażonym w art. 32 ust. 2 Konstytucji zakazem dyskryminowania kogokolwiek	nieuregulowanych w ustawie zastosowanie ma kodeks postępowania administracyjnego, w oparciu o który wydawane są przez Biuro pozytywne/negatywne decyzje dotyczące uruchomienia konta użytkowników systemu teleinformatycznego Rejestru Sprawców Przestępstw na Tle Seksualnym. Wnioski o aktywowanie konta składane m.in. przez pracodawców/innych organizatorów podlegają (w trybie k.p.a.) kontroli spełniania warunku aktywowania, tj. istnienia ustawowego uprawnienia do uzyskiwania informacji z Rejestru (czyli z obowiązującego art. 12 pkt. 6 i
--	--	---	---

		w życiu politycznym, społecznym lub gospodarczym z jakiegokolwiek przyczyny. Skoro bowiem wszyscy są wobec prawa równi i wszyscy mają prawo do równego traktowania przez władze publiczne (art. 32 ust. 1 Konstytucji), to trudno zgodzić się z rozumowaniem projektodawcy, wyrażonym w art. 1 pkt 3 projektu, wedle którego pracodawcy legitymujący się innym statusem niż osoba fizyczna nieprowadząca działalności gospodarczej, mają mieć ustawowo zagwarantowany dostęp do danych ujętych w Rejestrze, w związku z czym, osoby zatrudniane przez te podmioty są zwolnione z obowiązku przedkładania im stosownej informacji z Rejestru, natomiast pracodawcy (inni organizatorzy) będący osobami fizycznymi nieprowadzącymi działalności gospodarczej powinni zostać pozbawieni prawa dostępu do danych ujętych w Rejestrze, w związku z czym osoby zatrudniane przez takie osoby będą zobowiązane do przedłożenia podmiotom zatrudniającym informacji z Rejestru.	7) a także czy profil działalności pracodawcy/innego organizatora mieści się w dyspozycji normy art. 21 ustawy. BKRRK dokonuje każdorazowej oceny spełnienia ww. przesłanek, m.in.: poprzez kontrolę rejestrów publicznych (np. KRS, CEiDG) a w przypadku wątpliwości wzywa do uzupełnienia braków formalnych wniosku poprzez zobowiązanie podmiotu wnoszącego o aktywowanie konta do uprawdopodobnienia istnienia tych przesłanek. Jeśli ocena przesłanek jest pozytywna BKRRK aktywuje konto, a podmiot może automatycznie pozyskiwać informacje z RSPTS. W przypadku oceny
--	--	--	--

				negatywnej wydawana jest decyzja o odmowie aktywowania konta (zaskarżalna w trybie k.p.a.). W przypadku zatem osób fizycznych nieprowadzących działalności gospodarczej, analogicznie jak w obowiązującej ustawie inne podmioty wymienione w art. 12 pkt. 6 i 7, musiałyby udowodnić istnienie przesłanki warunkującej uprawnienie do uzyskiwania informacji z RSPTS (w tym o osobach trzecich). BKRK nie ma możliwości dokonania takiej oceny. Zmiana zatem, brzmienia art. 12 pkt. 6 i 7 poprzez wyłączenie z kręgu podmiotów uprawnionych do uzyskiwania informacji z
--	--	--	--	--

				RSPTS osób fizycznych nieprowadzących działalności gospodarczej, z uwagi m.in.: na trudności w ocenie istnienia/nieistnienia faktycznej podstawy prawnej aktywowania konta oraz nałożenie na osoby ubiegające się o zatrudnienie (o kontakty z małoletnimi) obowiązku dostarczenia stosownej informacji z Rejestru (celem przedstawienia pracodawcy, w tym osobie fizycznej nieprowadzącej działalności gospodarczej) z jednej strony rozwiązuje powyższy problem realnych trudności związanych z weryfikacją uprawnienia takich osób fizycznych do pozyskiwania z RSPTS
--	--	--	--	---

				informacji o osobach trzecich oraz umożliwia tym osobom fizycznym otrzymanie informacji (pozyskanych samodzielnie przez osoby trzecie) o braku figurowania/figurowaniu tych osób trzecich w RSPTS. Należy bowiem pamiętać, że w RSPTS istnieją dwa typy kont: - konto osoby fizycznej, które umożliwia odpytywanie tylko o siebie (to konto można założyć samodzielnie) - konto użytkownika instytucjonalnego, które umożliwia odpytywanie o osoby trzecie (założenie tego konta wymaga weryfikacji przez Biuro uprawnienia do korzystania z konta, m.in. w celu zmniejszenia
--	--	--	--	--

				ryzyka naruszenia ochrony danych osobowych).
11.	Prokuratura Regionalna w Szczecinie		Obok art. 21e i 21f projektowanej ustawy, zasadne jest też dodanie przepisu zwalniającego z obowiązku przedłożenia informacji, o której mowa w art. 21c projektowanej ustawy - osobę, na której już ciąży wymóg niekaralności na podstawie innych przepisów.	Uwaga częściowo zasadna, zmieniono brzmienie art. 21h ust. 3. Art. 21h: 2. <i>Przepisu art. 21a ust. 1 nie stosuje się w zakresie, w jakim odrębne przepisy przewidują uzyskanie lub przedłożenie informacji o osobie ujętej w Rejestrze z dostępem ograniczonym oraz w Rejestrze osób, w stosunku do których Państwowa Komisja do spraw przeciwdziałania wykorzystaniu seksualnemu małoletnich poniżej lat 15 wydała postanowienie o wpisie w Rejestrze.</i>

				3. Przepisów art. 21c - art. 21d nie stosuje się w stosunku do osób, co do których odrębne przepisy przewidują uzyskanie lub przedłożenie informacji o osobie z Krajowego Rejestru Karnego z zakresu co najmniej przestępstw, o których mowa w art. 21c ust. 1.
12.			Brak jest uzasadnienia dla rozróżnienia w art. 8 ustawy nowelizującej wejścia w życie art. 2 po upływie 4 miesięcy od dnia ogłoszenia. Przepis ten zwalnia z obowiązku uiszczenia opłaty wolontariuszy, uczniów i studentów, którzy w wakacje będą podejmować wolontariat podczas wypoczynku dzieci i młodzieży oraz przeprowadzać praktyki wakacyjne. Ustawodawca nie uzasadnia dlaczego, mimo wejścia pozostałych przepisów w życie po 14 dniach, przepis nakładający ulgi na osoby pracujące pro bono miałby wejść dopiero po zakończeniu pierwszego okresu, w którym mogłby zostać wykorzystany z korzyścią dla	Uwaga niezasadna Ustalona <i>vacatio legis</i> jest konieczna, aby dostosować system teleinformatyczny do wprowadzanych regulacji.

			wolontariuszy i studentów.	
13.			Projekt nie nowelizuje rozdziału 4a, podczas gdy niezwłocznej zmiany wymaga art. 22a dotychczasowej ustawy, zgodnie z którym sąd lub prokurator zasięga opinii dwóch biegłych psychiatrów i biegłego seksuologa lub biegłego psychoseksuologa - w celu ustalenia stopnia prawdopodobieństwa ponownego popełnienia przez sprawcę przestępstwa przeciwko wolności seksualnej i obyczajności popełnionego na szkodę małoletniego. Obecna treść przepisu powoduje zaktualizowanie obowiązku po stronie prokuratora w każdej sytuacji, również kiedy brak jest przesłanek pozwalających na przyjęcie, że czyn został popełniony w związku z zaburzeniami na tle seksualnym. Stosunkowo często napotykanym przykładem może być dopuszczenie się przez osobę 17-letnią innej czynności seksualnej wobec osoby 14-letniej. Zachowania te, choć zabronione przez prawo, to jednak nie powinny skutkować koniecznością	Uwaga niezasadna - wykracza poza zakres projektowanych zmian

			zasięgania opinii 3 biegłych, w każdym przypadku. Przepis powinien nakładać obowiązek uzyskania opinii wyłącznie w sytuacji, gdy okoliczności sprawy wskazują, iż przestępstwo zostało popełnione w związku z zaburzeniem preferencji seksualnych, pozostawiając możliwość zasięgnięcia opinii w każdej innej sytuacji popełnienia czynów w nim wymienionych.	
14.	Sąd Rejonowy w Chelmnie	art. 202§3 k.p.k.	Zmiana treści art. 202 § 3 k.p.k. poprzez dodanie „lub biegłego psychoseksuologa” powinna istotnie przyspieszyć postępowania w sprawach wskazanych w tym przepisie (ze względu na niewielką liczbę biegłych - lekarzy seksuologów), jak i istotnie zmniejszyć koszty postępowania wynikające obecnie z potrzeby dublowania opinii lub powoływania zespołów biegłych.	Uwaga niezasadna - poza zakresem zmian w projekcie
15.	Polski Czerwony Krzyż		W art. 21e: czy pojęcie „opiekun” odnosi się do opiekuna prawnego małoletniego czy też do każdej pełnoletniej osoby, sprawującej za zgodą rodzica opiekę nad małoletnim np. dziadkowie, sąsiadka lub	Uwaga niezasadna

			rodzic innego dziecka, pod którego opieką przebywa w danym momencie małoletni?	W opinii projektodawcy nie jest zasadnym wyjaśnienie definicji słowa „opiekun”.
15.			Czy w celu weryfikacji osoby spełniającej warunki z art. 21 h ust. 2 wystarczające będzie okazanie ważnej legitymacji służbowej? Czy istnieje inny sposób, który pozwoli organizatorowi czy dana osoba spełnia warunki wskazane w art.21h ust.2?	Zapis nie stanowi uwagi a wniosek wyjaśnienie przepisu.
			W zakresie art. 21h ust. 4 – czy jeśli „inna działalność” jest wykonywana pod nadzorem osoby zobowiązanej do jego sprawowania np. w przypadku jednorazowych warsztatów prowadzonych pod nadzorem innej osoby, oznacza to, że na organizatorze nie spoczywa obowiązek dokonania sprawdzenia osoby prowadzącej jednorazowe warsztaty?	Zapis nie stanowi uwagi a wniosek wyjaśnienie przepisu. Należy zapoznać się z definicją dopuszczenia do innej działalności, której brzmienie uległo zmianie na skutek zgłoszonych uwag.

17.			Czy ustawodawca rozważa rozszerzenie zwolnienia z opłaty wskazanej w art. 2 projektu ustawy stanowiącej zmianę do ustawy z dnia 24 maja 2000 r. o Krajowym Rejestrze Karnym (Dz. U. z 2024 r. poz. 276) na osoby będące pracownikami organizacji pożytku publicznego? Rozszerzenie zakresu zwolnienia podmiotowego na pracowników organizacji pożytku publicznego pozwoli zmniejszyć obciążenie nakładane na te organizacje.	Zapis nie stanowi uwagi a wniosek wyjaśnienie przepisu. Przewidziane przez projektodawcę zwolnienia z opłaty za wydanie informacji z KRK znajdują się w projekcie. Inne nie są przewidywane.
18.	Prokuratura Rejonowa w Lubinie		Projektowane regulacje uwzględniają weryfikację spełniania wymogu braku prawomocnego skazania nie tylko poprzez uzyskanie danych z Rejestru Sprawców Przestępstw na tle Seksualnym lub Krajowego Rejestru Karnego, ale także przez pisemne oświadczenia osób, że nie były prawomocnie skazane za przestępstwa z katalogu wskazanego w ustawie. Z tym obowiązkiem związane jest wprowadzenie	Uwaga niezasadna W opinii projektodawcy okoliczność ta nie wymaga uwzględnienia w przepisie.

		odpowiedzialności za wykroczenie (projektowany art. 23 ust. 3 ustawy). O ile jednak w przypadku zasięgnięcia danych z Rejestru lub KRK funkcjonuje instytucja zatarcia skazania (vide art. 18 ustawy z dnia 13 maja 2016 r. o przeciwdziałaniu zagrożeniom przestępczością na tle seksualnym i ochronie małoletnich (t.j. Dz. U. z 2024 r. poz. 1802 z późn. zm.), o tyle projektodawca nie uwzględnił odwołania się do tej instytucji statuując obowiązek składania pisemnych oświadczeń osób, że nie były prawomocnie skazane za przestępstwa z katalogu wskazanego w ustawie. Zatem powstaje wątpliwość, czy obowiązek ten (a zatem i odpowiedzialność za wykroczenie), obejmuje także skazania, które uległy zatarciu w dacie składania oświadczenia. Brak wyraźnego wskazania tej kwestii może prowadzić w praktyce stosowania ustawy do uzyskiwania ze złożonych oświadczeń i gromadzenia danych, które nie figurują już we w/w Rejestrze i KRK.	
--	--	---	--

19.	Rzecznik Praw Dziecka	art. 21a ust. 1	w art. 21a ust. 1 wyłączono osoby fizyczne nieprowadzące działalności gospodarczej. Oznacza to, że spora grupa osób, które np. prowadzą wielokrotne zajęcia dla dzieci przy jednoczesnym nieprowadzeniu działalności gospodarczej w tym zakresie, mogą mieć bezpośredni kontakt z dziećmi bez weryfikacji ich we wskazanych Rejestrach. W związku z powyższym bardzo proszę, z uwagi na bezpieczeństwo dzieci, o rezygnację z tego wyłączenia.	Uwaga niezasadna Osób, które nie prowadzą działalności gospodarczej dotyczy art. 21b. Dla uniknięcia wątpliwości, zmieniono brzmienie przepisu.
20.		art. 21c ust.1 pkt. 2)	wyłączenia z art. 21c ust.1 pkt. 2) w ocenie Rzecznika nie powinny mieć miejsca. Należy wskazać, że art. 193 Kodeksu Karnego reguluje zakłócanie miru domowego, co może mieć znaczenie w przypadku rodziców niezamieszkujących ze sobą, a informacja może być istotna z punktu widzenia bezpieczeństwa dzieci.	Uwaga niezasadna Należy wskazać, że przestępstwa tego nie ma w aktualnym katalogu w art. 21c ust. 3. Nie występuje także w ustawach o sporcie, ani ustawie o systemie oświaty. Budując katalog uwzględniony w projekcie wazono dobra i w tym kontekście oparto się na kryterium stwarzania zagrożenia

				dla dobra dziecka. Uzasadnienie zgłaszającego uwagę „może dotyczyć naruszenia miru domowego związanego z przemocą” nie zmienia przyjętej oceny.
21.		art. 21h ust. 4	art. 21h ust. 4 powołuje się na wyłączenie art. 21c-21e w przypadku osób prowadzących praktyczną naukę zawodu zobowiązanych do przedstawienia informacji z wskazanych rejestrów oraz oświadczeń, o których mowa w art. 120 ust. 3b ustawy z dnia 14 grudnia 2016 r. – Prawo Oświatowe. Otóż, art. 97b 3b ustawy z dnia 14 grudnia 2016 r. – Prawo Oświatowe określa odpowiedzialność za złożenie nieprawdziwego oświadczenia o którym mowa w art. 120 ust 3b polegającej na karze aresztu, ograniczenia wolności lub grzywny nie niższej niż 1000 zł. Jest to znacznie niższa odpowiedzialność karna niż określona w art. 233 § 1 i § 6 Kodeksu karnego, która polega na karze pozbawienia wolności od 6 miesięcy do 8 lat. Takie rozróżnienie rygoru odpowiedzialności karnej w	Uwaga bezprzedmiotowa Dokonano zmiany w projekcie: wszystkie oświadczenia będą składane pod rygorem odpowiedzialności karnej. Złożenie nieprawdziwego oświadczenia będzie skutkować odpowiedzialnością za przestępstwo z art. 233 § 6 k.k.

			przypadku oświadczeń na podstawie ustawy z dnia 14 grudnia 2016 r. – Prawo Oświatowe i Kodeksu karnego prowadzi do podziału fałszywych oświadczeń na wykroczenia i przestępstwa, co nie znajduje uzasadnienia w przedmiocie chronionych dóbr. Zatem, zasadnym jest przyjęcie rygoru odpowiedzialności karnej z art. art. 233 § 1 i § 6 Kodeksu Karnego, w przypadku oświadczeń z art. 120 ust. 3b ustawy z dnia 14 grudnia 2016 r. – Prawo Oświatowe.	
22.	Rzecznik Praw Obywatelskich	art. 2a	W projektowanym art. 2a wprowadza się swoisty słowniczek, obejmujący 3 użyte w ustawie określenia: „dopuszczenie do innej działalności”, „inny organizator” oraz „wypoczynek”. Nie budzi samych zastrzeżeń sprecyzowanie w projekcie pojęć, których dotychczasowa wykładnia prowadziła do rozbieżnej praktyki. Jednak w ten sposób projektodawca rozmieścił ustawowe definicje w szeregu przepisów, zamiast umieścić je w jednej jednostce redakcyjnej ustawy. Katalog terminów użytych w projektowanym art. 2a nie jest ani kompletny ani wystarczający do	Uwaga częściowo zasadna dodano definicję opieki, wychowania, realizacji innych zainteresowań.

			stosowania ustawy, poza nim znajdują się inne pojęcia wymagające sprecyzowania. W ten sposób, przykładowo obok projektowanego słowniczka w art. 2a, w dotychczasowym art. 2 znajduje się nadal definicja „przestępczości na tle seksualnym”, a art. 22b ustawy definiuje termin „standardy ochrony małoletnich”.	
23.		Art. 2 a	Wątpliwości budzi zrezygnowanie przez projektodawcę z zakwalifikowania ogólnie ujętych w ust. 1 obowiązków pracodawców i innych organizatorów w zakresie działalności związanej z wychowaniem, edukacją, wypoczynkiem, leczeniem, świadczeniem porad psychologicznych, rozwojem duchowym, uprawianiem sportu lub realizacją innych zainteresowań przez małoletnich, lub opieką nad nimi oraz pracowników i innych osób dopuszczanych do takiej działalności z weryfikacji karalności przez pracodawców i innych organizatorów, jako szczególnych środków ochrony przeciwdziałających zagrożeniom przestępczością na tle seksualnym. Jeśli nawet można zgodzić się, że zakres dokonywanej	Uwaga bezprzedmiotowa wobec zmiany w projekcie brzmienia art. 2 ust. 1 pkt 2 oraz ust. 2 pkt 1a. Obowiązki pracodawców i innych organizatorów dotyczące uzyskiwania informacji z Rejestru Sprawców Przestępstw na Tle Seksualnym pozostały w ust. 1 pkt 2 jako szczególne środki zapobiegające przestępczości seksualnej.

		weryfikacji karalności przez pracodawców czy innych organizatorów wymienionych w ustawie działalności, pracowników i innych osób dopuszczanych do tych działalności jest szerszy niż obejmujący wyłącznie zagrożenie przestępczością na tle seksualnym, co zwłaszcza akcentuje projektowana treść art. 21c ust. 1, to nie można zlekceważyć również tego aspektu przeciwdziałania, jakie stwarza weryfikacja karalności przed podjęciem się zatrudnienia przez sprawcę przestępstw na tle seksualnym. Dotychczasowa treść art. 3 ust. 1 pkt 2 ustawy odnosi się na tyle szeroko do obowiązków pracodawców, innych organizatorów wyszczególnionych działalności, pracowników i innych osób dopuszczanych do tych działalności, że nie sposób sprowadzić jej wyłącznie do weryfikacji karalności, do czego skłania uzasadnienie projektu. Dodatkowo umieszczenie w art. 3 ust. 2 nowego pkt 1a polega na niemal automatycznym przerzuceniu treści z uchylanego art. 1 ust. 1 pkt 2 ustawy, z wyłączną zmianą sformułowania „w zakresie” na „polegającej	Jednocześnie dokonano zmiany w brzmieniu ust. 1a wskazując, że dotyczy weryfikacji karalności na podstawie rejestrów karnych oraz oświadczeń.
--	--	---	--

		na”, choć to ostatnie należy ocenić pozytywnie. Oznacza to, że obok ogólnie zakreślonych obowiązków w dodanym pkt 1a, nadal pozostają w treści art. 3 ust. 2 ustawy pozostałe obowiązki szczególne, także przynależące do pracodawcy czy innego organizatora działalności związanej z małoletnimi, do jakich należy zaliczyć wymienione w art. 3 ust. 2 pkt 2 standardy ochrony małoletnich. Należałoby w tym zakresie co najmniej sprecyzować, że nowy pkt 1a będzie odnosić się wyłącznie do weryfikacji karalności, tak aby każda z kategorii środków ochrony małoletnich, wymieniona w art. 3 ust. 2 miała charakter rozłączny. Jeśli zaś tak wąsko potraktować obowiązki w nowym art. 3 ust. 2 pkt 1a jako dotyczące weryfikacji karalności, to należałoby w świetle zmian poczynionych w art. 21 projektu ustawy dodać na końcu sformułowanie: „jeżeli czynności te wykonywane są bezpośrednio z udziałem małoletnich”. Zmiany wymaga również redakcja art. 3 ust. 2 pkt 5 ustawy, która wymienia jako szczególny środek	
--	--	--	--

		ochrony małoletnich „kontrolę wykonania obowiązków, o których mowa w art. 21 oraz art. 22b”. W tym zakresie zwraca uwagę to, że w tej samej części przepisu, tj. w art. 3 ust. 2 pkt 2 projektu ustawy nie uwzględniono zarówno zmian redakcyjnych, jakie przewiduje projektowana nowelizacja, rozbudowująca zarówno dotychczasową treść art. 21 ustawy na kilka dodatkowych przepisów (art. 21a-21i), jak i treść art. 22b, do której dodano nowy art. 22ca, uszczegóławiający obowiązki administratora danych osobowych, o których mowa w art. 22c ust. 5 ustawy. Takie pominięcie nowych jednostek redakcyjnych ustawy stwarza wrażenie, że ustawodawca szerzej określa obowiązek ochrony małoletnich polegający na opracowaniu standardów małoletnich w stosunku do wymienionego w art. 3 ust. 2 pkt 5 obowiązku kontroli jego wykonania, sprowadzającego się do projektowanej treści art. 21, a mającego w nowym brzmieniu charakter przepisu programowego, przy jednoczesnym pominięciu nowych przepisów, tj. art.	
--	--	--	--

			21a - 21i projektu ustawy. Należy postulować w tym zakresie zmianę treści art. 3 ust. 2 pkt 5 przez posłużenie się odesłaniem wewnętrznym w ramach komentowanego przepisu przez następującą redakcję przepisu: „5) kontrola wykonania obowiązków, o których mowa w pkt 1a i 2”.	
24.		Art. 21c	Projektodawca znacznie rozbudowuje katalog przestępstw, za których skazanie powinno wykluczać z pracy z małoletnimi. Obok dotychczasowego katalogu, ujętego w art. 21 ust. 3 ustawy, obejmującego: przestępstwa określone w rozdziale XIX i XXV Kodeksu karnego (dalej: k.k.), w art. 189a i 207 k.k. oraz w ustawie z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii lub odpowiadające tym przestępstwom czyny zabronione, określone w przepisach prawa obcego, wprowadzono odrębną jednostkę art. 21c ust. 1, rozbudowując katalog obejmujący prawomocne skazania, w tym skazania sądów państw obcych dotyczące tych przestępstw. Nowe brzmienie przepisu rozszerzono przede wszystkim o: pozostałe przestępstwa przeciwko	Uwaga niezasadna W projekcie uwzględniono te przestępstwa, które w ocenie projektodawcy stwarzają ryzyko zagrożenia dobra dziecka. Katalog tych przestępstw co do zasady koreluje z ustawą o sporcie oraz ustawą o systemie oświaty. Budując katalog uwzględniony w projekcie wazono dobra i w tym kontekście oparto się na kryterium stwarzania zagrożenia dla dobra dziecka. Wymaga

		wolności (obok dotychczasowego art. 189a i 207 k.k.), z wyłączeniem art. 192 i 193 k.k. oraz przestępstwa przeciwko rodzinie i opiece, z wyłączeniem art. 206 i 209 k.k. Jednocześnie propozycje legislacyjne sprowadzają się do zawężenia dotychczas zakreślonego katalogu wszystkich przestępstw wymienionych w rozdziale XIX Kodeksu karnego wyłącznie do czynów umyślnych, a w zakresie przestępstw wymienionych w ustawie z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii do sprecyzowania, że chodzi wyłącznie o przestępstwa określone w rozdziale 7 tejże ustawy. Jak dalej wskazano w uzasadnieniu, kierunek zmian był podyktowany usunięciem rozbieżności między komentowaną ustawą a innymi aktami normatywnymi, podejmującymi zagadnienie przestępstw eliminujących pracę z małoletnimi: ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. o wspieraniu rodziny i systemie pieczy zastępczej (Dz. U. z 2025 r. poz. 49); ustawy z dnia 4 lutego 2011 r. o opiece nad dziećmi w	wskazania, że PUODO podnosi, iż katalog przyjęty w art. 21 ust. 1 jest zbyt szeroki.
--	--	--	---

		wieku do lat 3 (Dz. U. z 2024 r. poz. 338 z późn. zm.) czy ustawy z dnia 26 stycznia 1982 r. Karta Nauczyciela (Dz. U. z 2024 r. poz. 986 z późn. zm.), przy uwzględnieniu nie tyle pragmatyzmu, a ochrony dobrostanu małoletnich. Trzeba jednak zauważyć, że regulacje, na które powołuje się projektodawca, szerzej zakreślają wymogi dla zawiązania stosunku pracy nauczyciela, pełnienia funkcji opiekuna nad dziećmi w wieku do 3 lat czy rodziny wspierającej, rodziny zastępczej, osoby prowadzącej rodzinny dom dziecka, rodziny pomocowej, kandydata do przysposobienia dziecka, osoby podejmującej się wspierania działań wychowawczych, kierownika, dyrektora, osoby zatrudnionej czy osoby świadczącej usługi lub wolontariusza w jednostce organizacyjnej wspierania rodziny i systemu pieczy zastępczej, rodzinie zastępczej lub rodzinnym domu dziecka. W tych podmiotach czy stosunkach faktycznych obowiązuje bowiem zakaz skazania za umyślne lub umyślne	
--	--	---	--

		przestępstwo skarbowe. W tym sensie jedynie usunięcie z katalogu przestępstw nieumyślnych przeciwko życiu i zdrowiu spełnia warunek ujednolicający, o którym wspomina projektodawca w uzasadnieniu zmian. Jeśli zaś projektodawca deklaruje, że uwzględnił uwarunkowania psychologiczne i emocjonalne dzieci przy formułowaniu katalogu przestępstw wykluczających prowadzenie działalności z udziałem małoletnich, to musi budzić wątpliwości pominięcie innych przestępstw, których głównymi dobrami prawnymi chronionymi są również zdrowie, wolność i nietykalność cielesna człowieka, czy w niektórych przypadkach również godność (art. 119, art. 223, art. 224 § 3, art. 246, art. 247; art. 281 k.k.) , wolność osobista (art. 252 k.k.) , czy m.in. bezpieczeństwo obywateli, dla których tworzenie zorganizowanych grup i związków przestępczych stanowi poważne zagrożenie (art. 258 i 259 k.k.) . Do takich samych wniosków prowadzić musi analiza innych przestępstw pominiętych w katalogu, gdzie pobocznymi dobrami	
--	--	---	--

			prawnymi chronionymi jest zdrowie, wolność i nietykalność cielesna człowieka, a do których przykładowo można zaliczyć: art. 280 k.k., art. 282 k.k. (w zakresie § 2 są to dobra w części tożsame z tymi leżącymi u podstaw art. 190a § 1 k.k., który został przez projektodawcę ujęty w katalogu), w niektórych nadto godność człowieka, wolność od strachu, wolność od nacisków (art. 245 k.k.) . W tym zakresie, aby uniknąć zarzutu arbitralnego, nie dosyć konsekwentnego doboru przestępstw, które mogą zagrażać dobrostanowi małoletnich, optymalnym rozwiązaniem uzupełniającym zaproponowany katalog byłoby wprowadzenie w art. 21c ust. 1 projektu ustawy klauzuli otwierającej o treści: „pkt 6) inne przestępstwa popełnione z użyciem przemocy lub groźby bezprawnej”.	
25.			Zgodnie z projektowanym art. 21f ust. 1, przepisów art. 21c i art. 21d nie stosuje się do osoby, z którą ma być nawiązany stosunek pracy lub która ma być dopuszczona do działalności przez uczelnię, o której mowa w art. 7 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. - Prawo	Uwaga częściowo zasadna Zmieniono zakres przepisu: <i>„przez uczelnię w zakresie jej zadań określonych w art. 11 ust.</i>

		o szkolnictwie wyższym i nauce (Dz. U. z 2024 r. poz. 1571, 1871 i 1897). Przepis jest niejasny i nieprecyzyjny, a z punktu widzenia zakładanych celów, nadmiarowy i nieproporcjonalny. Zauważyć bowiem należy, że wbrew zakładanym w projekcie intencjom, projektodawca odwołał się tutaj do całokształtu, a więc każdej działalności prowadzonej przez uczelnie jako instytucje tworzące system szkolnictwa wyższego, szczegółowo wymienione w art. 7 ustawy - Prawo o szkolnictwie wyższym. Uczelnie jako pracodawca lub inny organizator nie realizuje tylko zadań określonych w art. 11 ust. 1 ustawy - Prawo o szkolnictwie wyższym, ale również prowadzi domy studenckie i stołówki studenckie, czy stosownie do art. 12 ustawy - Prawo o szkolnictwie wyższym, prowadzi także działalność gospodarczą wyodrębnioną organizacyjnie i finansowo od działalności polegającej na wykonywaniu zadań, o których mowa w art. 11 cytowanej ustawy, w zakresie i formach określonych w statucie, w szczególności przez tworzenie spółek kapitałowych. Tak	<i>1 pkt 1 - 3 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. □ Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (Dz. U. z 2024 r. poz. 1571, 1871 i 1897)</i> <i>Wymaga wskazania, że oświadczenia z zakresu karalności będą składane pod rygorem odpowiedzialności karnej.</i> <i>Krąg osób podlegających weryfikacji winien zaś być ustalany po analizie, czy osoby te wykonują zadania lub obowiązki polegające na opiece, wychowaniu itp.”</i>
--	--	---	--

		zaproponowany przepis oznacza, że w ramach każdej działalności prowadzonej przez uczelnię dochodzi do zwolnienia z obowiązków, o których mowa w art. 21c - 21d, a w to miejsce składania wyłącznie oświadczenia z projektowanego art. 21f ust. 2. jedynie w odniesieniu do uczelni wyższych, to w uzasadnieniu winien wskazać, co uzasadnia odmienne uregulowanie tej kwestii np. w odniesieniu do instytutów naukowych PAN. W tym miejscu należy przypomnieć, że w sprawie VII.7033.137.2024 Rzecznik Praw Obywatelskich skierował w dniu 22 stycznia 2025 r. wystąpienie do Ministra Sprawiedliwości w sprawie zobowiązania nauczycieli akademickich do przedłożenia zaświadczenia o niekaralności z Krajowego Rejestru Karnego. Wskazano, że zobowiązywanie szerokiej grupy pracowników uczelni do dostarczenia takiego zaświadczenia może prowadzić do nadmiernej ingerencji w prywatność pracowników uczelni, nawet gdy dokumenty i dane osobowe przekazywane przez	
--	--	---	--

			tych pracowników są należycie przechowywane i chronione. Istnieje bowiem ryzyko, że zaświadczenie o niekaralności będzie wymagane również od tych pracowników uczelni, którzy w żaden sposób nie mają kontaktu z osobami małoletnimi bądź których kontakt jest incydentalny, nie wiąże się w żaden sposób z opieką nad małoletnimi i ma miejsce w obecności innych osób, które tę opiekę sprawują.	
26.		art. 23 ust. 2 i 3	Projektowany art. 23 ust. 2 i 3 oraz art. 23a nie uwzględnia zmiany proponowanej w art. 21 ustawy w postaci dodanego sformułowania zawężającego zakres obowiązku uzyskiwania/weryfikacji danych z zakresu karalności o treści: „jeżeli czynności te wykonywane są bezpośrednio z udziałem małoletnich”. Z uwagi na powyższe komentowane wykroczenia obejmują szerszy zakres normowania, wykraczający poza treść obowiązków związanych z nawiązaniem stosunku pracy lub dopuszczeniem do innej działalności, przewidzianych w nowelizowanej ustawie. Oznacza to, że każda działalność polegająca na wychowaniu, edukacji, wypoczynku, leczeniu,	Uwaga bezprzedmiotowa Wprowadzono zmianę: oświadczenia będą składane pod rygorem odpowiedzialności karnej, a co za tym idzie będzie tutaj znajdował zastosowanie art. 233 k.k.

			świadczeniu porad psychologicznych, rozwoju duchowym, uprawianiu sportu lub realizacji innych zainteresowań przez małoletnich, lub z opiece nad nimi, niezależnie czy chodzi o czynności wykonywane bezpośrednio z małoletnimi, będzie podlegać dyspozycji przepisu. Powyższe rozbieżności wymagają zatem koniecznej korekty.	
27.		Uwaga ogólna do projektu	W wystąpieniach generalnych (m.in. z dnia 15 lutego i 3 lipca 2024 r. oraz 24 marca 2025 r.; znak IV.550.1.2019) Rzecznik Praw Obywatelskich zwracał się do Ministra Sprawiedliwości z prośbą o zbadanie kwestii zamieszczania danych nieletnich sprawców czynów zabronionych w Rejestrze Sprawców Przepstępstw na Tle Seksualnym. Rzecznik sygnalizował zastrzeżenia dotyczące działania przepisów ustawy z dnia 13 maja 2016 r. o przeciwdziałaniu zagrożeniom przestępczością na tle seksualnym w postępowaniach wobec nieletnich, prowadzonych przez sądy rodzinne. Problem stanowi to, że umieszczenie danych w Rejestrze następuje z mocy prawa (art. 6) w przypadku stwierdzenia przez	Uwaga niezasadna - propozycja poza zakresem projektu.

		sąd rodzinny, iż nieletni popełnił wymieniony w ustawie czyn karalny. Sąd w orzeczeniu kończącym sprawę nie zamieszcza informacji o umieszczeniu danych sprawcy w Rejestrze, a skutek ten następuje z mocy prawa, o czym najczęściej nieletni i jego przedstawiciele ustawowi nie mają żadnej wiedzy i w efekcie nie mogą temu przeciwdziałać. Ministerstwo Sprawiedliwości w piśmie z dnia 20 września 2024 r. (znak DPK-I.053.2.2024) podzieliło wątpliwości Rzecznika, informując jednocześnie o przygotowanej nowelizacji, odpowiadającej postulatom Rzecznika. W kolejnym piśmie z dnia 28 marca 2025 r. (DPK-I.053.2.2024) Ministerstwo Sprawiedliwości poinformowało Rzecznika o trwających wewnętrznych pracach legislacyjnych nad projektem, prowadzonych przez Departament Legislacyjny w porozumieniu z Departamentem Prawa Karnego. Wydaje się, że prace nad przedłożonym do zaopiniowania projektem stwarzają dobrą okazję do	
--	--	--	--

			wprowadzenia postulowanych przez Rzecznika zmian. Niestety, przedstawiony projekt ustawy o zmianie ustawy o przeciwdziałaniu zagrożeniom przestępczością na tle seksualnym i ochronie małoletnich oraz niektórych innych ustaw nie zawiera zmian postulowanych przez Rzecznika w ww. zakresie.	
28.	Państwowa Inspekcja Pracy	do projektowanego art. 1 pkt 4 ustawy w zakresie dotyczącym projektowanego art. 21 ustawy o przeciwdziałaniu zagrożeniom przestępczością na tle seksualnym i ochronie małoletnich	Jak się wydaje z projektowanego przepisu wynika, że weryfikacja niekaralności pracownika (we wskazanych w ustawie rejestrach i w zakresie określonym ustawą) ma mieć miejsce wyłącznie przed nawiązaniem z daną osobą stosunku pracy. Oznacza to, że weryfikacja taka nie będzie miała miejsca nawet po znacznym upływie czasu od zatrudnienia pracownika (pracownik pozostający w stosunku pracy nie będzie podlegał już żadnej kolejnej weryfikacji mimo, że po pewnym czasie od nawiązania stosunku pracy mogą nastąpić zmiany w zakresie jego niekaralności) ani też w przypadku, gdy pracownikowi już po nawiązaniu stosunku pracy, zatem w trakcie trwania stosunku pracy, zostanie	Uwaga częściowo zasadna W projekcie dodano przepis – art. 21b ust. 2, który upoważnia pracodawcę lub innego organizatora do uzyskiwania informacji z RSTPS w trakcie trwania stosunku pracy lub dopuszczenia do innej działalności.

			powierzony do wykonywania (np. na mocy porozumienia stron albo wypowiedzenia zmieniającego warunki pracy lub płacy) inny rodzaj pracy, tj. na taki, w przypadku którego pracownik będzie wykonywał pracę polegającą na wychowaniu, edukacji, wypoczynku itd. Stawia to pod znakiem zapytania realną możliwość osiągnięcia celu, jaki zakłada ta ustawa, tj. ochrony małoletnich przed zagrożeniami przestępczością na tle seksualnym;	
29.		do projektowanego art. 1 pkt 4 ustawy w zakresie dotyczącym projektowanego art. 21h ust. 1 pkt 4 ustawy o przeciwdziałaniu zagrożeniom przestępczością na tle seksualnym i ochronie małoletnich	Celowe byłoby preredagowanie tego przepisu, ponieważ jego obecna redakcja jest nieczytelna, a uzasadnienie do projektu nie precyzuje w wystarczający sposób celu tego przepisu, którym wydaje się być zwolnienie z obowiązku weryfikacji niekaralności osób wykonujących „inną działalność” związaną z małoletnimi w sytuacji, gdy jednocześnie opiekę nad małoletnimi sprawują osoby do tego uprawnione/zobowiązane;	Uwaga częściowo zasadna Brzmienie przepisu zostało zmienione: <i>„gdy inna działalność jest wykonywana w bezpośredniej obecności osoby obowiązanej na podstawie ustawy lub umowy do sprawowania nadzoru nad małoletnim.”</i>

30.		Przepisy przejściowe	projekt ustawy nie zawiera przepisów przejściowych w sytuacji, gdy już poprzednia nowelizacja ustawy o przeciwdziałaniu zagrożeniom przestępczością na tle seksualnym i ochronie małoletnich budziła poważne wątpliwości w związku z brakiem takich przepisów.	Projekt ustawa zawiera przepisy przejściowe. Natomiast nie odnoszą się one do przepisów regulujących kiedy aktualizują się obowiązki Określone w art. 21a i następne. Art. 21 wskazuje, że ma to miejsce przed nawiązaniem stosunku pracy lub przed dopuszczeniem do działalności. Zapis ten wskazuje wyraźnie, że dotyczy on zdarzeń, które jeszcze nie wystąpiły.
31.	Prezes Urzędu Danych Osobowych		Projektodawca tworząc w art. 22b ust. 1 regulacje dotyczące standardów ochrony małoletnich wskazał, że są one „aktem prawa wewnętrznego określającym procedury lub wytyczne mające na celu stworzenie bezpiecznego środowiska w podmiotach lub jednostkach zobowiązanych do ich wprowadzenia”.	Uwaga niezasadna W ustawie dodano definicje standardów ochrony małoletnich po to, aby wyraźnie wskazać, że są one dokumentem wewnętrznym ale opartym na przepisach obowiązujących dana jednostkę. Standardy

		Należy wobec tego na wstępie zauważyć, że tego rodzaju procedury z istoty swojej, jako akty pozbawione sankcji prawnej, nie mogą stanowić o kluczowych procesach przetwarzania danych, które powinny zostać określone w ustawie. Kształtowanie rozwiązań polegających na pozyskiwaniu danych, w tym danych wrażliwych, wyłącznie w oparciu o standardy może bowiem prowadzić do naruszenia przez administratora zasady legalizmu i rzetelności (art. 5 ust. 1 lit a rozporządzenia 2016/679). Należy przy tym odnotować, że w art. 22c ust. 5 projektodawca ustanawia zasady identyfikacji małoletniego i jego relacji z osobą dorosłą, nadal jednak odsyła np. do uregulowania poza ustawą procedurę podejmowania interwencji w sytuacji podejrzenia krzywdzenia lub posiadania informacji o krzywdzeniu małoletniego oraz procedurę składania zawiadomień o podejrzeniu przestępstwa na szkodę małoletniego.	ochrony małoletnich nie tworzą procedur interwencji, one jedynie służą uporządkowaniu ale z odwołaniem się do przepisów źródłowych. Są nimi: art. 572 kodeksu postępowania cywilnego, art. 304 kodeksu postępowania karnego, art. 240 Kodeksu karnego czy wreszcie przepisy ustawy o przeciwdziałaniu przemocy domowej. Podjmując interwencję podmioty działania w oparciu o te przepisy. Wymaga podkreślenie, że niezależnie od tego czy dana jednostka/podmiot jest obowiązany do posiadania standardów ochrony małoletnich, jest obowiązana
--	--	---	---

			Konieczność uregulowania w podstawie ustawowej sposobów przetwarzania danych osobowych w związku ze stosowaniem procedur służącym skutecznemu zapobieganiu krzywdzeniu dzieci, tj. standardów małoletnich, była szeroko omawiana w wystąpieniu Prezesa z 30 września 2024 r. i wobec braku odpowiednich zmian w tym zakresie uwagi te pozostają nadal aktualne.	stosować ww. przepisy i procedury interwencji. Ponadto w projekcie dodano, że standardy są aktem prawa wewnętrznego zawierającym zbiór zasad lub wytycznych zapewniających bezpieczne środowisko dla małoletniego i uregulowane są odrębnymi przepisami.
32.			Projektodawca nie zdecydował się na właściwe uregulowanie spełnienia obowiązku informacyjnego wobec sprawcy negatywnego zdarzenia w odniesieniu do ustanowionych procedur mających na celu ochronę małoletnich (standardów ochrony małoletnich), pomimo uwag Prezesa UODO w tym zakresie. Aktualnie bowiem obowiązek informacyjny jest realizowany na takich samych warunkach zarówno	Na potrzeby usystematyzowania postanowień, których stosowanie wymaga przetwarzania danych osobowych, w projekcie dodano rozdział poświęcony ochronie danych osobowych – rozdział 4 f - Ochrona przetwarzanych danych osobowych.

		wobec osób poszkodowanych negatywnym działaniami, jak i wobec sprawcy takiego zdarzenia. Jak wskazano w wystąpieniu Prezesa UODO z 30 września 2024 r., mając na względzie zasadę przejrzystości, wynikającą z art. 5 ust. 1 lit. a rozporządzenia 2016/679, ustawodawca powinien, na poziomie ustawy, rozważyć sposób realizacji obowiązku informacyjnego, uwzględniając art. 23 rozporządzenia 2016/679, którego zastosowanie pozwoli przyjąć proporcjonalne rozwiązanie w zakresie realizacji praw podmiotów danych. Należy bowiem mieć na względzie, że zgodnie z treścią art. 23 rozporządzenia 2016/679 istnieje możliwość ograniczenia aktem prawnym zakresu obowiązków i praw przewidzianych m.in. w art. 12-22 rozporządzenia 2016/679, o ile jego przepisy odpowiadają prawom i obowiązkom przewidzianym w art. 12-22, jeżeli ograniczenie takie nie narusza istoty podstawowych praw i wolności oraz jest w demokratycznym społeczeństwie środkiem niezbędnym i proporcjonalnym, służącym np.	Projektowane uprzednio zapisy zostały usunięte i zastąpione ww. rozdziałem. Uwaga uwzględniona. W ust. 7 ww. rozdziału dopisano ” 7. Administrator, o którym mowa w ust. 1, w związku, zrozumiałej i łatwo dostępnej formie, jasnym i prostym językiem - w szczególności gdy informacje są kierowane do dziecka - udziela osobie, której dane dotyczą, wszelkich informacji, o których mowa w art. 13 i art. 14 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem
--	--	--	---

			zapobieganiu przestępczości, prowadzeniu postępowań przygotowawczych, wykrywaniu lub ściganiu czynów zabronionych lub wykonywaniu kar, w tym ochronie przed zagrożeniami dla bezpieczeństwa publicznego i zapobieganiu takim zagrożeniom. Wymaga zatem rozważenia przyjęcie w projektowanych regulacjach rozwiązania polegającego na ograniczeniu wykonywania obowiązku informacyjnego wobec sprawcy negatywnego zdarzenia, mając na uwadze, że przetwarzanie danych osobowych sprawcy takiego zdarzenia odbywa się w celu zapobiegania przestępczości.	danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (ogólne rozporządzenie o ochronie danych) (Dz. Urz. UE L 119 z 04.05.2016, str. 1, z późn. zm.). Administrator zwolniony jest z obowiązku, o którym mowa w zdaniu pierwszym wobec której zachodzi co najmniej podejrzenie krzywdzenia małoletniego.”
33.			Projektodawca, pomimo uwag Prezesa UODO dotyczących szerokiego zakresu przestępstw, które wiążą się z ograniczeniem działalności zawodowej osób fizycznych, rozszerzył dodatkowo zakres tych przestępstw, precyzując jednocześnie, że chodzi o prawomocne skazania (projektowany art. 21 ust. 1).	Uwaga niezasadna W projekcie uwzględniono te przestępstwa, które w ocenie projektodawcy stwarzają ryzyko zagrożenia dobra dziecka. Katalog tych przestępstw co do

		Prezes UODO nie kwestionuje celu, jakiemu ma służyć pozyskiwanie danych z Krajowego Rejestru Karnego, a także uzasadnienia wyboru katalogu przestępstw jakim jest ochrona dobrostanu małoletnich (jak wynika z uzasadnienia projektu). Niemniej jednak zwraca uwagę, że wskazany katalog przestępstw w pewnych przypadkach może prowadzić do sytuacji, gdy przy braku ryzyka dla osób małoletnich okoliczność skazania będzie obligatoryjnie wykluczała takie osoby z możliwości podjęcia pracy czy współpracy o określonym charakterze. Zakres przedmiotowy katalogu przestępstw istotnie rozszerza bowiem zakres i kontekst przetwarzanych informacji. Taki sposób ukształtowania przepisów może prowadzić bowiem do nadmiarowego przetwarzania danych osobowych podlegających ochronie na podstawie art. 10 rozporządzenia 2016/679, tym samym nie zapewniając w pełni zabezpieczenia praw i wolności osób, których dane dotyczą.	zasady koreluje z ustawą o sporcie oraz ustawą o systemie oświaty. Budując katalog uwzględniony w projekcie wzięto pod uwagę dobra i w tym kontekście oparto się na kryterium stwarzania zagrożenia dla dobra dziecka. Dodatkowo: patrz uwagi Rzecznika Praw Obywatelskich
--	--	--	---

			Określony katalog przestępstw, dodatkowo rozszerzony w projektowanych przepisach, budzi więc wątpliwości na gruncie zasady minimalizacji danych, a także zasady celowości (art. 5 ust. 1 lit b i c rozporządzenia 2016/679). Uwagi Prezesa UODO w tym obszarze, odnośnie do konieczności przeprowadzenia głębokiej analizy katalogu przestępstw w odniesieniu, do których konieczne jest pozyskanie informacji z Krajowego Rejestru Karnego, mających wpływ na ocenę dopuszczenia do sprawowania pieczy nad dzieckiem określonej osoby, pozostają nadal aktualne.	
34.			W dodawanych art. 21i ust. 4 i art. 22ca ust. 5 projektodawca wskazuje na obowiązek administratora do „wdrożenia środków technicznych i organizacyjnych, o których mowa w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu	Na potrzeby usystematyzowania postanowień, których stosowanie wymaga przetwarzania danych osobowych, w projekcie dodano rozdział poświęcony ochronie danych osobowych – rozdział 4 f - Ochrona przetwarzanych danych osobowych.

		takich danych oraz uchylecia dyrektywy 95/46/WE (ogólne rozporządzenie o ochronie danych) oraz ustawie z dnia 14 grudnia 2018 r. o ochronie danych osobowych przetwarzanych w związku z zapobieganiem i zwalczaniem przestępczości.” Przepisy rozporządzenia 2016/679 określają ogólne zasady ochrony danych osobowych. Stosownie jednak do art. 6 ust. 3 ww. rozporządzenia, to przepisy krajowe powinny uszczegóławiać w jaki sposób będą realizowane określone procesy przetwarzania danych, a zwłaszcza w sytuacji, gdy będą dokonywane przez organy władzy publicznej dla realizacji ich zadań (art. 31, art. 51 Konstytucji RP).	Projektowane uprzednio zapisy zostały usunięte i zastąpione ww. rozdziałem. W rozdziale 4f dodano postanowienia związane z: – dostępem do danych szczególnych kategorii; – realizacją praw osób, których dane dotyczą; – spełnieniem obowiązku informacyjnego, z uwzględnieniem szczególnych wymagań, gdy informacje kierowane są do dzieci; – retencją danych z uwzględnieniem celu ich przetwarzania; – oraz dodatkowej weryfikacji podstaw przetwarzania przetwarzanych danych.
--	--	--	--

				4. Do przetwarzania danych osobowych, o których mowa w art. 9 i 10 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (ogólne rozporządzenie o ochronie danych) (Dz. Urz. UE L 119 z 04.05.2016, str. 1, z późn. zm.), mogą być dopuszczone wyłącznie osoby posiadające pisemne upoważnienie do przetwarzania takich danych wydane przez administratora.
--	--	--	--	--

				5. Osoby upoważnione do przetwarzania danych, o których mowa w ust. 4, są zobowiązane do zachowania w tajemnicy zarówno tych danych, jak i sposobów ich zabezpieczania – zarówno w trakcie współpracy z administratorem, jak i po jej zakończeniu. 6. Dane osobowe przetwarzane w związku z: 1) podejrzeniem krzywdzenia lub krzywdzeniem małoletniego przechowuje się przez okres nie dłuższy niż 3 lata od dnia dokonania zgłoszenia, chyba że wcześniej ustanie cel ich przetwarzania lub zgłoszenie okaże się niezasadne – w takim przypadku dane podlegają niezwłocznemu usunięciu,
--	--	--	--	---

				2) weryfikacją pracowników, współpracowników lub kandydatów do pracy mogą być przechowywane przez okres nie dłuższy niż 5 lat od zakończenia współpracy lub zakończenia procesu rekrutacyjnego, chyba że dłuższy okres przechowywania wynika z przepisów odrębnych. 7. Administrator, o którym mowa w ust. 1, dokonuje przeglądu danych osobowych nie rzadziej niż raz w roku kalendarzowym w celu ustalenia konieczności ich dalszego przechowywania. Dane osobowe, których dalsze przetwarzanie jest zbędne do realizacji celu określonego w ust. 2 podlegają usunięciu.
--	--	--	--	--

				8. Administrator, o którym mowa w ust. 1, w zwięzłej, zrozumiałej i łatwo dostępnej formie, jasnym i prostym językiem - w szczególności gdy informacje są kierowane do dziecka - udziela osobie, której dane dotyczą, wszelkich informacji, o których mowa w art. 13 i art. 14 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (ogólne rozporządzenie o ochronie danych) (Dz. Urz. UE L 119 z
--	--	--	--	---

				04.05.2016, str. 1, z późn. zm.). Administrator zwolniony jest z obowiązku, o którym mowa w zdaniu pierwszym wobec której zachodzi co najmniej podejrzenie krzywdzenia małoletniego. 9. Administrator, o którym mowa w ust. 1, ułatwia osobie, której dane dotyczą, wykonanie praw przysługujących jej na mocy art. 15-22 i art. 34 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia
--	--	--	--	--

				dyrektywy 95/46/WE (ogólne rozporządzenie o ochronie danych) (Dz. Urz. UE L 119 z 04.05.2016, str. 1, z późn. zm.).
--	--	--	--	---

ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA SPRAWIEDLIWOŚCI

z dnia

**w sprawie trybu, sposobu i zakresu uzyskiwania i udostępniania informacji z Rejestru
z dostępem ograniczonym oraz sposobu zakładania konta użytkownika**

Na podstawie art. 14 ust. 2 ustawy z dnia 13 maja 2016 r. o przeciwdziałaniu zagrożeniom przestępczością na tle seksualnym i ochronie małoletnich (Dz. U. z 2024 r. poz. 1802) zarządza się, co następuje:

§ 1. Ilekroć w rozporządzeniu jest mowa o:

- 1) ustawie - rozumie się przez to ustawę z dnia 13 maja 2016 r. o przeciwdziałaniu zagrożeniom przestępczością na tle seksualnym i ochronie małoletnich;
- 2) Rejestrze - rozumie się przez to Rejestr z dostępem ograniczonym, o którym mowa w art. 4 ust. 1 pkt 1 ustawy;
- 3) biurze informacyjnym - rozumie się przez to Biuro Informacyjne Krajowego Rejestru Karnego;
- 4) użytkownika - rozumie się przez to osobę fizyczną korzystającą z systemu teleinformatycznego, za pośrednictwem którego udostępnia się informacje z Rejestru;
- 5) koncie użytkownika indywidualnego - rozumie się przez to dane opisujące użytkownika wraz z zasobami systemu teleinformatycznego przyporządkowanymi do tego użytkownika;
- 6) osobie uprawnionej do informacji - rozumie się przez to osobę fizyczną uprawnioną do uzyskania informacji na podstawie art. 12 ustawy, z wyjątkiem osoby, o której mowa w art. 12 pkt 8 ustawy;
- 7) koncie użytkownika instytucjonalnego - rozumie się przez to dane opisujące:
 - a) podmiot niebędący osobą fizyczną albo osobę uprawnioną do informacji,
 - b) użytkowników uprawnionych do korzystania z systemu teleinformatycznego w imieniu tego podmiotu albo tej osoby, wraz z zasobami systemu teleinformatycznego przyporządkowanymi do tego podmiotu albo tej osoby;
- 8) identyfikatorze użytkownika - rozumie się przez to unikalny ciąg znaków alfanumerycznych jednoznacznie identyfikujący użytkownika;

- 9) podpisie elektronicznym - rozumie się przez to kwalifikowany podpis elektroniczny, podpis osobisty albo podpis zaufany;
- 10) administratorze - rozumie się przez to użytkownika uprawnionego do zarządzania kontem użytkownika instytucjonalnego.

§ 2. 1. Podmiotom, o których mowa w art. 12 pkt 4-7a ustawy, oraz osobie, o której mowa w art. 12 pkt 8 ustawy, informację z Rejestru udostępnia się za pośrednictwem systemu teleinformatycznego, o którym mowa w art. 4 ust. 3 ustawy.

2. Informacje udostępnia się poprzez konto użytkownika indywidualnego albo konto użytkownika instytucjonalnego.

3. Podmioty, o których mowa w art. 12 pkt 1-3 ustawy, uzyskują informacje z Rejestru za pośrednictwem systemu teleinformatycznego, o którym mowa w ust. 1, lub za pośrednictwem elektronicznej aplikacji dostępowej tych podmiotów.

§ 3. Utworzenie konta użytkownika indywidualnego następuje po:

- 1) wprowadzeniu do systemu teleinformatycznego:
 - a) imienia i nazwiska,
 - b) numeru PESEL, o ile został nadany,
 - c) adresu poczty elektronicznej,
 - d) identyfikatora użytkownika,
 - e) hasła;
- 2) zaakceptowaniu warunków korzystania z systemu teleinformatycznego;
- 3) dokonaniu aktywacji konta za pomocą linku aktywacyjnego, przesłanego przez system teleinformatyczny na adres poczty elektronicznej.

§ 4. 1. Utworzenie konta użytkownika instytucjonalnego podmiotu niebędącego osobą fizyczną następuje po:

- 1) wprowadzeniu przez administratora do systemu teleinformatycznego:
 - a) nazwy i adresu podmiotu,
 - b) informacji, w jakim charakterze podmiot będzie występował o uzyskanie informacji z Rejestru,
 - c) danych administratora w postaci:
 - imienia i nazwiska,
 - numeru PESEL, o ile został nadany,
 - adresu poczty elektronicznej,

- identyfikatora użytkownika,
 - hasła;
- 2) zaakceptowaniu przez administratora warunków korzystania z systemu teleinformatycznego;
 - 3) dokonaniu przez administratora aktywacji dostępu do konta za pomocą linku aktywacyjnego, przesłanego przez system teleinformatyczny na adres poczty elektronicznej;
 - 4) wprowadzeniu przez administratora do systemu teleinformatycznego informacji o sposobie reprezentacji podmiotu oraz danych, o których mowa w pkt 1 lit. c tiret pierwsze do czwartego, osoby lub osób uprawnionych do reprezentowania podmiotu. Wprowadzenia danych osoby lub osób uprawnionych do reprezentowania podmiotu należy dokonać w taki sposób, aby umożliwić działanie za pośrednictwem konta użytkownika instytucjonalnego zgodnie ze sposobem reprezentacji;
 - 5) dokonaniu przez osobę lub osoby uprawnione do reprezentowania podmiotu aktywacji dostępu do konta za pomocą linku aktywacyjnego, przesłanego przez system teleinformatyczny na adres poczty elektronicznej, poprzez ustanowienie hasła oraz zaakceptowanie warunków korzystania z systemu teleinformatycznego;
 - 6) otrzymaniu przez biuro informacyjne zgłoszenia podpisanego przez osobę lub osoby uprawnione do reprezentowania podmiotu, zawierającego dane, o których mowa w pkt 1 i 4, z wyjątkiem identyfikatorów użytkowników oraz haseł;
 - 7) niezwłocznym dokonaniu aktywacji konta przez biuro informacyjne.

2. Jeżeli nie zostały dokonane czynności, o których mowa w ust. 1 pkt 1-5, zgłoszenie nie zawiera danych, o których mowa w ust. 1 pkt 6, lub jeżeli zgłoszenie zostało wniesione przez osoby nieuprawnione, biuro informacyjne wzywa do usunięcia braków w terminie 14 dni od dnia otrzymania wezwania. W przypadku nieuzupełnienia braku w terminie zgłoszenie uważa się za bezskuteczne, o czym poucza się w wezwaniu.

§ 5. 1. Utworzenie konta użytkownika instytucjonalnego osoby uprawnionej do informacji następuje po:

- 1) wprowadzeniu przez administratora do systemu teleinformatycznego:
 - a) firmy, a w przypadku jej nieposiadania - imienia i nazwiska osoby uprawnionej do informacji,
 - b) adresu osoby uprawnionej do informacji,

- c) informacji, w jakim charakterze osoba będzie występowała o uzyskanie informacji z Rejestru,
 - d) danych administratora w postaci:
 - imienia i nazwiska,
 - numeru PESEL, o ile został nadany,
 - adresu poczty elektronicznej,
 - identyfikatora użytkownika,
 - hasła;
- 2) zaakceptowaniu przez administratora warunków korzystania z systemu teleinformatycznego;
 - 3) dokonaniu przez administratora aktywacji dostępu do konta za pomocą linku aktywacyjnego, przesłanego przez system teleinformatyczny na adres poczty elektronicznej;
 - 4) wprowadzeniu przez administratora do systemu teleinformatycznego danych, o których mowa w pkt 1 lit. d tiret pierwsze do czwartego, osoby uprawnionej do informacji;
 - 5) dokonaniu przez osobę uprawnioną do informacji aktywacji dostępu do konta za pomocą linku aktywacyjnego, przesłanego przez system teleinformatyczny na adres poczty elektronicznej, poprzez ustanowienie hasła oraz zaakceptowanie warunków korzystania z systemu teleinformatycznego;
 - 6) otrzymaniu przez biuro informacyjne zgłoszenia podpisanego przez osobę uprawnioną do informacji, zawierającego dane, o których mowa w pkt 1 i 4, z wyjątkiem identyfikatorów użytkowników oraz haseł;
 - 7) niezwłocznym dokonaniu aktywacji konta przez biuro informacyjne.

2. Jeżeli nie zostały dokonane czynności, o których mowa w ust. 1 pkt 1-5, zgłoszenie nie zawiera danych, o których mowa w ust. 1 pkt 6, lub jeżeli zgłoszenie nie zostało wniesione przez osobę uprawnioną, biuro informacyjne wzywa do usunięcia braków w terminie 14 dni od dnia otrzymania wezwania. W przypadku nieuzupełnienia braku w terminie zgłoszenie uważa się za bezskuteczne, o czym poucza się w wezwaniu.

§ 6. System teleinformatyczny umożliwia wybór identyfikatora użytkownika niewykorzystywany przez innego użytkownika. W przypadku niedokonania wyboru przez użytkownika, system teleinformatyczny nadaje identyfikator użytkownika.

§ 7. 1. Konto ulega dezaktywacji w przypadku wprowadzenia zmian na koncie użytkownika instytucjonalnego w zakresie:

- 1) nazwy, adresu lub osób uprawnionych do reprezentacji podmiotu niebędącego osobą fizyczną;
- 2) firmy, imienia, nazwiska, numeru PESEL, o ile został nadany, lub adresu osoby uprawnionej do informacji.

2. Ponowna aktywacja konta jest dokonywana przez biuro informacyjne niezwłocznie po zweryfikowaniu wprowadzonych danych. W trakcie weryfikacji biuro informacyjne może wystąpić o nadesłanie dokumentów potwierdzających prawdziwość wprowadzonych danych.

§ 8. 1. Do zmiany administratora stosuje się odpowiednio § 5 ust. 1 pkt 4 i 5, z tym że dane administratora może wprowadzić do systemu teleinformatycznego dotychczasowy administrator, osoba uprawniona do reprezentacji podmiotu niebędącego osobą fizyczną albo osoba uprawniona do informacji.

2. Po aktywacji dostępu do konta przez nowego administratora, dane dotychczasowego administratora ulegają usunięciu z systemu.

§ 9. 1. Za pośrednictwem konta użytkownika instytucjonalnego informacje z Rejestru mogą uzyskiwać pełnomocnicy podmiotu niebędącego osobą fizyczną albo osoby uprawnionej do informacji.

2. Uzyskiwanie informacji przez pełnomocnika jest możliwe po:

- 1) wprowadzeniu przez administratora do systemu teleinformatycznego danych pełnomocnika, o których mowa w § 4 ust. 1 pkt 1 lit. c tiret pierwsze do czwartego;
- 2) dokonaniu przez pełnomocnika aktywacji dostępu do konta za pomocą linku aktywacyjnego, przesłanego przez system teleinformatyczny na adres poczty elektronicznej, poprzez ustanowienie hasła oraz zaakceptowanie warunków korzystania z systemu teleinformatycznego;
- 3) przesłaniu do biura informacyjnego pełnomocnictwa;
- 4) niezwłocznym zatwierdzeniu pełnomocnika w systemie teleinformatycznym przez biuro informacyjne.

3. Czynności, o których mowa w ust. 2 pkt 1-3, mogą być dokonane także przed aktywowaniem konta przez biuro informacyjne.

§ 10. 1. W przypadku wprowadzenia zmian na koncie użytkownika instytucjonalnego w zakresie imienia lub nazwiska pełnomocnika, któremu nie został nadany numer PESEL, zatwierdzenie pełnomocnika w systemie teleinformatycznym ulega cofnięciu.

2. Ponowne zatwierdzenie pełnomocnika w systemie jest dokonywane przez biuro informacyjne niezwłocznie po zweryfikowaniu wprowadzonych danych. W celu dokonania weryfikacji pełnomocnik, podmiot niebędący osobą fizyczną albo osoba uprawniona do informacji przesyła do biura informacyjnego dokumenty potwierdzające prawdziwość wprowadzonych danych.

§ 11. 1. W przypadku wypowiedzenia pełnomocnictwa należy:

- 1) usunąć dane pełnomocnika z systemu teleinformatycznego;
- 2) przesłać do biura informacyjnego wypowiedzenie pełnomocnictwa.

2. Jeżeli dane pełnomocnika nie zostaną usunięte z systemu teleinformatycznego, biuro informacyjne, niezwłocznie po otrzymaniu wypowiedzenia pełnomocnictwa, cofa zatwierdzenie pełnomocnika w systemie.

§ 12. Uzyskanie informacji przy użyciu systemu, o którym mowa w art. 4 ust. 3 ustawy, dokonuje się kolejno przez:

- 1) podanie identyfikatora użytkownika oraz hasła;
- 2) wypełnienie pytania do systemu;
- 3) opatrzenie pytania podpisem elektronicznym.

§ 13. Podmioty, o których mowa w art. 12 pkt 1-3 ustawy, wskazują w pytaniu do systemu zadanie lub postępowanie, w związku z którym zachodzi konieczność uzyskania informacji z Rejestru, oraz dane podlegające gromadzeniu w tym Rejestrze lub ich części.

§ 14. 1. Podmioty, o których mowa w art. 12 pkt 4-7a ustawy, wskazują w pytaniu do systemu numer PESEL osoby wyszukiwanej, a także zadanie lub postępowanie, w związku z którym zachodzi konieczność uzyskania informacji z Rejestru.

2. W przypadku, o którym mowa w ust. 1, można wskazać ponadto inne dane personalne osoby wyszukiwanej:

- 1) pierwsze imię;
- 2) nazwisko;
- 3) nazwisko rodowe;
- 4) imię ojca;
- 5) imię matki;

6) datę urodzenia.

3. W przypadku, gdy osobie wyszukiwanej nie został nadany numer PESEL, podmioty, o których mowa w art. 12 pkt 4-7a ustawy, wskazują w pytaniu do systemu dane personalne, o których mowa w ust. 2, a także zadanie lub postępowanie, w związku z którym zachodzi konieczność uzyskania informacji z Rejestru.

§ 15. Osoba, o której mowa w art. 12 pkt 8 ustawy, wskazuje w pytaniu do systemu swoje dane personalne:

- 1) numer PESEL, o ile został nadany;
- 2) pierwsze imię;
- 3) nazwisko;
- 4) nazwisko rodowe;
- 5) imię ojca;
- 6) imię matki;
- 7) datę urodzenia.

§ 16. Jeżeli dane wskazane w pytaniu do systemu odpowiadają danym zgromadzonym w Rejestrze, podmioty, o których mowa w art. 12 pkt 1-5 i 7a ustawy, uzyskują informację obejmującą wszystkie dane zgromadzone w tym Rejestrze, należące do osoby albo osób, których dane odpowiadają danym wskazanym w pytaniu do systemu, wraz z danymi wskazanymi w pytaniu.

§ 17. Jeżeli dane wskazane w pytaniu do systemu odpowiadają danym zgromadzonym w Rejestrze, podmioty, o których mowa w art. 12 pkt 6 i 7 ustawy, oraz osoba, o której mowa w art. 12 pkt 8 ustawy, uzyskują informację o treści „FIGURUJE” wraz z danymi wskazanymi w pytaniu.

§ 18. Jeżeli dane wskazane w pytaniu do systemu nie odpowiadają danym zgromadzonym w Rejestrze, podmioty, o których mowa w art. 12 pkt 1-7a ustawy, oraz osoba, o której mowa w art. 12 pkt 8 ustawy, uzyskują informację o treści „W Rejestrze nie ma informacji o osobach, dla których są spełnione warunki zawarte w pytaniu do systemu” wraz z danymi wskazanymi w pytaniu.

§ 19. W przypadkach, o których mowa w art. 19 ust. 3 ustawy, podmioty, o których mowa w art. 12 pkt 1-7a ustawy, oraz osoba, o której mowa w art. 12 pkt 8 ustawy, uzyskują komunikat o treści „Trwa postępowanie w celu ustalenia prawidłowych danych. Uzyskanie informacji będzie możliwe po jego zakończeniu” wraz z danymi wskazanymi w pytaniu.

§ 20. 1. Informacje, o których mowa w § 16-18, oraz komunikat, o którym mowa w § 19, udostępnia się w sposób umożliwiający sporządzenie z nich wydruku.

2. Wydruk, o którym mowa w ust. 1, umożliwia weryfikację informacji oraz komunikatu w nim zawartych, jeżeli jest opatrzony następującymi danymi:

- 1) adresem elektronicznym, pod którym jest udostępniony system, o którym mowa w art. 4 ust. 3 ustawy;
- 2) datą sporządzenia wydruku;
- 3) niepowtarzalnym, alfanumerycznym identyfikatorem wydruku.

§ 21. Żądanie pobrania informacji z Rejestru wysyłane przy użyciu aplikacji dostępowej zawiera wskazanie postępowania lub zadania, w związku z którym zachodzi konieczność uzyskania informacji z Rejestru, oraz dane podlegające gromadzeniu w tym Rejestrze lub ich części.

§ 22. Jeżeli dane wskazane w żądaniu pobrania informacji odpowiadają danym zgromadzonym w Rejestrze, uzyskana informacja obejmuje wszystkie dane zgromadzone w tym Rejestrze należące do osoby albo osób, których dane odpowiadają danym wskazanym w żądaniu pobrania informacji.

§ 23. Jeżeli dane wskazane w żądaniu pobrania informacji nie odpowiadają danym zgromadzonym w Rejestrze, uzyskana informacja ma treść „W Rejestrze nie ma informacji o osobach, dla których są spełnione warunki zawarte w żądaniu”.

§ 24. W przypadkach, o których mowa w art. 19 ust. 3 ustawy, jest uzyskiwany komunikat o treści „Trwa postępowanie w celu ustalenia prawidłowych danych. Uzyskanie informacji będzie możliwe po jego zakończeniu”.

§ 25. Rozporządzenie wchodzi w życie r.¹⁾

MINISTER SPRAWIEDLIWOŚCI

¹⁾ Niniejsze rozporządzenie było poprzedzone rozporządzeniem Ministra Sprawiedliwości z dnia 31 lipca 2017 r. w sprawie trybu, sposobu i zakresu uzyskiwania i udostępniania informacji z Rejestru z dostępem ograniczonym oraz sposobu zakładania konta użytkownika (Dz. U. z 2024 r. poz. 1516), które utraciło moc z dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia zgodnie z art. 8 ustawy z dnia ... 2025 r. o zmianie ustawy o przeciwdziałaniu zagrożeniom przestępczością na tle seksualnym i ochronie małoletnich oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2025 r. poz. ...).

U Z A S A D N I E N I E

W związku z procedowaną ustawą *o zmianie ustawy o przeciwdziałaniu zagrożeniom przestępczością na tle seksualnym i ochronie małoletnich oraz niektórych innych ustaw* (UD176), którą zmienia się art. 12 pkt 6 i 7 ustawy o przeciwdziałaniu zagrożeniom przestępczością na tle seksualnym i ochronie małoletnich (Dz. U. z 2024 r. poz. 1802) zachodzi konieczność wydania przedmiotowego rozporządzenia z uwagi na pośrednie uchylenie dotychczasowego rozporządzenia wydanego na podstawie art. 14 ust. 2 ww. ustawy. Do pośredniego uchylenia dotychczasowego rozporządzenia dochodzi z uwagi na zmianę zakresu podmiotów, którym przysługuje prawo do uzyskania informacji o osobie ujętej w Rejestrze, której dane zostały zgromadzone w Rejestrze z dostępem ograniczonym.

Jedyną zmianą, w stosunku do treści dotychczasowego rozporządzenia, jest wprowadzona do rozporządzenia zmiana uwzględniająca stan prawny wynikający ze zmiany w tytule ustawy o przeciwdziałaniu zagrożeniom przestępczością na tle seksualnym i ochronie małoletnich dotyczącej ogólnego określenia przedmiotu ustawy. Nowo wydane rozporządzenie będzie zatem tożsame w treści jak dotychczasowe. Jedyną zmianą, niewynikającą bezpośrednio z projektowanej ustawy, będzie uzupełnienie tytułu ustawy o przeciwdziałaniu zagrożeniom przestępczością na tle seksualnym i ochronie małoletnich.

Przewiduje się, że projektowane rozporządzenie wejdzie w życie

Nie ma możliwości podjęcia alternatywnych, w stosunku do projektowanych rozwiązań, działań umożliwiających osiągnięcie zamierzonego celu.

Projekt nie zawiera przepisów technicznych, zatem nie podlega procedurze notyfikacji zgodnie z trybem przewidzianym w rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. poz. 2039 oraz z 2004 r. poz. 597).

Przedmiot regulacji zawartej w projekcie nie jest objęty zakresem prawa Unii Europejskiej. Z tego względu projekt nie wymaga w opinii projektodawców przedstawienia właściwym organom i instytucjom Unii Europejskiej, w tym Europejskiemu Bankowi Centralnemu, w celu uzyskania opinii, dokonania powiadomienia, konsultacji albo uzgodnienia.

Zawarte w projekcie regulacje nie będą miały wpływu na działalność mikroprzedsiębiorców, małych i średnich przedsiębiorców, o których mowa w ustawie z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców (Dz. U. z 2024 r. poz. 236, 1222, 1871 oraz z 2025 r. poz. 222).

Zgodnie z § 52 uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów (M.P. z 2024 r. poz. 806 oraz z 2025 r. poz. 406) oraz stosownie do wymogów art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2017 r. poz. 248 oraz z 2024 r. poz. 1535) projekt zostanie udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie internetowej Rządowego Centrum Legislacji w zakładce Rządowy Proces Legislacyjny.

Projekt nie podlegał dokonaniu oceny OSR przez koordynatora OSR w trybie § 32 uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów (M.P. z 2024 r. poz. 806 oraz z 2025 r. poz. 408).

W celu spełnienia wymogów, o których mowa w § 42 ust. 1 uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów, projekt zostanie skierowany do koordynatora OSR.

Projekt nie dotyczy warunków określonych w uchwale nr 20 Rady Ministrów z dnia 18 lutego 2014 r. w sprawie zaleceń ujednolicenia terminów wejścia w życie niektórych aktów normatywnych (M.P. poz. 205).

ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA SPRAWIEDLIWOŚCI

z dnia

**w sprawie określenia sposobu i trybu zawiadomienia o zdarzeniu na skutek, którego
małoletni poniósł śmierć lub doznał ciężkiego uszczerbku na zdrowiu oraz wzoru
zawiadomienia**

Na podstawie art. 22i ust. 4 ustawy z dnia 16 maja 2025 r. – o przeciwdziałaniu zagrożeniom przestępczością na tle seksualnym i ochronie małoletnich (Dz. U. z 2024 r. poz. 1802) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa sposób i tryb zawiadomienia o zdarzeniu na skutek, którego małoletni poniósł śmierć lub doznał ciężkiego uszczerbku na zdrowiu, dalej zwanego zawiadomieniem, a także wzór tego zawiadomienia.

§ 2. 1. Komendant Główny Policji, Komendant Główny Żandarmerii Wojskowej lub właściwy miejscowo prokurator przesyłają zawiadomienie na adres urzędu obsługującego Ministra Sprawiedliwości za pośrednictwem operatora pocztowego w rozumieniu ustawy z dnia 23 listopada 2012 r. - Prawo pocztowe (Dz. U. z 2023 r. poz. 1640 oraz z 2024 r. poz. 467 i 1222) listem poleconym, czyniąc na nim adnotację "Korespondencja do Zespołu do spraw analizy zdarzeń na skutek, którego małoletni poniósł śmierć lub doznał ciężkiego uszczerbku na zdrowiu".

2. Zawiadomienia dokonuje się w terminie 14 dnia od dnia ujawnienia zdarzenia, o którym mowa w § 1.

§ 3. Zawiadomienie zawiera następujące dane:

- 1) nazwę i adres zgłaszającego oraz jednostkę, która ujawniła zdarzenie;
- 2) datę zdarzenia lub datę ujawnienia zdarzenia;
- 3) miejsce zdarzenia lub miejsce ujawnienia zdarzenia;
- 4) dane małoletniego pokrzywdzonego, w tym imię i nazwisko, numer PESEL lub datę urodzenia, imiona rodziców, jeżeli są znane;
- 5) dane rodziców lub opiekunów, w tym imię, nazwisko, adres zamieszkania, numer PESEL lub data urodzenia, imiona rodziców, jeżeli są znane;

- 6) opis zdarzenia;
- 7) wskazanie instytucji lub podmiotów, które mogą mieć wiedzę lub dokumentację dotyczącą zdarzenia z uwzględnieniem postępowania karnego, przed sądem opiekuńczym oraz procedury „Niebieskie Karty”, jeżeli są znane,

§ 4. Wzór zawiadomienia jest określony w załączniku nr 1 do rozporządzenia.

§ 5. Rozporządzenie wchodzi w życie w terminie 14 dni od dnia ogłoszenia.

MINISTER SPRAWIEDLIWOŚCI

Załącznik
do rozporządzenia
Ministra Sprawiedliwości
z dnia
(Dz. U. poz.)

Załącznik

WZÓR

zawiadomienia o zdarzeniu na skutek, którego małoletni poniósł śmierć lub doznał ciężkiego
uszczerbku na zdrowiu

ZAWIADOMIENIE

Nazwa i adres zgłaszającego:

.....

Nazwa i adres jednostki, która ujawniła zdarzenie:

.....

Data zdarzenia lub data ujawnienia zdarzenia:

.....

Miejsce zdarzenia lub miejsce ujawnienia zdarzenia:

.....

Dane pokrzywdzonego małoletniego (imię, nazwisko, adres zamieszkania, numer PESEL lub data
urodzenia, imiona rodziców):

.....

Dane rodziców lub opiekunów (imię, nazwisko, adres zamieszkania, numer PESEL lub data
urodzenia, imiona rodziców)

.....

.....

Opis zdarzenia:

.....
.....
.....
.....
.....
.....

Wskazanie instytucji lub podmiotów, które mogą mieć wiedzę lub dokumentację dotyczącą zdarzenia z uwzględnieniem postępowania karnego, przed sądem opiekuńczym oraz procedury „Niebieskie Karty”

.....
.....
.....
.....
.....

Data i czytelny podpis osoby reprezentującej instytucję zgłaszającą:

.....

U Z A S A D N I E N I E

Projekt rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości w sprawie określenia wzoru zawiadomienia o zdarzeniu na skutek, którego małoletni poniósł śmierć lub doznał ciężkiego uszczerbku na zdrowiu oraz wzoru zawiadomienia, dalej zwanego zawiadomieniem stanowi wykonanie upoważnienia ustawowego zawartego w art. 22i ust. 4 ustawy z dnia 16 maja 2025 r. – o przeciwdziałaniu zagrożeniom przestępczością na tle seksualnym i ochronie małoletnich (Dz. U. z 2024 r. poz. 1802). Przepis ten został wprowadzony ustawą z dnia 2025 r. o zmianie ustawy o zmianie ustawy o przeciwdziałaniu zagrożeniom przestępczością na tle seksualnym i ochronie małoletnich, ustawy o Krajowym Rejestrze Karnym oraz ustawy – Prawo oświatowe (Dz. U. poz.).

Zgodnie z art. Art. 22i. 1. ustawy Komendant Główny Policji, Komendant Główny Żandarmerii Wojskowej lub właściwy miejscowo prokurator niezwłocznie po ujawnieniu lub uzyskaniu informacji o zdarzeniu, na skutek, którego małoletni poniósł śmierć lub doznał ciężkiego uszczerbku na zdrowiu, zawiadamia o nim przewodniczącego Zespołu do spraw analiz zdarzeń. Natomiast jak stanowi ust. 4 ustawy, Minister Sprawiedliwości określi, w drodze rozporządzenia, sposób i tryb przekazywania informacji, o których mowa w ust. 1, oraz wzór zawiadomienia, mając na uwadze konieczność sprawnego przekazywania informacji oraz przedstawiania przez organy zgłaszające okoliczności wystarczających do podjęcia przez ekspertów decyzji w przedmiocie przyjęcia sprawy do analizy.

Mając na uwadze, że zawiadomienie do Zespołu będzie zawierać dane wrażliwe, koniecznym jest przekazywanie ich w sposób, który uniemożliwi zapoznanie się z nim przez osoby nieuprawnione. Warunek ten spełnia nadanie przesyłki listem poleconym. Z tego względu w § 2 wskazano, że Komendant Główny Policji, Komendant Główny Żandarmerii Wojskowej lub właściwy miejscowo prokurator będą przysyłać zawiadomienie na adres urzędu obsługującego Ministra Sprawiedliwości za pośrednictwem operatora pocztowego w rozumieniu ustawy z dnia 23 listopada 2012 r. - Prawo pocztowe (Dz. U. z 2023 r. poz. 1640 oraz z 2024 r. poz. 467 i 1222) listem poleconym. Na przesyłce wymagane będzie dokonanie adnotacji "Korespondencja do Zespołu do spraw analizy zdarzeń na skutek, którego małoletni poniósł śmierć lub doznał ciężkiego uszczerbku na zdrowiu", dzięki czemu nie będzie ona otwarta po wpłynięciu do urzędu.

Projektodawca ustalił 14 dniowy termin na dokonanie zawiadomienia od daty ujawnienia zdarzenia uznając, iż jest on wystarczający na zebranie niezbędnych danych i jego opracowanie.

Dane, które mają być ujęte w zawiadomieniu określono w § 3. Są to informacje, które pozwolą Zespołowi na podjęcie decyzji o przyjęciu bądź odmowie przyjęcia sprawy do analizy.

Wzór zawiadomienia znajduje się w załączniku numer 1 do rozporządzenia.

Projekt jest objęty zakresem prawa Unii Europejskiej.

Projekt nie zawiera przepisów technicznych i nie podlega notyfikacji zgodnie z trybem przewidzianym w rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. poz. 2039 oraz z 2004 r. poz. 597).

Projekt nie był przedstawiany właściwym organom i instytucjom Unii Europejskiej, w tym Europejskiemu Bankowi Centralnemu, w celu uzyskania opinii, dokonania powiadomienia, konsultacji albo uzgodnień.

Projekt nie określa zasad podejmowania, wykonywania lub zakończenia działalności gospodarczej. OSR projektu nie był oceniany w trybie § 32 uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów (M.P. z 2024 r. poz. 806 oraz z 2025 r. poz. 408).

Projekt został udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej Rządowego Centrum Legislacji w serwisie Rządowy Proces Legislacyjny zgodnie z art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2017 r. poz. 248) oraz § 4 i § 52 ust. 1 uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów. Wyniki konsultacji zostaną omówione po ich zakończeniu.